

Jan. 21. Szent Ágnes szűz és vértanu. A római keresztényüldözések alatt 13 éves korában oly hősiés bátorsággal és örömmel szenvedte el az összes kínzásokat, hogy megszegyenitette a felnőtt férfiakat. A kivégzést késleltető bőhérhoz így szól: »Mit késel, hóhér? Pusztuljon a test, melyet szemek szerethetnek, de én nem akarom.«

Jan. 22. Szent Vince vértanu. Spanyolországban született. Pappá lett. Hitéért Valenciába vitték, ott börtönt, éhséget és az égetés borzalmas kínjait szeliden elszenvedte, majd sötét börtönbe visszavetették és itt égi vakító fényesség fogadta őt és öreit.

Jan. 23. Pennaforti sz. Rajmund hitvalló. Barcelonában született. A tehetséges és buzgó ifjú pappá lett és a barcelonai kanonokságot kapta. 45 éves korában lemondott egyházi méltóságáról és belépett szent Domonkos rendjébe. Az egyháznak kiváló művelője volt. Nolaszkai szent Péterrel és Jakab aragóniai királlyal megalapította Szűz Máriaának a foglyok kiváltásáról nevezett rendjét, amely a pogányok rabságában sanyló keresztények kiszabadítását tűzte ki célul. Éleletszentségének sok csodái között ismeretes azon csodája, midőn a nagyobb Baleári szigettől a Spanyolországig terjedő tengeri utat 6 óra alatt tette meg, mégpedig saját köpenyegén, melyet a vízre borított. Közel 100 éves korában halt meg 1275-ben.

Jan. 24. Szt. Timóteusz püspök és vértanu. Kisázsziában született pogány atyától és zsidó anyától. A kereszténnyé lett Timóteust szent Pál apostol munkatársává tette és Efezusban püspökké szentelte. Az Efezusiaknak Diana istennő kultusza ellen küzdve megkövezés által vértanuságot szenvedett.

Jan. 25. Szt. Pál megtérése. A keresztényüldöző Saul, ki Jeruzsálemből Damaszkuszba megy, hogy az ottani keresztényeket rabláncra fűzze, útközben mennyei fényesség vakító sugarát kapja és hallja Krisztus szavát az égből: Saul, Saul, miért üldözesz engem? És ő kéri: Ki vagy te? A válasz: Én vagyok Jézus, akit te üldözesz. Saul »Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? kérdésre az Úr ezt feleli: Kelj fel és menj a városba és ott megmondják, hogy mit kell cselekedned? A megvakult Sault az Úrtól értesült és kijelölt Ananiás pap megkeresztelte. Megnyiták szemei. Pál nevet vett föl s az Úr nagylelkű apostola lett.

Jan. 26. Polikárp püspök és vértanu. Szent János apostol tanítványa, ki őt Szmirnában püspökké szentelte. Ott hitéért tűzbe vetették.

Jan. 27. Aranyászú szent János püspök és Egyháztaty. Az egyházi szónokok utórléhetetlen mestere, amiért aranyászú jelzőt kapott. Antiókiában pap volt, majd konstantinápolyi székbe került. Eudoxia császárnőt gonoszsága miatt megkorholta, amiért egy ideig száműzték. Szónoklatai most is remekművek.

Jan. 29. Szalézi szent Ferenc, püspök és Egyháztanító. Francia szülők gyermeke. Pappá lett s mint Genf püspöke Anneceban székelve egymaga 72 ezer kálvinistát hozott vissza az Egyházba. Lelki könyvei örökértékűek

Jan. 31. Nolaszkai szent Péter. Carassone közelében született. Spanyolországba ment és a sz. Szűz Montserrati kegyhelyén az Istenanyának ajánlotta magát. Pennaforti szent Rajmunddal megalapította a foglyok kiváltását célzó rendet. Gyakran megjelent neki Szűz Mária és őrangyala. 1256 karácsony éjszakáján halt meg ajkán a zsoltáros e szavaival: »Váltságot küldött az Úr az ő népének.«

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsékszámra-küldeményt a párisi lelkész *személyes* címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

Egyes szám ára 1 fr.

II. évfolyam, 1. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1953. január hó

Újévi jókivánság

Ísmét föltáruult előttünk egy új esztendő, az 1933. év kapuja. És mi, földi vándorok az ismeretlen jövő bizonytalan érzésével belépünk rajta. 1933. év lefolyása, története, egymás után lepergő hosszú filmje soha nem látott és nem ismert eseményt veit élénk. Lehet, hogy napsugaras, derűs szép és megelégedett történetet perget le. Lehet, hogy megrendítő tragédia siralmas képét hozza telve csalódással, lemondással, nehézsúlyú kereszttel. Lehet, hogy istentelen, bűnös élet megszámlálhatatlan gonoszságait hozza. Vagy, bizony az is megtörténhetik, hogy az évek óta állandóan pergő filmnek vége szakad; talán az 1933. év pontot tesz földi életünkre, befejezzük földi zarándoklásunkat. A szorongató nagy bizonytalanságban füllünkbe cseng ismerőseink jókivánata: Boldog újévet! Ó, ha a temérdek jókivánság egyszerre megvalósulna, ami újév napján elhangzik! Ha tekintetbe vesszük, hogy mire gondolnak az emberek, mikor boldog újévet kívánnak, bizonyosan gazdagság, egészség, hódító siker, szerencse, hírnév és élvezet koszorúzná az új évet. Csakhogy, ha meg is valósulna mindez, nem lenne boldog az új esztendő; csak a test emberét boldogitaná és semmiképpen a lélek emberét, az egész embert, kinek mérhetetlen és örök vágyai magasabbra törnek.

Boldog lesz az új esztendő még akkor is, ha gondok, bajok és nélkülözések útján vezet, boldog lesz, ha Istenért és Istennel fog elmúlni!

Istenért! A boldog és megelégedett új esztendő első föltétele, hogy az Isten örök céljába legyen beállítva, Isten hűséges szolgálatának legyen az esztendője. Ez a célja és rendeltetése minden évnek, napnak, órának és pillanatnak. Aki e szent célt figyelembe nem veszi, soha nem lehet boldog. A lelket bankjegy, szindarab, sport izgalma nem tudja kielégíteni.

Csak akkor nyugodt és boldog, ha Isten kegyelmében és szeretetében fürödhet, amint szent Ágoston mondja: »Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik tebenned Istenünk«. Akarsz igazi békét és örömet az új évben, viseld gondját halhatatlan lelkednek!

Istennel! Hisszük és valljuk, hogy Isten végtelen hatalmával és erejével mindent fönttart, kezdve a láthatatlan tengeri moszattól a mérhetetlen nagyságú csillagvilágig. De különös gondját képezik az igazak, amint a Szentírás oly szépen mondja: »Az Úr szemei az igazakon és fülei azok könyörgésein... Sok az igazak szorongatása, de mindazokból kiszabadítja őket az Úr«. (32. zs. 16. 20.) Ha Istennel járunk az új esztendőben, minden bajnak elébe nézhetünk, minden nehéz mepróbáltatást sikeresen elviselhetünk, mert — amint szent Pál apostol lelkesít — minden javukra szolgál azoknak, kik Istent szeretik«. (Róm. 8. 28.)

Istennel, az ő kezével, az ő erejével, az ő kegyelmével a segítségül-sabb kereszt is könnyű. »Az én igám édes, az én terhem könnyű«. Vele a szorongatások csapkodó hullámain is biztosan járhatunk. Vele az 1933. esztendőt is a mi javunkra, a bevétel oldalára könyveljük majd el.

Ezt kívánjuk a »Tudósító« minden olvasójának.

Hírek a világegyházból

XI. Pius a béke pápája. — Hogy szentséges Atyánk mennyire szívén viseli a népek békéjének az ügyét, mutatja mostani karácsonyi cselekedete. Közbenjárt a két délamerikai háborúsodó állam, Bolivia és Paraguay kormányánál és kérte, hogy a béke szent ünnepén függesszék fel az ellenségeskedést, amit a két kormány teljesített is. A pápa előlött nagy örömet fejezte ki és hő óhajának adott kifejezést, hogy a rövid fegyverszünetet tartós béke kövesse. Vajha minden állam követné a római pápa atyai szívének legjobb tervét és szándékát! Mindjárt megújulna a föld színe.

A Vince-nővérek 300 éves jubileuma. — Ez évben ünneplik a mindenütt közsímert Vince-nővérek, vagy irlalmas-nővérek alapításuk 300 éves jubileumát. Itt Párisban alapította az Egyház egyik legnagyobb szociális szentje, Páli szent Vince, 1633-ban az irlalmasság mindenfajta cselekedetét végző »szeretet leányainak, vagy szegények szolgálóinak« társaságát. Azóta is itt Párisban a rue du Bac 140 szám alatt van az egész világon elterjedt és kimondhatatlan sok jót művelő irlalmas nővérek anyaháza.

Henri Chéron pénzügyminiszter és szent Terézke. — A jelenlegi Paul-Boncour kormány pénzügyminisztere, aki egyszersmind liseuxi polgármester, nemcsak kortársa volt kis Terézke, hanem személyes ismerőse is. Az ifjú Chéron gyakran volt vendége a Martin családnak, zongorázott kis Terézke, és sokszor folytatott vele komoly társalgást.

Mily boldogtalan volnék az é_zen, ha nem tudnék kis örömöket szerezni a földön azoknak, akiket szeretek.
Szent Terézke.

LITURGIA

SZENT HELYEK

Olvasóinkkal részletesen ismertettük a szent idöket, az egyházi évet, annak beosztását. Hogy öntudatos keresztény életet éljünk, szükségés, hogy helyes fogalmunk és ismeretünk legyen a szent helyekről, ahol az istentiszteletek végbemennek.

Az istentiszteletekre szánt helyeket két csoportba osztjuk, úgy mint templomokra és kápolnákra.

Az újszövetség első istentisztelete egy magánház ebédlőjében, a jeruzsálemi utolsó vacsora termében, a Coenaculumban történt, ahol az Údvözítő kinszenvedésének előestéjén a legméltóságosabb Oltáriszentséget alapította, midön a kenyeret és bort az ő szent testvé és vérvé változtatta át és e szent cselekvény végzését az apostolokra ruházta.

Az első keresztények nyilvános ájtatosságukat és közös istentiszteleteket eleinte magánházak tágasabb helyiségeiben végezték. A jámbor háztulajdonos az illető helyiséget egészen átengedte a szent célnak és az ilyen házak aztán átmektek a hitközség tulajdonába, de kegyeletből megörizték az eredeti tulajdonos nevét. Így például Rómában egyes ósrégi templomok elnevezése Prisca, Pudentiana onnét származik, hogy ilyenüv jámbor személyek átadták saját házukat a hitközségnek.

A magánházakon kívül temetőkben is végeztek istentiszteletet, melyek a város falain belül terültek el. — Midön az első három században a rómaiak kegyetlen keresztényüldözése tüzzel-vassal pusztította a hitvalló bator keresztényeket, csak titokban lehetett istentiszteletet tartani. Résztint magánházakban, résztint temetőkápolnáknak, résztint földalatti folyosók üregeiben, úgynevezett katakombákban jöttek össze a keresztények és főleg a vértanuk sírjánál mutatták be a szentmisét.

A harmadik század első nyugalmasabb tízedeiben kezdik először építeni a templomokat és Nagy Konstantin császárnak 312-ben kiadott türelmi rendelete óta, mely a keresztényeknek szabad vallásyagorlatot biztosít, megindult mindenfelé a keresztény templomok építése. Ekkor bazilikának nevezték a templomot. A templom a nyilvános istentiszteletre szánt és a hívek összességének lelki céljára szolgáló épület. Többféle templomot különböztettünk meg. Vannak templomok, melyeket székes-egyházaknak nevezünk, mert benne valamely egyházmegye püspökének széke van, vagyis azon püspök temploma. Vannak apátsági és prépostsági templomok, amelyek valamelyik apát vagy prépost székét képezik; például hazánkban a pannonhalmi főapáti templom. A plébániamentom valamely megszervezett plébánia egyháza, amelyben a hívek szentségekhez járulnak és érettük vasárnap ünnepélyes szentmise bemutatattik. Vannak

leányegyházak, melyek a plébániához tartozó, de tőle különálló községekben vannak s teljesen az anyaegyházról, vagyis a plébániatemplomtól függenek. A szerzetes templomok valamely férfi vagy női kolostor egyházai, amelyek a hívek egyetemességének is szolgálnak.

Az Anyaszentegyház összes templomainak elsője és mintegy anyja az Üdvözítőről nevezett római Lateráni templom, a pápa székesegyháza. A nagy kiváltságokkal és joggal felruházott templomokat bazilikának nevezzük. Négy nagy és több kisebb bazilika van. A négy nagy bazilika Rómában van s ezek: az előbb említett Lateráni, azután a vatikáni szent Péter templom, szent Pál és a St. Mária Major bazilika. Ezen bazilikákban veszi kezdetét minden 25.-ik évben a szentév, vagy jubileumi év. Mind a négynek van egy úgynevezett szent kapuja, melyet a jubileumi év kezdetén a pápa, vagy meghatalmazott bíboros falaz ki s nyit meg és az év bezárásával ismét befalaz. Hogy a jubileumi bucsut elnyerjük meg kell látogatni mind a négy templomot.

A kápolna szintén istentiszteletre szánt épület, de elsősorban valamely személy, család, vagy kisebb közösség lelki szükségletére szolgál.

Hírek a világegyszéből

A világmiszió hírei. — Hogy az Egyház hittérítő tevékenysége és gyümölcse mennyire fejlődik és gyarapszik, mutatja az a tény, hogy a miszióterületek bennszülött kispapjainak száma 12 ezerről másfél év alatt 15 ezerre emelkedett.

Hitterjesztés és gazdasági krízis. — A gazdasági életnek óriási mérvű visszaesése, az általános nyomor érezeti hatását az egyes államok vállalatok, intézmények katasztrófális pénzügyi állapotában. Mindenütt a bevételek óriási visszaesése. Az Anyaszentegyház hittérítő műve az egyes országokból befolyt misziós adományokból tartja fenn az összes misziós intézményeket a világon. Az 1931. július 1.-től 1932. június 30.-áig befolyt misziós adományok összegén is érezhető a nagy világválság hatása, de hála Istennek, nem oly nagy mértékben, mint amilyennek gondolna az ember. Míg tavaly 63 millió 133.272 lira folyt be, az idén 50 millió 273.523. Körülbelül tehát 13 millió a csökkenés. Vigasztaló eset, hogy vannak országok, melyeknek adománya a rohamosan rosszabbodó gazdasági helyzet ellenére nemcsak hogy nem kisebbedett, hanem ellenkezőleg, nagyobbodott. Így nagyobbodott az adománya Braziliának, Svájcnak, Columbiának, Csehszlovákiának és — csodák csodája — a keresztényülözésnek kitett hős Mexikónak. Ime, a vértanuk vére megtermi gyümölcsét.

A bibornoki testület. — A római szent Egyház bibornoki testülete jelenleg 51 tagból áll. Életkorra nézve legidősebb Andrieux bordeauxi bíboros-érsek, ki 1849-ben született. Kinevezést tekintve legidősebb Granito Pignatelli di Belmonte bíboros-dékan, kit még X. Pius pápa kreált bibornokká 1911-ben. Nemzetiségre nézve 26 bíboros olasz, 7 francia, 4 német, 4 spanyol, 3 észak-amerikai egyesült-allamokbeli, 2 osztrák, 2 lengyel és 1 magyar, 1 angol, 1 portugál, 1 belga, 1 brazíliai, 1 irországi.

A párisi katolikus miszió hírei

Keresztelő — áttérés. — December 3.-án keresztelték a párisi Saint-Lambert plébániatemplomban Urbán Ilonka Máriát, dec. 5.-én Biskrában (Algérie) Safers Janka Liliáne Máriát, dec. 10.-én a párisi Saint-Lambert plébánia templomban Róka György Róland Dezsőt, dec. 20.-án a párisi szent Margit plébánia templomban Stégmair Ilonkát, dec. 24.-én a párisi Saint-Lambert templomban Polacek Kólos Antalt. Dec. 23.-án volt a tizenegy éves Gelb Tivadár Jánosnak áttérési ünnepélye és keresztelése a párisi N. D. de Sion templomban. Kis testvérünk a magyarok éjféli szentmiséjén járult az első szentáldozáshoz. Szeretettel köszöntjük úgy őt, mint az újonnan megkereszteltet k. szüleit, keresztiszüleit s Isten áldását kérjük gyermekeikre.

Házasság. — Utólag közöljük, hogy 1932. július 16.-án vezette oltárhoz Mihálcák József honfitársunk Mária Terézia Boissière-t a St-Aubin-les-Elbeuf-plébániatemplomban.

Szent Miklós püspök ünnepének előestjén. — dec. 5.-én, az Egyházi énekkar családi teáján kb. 40 énekes és hozzátartozó testvér jött össze. A békés teázás közben a jóságos szent Miklós püspöknek és krampuszáinak a váratlan megjelenése nagy riadalmat okozott, ami csak fokozódott akkor, amikor a püspök bácsi egyenként mindenkinek a fejére olvasta a jutalmazás, ill. a büntetés indokait. Az egész estét, melyet Nagy Ilonka tanárnő rendezett meg odaadó énekeseivel, a humor, jókedv és testvéri szeretet jegyében töltöttük. A sikerhez nem kis mértékben járultak hozzá Salamon Kató, Lovassy Andor, Andrassy János pazar ötleteikkel, Szabó Károly pedig kedves meglepetéseivel.

Karácsonyunk. — Ugyan miért ne vallanók be, hogy azért mégis, mégis szomorú volt. A karácsony a szeretet ünnepe, az otthoné, a családé. Igyekeztünk szeretetet nyújtani, de az otthonét, a családét nem tudtuk pótolni. Magyar katolikus testvér, ki család nélkül, otthonlatlanul tengődsz e nagy Babylonban, ne nehezted, hogy a miszió karácsonyestjére ráterpeszkedett valami nevezhetetlen bú, ami hangföggőt tett még a Glóriára is, ami ezer kilométerrel keletre tölta fölünk az előttünk ragyogó karácsonyfát, ami elikszír még a kápolnába is. A szentesten mintegy ötvenen jöttünk össze. A karácsonyi gyertyagyújtást énekel kezdtük, majd Germán Róbert szent Lukács evangéliumából olvasta fel a karácsonyi részt. Tízperces elmélkedés. Újra énekel, teázás. Karácsony éjle legszebb pillanata — s a lelkes nem tagadja, hogy részére a legszebb karácsonyi ajándék — az volt, amikor az éjféli szentmisén mintegy 25 felhőt magyar testvér járult az Úr asztalához. Így lehet karácsonyt igazán ünnepelni!

A miszió »Foyer de la Paix« — baráti köre dec. 11.-én, vasárnap délután tartotta harmadik tanulmányi délutánját, melynek úgy az előadói, mint a háziasszonyi tisztsgét viselő hölgyek elől biztosították a sikert. Voltunk vagy hetvenen. Isztin Mária kisasszony a modern francia katolikus irodalomról beszélt. Nagy hozzáértéssel és tárgyilagossággal kidolgozott előadását élvezettel hallgattuk. Hallani szeretnők őt máskor is. Az előadás után Czeiner Margit kisasszony saját költeményeit szavalta s a kedves versekkel valóban sok melegséget lopott a hallgatók szívébe úgy, hogy alig engedték véget vetni a szavalatoknak. Markovits Károlynénak, kedves háziasszonyunknak, ki oly jóságos és fáradhatatlan volt a vendéglátásban, valamint a többi segédkező s ajándékozó hölgyeknek és uraknak hálas köszönetet mondunk.

Az északfranciaországi misszió hírei

Mikulás-est. — Igen hangulatos és kedves ünnepet hozott a sz. Miklós a magyar gyermekeknek és a felnőtteknek. A nagyszakállú Mikulás bácsi minden gyermek számára hozott valami jó adományt. Ezúton is hálaán köszönjük Mlle Louise Derville nagylelkű hozzájárulását. Bájos kis szavaltok és mulatságok színdarabok kísérték az est bensőséges hangulatát. Es végezetül kellemes meglepetéssel szolgáltunk, mikor bemutattuk a katolikus misszióknak most beszerzett mozgófényvel az első mozgófilmeket, melyek a Szentföld megszentelt helyeire vezettek minket s úgy éreztük magunkat, mintha mi is ott járnánk Jeruzsálem drága szentelyeiben, a betlehemi pásztorok pusztájában, Názáret hegyes-völgyes vidékén, a Genezáret-tó lágy hullámai között. A hosszú műsort befejezte Árpádházi szent Erzsébet életének megindító szép filmje.

Karácsony. — A szeretet és béke estéjén összejöttünk a kör nagytermében és gyönyörűen feldíszített nagy karácsonya éjgy gyertyáinak csillogó fényében kicsinyek és nagyok egyaránt meghatótt lélekkel emlékeztünk karácsony nagy titkára és felidézünk az otthoni karácsony felejthetetlen örömeit. Karácsonyi énekeket énekelünk és az északfranciaországi lelkes felolvasta Jézus születésének evangéliumi történetét, majd szentbeszédet intézett a jelenlevőkhez. Fél 12-kor közösen em'elünk a Notre Dame plébániatemplom éjféli miséjére, alatta szentgyónás és szentáldozás volt. Lélekemelő volt a zsuflóság megtelt és pazarul kivilágított templom, az áldozók óriási sokasága (öt pap áldoztatott), az énekkar nagyszabású művészi szereplése és a franciák kedves, hangulatos éneke, a Minuit, Chrétiens. A gyönyörű szentmisét a lillei rádióállomás is közvetítette. Karácsony napján fél 11 órakor a Kármelban ünnepi szentmisénk volt és délután 5 órai kezdettel bájos pásztorjáték, aranyos gyermekszavaltok, karácsonyi jelenetek, színdarab, »A kis vak karácsonya« c. mozi előadás gyönyörködtette a jelenjövöket, kik között ott volt Mlle Louise Derville. Majd minden gyermek meglepő kaptak karácsonyi ajándékát, amelyhez nagyban hozzájárult Mlle Louise Derville, az itteni magyarság nagy jötevője. Hogy az ünnepség oly szépen sikerült és mindenben kedves nyomokat hagyott, legnagyobbbízást a fáradszatólan misziós nővéreknek köszönhetjük.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Isten segítségével ez újszándóval »Tudósítónk« a II. évfolyamba lép át. Igazán nem világrengető esemény. Misszióknak tagjait azonban érdekli. Sokszor kapunk leveleket, melyekben előfizetőink a Tudósítót reklamálják, mert hibás címzés vagy lakásváltoztatás miatt nem kapták meg a havi számot, de kapunk azoktól is reklamációt, kik a Tudósítóra soha se fizettek elő s méltánytalanságnak veszik, hogy a Tudósítót nem küldjük, »pedig a Párisi Magyarorságrét egy centet se fizetünk s mégis kapjuk«. Mindenesetre az érdeklődésnek a jele a reklamáció s nagyon köszönjük ez érdeklődést. Ami a reklamációt illeti, azt is mindig hálaán köszönjük, de úgy véljük, hogy elkerülhetjük, ha a következő megmondódlásokat és konklúziókat elfogadjuk:

1.) A Tudósítót előállításának költségeit a misszióknak a semmiből kell hóról-hóra előteremteni. Sem Követségétől, sem Szövetségétől, semminemű egyesülettől egy cent hozzájárulást, vagy segélyt nem kapunk. A Tudósító a mi tíz frank hozzájárulásunkból él. Ne tagadjuk hát meg e hozzájárulást s ez újszándóben újítsuk meg előfizetésünket;

2.) A Tudósító-előfizetés az egyedüli keret adja a misszióhoz, sokszor egyedüli kapcsolatokat. Körünkét bővítenünk kell! O hány idegenbeszakadt testvérünk megmenthetnénk a kétségbeeséstől, az elzúllástól kellő időben adott felvilágosítással, rábeszéléssel.

3.) Ha elkötőzünk, jelentsük be lakásváltoztatásunkat azonnal a Tudósítónál, hogy a küldése késedelmet ne szenvedjen.

JANUÁRI SZENTEK

Jan. 3. Sz. Genovéa. Egyszerű pásztorleányka. Páris város védőszentje.

Jan. 5. Sz. Teleszfor. Az ősegyszor pápája és vértanúja.

Jan. 11. Sz. Higgin. Ugyancsak az első századok római pápája és vértanúja volt.

Jan. 14. Sz. Hilár. Püspök és Egyháztanító. Franciaország Poitiers városának püspöke. Az árián eretnökséggel szemben a kat. Egyház tanításának buzgó védelmezője, amiért az arianista Constantius római császár száműzte. Száműzetésében becses hitvédelmi iratokat írt. Majd püspöki székhelyére visszatérve nagy buzgósággal teljesen megtisztította Franciaországot az eretnökségtől. Örökértékű lelki könyveket írt, amiért az Egyháztanítók díszes sorába került. 369-ben halt meg.

Jan. 15. Szent Pál első remete. 15 éves korában elvesztette szüleit. Hogy Istennek szabadabban szolgáljon, elvonult egy barlangba és ott, mint a remeték elseje 113 éves koráig élt, teljesen Istennek szentelve magát. Isten csodálatos módon holló által táplálta, amely minden nap meghozta neki a kenyeret. Halála előtt remete szent Antal meglátogatta és ennek társaságában fejezte be életét. Az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, a pálos rend, melynek hazánkban nincs rendháza, szent Pált tiszteli védőszentjéül.

Jan. 16. Szent Marcell, pápa és vértanú. A rómaiak véres keresztényüldözések kormányozta az Egyházat. Lucina nevű római keresztény szűz házában gyűjtötte össze hiveit és ott misézett, prédikált. Maxencius császár meg tudta e titkos helyet és Marcell pápa ugyanott vértanúságot szenvedett.

Jan. 17. Szent Antal remete. Egyiptomi származású. Még mint ifjú, a templomban az Evangélium e szavait hallotta: »Ha tökéletes akarsz lenni, menj és add el mindened, amid van és add a szegényeknek. Azután jőjj és kövess engem«. E szavak hatása alatt minden vagyonát szétosztotta a szegények között és Egyiptom pusztájában szigorúan önmegtartó és imádságos remete-életet folytatott. A félelmetes kísértéseket imádsággal és bójttel győzte le. Megszámolhatatlan volt követőinek sokasága, kik ugyanazon remete-életet éltek. Szentségének híre elterjedt az egész világon. Maga Nagy Konstantin császár is imájába ajánlotta magát. 105 éves korában halt meg.

Jan. 18. Szent Péter apostol római főpásztori széke elfoglalásának emléknépe.

Jan. 19. Árpádházi Boldog Margit. IV. Béla király leánya, a tatárjárás után született. Szülei még világrajötte előtt fogadalomból Istennek ajánlották, hogy az ország a tatároktól megszabaduljon. Négy éves korában a veszprémi zárdába került, majd a Nyulak-szigeti, most Margit-szigeti domonkos-rendi zárdá apácája lett. Jézus szent nevének nagy tisztelője volt, melyet úgyszólván folytonosan ajkán hordozott. A lengyel, szicíliai és cseh királyok kezét visszautasította és a fényes királyi élet helyett az engedelmes, szegénység, mely alázatosság és ónsanyargatás szigorú életét választotta és Krisztus jegyese kívánt maradni. Legmagasabb származását megvetve, a legalantasabb munkákat a legnagyobb örömmel végezte. 28 éves korában halt meg 1270-ben. Reméljük, szenttéavatása nem sokára megtörténik.

Jan. 20. Szent Fabián és Sebestyén vértanúk. Szt. Fabián 15 éves pápaság után Décius római császár alatt vértanuhalt.

Jan. 21. Szent Ágnes szűz és vértanu. A római keresztényüldözések alatt 13 éves korában oly hősiés bátorsággal és örömmel szenvedte el az összes kínzásokat, hogy megszegyenítette a felnőtt férfiakat. A kivégzést késleltető hóhérról így szólt: »Mit késel, hóhér? Pusztuljon a test, melyet szemek szerethetnek, de én nem akarom.«

Jan. 22. Szent Vince vértanu. Spanyolországban született. Pappá lett. Hitéért Valenciába vitték, ott börtönt, éhséget és az égetés borzalmas kínjait szelíden elszenvedte, majd sötét börtönébe visszavetették és itt égi viktó felénél fogadta őt és őreit.

Jan. 23. Pennaforti sz. Rajmund hitvalló. Barcelónában született. A tehetséges és buzgó ifjú pappá lett és a barcelónai kanonokságot kapta. 45 éves korában lemondott egyházi méltóságáról és belépett szent Domonkos rendjébe. Az egyházjognak kiváló művelője volt. Nolaszkai szent Péterrel és Jakab aragóniai királlyal megalapította Szűz Mariának a foglyok kiváltásáról nevezett rendjét, amely a pogányok rabságában sanylődő keresztények kiszabadítását tűzte ki célul. Életszentségének sok csodái között ismeretes azon csodája, midőn a nagyobb Baleári szigettől a Spanyolországig terjedő tengeri utat 6 óra alatt tette meg, mégpedig saját köpenyegén, melyet a vízre borított. Közel 100 éves korában halt meg 1275-ben.

Jan. 24. Szt. Timóteusz püspök és vértanu. Kisázsiaiában született pogány atyától és zsidó anyától. A kereszténnyé lett Timóteust szent Pál apostol munkatársává tette és Efezusban püspökké szentelte. Az Efezusiaknak Diana istennő kultusza ellen küzdve megkövezés által vértanuságot szenvedett.

Jan. 25. Szt. Pál megtérése. A keresztényüldöző Saul, ki Jeruzsálemből Damaszkuszba megy, hogy az ottani keresztényeket rabláncra fűzze, útközben mennyei fényesség vakító sugarát kapja és hallja Krisztus szavát az égből: Saul, Saul, miért üldözesz engem? És ő kérdi: Ki vagy te? A válasz: Én vagyok Jézus, akit te üldözesz. Saul »Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem« kérdésre az Úr ezt feleli: Kelj fel és menj a városba és ott megmondják, hogy mit kell cselekedned? A megvakult Saul az Úrtól értesült és kijelölt Ananiás pap megkeresztelte. Megnyiták szemei. Pál nevet vett föl s az Úr nagyilekű apostola lett.

Jan. 26. Polikárp püspök és vértanu. Szent János apostol tanítványa, ki őt Szmírnanban püspökké szentelte. Ott hitéért tűzbe vetették.

Jan. 27. Aranyaszűz szent János püspök és Egyházatya. Az egyházi szónokok utolérhetetlen mestere, amiért aranyaszűz jelzőt kapott. Antiókiában pap volt, majd konstantinápolyi székbe került. Eudoxia császárnőt gonoszsága miatt megkorholta, amiért egy ideig száműzték. Szónoklatai most is remekművek.

Jan. 29. Szalézi szent Ferenc, püspök és Egyháztanító. Francia szülők gyermeke. Pappá lett s mint Genf püspöke Annecyban székelve egymaga 72 ezer kálmínistát hozott vissza az Egyházbába. Lelki könyvei örökértékűek

Jan. 31. Nolaszkai szent Péter. Carcassone közelében született. Spanyolországba ment és a sz. Szűz Montserratti kegyhelyén az Istenanyának ajánlotta magát. Pennaforti szent Rajmunddal megalapította a foglyok kiváltását célzó rendet. Gyakran megjelent neki Szűz Mária és őrangyala. 1256 karácsony éjszakáján halt meg ajkán a zsoltáros e szavaival: »Váltságot kiűdött az Úr az ő népének.«

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Esperantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacepède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekcszám-la-kiüldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

II. évfolyam, 1. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1935. január hó

Újévi jókivánság

Ismét föltáruult előttünk egy új esztendő, az 1933. év kapuja. És mi, földi vándorok az ismeretlen jövő bizonytalan érzésével belépünk rajta. 1933. év lefolyása, története, egymás után lepergő hosszú filmje soha nem látott és nem ismert eseményt vetít elénk. Lehet, hogy napsugaras, derűs szép és meglegedett történetet perget le. Lehet, hogy megrendítő tragédia siralmas képét hozza telve csalódással, lemondással, nehézsúlyú keresztel. Lehet, hogy istentelen, bűnös élet megszámlálhatatlan gonoszságait hozza. Vagy, bizony az is megtörténhetik, hogy az évek óta állandóan pergő filmnek vége szakad; talán az 1933. év pontot tesz földi életünkre, befejezzük földi zarandoklásunkat. A szorongató nagy bizonytalanságban fülünkbe cseng ismerőseink jókívánata: Boldog újévet! Ó, ha a temérdek jókívánság egyszerre megvalósulna, ami újév napján elhangzik! Ha tekintetbe vesszük, hogy mire gondolnak az emberek, mikor boldog újévet kívánnak, bizonyosan gazdagság, egészség, hódító siker, szerenese, hírnév és élvezet koszorúzná az új évet. Csakhogy, ha meg is valósulna mindez, nem lenne boldog az új esztendő; csak a test emberét boldogítaná és semmiképpen a lélek emberét, az egész embert, kinek mérhetetlen és örök vágyai magasabbra törnek.

Boldog lesz az új esztendő még akkor is, ha gondok, bajok és nélkülözések útján vezet, boldog lesz, ha Istenért és Istennel fog elmúlni!

Istenért! A boldog és meglegedett új esztendő első föltátele, hogy az Isten örök céljába legyen beállítva, Isten hűségese szolgálatának legyen az esztendéje. Ez a célja és rendeltetése minden évnek, napnak, órának és pillanatnak. Aki e szent célt figyelembe nem veszi, soha nem lehet boldog. A lelket bankjegy, szindarab, sport izgalma nem tudja kielégíteni.

ság ismét segítséget nyújt a szerencsétleneknek. *Dale et dabitur vobis.* (Adjatok és nektek is fognak adni.) Minél többet adnak a népek, annál többet ad ő az egyháznak. Sürgős áldozatkésztségre van szükség a felekezeti iskolák fönntartására, megértésre a katolikusok egymás-félelki érintkezésében. Ne ítéljük el könnyen felebarátunkat, hanem mi nyújtsunk kezét először a megbékülésre. Mindenkinck csejjen fülébe Szalézi Szent Ferenc szava: mersékel hév és merész józanság.

Mindnyáján kövessük a pápát, aki gyönyörű és tanulságokkal gazdag körleveleiben az Egyház előtt a legszebb horizontokat nyitotta meg. Ől követni haladás. Így mindig a megmentésünkért munkálkodó Egyházzal maradunk.

Befejezőképpen Öminenciája megköszöni a párisi papságnak, hogy honfitársaik lelki ügyeivel foglalkozó külföldi lelkipasztorokat testvéreileg fogadták maguk közé.

A PÁPA NEM TESZ KIVÉTELT. — Mikor Boris bolgár cár feleségül vette az olasz király leányát s az egyház Assisiban megáldotta frigyüket, sokan szereték mondogatni, hogy a pápa kivételképpen e vegyes házasságban (a cár görögkeleti, felesége róm. kat. vallású) megengedi, hogy a házasságból születendő összes gyermekek, vagy legalább is a trónörökös, a görögkeleti vallásban neveltessenek, amit a bolgár állami törvények a cári családtól megkövetelnek. A pápa tehát nem mér egyenlően királynak és szegény családnak... Nos, a cári család elsőszülöttének görögkeleti szertartású keresztelésével kapcsolatos pápai tiltakozás hangosan megcalfolja e híresztelést. Mgr. Roncalli pápai nunciuss ugyanis a Szentatya erélyes tiltakozását fejezte ki Szófiában a bolgár kormány előtt, amiért a fiatal cári párt a házasságuk előtt tett ama ígéretek megsértésére kényszerítette, hogy összes gyermekeiket a katolikus vallásban nevelik. (L'Osservatore Romano, 1933. I. 18.)

— Erdély egyetlen katolikus szépirodalmi folyóirata, az Aradon megjelenő Vasárnap^{er} elérkezett 15-ik évfordulójához.

— A máriaradnai újví szoborrombolásért az egész erdélyi katolikus társadalom elégtelt követel.

A kolozsvári katolikus főiskolások szociális csoportja a Majláth-Kör, a Rerum Novarum és a Quadragesimo Anno elveinek ismertetését, állandó hangoztatását, a köztudatba való meggyökereztetését és gyakorlati megvalósítását tartja legfőbb céljának.

— Az erdélyi katolikus ifjúság nyújt segítségzet a kommunista és más felforgató eszméktől megmetelyezett Székelyföld katolikus megszervezésére. Céljuk az intelligens, a munkás és a földműves ifjúság összefogása.

— Temesvárt a városházán katolikus munkások képviselik az összmunkásságot. A szocialisták és kommunisták nem jutnak szóhoz a tanácsban.

EGÉSZ ÉVEN ÁT minden páratlan hónap (január, március, május stb.) első szerdáján esti fél kilenc órai kezdettel

Cseh A.-metódus szerinti új társalgó **ESPERANTO-KURZUS** kezdődik a Magyar Házban a hágai nemzetközi Esperanto-Intézet tanítójának vezetésére mellett.

A legközelebbi kurzus március 1-én, szerdán esti fél 9-kor nyílik meg.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Esperantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacepède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJÉ (BULLEIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsek számla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

II. évfolyam, 2. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1955. február hó

Jubileumi szentév

1933-1953

Nem ült még az emberiség és főképpen a keresztény világ szentebb és fenségesebb jubileumot, mint a jelen esztendőben az Úrnak 1933-ik évében, amikor tizenkilenc évszázados fordulóját tartjuk az emberi nem megváltásának.

Nem egy tudós államférfiú, költő, hadvezér halálának jubileumát jelenti ez év, hanem a mi szeretve imádott Üdvözítő Úr Jézusunk keserves kinszenvedésének és halálának, az ő megváltói drága vére hullásának, a mi üdvösségünk nagy árának legszentebb évfordulóját.

Lehet-e megfelelő és méltó szavakba foglalni e szentév nagy jelentőségét? Mily fenséges isteni események emléke hatja át ez évet! Gyönyörűen mutatja be őket szentséges Atyánk, a római pápa most kiadott körlevelében, amidőn így ír: »Térjünk vissza legalább röviden itt mindenki javára azoknak az isteni ajándékoknak sorozatára, amelyekből fakad az az igazi műveltség is, melyet mindnyáján élvezünk és amelyre büszkék vagyunk: a szent Eucharisztia első alapítása az Úr vacsorájában és annak szentesztása az apostolok között, akik be lettek vezetve a papság rendjébe e szavakkal: »Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!«, Jézus Krisztus kinszenvedése és keresztihalála az emberek megváltásáért, Szűz Mária Fiának keresztje alatt, mint az egész emberiség Anyja, aztán Jézus Krisztus csodálatos feltámadása, amely a mi feltámadásunknak is föltétele és biztos záloga, továbba az a hatalom, amelyet az apostoloknak adott, hogy megbocsássák a bűnöket, a joghatóság igazi primátusa, amelyet Péterre és követőikre bizott és végezetül az Úr mennybemenetele, a Szentlélek leszállása és az evangélium első hirdetése csodálatos és győ-

zedelmes módon az apostolok által. Vajjon melyik centennárium lehetne szelmebb és méltóbb a nagy ünneplésre?

Ennek a szentévnek a folyamán, amely április 2.-án kezdődik és jövő év április 2.-án végződik, gondolataink és érzelmeink legalább részben fölülemelkednek a földi és múlt dolgokon, amelyekkel ma oly szomorúan foglalkoznak és az égiekre és örökkévalókra irányulnak. A legbensőségesebben és forró, hálás szeretettel tekintünk a mi Urunk mérhetetlen szeretetére, aki oly lángoló hévvel váltott meg bennünket a bűn rabszolgaságából és részesített végtelen kegyelmeinek gazdagságában. Az 1933. jubileumi szentévnek meg kell hoznia lelkünk fölemelkedését és békéjét, a krisztusi gondolat győzelmét, az Egyház szabadságát, az összes népek egyetértését és az igazi jólétet.

Trianon ellen szólt Regina érseke

— *Kivonat a Kanadai Magyar Ujság 1932. december 3.-i számából.* —

A nemrégiben nagy ünnepe volt a reginai magyarságnak, amikor nagy örömmel üdvözölhette körében a Magyarországról és római útjáról visszatért Mc Guigan érseket.

A szentmisét Ft. Koch Róbert reginai magyar plébános mondotta, mely alatt az érsek beszélt főleg az óhazában szerzett tapasztalatairól. A nagyszámban összegyűlt magyarság könnyezve hallgatta beszédét. Főleg az ifjúságnak magyarázta meg, hogy miért legyenek büszkék arra, hogy eréikben magyar vér folyik. — Mert büszkeség egy olyan nemzet tagjának lenni — mondotta — amely ezeréves múltjával dicsekedhetik s amely védőbástyája volt a civilizációnak. Egy ilyen nemzet nem vezhet el, mert a világ kénytelen belátni, hogy Magyarországot megcsönkítva hagyni nem lehet. Magyarország történelmi nagysága szoros összefüggésben van a kereszténységével. Ha ezt a két nagy kincsét: az óhaza szeretetét és a kereszténység megbecsülését megőrzi a magyarság, akkor s csakis akkor tud igazi jó kanadaivá lenni.

Elmondta ezután Mc Guigan érsek, mi mindent látott s milyen vendégszeretettel fogadta a hivatalos egyház és a fővárosi hatóságok. A Magyarországon töltött nap kitörülhetetlen emlék marad, mert ehhez hasonló élménye még nem volt. A gyönyörű szép templomok zsufoltsága mélységesen meghatotta.

A reginai egyházmegye magyarsága büszke lehet arra, hogy érsekében olyan magyarbaráttra talált, aki nyíltan mer beszélni Magyarország igazi jogairól s akinek meggyőződése, hogy saját szavait idézzük: igazi jó kanadai csak az lehet, aki jó magyar marad.*

Az ünnepi mise után a magyar nők magyaros ebédrel vendégelték meg szeretett érseküket, aki ezalatt állandóan magyarországi útjának részleteiről beszélt. A jól sikerült nap rendezésében a reginai sisterek is segítettek, akiket a délután folyamán szintén meglátogatott Regina érseke.

A pápa és a mai kor nagy válsága

Nincs senki a világon, aki e mostani rettenetes világválságot, a mérhetetlen nyomort annyira szívén viselné, mint szentséges Atyánk, a római pápa. Sajnos, a világot mozgató anyagi eszközök nincsenek a kezében, mert különben már eleve megszűnne az a nagy gazdasági krízis. De, mint első erkölcsi tényező állandóan fölemeli szavát a bajok okainak megszüntetése érdekében. Csak el kell olvasni szociológiai remekművét, a Quadagesimo Anno körlevelét, vagy a Charitate Christi compulsu encyklikát és másutt is elhangzó atyai intelmeit és rögtön meggyőződhetünk róla, hogy benne van a legtöbb szociális érzék és lélek. Nála megjelenő püspökök előtt is főképpen ezen égető szociális kérdéseket hangoztatja. A napokban hosszabb kihallgatáson fogadta Des Moines amerikai püspököt, akinek ismét nagyhorderejű nyilatkozatot tett a jelen idők minden gazdasági bajára vonatkozólag.

A pápa hangsúlyozta, hogy szükségét érzi annak, hogy minden előtte megjelenő főpászort figyelmeztessen a keresztény értelemben vett és alkalmazott szociálpolitikai tevékenységre, mint a nyugtalan néptömegek hullámzó érzelmeinek egyetlen levezető útjára. A kereszténység, a katolikus világgyetem legkiválóbb elemeinek össze kell fognia a válságból kivetető út felkutatására, mivel úgyszólván mindenütt kudarcot vallott az állam és a magánosok kezdeményezése a munkaalkalmak megteremtésére. Minden dolgozni akaróknak munkaalkalmat kell biztosítani közös összefogással!

— A börzén — mondja a pápa — vadul spekulálnak; ez a bűnös és könnyelmű spekuláció milliárdos értékeket rombol széjjel. De vajjon mi volna akkor, ha a tőzsde vezetőit áthatná a gondolat, hogy az alsóbb néposztályokat hozzájutassák azokhoz az élelmicikkekhez, amelyeknek árát egyik napról a másikra vagy a mélybe taszítják, vagy a magasba emelik.

Hasson át mindenkit, de kiváltképpen az államférfiakat és a felelős állásban lévőket az Üdvözítő szava, aki megkönyörült az éhező nép inságán és jóllakatta a tömeget.

SENTEÁVATÁSOK. — A Szentszék jelenleg 551 boldoggá, illetve szenttéavatási eljárással foglalkozik. Az összes boldoggá avatandó között 116 francia származású van. Ez is mutatja, hogy az annyira erkölsetlennek és hitetlennek híresztelt francia nép körében mily komoly és öntudatos vallásosság, hitvalló élet folyik. A jövő szentjei közt ott vannak a társadalom összes osztályainak képviselői: pápák koldusszerzetesek mellett, királyi családok tagjai egyszerű szolgák mellett, egyetemi tanárok vasutas emberek mellett.

Az isteni ifjúmunkás

(P. Plus S.J. elmélkedése kézimunkás ifjak részére.)

Egy volt anarchista, a megtért Papini a következőképpen beszélt Isten Fiáról, ki a földre jött, hogy megmentse a világot, szegény családban született, munkásokat választott nevelőszülőikül s maga is kézimunkás akart lenni.

»Sohasem lenne szabad felednünk, — mondja — hogy Jézus munkás volt, munkásnak a fogadott fia; nem szabad eltitkolni, hogy szegénynek született, oly emberek között, kik saját kezükkel dolgoztak, kik kezük munkájával keresték kenyerüket és hogy saját maga is kézimunkával kereste a mindennapi kenyeret.«

»Ezek a kezek, melyek az egyszerű munkásembereket megáldották, a leprásokat meggyógyították, melyek a vakoknak visszaadták a szemük világát, feltámasztották a halottakat, ezek a kezek, melyeket a kereszt-fára szögeztek, a munka verejtékében fürdő és munkától kerges kezek voltak, melyek érezték a nehéz munka fáradtságát, melyek munkásszerszámokat forgattak és szegeket vertek a fába: mesterember kezei...«

Ha kezeimet nézem és restellem talán, hogy azok munkától piszkosak, kergesek, óh, jussanak eszembe Jézus kezei, a názáreti inas kezei és becsljem meg munkáshivatásom méltóságát. »A szent kézimunka«, ime, ez az én hivatásom. És ez volt az Isteniáé is, amidőn a földre jött.

Ur Jézus, Te megengeded, hogy egyes dolgokban Hozzád hasonlít-sak: lám, amit én teszek, Te is tetted: *mesterséget* tanulok; Te is megjártad ezt az utat; verejtékezve, *fáradtságos munka* fölé görnyedek; Te is ismerted ezt!

Ugye, Uram Jézus, mi osztályosok vagyunk! Óh, mennyire szeretlek, mivel hasonló életmódot választottál, csak hogy mindinkább közelj hozzám szeretetből!

Ma és mindenkor azon leszek, hogy egyesítsem munkamat a Tiédél.

KATOLIKUS MAGYAR SAJTÓ. — Öröndetes jelenség, hogy a budapesti fürge és nagyszerűen szerkesztett »Uj Nemzedék«-en és a »Nemzeti Ujság«-on kívül Erdélyben is van kimondottan katolikus napilapunk, az »Erdélyi Lapok«, mely Nagyvaradon jelenik meg. Csehszlovákiában a mult ősssel indult meg, egyelőre hetilap formájában, a hívős és frissvérkeringésű »Érsek-Ujvár«. Az ilyen kell nekünk! Ma már nem izlik, a jövőben pedig nem fog prosperálni sem a langymeleg, se-ide-se-oda-nem-tartozó, liberálistan szerkesztett napilap. A jövő generáció stílusa az egyenes vonal s nem szereti a hajladozást, a szembejövő vonalat meg egyenességgel metszi. Katolikusok vagyunk, katolikus lapokat akarunk. Ez az akarat azonban nyilvánuljon meg érdeklődés formájában úgy, hogy kat. napilapokat járattunk, veszünk és kérünk üzletekben, boulevard bódékban. Miért nem látni itt Párisban a bódékban sehol az »Uj Nemzedék«-et, vagy »Erdélyi Lapok«-at, mikor »Az Est«-lapokkal lépten-nyomon találkozunk? Ha kitarlóan kérjük, végül is megkapjuk.

A párisi katolikus misszió hírei

Néhány adat. — Az elmúlt év folyamán a párisi misszió területén a Tusítóban között magyar, magyar-francia egyházi házasságok száma a párisi érsek-ségtől nyert adatokkal kiegészítve: 29; a kereszteléseké: 27. E számok még kiegészítésre szorulnak a colmari, grenobeli és vaulx-en-velini statisztikával. Mindössze négy halálesetről (kat.) tudunk.

A lelkes betege. — Kozma atyát betegsége alatt Uhl főtisztelendő úr és P. de Verdier helyettesítették.

Ezüstmennyegző. — Január 12.-én ünnepelte Issy-les-Moulineauxban Tóth Béla és neje hívó katolikus módján házasságuk 25-ik évfordulóját. Szeretettel gratulálunk.

Halálet. — Szomorú szívvel írják Colmarból, hogy január 11.-én este Dubovai Béla rk. honfitárs életének 50. esztendejében váratlanul elhunyt. Az elhunyt honfitárs a tavalyi misszió alkalmával elvezgte szentgyónását. Nyugodjék békében!

Szereteadományok. — Örömmel közöljük, hogy a Grenobleban dolgozó sárvári testvéreink 400, a colmariak pedig 100 pengőt gyűjtöttek és adományoztak a sárvári szegény iskolásgyerekek részére. — Urainé úrasszony 5 kg. cukrot, 1 csomag teát, özv. Rajcsányiné úrasszony pedig 3 üveg citrom és narancseszenciát adományozott a misszió teadélutánjára. Hála érte!

Az Egyházi Énekkar — szeretettel vár mindenkit, aki a négyszólamú karban való közreműködésével is hozzá óhajt járulni a vasárnaponkénti magyar szentmise bensőségebbé tételéhez. Különösen azokat kérjük, akik már szerepeltek vegyeskarban, de szívesen látunk bárkit, aki meghozza azt az áldozatot, hogy rendszeren eljár a Magyar Házban tartott csütörtök esti (9-fél 11-ig) próbákra s a külföldiek templomában (Église des Étrangers 33, rue des Sèvres) bemutatott vasárnapi (fél 11 órai kezdetű) magyar szentmisére. Jelentkezni lehet Nagy Ilona karvezetőnél mise után, próba napján vagy levélben (78, rue Blomet, Paris-XVe.)

Az északfranciaországi misszió hírei

Februárhavi imaszándék a keresztény világban: Imádkozzunk a nemzetek vezetőiért! Missziós imaszándék: Kina megtérése.

Házasság. — Medek József 1932. dec. 17.-én szentségi házasságot kötött Javoissier Marie Louise-zal a hydrequenti plébániatemplomban.

A Misszió újéve. — A misszió lelkesze az új év folyamán megjelent Achille Liénart lillei biborospüspök előtt és kifejezte a magyar misszió gyermeki hódolatát és jókívánatait az újév alkalmával, amelyet Öminenciájá nagy örömmel és hálaival fogadott és további kegyes jóindulatáról biztosította a missziót. Ugyasintén tisztelő látogatást tett a püspöki helynökségnél és a püspöki irodában.

Látogatás a roubaix-i Notre Dame-patronázsban. — A roubaix-i magyar gyermekek meghívást kaptak a Notre Dame plébánia patronage karácsonyi előadására, amely jan. 5.-én lett megtartva. A zsufoóságig megtöltött nagyteremben élvezettel hallgattuk a zenészmókat, hangulatos francia karácsonyi énekeket és szemléltük a bájos pásztorjátékokat és a kitünően előadott germektáncokat. Az előadás végén Paul Agnius kanonok esp. plébános meleg szavakkal szólott a jelen-

levélkÖhöz, fÖkÖppen a magyar gyermekekhez és végül valamennyiüket sÖtÖmÖnnyel ajándÖkÖzte meg.

Egyesületi élet. — Jan. 22.-én tartotta a Szent István Kör rendkívüli közgyűlését, amelyen a kör elnöke, a misszió lelkesze bejelentette a megjelent tagoknak a körben beállott lényeges változást, amely abban áll, hogy a Franciaországi Magyar Alakulatok Szövetsége a roubaix-i Szent István Kört és vezetését az északfranciaországi r. kat. misszióra bizza. Ennélfogva a körnek ezentúl katolikus jellege lesz, emellett azonban továbbra is szeretettel veszi tagjai sorába a protestáns felekezetek tagjait.

Farsangi bál. — A Szent István Kör műsoros előadással egybekötött farsangi bálját február 26.-án, utolsó farsangvasárnap tartja.

Felhívás. — Ezúton is felhívunk mindenkit, hogy a lelkesznl izlésesen bekötött és gyönyÖrű imádságokat és hangjegyes énekeket tartalmazó imakönyvek kaphatók igen olcsó áron. Ára 5 frank. Aki a legszebb imákat, a nagy szentek imáit akarja imádkozni, vegye meg ezen imakönyveket.

Az idei nagybÖjt — március elsőjén, havazószerdán kezdődik. Ezen a napon szigorú nagybÖjt van. Hűsevéstől tartózkodunk és csak egyszer lakunk jól.

A Nemzetközi Katolikus Diákotthon

(Foyer International des Étudiants Catholiques), amelyről nemrég megemlékeztünk, megkezdte második harmadévi működését és minden párisi katolikus diákot szeretettel vár. A régi szokáshoz híven kétféle összejövetelket tart, szerdán este háromnegyed 9-kor általánosabb tárgyú, pénteken este egyházi vonatkozású előadások és megbeszélések vannak soron.

A szerdai összejövetelek tárgya eddig a következő volt: Az anyag keretei közé szorított élet problémája (jan. 18.); nemzetközi vítaest: az adóssággal (január 25); előadás Fochról — Louis Madelin, a Francia Akadémia tagja (febr. 1.) A többi szerdai előadások programja a következő: febr. 8.: Hangverseny; febr. 15.: Petrarca (diákelőadás); febr. 22.: Daniel Rops: Pégny a modern világ megítélője; márc. 1.: A középkori festészet eszközfelhasználása (diákelőadás); márc. 8. M. Mesnard, a Lycée de Poitiers tanára: Keresztény politikai tanulmány: Erasmus; márc. 15.: A modern festészet egy holland mestere: Toorop (diákelőadás); márc. 22.: nemzetközi vítaest: Duna-szövetség; márc. 28.: író fogadtatása.

A tartalmas, komoly és változatos műsor a kiváló előadók maguk is megérdemlik az érdeklődést.

A már nyolc éve működő otthon célja a francia és külföldi katolikus diákság között lelki kapcsolatot teremteni, hogy ennek később azok a társadalmi rétegek és nemzetek is hasznát vegyék, amelyeknek vezetői lesznek a mai ifjúság tagjai.

Az otthon vezetősége — főleg a külföldiekre való tekintettel — szerény diáklehetőségekre is gondolva, minden második vasárnap kirándulást rendez Páris környékének megismerésére.

A francia fővárosban tartózkodó magyar kat. ifjúság elég nehezen talál kapcsolatot az itteni diáksággal s a francia katolicizmus vezetőivel. A Nemzetközi Katolikus Diákotthon minderre módot nyújt s ezért mindenkinek legmelegebben figyelmébe ajánljuk.

Az Otthon címe: 36, avenue du Parc-Montsouris, Páris (XIV-e), métró: Denfert-Rochereau, ahol mindenre vonatkozólag részletes felvilágosítással szolgál az intézet igazgatója: M. l'abbé Picard de la Vacquerie.

BLÉDY GÉZA

A virágok országában

A jó Isten megengedte, hogy egészségi állapotom miatt néhány hetet a virágok országában, a Rivierán töltsek. Ennek a csodaszáznak is éppen egyik legszebb és legnaposabb pontján, az olasz Bordigherában. Kicsiny, alig 5.000 lelket számláló városka Bordighera, de mégis csodájára járnak az idegenek, főleg angolok, németek, oly szép a tékésése, oly kellemes a klímája, oly üdítő a tengerpartja. Nagykiterjedésű olajfa és palmaerdői, színesen virágos hegyoldalai és terraszaik, az oly karakterisztikusan középkori öreg városrészt, nem beszélve a valóban kuriózumnak nevezhető közeli kirándulóhelyekről, mint Sasso, Dolceacqua, Apricale, Seborga, Pigna, bizony, mint a mágnes vonzanak. San Remo és Monte Carlo köze lévén beágyazva, bizony igen népesek a jól kiegészített autótutak. Még ezek is virággal vannak szegélyezve! Virágos itt minden talpalatnyi föld. Örök tavasz van, szép tavasz. Oh, mennyire fölüldíti az embert a tengerszél virág! Csupa élet, csupa szín, kacagó, illatozó, magát kínáló szépség. Emlentem néhányszor a ventimillei virágyásrára. Az óriási hall kövezete zsufofaságig rakva van óriási kosarakkal. Pontosan négy óraker bontják le a mimózakosarak kendőjét s erős, kábitó illat nehezíti a levegőt s ha szélüzel, mindentől sarga virágtengert látsz hullámozni körülötte. A szorgos olaszok kinalják árujukat s már az első percekben megindulnak a kosár aranyvirágok az állomásra: Rómába, Milánóba, Turimba, Parisba. Félóra múlva a szegfű tűz- és biborpiros, főhéher istenesodai jönnek sorra.

Szeretném a sok szépséget lelkeimbe szippantani. Kérem mi az ára egy »nyalábnak«? 20-40 líra. A fehér olcsóbb, mint a piros. Talán, mert emennek nagyobb a keleje? Szegfű után jön a rózsá. Csupa fészlő, illatos linom bínbó. Ezek már a szalonokban, templomokban nyitnak ki. Hirtelenében megpillantok az egyik sarokban — oh, Istenem, mintha otthon lennék! — égszínké, szerényke buzavirágcsokrot. Örömmel megveszem s elviszem hűgöcskémnek kedveskedésül, hisz »hazai«, s csak mikor másnap látom, hogy a bizonyos kis fejek kókadtan lekonyulnak, csak akkor állapitom meg szomorúan, hogy ezek mégsem az igaziak, nem a »hazaiak«. A buzavirágok, mint virágok, kivételesen nem itt, hanem a magyaralföldi buzatengerben van a hazája. Ott a legszebb.

Miert e sok virág? A kedvező klíma miatt a virágkertészkedés ad legbiztosabb keresetet. Ugyan, mit termeljünk, — mondja egy olasz bácsi — konyhaveteményeket? Az megterem másutt is; de a virág különlegesen szereti a mi földünket, napunkat és minket is, de mi is szeretjük ám a virágot! — S valóban, úgy dédelgetik, úgy ápolgatják, támasztják, zsinórozzák, védik a virágot, úgy simogatják szemükkel, mint az édes anya a gyermekét s el nem titkolható buzkeséggel kérdezik, ugye szép itt minden? Meginvtálnak a Monte Nero terrasaira. Rengeteg olajfa. Mi lehet itt olajfavirágzóskor? Az út magas pálmák között visz s megtudom, hogy a bordigherai virágvasárnapki körmenetre. Sok a narancsnek pálmalevelet Rómába a virágvasárnapki körmenetre. Sok a narancs mint odahaza gabonaéréskor a buzatáblák. Ez is kenyeret ad. És újra szegfű és rózsá... Oh, szebbek ezek itt, mint a piacon. A virág is ott virul igazán, ahol született. Ott is akar meghalni, hogy új életet adjon. 40-50 virágterrasz egymás felett! Csupa napsütésben. Lenn a tenger vize mormol, itt az illat és szépség kábit. Oh, Páris, boulevardok, paloták, emberi fálománnyok, mik vagytok ti ehhez a szépségekhez képest!

Nem messze tőlem, öreg anyóka ollózza a bokrokat. Úgy megirigylem. Mily szép az élete. Mindig itt és állandóan a virágok között. Hogy *nem könnyű* az élete, azt is tudom, de ez nem von le semmit élete szépségéből. Az élet küzdelem és áldozat nélkül értéketlen és lapos. Tudom, hogy mily szegényen élnek ezek a kertészkedő jó emberek. Tudom, hogy minden talpalatnyi földjüket mily verejtékes, izgalmas sziklaporhanyítás után *szerezik*, hogy mint a hollandok a tengertől, úgy hódítják el őket a sziklától a földet. Láttam, mint hordják fel puttonyokban és számarháton a humust, számítássa veszem azt is, hogy mennyire fárasztó a folytonos görnyedés, hajlongás a kertész munkában. Tudom, hogy verejtékeznék munka közben. És mégis, mégis *irigykedve* gondolok arra: mily szép az életük. Mert a földrehulló verejtékecseppeikből virág fakad. Piros, fehér, sárga, lila, illatos virág. Tandisque... itt elragad flozofáló természetem. Más is küzd, két kézzel, teli jóakarattal szőrja a jó magot s a termés: konkoly, giz-gaz, bolondgomba-kritika és ajkbigyesztés, csúnya-csúnya bógáncs. Igaz, s a gondolatra gyorsan megvizsgálódok, vannak láthatatlan virágok, mik nem a földön nyílnak.

Giovanni és Giuseppe kis olasz barátaim kergetősdit játszanak ezalatt s csak akkor ébrednek, mikor az egyik engem akar fódözettel használni társa ellen. Induljunk lefelé. Minden munkának van virága.

Ha ki elmegy Bordigherába, ne feledje el megnézni Mortola csodakertjét. Valamikor nagy pápák, országok urai, maga Napoleon is megpihentek itt a természet szépségében gyönyörködve. E kert létrehozásában valóban remekelt az emberi ész és szorgalom a természet művészetével együtt. A világ minden tájáról találunk itt növényeket. Magasan a kert fölött gubbaszkodik a sziklára egybeépíthetű kis falu. Hívogat a templomajtó. Imádkozunk, majd a csillogó, csupa márvány oltárakat és szép freskókat nézegetjük s mivel homályos a templom, a jószágosarcú plébános, ki az öröklámpa imbolygó fényénél imádkozott eddig a szentély stallumában, felkel, felgyújtja a villant s szeretettel magyarázni kezd. Alapjában véve szép, rendes templom, látszik a magyarázón, hogy igen szereti, mint jó papnak ez az egyetlen ékessége, öröme, kincse, büszkesége. Kikisér bennünket s mikor megtudja, hogy magyarok vagyunk, mosolyogva mondja: barátok... A virágok országában mosolygósak, jószívűek az emberek, mint ez az időző lelkipásztor is. Mindenki és minden mosolyog. S mintha még a halál után is csak mosolyt akarnának látni, a temető is csupa csillogó, ragyogó márvány és színes virág.

Megértem Garniert, a párisi Opera hírneves tervezőjét, hogy Bordigherába kíváncszott. Itt épített villát s úgy látszik, hogy lelke is itt találta magát legközelebb Teremtőjéhez, kinek itt oly méltó hajlékot emelt*). Hiszen a virág, a színpompa, mint minden szépség nagy erővel ragadja az embert a minden Szépség teljéhez, Istenhez. Aki nem tud a virágok országába eljutni, vegyen egy virágszálat, a szépségnek egy kis birodalmát kezébe és az is emelni fogja őt az Égbe.

*) A ferenczi templomban Garnier mellszobra alatt széles márványtáblán a következő felirat olvasható: Charles Garnier architecte français donna les plans de cette église. Quand il mourut, à 72 ans, en chaire, à Paris, le 3 août 1898, on achevait, à peine le porche bâti douze ans après l'inauguration.

Son fils unique, Christian Garnier, géographe, lauréat de l'Institut de France, en mourant à Paris, chrétiennement aussi, à 26 ans, un mois après son père (le 4 Septembre 1898), recommanda à sa mère inconsolable, d'achever à Bordighera l'œuvre paternelle, en faisant élever à ses frais le campanile et l'autel, terminés en 1900, d'après les croquis laissés par le grand artiste, et exécuter les peintures, faites en 1902.

Vous, qui entrez dans cette église, pour demander à Dieu le courage dans vos épreuves ou la consolation dans la douleur, priez pour Charles, Louise et Christian Garnier.

Hírek a világegyházból

Szentév. — XI. Piusz pápa karácsonyi rádiószózatában és vizkereszt ünnepén kiadott »Quod nuper« kezdetű körlevelében ünnepélyesen kihirdette az egész keresztény világnak, hogy ez évben van a világ legszentebb és legüdösebb eseményének, az Úr Jézus keserves kinszenvedésének és kereszt-halálának, vagyis az egész világ megváltásának 1900 éves jubileuma, amely kegyelemteljes és ritka alkalommal szentévet hirdet és az április 2-án kezdődik és jövő év április 2-án végződik. Ha valamikor, úgy ez évben különösen kitarja az Egyház kegyelemkincseinek tárházát és felhív minket, hogy fokozottabb buzgalommal szenteljük ez évet Jézus keresztalálának drágálatos emlékére és lelkünk megújulására.

Szent Remig halálának 14 százados jubileuma. — A francia katolikus világ ez évben ünnepli fényes keretek között hittérítő apostola szent Remig reimsi püspök halálának 1400 éves jubileumát. Ő volt a francia kereszténység megalapítója, ki, miként szent Adalbert szent István királyunkat, úgy ő Klodvig gall királyt keresztelte meg. Az ünnepségek leginkább Reimsban, egykori püspöki székhelyén fognak megtartani.

A katolicizmus helyzete Oroszországban. — A Szovjetoroszországban élő két millió katolikus ma is kegyetlen üldözésnek van kitéve. A 611 katolikus templom közül 180 maradt meg. Az 580 kápolna közül már egy sincs a katolikusok kezében. A 810 lelkész közül immár csak 310 van, de ezek közül is 200 fogságban sínylődik. 300 pap halt meg kivégzés és éhhalál által, csak kevesen tudtak elmenekülni. Nincs az országban egyetlen papnevelő-intézet sem. Az 5 püspök közül 3 fogva van. A mai orosz keresztény-üldözés alig különbözik az első századok pogány keresztényüldözésétől.

Csodálatos jelenések Belgiumban. — A szomszédos Belgium egyik kis városkaja, a Namur alatt fekvő Beauraing az egész világ érdeklődésének a középpontjába került azon csodálatos események, illetve jelenések miatt, melyek november, december és január elején játszódtak le. November 29-ől kezdve január 3-áig úgyiszlóván minden nap megjelent a Szent Szűz öt gyermeknek, kik két családhoz tartoztak. A jelenés helye: az iskolánövérek intézetének kertjében levő lourdesi barlang előtti térség. A szent Szűz kijelentéseket is mondott az egyes jelenéseknél. Reméljük, hogy a Boldogságos Szűz, ki ezélt 75 éve Lourdes-ot csodáinak és kegyelmeinek kincstárává tette, Beauraingben is éreztetni fogja az emberiséget istenanyai hatalmát és erejét. Máris nagy tömegek lepik el a kis belga várost különböző országokból és a kies Meuse völgye Máriadicsérettől hangos.

Zsidó gyógyszerészből katolikus pap. — A bajorországi Konnersreuthban élő Neumann Teréz, ki már évek óta hordozza csodálatos Jézus-sébelyeit saját testén és minden pénteken vért hullat, többek között megterítet egy Rothschild Bruno nevű zsidó gyógyszerészt, ki megkereszteltetése után pappá lett és nemrég mutatta be első szentmiséjét Eichstättben, melyen Neumann Teréz is résztvett.

Nincs nagyobb gazdagság, értékesebb kincs, magasabb tisztelet, dúsabb vagyon e világon, mint a katolikus hit.

FEBRUÁRI SZENTEK

Febr. 1. Szent Ignác püspök és vértanu. Szent Péter apostol második utóda az antiochiai széken. Traján császár keresztényüldözésekor elfogták, hajón Rómába vitték, hogy a vadállatok elé vessék. Midőn az oroszlánok ordítását hallotta, Krisztusért szenvedni és meghalni kívánó lelkének érzését e felkiáltással fejezte ki: »Krisztus gabonája vagyok, a vadállatok fogai örömlének meg, hogy tiszta kenyér lehessenek.«

Febr. 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony. Szűz Mária megtisztulásának ünnepe annak az emlékére, hogy a szent Szűz isteni gyermekét születése után való negyvenedik napon az őszövényesség szertartása szerint bemutatta a jeruzsálemi templomban és mint elsőszülött gyermeket kiváltotta a mennyei Atyától egy pár gerlice felajánlásával.

Febr. 5. Szent Ágota, szűz és vértanu. Szicíliában született. Décius császár alatt szenvedett vértanuságot Catanában. A szép és fiatal leányt Quintianusz szicíliai pogány helytartó sem igérettel, sem fenyegetéssel nem tudta magához csalogatni. A hitvalló szűzet válogatott kinokkal gyötörte, ki e szavakkal lehelte ki lelkét: »Uram, ki gyermekkorom óta örökdétl fölöttem, ki távollattartad tőlem a világ szeretetét, ki győzedelmeskedni engedtl hóhéraim kínzásai fölött, fogadd el lelkemet.«

Febr. 10. Szent Szkolasztika. A nyugati szerzetesség alapítójának, szent Benedeknek nővére, a bencés-rend női ágának alapítója.

Febr. 11. A boldogságos Szűz lourdesi jelenésének ünnepe. E napon jelent meg először a szent Szűz boldog Soubirous Bernadettnek, kinek szenttéavátása minden bizonnyal ez évben fog megtörténni.

Febr. 12. A szervita rend hét alapítója. A tizenharmadik században hét florenai nemes ifjú szent Bonifilius, sz. Bonajuncta, sz. Manettus, sz. Amadé, sz. Ugocini, sz. Sostenes és sz. Elek otthagytán minden földi kincset, összetömörültek és megalapították a Szűz Mária szolgáinak, azaz szerviták rendjét és célul tűzték ki, hogy a Fájdalmas Anya tiszteletét terjeszteni fogják. A rendnek hazánkban is vannak házai Budapesten és Egerben.

Febr. 23. Damjáni szent Péter Püspök és Egyháztanító. Olaszországban Ravennában született. Korán elvesztette szüleit és Damján nevű bátyja, kitől előnéve is ered, oktatta és nevelte. Előbb a szent kereszt szerzetesei közé lépett, majd IX. István pápa ostiai püspökké és bíborossá nevezte ki. Mint a pápa követe sok helyütt szüntetett meg egyházi és világi viszálykodást. Ő volt a szent Szűz szombat napi tiszteletének terjesztője.

Febr. 24. Szent Matyás apostol. Jézus mennybemenetele után az apostolok szent Péter vezetése alatt összegyűltek Jeruzsálemben és az áruló Júdás helyébe, ki kétségbeesésében felakasztotta magát, új apostolt választottak. Barnabás és Matyás között választottak, sorsot vetettek és a sors Matyásra esett, ki ezáltal az apostolok közé soroláltatott. Ő is vértanusággal fejezte be apostoli küldetését.

ISTEN NEM VER BOTTAL. — Spanyolország Almeira városában három istentelen spanyol férfit le akarta dönteni a város fölött uralkodó szép Jézus Szíve szobrot. Munkájuk közben mindhárman lezuhantak a mélységbe. Haldokolva szállították őket a kórházba. Haláluk előtt megbánták tettüket. Az eset nemrég történt.

Ujévi tisztelgés Paris érsekénél

Verdier bíborosnál

Szép hagyomány szerint az egyházmegye papsága január 2-án tisztelgett a bíboros érseknel, kinek szalonjaiban ez alkalommal nagyon sok egyházi személy jött össze. A bíboros főpap mellett foglalt helyet Mgr. Baudrillart, a párisi katolikus egyetem rektora; Mgr. Chaptal és Mgr. Crépin, a kardinális segédpüspökei s az érsekségi iroda vezetői. Schaefer kanonok, a vaugirardi Saint-Lambert templom plébánosa fejezte ki a papság hódolatát és jókívánatait. Beszédében megemlékezett az elmúlt esztendő nagy eseményeiről; a kardinális nagyszabású templomépítési akciójáról, a 20 millió kölcsönről*, az érsek szózatáról a munkanélküliek érdekében, a fiatalok apostolkodásának oly biztató eredményéről, ömönenciája apostoli leveleiről, a nevelést illetően a katolikus egyetem rektorának jubileumáról, a La Madelein templom plébánosának Mgr. Flynn-nek püspökké szenteléséről, a lisieux-i, puy-i, dublini ünnepekről, az érsek északamerikai utazásáról. Ez öröndetes események felsorolása után Schaefer kanonok az elmúlt évben elhunyt egyházmegyebebeli papokról emlékezett meg.

Válaszában ömönenciája az elmúlt esztendőnek úgy öröndetes, mint szomorú eseményeire kitért. Örömmel állapította meg, hogy a kat. papság az ő szociális, karitatív tevékenységével és békeakarattal segített a külföldnek Franciaország igazi arcát megismerni. Azok a papjaink, — mondotta — kik a szociális segítés minden változatában, a leves-, tej- stb. akcióban oly tevékenyek voltak, vajjon nem voltak-e egyúttal a szociális béke művészei? Öröm az érsek hatvan temploma, amelyről már az egész világ hallott; a néhány óra alatt lejegyzett kölcsön. Öröm a katolikus egyetem, amely a legteljesebb élet útját mutatja meg s az egyetem most befejezett katolikus tudományos intézete. Öröm a tömérdek hitvallásos intézmény, amelyek mindinkább szociális feladatok szolgálatában állanak, hogy ezzel a Szentséges Atya óhajtásának megvalósulását előmozdítsak elsősorban arra gondolva, hogy a természetes játékonyság megnyitja a tömegek szívét.

A francia katolikus intézmények fölveszik a versenyt az állammal, főleg rendkívül szigorú egészségügyi intézkedések révén, mert ennek a segítségével akarnak küzdeni a társadalmat pusztító betegségek, elsősorban a tüdővész ellen. Öröm a kis szeminárium 350 növendékével, öröm van Issyben, ahol 70 egyházmegyei papnövendék talált elhelyezést.

Persze, vannak mindig aggasztó körülmények is. De ha minden reményünk ellenére is tovább fenyeget a munkanélküliség, a játékon-

Ismeretes, hogy különösen P. Pierre Lhande, »Le Christ dans la banlieue« c. könyve nyomán Paris elhanyagolt külvárosainak pasztorációja nagy lendületet vett. Az érsek új ömönenciája 60 külvárosi templom felépítésére húsz millió kölcsön felvételét határozta el. Érdekes, hogy Franciaországban, hol az egyháznak nincs vagyona, a vallásos kispolgárok a kölcsönjegyzési ívetek pár óra alatt följegyezték.

ság ismét segítséget nyújt a szerencsétleneknek. *Dale et dabitur vobis.* (Adjatok és nektek is fognak adni.) Minél többet adnak a népnek, annál többet ad ő az egyháznak. Sürgős áldozatkésztségre van szükség a felekezeti iskolák fönttartására, megértésre a katolikusok egymás közötti érintkezésében. Ne ítéljük el könnyen felebarátunkat, hanem mi nyújtunk kezét először a megbékülésre. Mindenkinck eszengjen fülebe Szalézi Szent Ferenc szava: mérsékelt hév és merész józanság.

Mindnyáján kövessük a papát, aki gyönyörű és tanulságokkal gazdag körleveleiben az Egyház előtt a legszebb horizontokat nyitotta meg. Őt követni haladás. Így mindig a megmentésünkért munkálkodó Egyházzal maradunk.

Befejezőképpen Öminenciája megköszöni a párisi papságnak, hogy honfitársaik lelki ügyeivel foglalkozó külföldi lelkipásztorokat testvérileg fogadták maguk közé.

A PÁPA NEM TESZ KIVÉTELT. — Mikor Boris bolgár cár feleségül vette az olasz király leányát s az egyház Assisiban megáldotta frigyüket, sokan szerették mondogatni, hogy a pápa kivételképpen e vegyes házasságban (a cár görögkeleti, felesége róm. kat. vallású) megengedi, hogy a házasságból születendő összes gyermekek, vagy legalább is a trónörökös, a görögkeleti vallásban neveltessenek, amit a bolgár állami törvények a cári családtól megkövetelnek. A pápa tehát nem még egyenlőn királynak és szegény családnak... Nos, a cári család elsőszülöttjének görögkeleti szertartású keresztelésével kapcsolatos pápai tiltakozás hangosan megfojlya e híresztelést. Mgr. Roncalli pápai nuncius ugyanis a Szentatya erélyes tiltakozását fejezte ki Szófiában a bolgár kormány előtt, amiért a fiatal cári párt a házasságuk előtt tett ama ígéretük megsértésére kényszerítette, hogy összes gyermekeiket a katolikus vallásban nevelik. (*L'Osservatore Romano*, 1933. I. 18.)

— Erdély egyetlen katolikus szépirodalmi folyóirata, az Aradon megjelenő Vasárnapé elérkezett 15-ik évfordulójához.

— A máriaradnai újví szoborrombolásért az egész erdélyi katolikus társadalom elégtételt követel.

— A kolozsvári katolikus főiskolások szociális csoportja a Majláth-Kör, a Rerum Novarum és a Quadragesimo Anno elveinek ismertetését, állandó hangoztatását, a köztudatba való meggyökereztetését és gyakorlati megvalósítását tartja legfőbb céljának.

— Az erdélyi katolikus ifjúság nyújt segédkezet a kommunista és más felforgató eszméktől megmetéyzett Szekélyföld katolikus megszervezésére. Céljuk az intelligens, a munkás és a földműves ifjúság összefogása.

— Temesvárt a városházán katolikus munkások képviselik az összmunkásságot. A szociálisták és kommunisták nem jutnak szóhoz a tanácsban.

EGÉSZ ÉVEN ÁT minden páratlan hónap (január, március, május stb.) első szerdáján esti fél kilenc órai kezdettel

Cseh A.-metódus szerinti új társalgó **ESPERANTO-KURZUS** kezdődik a Magyar Házban a hágai nemzetközi Esperanto-Intézet tanítójának vezetésével.

A legközelebbi kurzus március 1.-én, szerdán esti fél 9-kor nyílik meg.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacedpé, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacekszámla-küldeményt a párisi lelkész *személyes* címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. e. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

Egyes szám ára 1 fr.

II. évfolyam, 2. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1953. február hó

Jubileumi szentév

53-1933

Nem tilt még az emberiség és főképpen a keresztény világ szentebb és fenségesebb jubileumot, mint a jelen esztendőben az Úrnak 1933-ik évében, amikor tizenkilenc évszázados fordulóját tartjuk az emberi nem megváltásának.

Nem egy tudós államférfiú, költő, hadvezér halálának jubileumát jelenti ez év, hanem a mi szeretve imádott Üdvözítő Úr Jézusunk keserves kinszenvedésének és halálának, az ő megváltói drága vére hullásának, a mi üdvösségünk nagy árának legszentebb évfordulóját.

Lehet-e megfelelő és méltó szavakba foglalni e szentév nagy jelentőségét? Mily fenséges isteni események emléke hatja át ez évet! Gyönyörűen mutatja be őket szentséges Atyánk, a római pápa most kiadott körlevelében, amidőn így ír: »Térjünk vissza legalább röviden itt mindenki javára azoknak az isteni ajándékoknak sorozatára, amelyekből fakad az az igazi műveltség is, melyet mindnyáján élvezünk és amelyre büszkék vagyunk: a szent Eucharisztia első alapítása az Úr vacsorájában és annak szétosztása az apostolok között, akik be lettek vezetve a papság rendjébe e szavakkal: »Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!«, Jézus Krisztus kinszenvedése és keresztihalála az emberek megváltásáért, Szűz Mária Fiának keresztje alatt, mint az egész emberiség Anyja, aztán Jézus Krisztus csodálatos feltámadása, amely a mi feltámadásunknak is föltétele és biztos záloga, továbbá az a hatalom, amelyet az apostoloknak adott, hogy megbocsássák a bűnöket, a joghatóság igazi primátusa, amelyet Péterre és követőikre bizott és végezetül az Úr mennybemenetele, a Szentlélek leszállása és az evangélium első hirdetése csodálatos és gyö-

Az ismert hadügyi költségek kimutatása (a svájci Annuaire Militaire szerint) a következő: Északamerikai Egyesült Államok, 7.325, 59.30 *); Anglia, 6.378, 12.70; Franciaország, 4.368, 42.30; Szovjetországi Köztársaság, 3.005, 18.63; Németország, 3.240, 49.60; Olaszország, 2.120, 48.60; Japán, 1.260, 19.60; Belgium, 1.462, 67.60; Lengyelország, 724, 23.25; Románia, 454, 25.25; Csehszlovákia, 422, 28.75; Jugoszlávia, 292, 21.70.

Az emberi gyűlölködés és erőszakoskodás úgy látszik nem ismer határt s a világháború még nem volt elég tanulság az elvakult emberiségnek. Jaj lesz a lelketlen igazgatóknak, akik milliók életét teszik kockára! Ki akar vért ontani?

*) Az első szám a nevezett állam összes hadügyi költségeit adja milliókban, a másik a fejenkénti kiadást svájci frankban.

LEGENDA

A napokban nagy csoda történt,
Krisztus valahol megjelent,
De nem lehetett megismerni:
Nem volt a fején plé-sugar,
Mellén nem hordott gipsz-szívet.
Én nem tudom, mi volt vele?
Munkás zubbony fedte a testét,
Kérges, dolgos volt tenyere
S hiányzott a szabályszerűen
Pecsetelt nemeslevele.

Krisztus valahol megjelent
S bekiáltotta a világba:
Jaj nektek, gazdagok!

A szó visszhangot nem adott.

S bekiáltott a palotákba:
Jaj nektek, gazdagok!
Bekiáltott a bőrzék ablakán:
Jaj nektek, gazdagok!
Bekiáltott a Vatikánba:
Jaj nektek, gazdagok!

A szót messze elhatott.
Megmozdultak a gazdagok.

Másnap hozták a hírlapok:
Letartóztattak egy ácslegényt,
Mert a rend ellen igazgatótt.

Széky László.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESETŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekzámla-küldeményt a párisi lelkes személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24.85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

II. évfolyam, 5. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1955. március hó

Ó szent kereszt áldott fája!

A negyvennapos komoly és bánatos nagybőjt kegyelemteljes időszakában feltűnik és állandóan szemünk előtt áll üdvösségünk szent jele: a kereszt. Két egyszerű durva fa, amely minden nagy, szent és dicsőséges kifejezője. Amióta az isteni Üdvözítő rajta függött és szent vérével pirosra festette, azóta a kivégzés és borzadályos eszköze, a rémület, megvetés és gyalázat tárgya, örökre felmagasztosult szimbóluma lett megváltásunknak, újjászületésünknek, istengyermekségünknek. Azóta a kereszt szegényéből tisztesség, kitüntetés és dicsőség lett, amely egyformán ékesíti a királyi koronákat, vitézi kebleket és győzelmi zászlókat. Az ő képevel találkozunk legtöbbször életünk folyamán. Felénk intget a távoli városok és falvak templomtornyáról, reánk tekint az utcséleken, sűrű erdők csapásain, hegytetőkön. Keresztelésünktől fogva legsűrűbben az ő képe és alakja hajlik reánk az összes szentségek és szentelmények vételekor, napi imáink végzésekor. Vele ébredünk, vele nyugszunk, vele munkálkodunk, vele szenvedünk, vele küzdünk és Isten kegyelmével vele kell, hogy földi zarándoklásunk színhelyét elhagyjuk. Vele porlad testünk és vele fog megdicsőülni lelkünk.

Ez az áldott szent kereszt, amelyet a hívő keresztény elhaló ajkának utolsó csókjaival illet, Krisztusnak és gyermekeinek ismertetőjele és programja. Nincs Krisztus kereszt nélkül, aminthogy igaz katolikus keresztény sincs a kereszt ismerete, birtoklása és szeretete nélkül. Nemcsak külsőleg látható és érzékelhető fa- vagy aranykereszt birtoklását értjük ezalatt, hanem ami ennél végtelenszerre becsebb: a szíve vésett, a lélekben hordozott keresztet, az élet keresztjét, mindennapi életünk egyre-másra jövő bajainak és különféle megpróbáltatásainak keresztjét, melynek felvételét és türelmes hordozását kívánja Jézus követőitől: „Aki nem veszi fel keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám”. (Máté 10. 38.)

Jézus keresztje, amellyel Ő nekünk mindent megszerzett, legyen vigasztalásunk a nehéz napokban, bátorságunk hitünk megvallásában, erősségünk a hitünk szerint való életben. A mi mindennapi keresztünk pedig simuljon az Ő szent keresztjéhez, hogy részesévé lehessen az Ő dicsőségének.

APPONYI ALBERT

Egy esztendeje még itt volt közöttünk. Hajlott, magas, ősz alakja a szó és szellem kiváltságosan nagy mesterének benyomását gyakorolta ránk ilyenformán beszélt akkor a Magyar Házban, az újabb nehéz időkről: — **Primus vivere, dein philosophari**, előbb megéljünk, aztán bölcseledjünk.

Vajjon, hogy értette ő az életet, a **magán- és nemzeti életet**? Nem egyszerű biológiai folyamatnak tekintette, az biztos. Nagyon is távol állt tőle az ilyen lélektelen felfogás.

Családi multja és a jezsuiták kalksburgi iskolája, ahol nevelkedett, a kereszténység örök eszméivel töltötték el fogékony lelkét. Mértéke mindig a legmagasabb volt, ahoz igyekezett alakítani mindennapi életét. Az örök küzdő és soha el nem fáradó lelkek egyike volt, azon keveseké, akik emberi gyarlóságukat belátva, szüntelen Isten kegyelméért folyamodtak s az Oltárizsentség segítő erejével folytatták újra meg újra a magasba vivő utjukat. A végső cél felé törekedett állandóan, arra az erkölcsi magaslatra, ahol a magánéletükben példátlan keresztény-magyar lelkek találkoznak: az Árpádok, a Pázmányok, a Széchenyiek...

Míg magánélete szeméink előtt emelkedett a tiszta erkölcsi értékek magasságába, megmintáztván saját magán annak fogalmát, Apponyi Albert példáját adta annak is, miként kísérhetjük meg a nemzeti élet fel fogását. Származása ellenére is, mely sok más hasonlót örökre elkötelez egy kisebb csoportnak, amely sokakat megakadályoz a nemzet egészének valóságos szemléletében, Apponyi — itt is kivétel volt. Ő mindig hallotta, számolt vele és legutóbb is szóvá tette a kormányzás mögött zugó életet a nagy embercsoportoknak. Világosan látta, hogy a nemzet az összes magyaroknak nemcsak politikai, hanem lelki egysége is s mindenkor e tudat értelmében cselekedett. Szinte megható volt az aggastyántól: taxira nem ült, lehetőleg autóbuszon járt; genfi fáradságos küldetéséből hazatérve, első utja az államkasszához vezetett s gondosan befizette e megtakarított vagyont, a nemzeti vagyont. Maga, mondhatni, szegénységben halt meg.

Most, hogy eltávozott közülünk, úgy tűnik fel nemcsak előttünk, hanem az egész világ közönsége előtt is, mint az egyetemes magyarság egyik megtestesült Géniusza, a magán- és közélet követésére méltó, ritka, tökéletes típusa: a keresztény magyarság, keresztény-nemzeti lovagja.

Dr. Baráth Tibor.

Énekeseknek és nem énekeseknek

Március 12-én ünnepli az Egyház Nagy szent Gergely pápát. A törtenélem Nagy-nak nevezte el. Törékeny, gyenge, halandó ember volt, mint mindnyájan, de tudott hatalmas dolgokat véghezvinni; óriás-lélek volt, nagy perspektívákkal, de tudott kicsi lenni.

Pompába, kényelembé, gazdagságban született, a politikai és tudományos pályák mind kínálgatták magukat neki. Ő azonban Szent Benedek egyszerű fekete kukulláját vette magára, a vezeklésnek és az isteni tudományoknak akart élni. A Gondviselés mégis más, külsőleg is nagy pályát szánt neki. A pápa szeme rajta akadt s azóta a barát-cellát fel kellett veszérelnie a pápai udvarral. Ő lesz a pápa követe Konstantinápolyban a császár mellett, az akkori világ-diplomácia gyújtópontjában; majd visszakérül mint pápai főceceremóniárius, s a pápa halála után a római papáság és a nép őt választja meg pápának.

Az akkori idők még a mostaniaknál is sokkal nyomoruságosabbak voltak: Itália és Európa a népvándorlások lángjaiban égett; még mindig voltak rabszolgavásárok; Rómában és egyebütt kiáltó volt az éhség, nyomor, pestis. A sok szenvedésben és pusztulásban nem csoda, ha sokan a világvegére gondoltak, magának Nagy szent Gergelynek a prédikációiban is találunk rá utalásokat és figyelmeztetéseket.

Mégis a pápa emberfeletti erővel nekigyürkőzik a munkának, szemébe néz az ezerféle szenvedés és baj borzalmainak s oly gyönyörűen valószínű meg a katolicizmus vitalitásának és aktivitásának két paradox elvét: úgy él, úgy számol, úgy sáfarkodik, úgy áll készenlétben, mintha valóban várná a világ végét, mintha bármely pillanatban őt is néven szólítaná a halál, az ítélet — s mégis úgy dolgozik, úgy fárad, úgy épít az emberiség számára, mintha az egész örökkévalóságot itt kellene átélnie a siralomvölgyben; úgy remél, úgy bizik, úgy imádkozik, mintha csak az Úrtól függene a siker, — s mégis úgy küzd, úgy feszíti erejét, mintha csak rajta fordulna meg minden.

Türelemre, megnyugvásra, a szegénység szeretetére int, — de ugyanakkor öröklött vagyonát és kincseit nagyarányú szociális munkába fekteti és fölszárítja vele a nyomor és szenvedés könnyeit; mint pápa maga gondolja a szegényeit. Érdeklődési és munkaköre nem reked meg a város falain belül, hanem azokat messze tulszárnyalja. Ő volt az első nagy missziós pápa; saját iniciatívájára és saját költségén missziós gárdát küld Angliába az angolszások megtérítésére, akiket egy rabszolgavásáron fedezett föl. Hosszu időn át elmerül az imádságban és elmélkedésben, szinte már a másvilágon él és hatalmas köteteket ír meg ebből a belső életéből, — de ugyanakkor diplomáciai sakkhuzásaival részt vesz a forrongó világ küzdelmeiben, kezében tartja annak minden megmozdulását, Itália politikai életében vezéregyéniség.

Mindezt alig tudjuk elképzelni egy személynek a vállán, munkabírásán, idején. Pedig mindezen kívül a nagy pápa időt és kedvet talált ahhoz, hogy muzsikával foglalkozzék, hogy véglegesen rendezze az egyházi ének ügyét, s hogy ő maga tanítsa a gyermekeket énekelni. Annnyira szerette a kis énekeskölyköket, hogy két külön iskolát és kollégiumot építtetett a számukra. És amikor a pápa óriás-lelke alatt teste összeroppant s a betegség a trónusáról egyszerű kőágyára vetette, ott gyűjtötte össze és tanította kis énekesét s így készült a halálra. Eletirója említi, hogy halála után nagy kegyelettel őrizték és mutogatták azt a hosszú taktus-botját, amelyet halálos ágyán használt és amelyet némelykor igénybe is kellett vennie a tulságosan ficánkoló római gyermekökkel szemben, akik azután bizonyára eldicsekedtek, hogy órájuk is koppantott azzal a kegyeletes szerszámmal.

Mikor és hol volt a legnagyobb sz. Gergely? A barát-cellában vagy a pápai trónon? Amikor a császári udvarokban képviselte az Egyház érdekeit, vagy amikor szegényeit vendégelte? Mindig nagy volt, mert a szeretet és az isteni akarat valutájával értékelte és végezte dolgaiat. De azt hiszem, mégis akkor volt a legnagyobb és akkor alkotta a legmaradandóbbat, amikor a „legkisebb” volt. Hittérítői munkájának eredményét 1000 év múlva Anglia aposztáziája tönkretette; a diplomácia és politika szárait, amelyeket aszkéta újjáival olyan finoman szőtt, az idők régen szétépték; írásait is már csak a könyvtárak őrzik. Az az ének azonban, — amelyet ott a betegágyán is tanított a gyerekek közt és amelyet megvetette és kodifikálta az egyházi muzsika alapjait — az az ének, az a *gregorián* ének hosszú századokon keresztül szállt szájról-szájra, elhangzott hozzánk is, minden templomban főlzárnnyal a pap ajkáról, a hivek szívéből, minden nagy muzsikust megihletett és megragadott: Nagy szent Gergely pápa éneke él és élte mostan is.

Nagy szent Gergely pápa ünnepén az énekesek tanuljanak lelkesedést és buzgóságot; ha a nagy pápa ezer gondja, fáradalma és betegsége közt fontosnak tartotta az egyházi éneket és szakított időt rá, akkor mi is meg-hozunk érte minden áldozatot, annál is inkább, mert minket gazdagít és lelünkét üdíti. És mindnyájan, énekesek és nem énekesek, meg akarjuk tanulni tőle azt, hogy megbeesüljünk és tiszteletben tartsuk a kicsinek, a jelentéktelennek látszó munkakört, vagy szerepét is, ha azt a szeretet fényében végezzük. A mi életünkben is sokszor nem az lesz a legnagyobb és legértékesebb, amit mi annak tartunk és annak akarunk tartatni, hanem amit az isteni Gondviselés szemel ki életünkől. Az Úr kezében és elgondolásában sokszor jelentéktelennek látszó srófok tartanak csodás szerkezeteket, kis, megvetett mustármagvak nőnek árnyat adó, terebélyes fákká.

Dr. Werner Alajos.

A francia szabadkőművesek harca a hit ellen

Tudvalevő, hogy Franciaországban még mindig nagy hatalma van a szabadkőműves nagypáholyoknak. Az ő ádáz, istentelen harcuk gyászos eredménye az Egyház és állam szétválásztása, az Egyház javainak el-kobzása, a szerzetesek kiüldözése (a háboru után jórésztük visszatérhet-tett) és főképen a leginkább hitetlen tanítók vezetése alatt álló laikus iskola. Hogy mi a szabadkőművesek igazi célja a laikus (állami) iskolák-kal, mutatja egyik körlevelükben körvonala-zott célkitűzésük, melyet Dequaire-Grobel irt meg és amely így hangzik: „A laikus iskola célja nem az olvasás, írás és számolásra való tanítás, hanem a szabadgondol-kozók kiképzése. Amidőn a tanuló 13 éves korában elhagyta az iskolát és hívó marad, nem vette hasznát a tanításnak. A laikus iskola csak akkor fog gyümölcsöt teremni, ha a gyermeket elkülöníti a dogmától (hittétel-től), ha a gyermek elveti apáinak hitét, ha ellenemond a katolikus hitnek. A laikus iskola az a minta, amibe belekerül a hívó gyermek és kikerül az istentagadó”.

Hány magyar szülő is e veszelyes iskolákba küldi gyermekét, mert hát ingyenes, sőt a gyermek még élelemben is részesül, viszont ártatlan lelkét legerősebb támadások érhetik. Legalább azzal igyekeznek ellen-sulyozni a laikus iskola rossz hatását, hogy gyermekeiket rendszeresen a magyar iskolába, vagy francia patronáz-sokba küldenek hitoktatásra!

A párisi katolikus misszió hírei

FOYER DE LA PAIX baráti örünk rendezésében a Misszió febu-ruár 5-én d. u. 5 órai kezdettel tartotta farsangi táncos teadélutánját a Magyar Ház nagytermében. Előadást tartott Mlle Jaqueline de Golliez „*Quelques mots sur les musiciens du XIX. siècle*” címen, majd Gábor György művész Chopin-balladát, valzert, étüdes-öket és mazurkákat adott elő zongorán. A kedves francia előadást dr. Baráth Tibor interpretálta magyarul s a beteg lelkészét helyettesítve, ő mondott köszönetet az elő-adóknak értékes közreműködésükért. Az előadást, melyen kb. százan jelen-tek meg, farsangi, nótás jókedvben tea és tánc követte, mely alatt a házi-asszonyi tisztséget dr. Müller Lipótné vállalta és viselte elő igazi hozzá-értéssel, tapintattal és fáradhatatlansággal, hogy érte ezuton is hálás kö-zsönetet mondunk.

APPONYI-REQUIEM. — Február 12-én a párisi idegenek templomában gyászmisét celebrált Uhi Antal északfranciaországi lelkész Apponyi Albert lelküdvért. A szentmisén jelen volt báró Villani Frigyes követ, a követ-ség, valamint a párisi magyar alakulatok tagjai, illetve képviselői. A szent-mise alatt az egyházi énekkar énekelte Nagy Ilona vezetésével.

LÁTOGATÁS. — Az utóbbi időben látogatásukkal tisztelték meg a lel-készit Gábrriel Asztrik prémontrei kanonok, P. Szalay Jeromos dr. O. S. B. főiskolai tanár, dr. Nagy Károly, a Magyarok Világkongresszusa budapesti irodájának igazgatója, Ripka Ferenc, Budapest v. főpolgármestere, Kállay István ur a budapesti külügyminisztériumból. Ezuton adjuk át üdvözleti-ket a Misszió tagjainak s azt a kérésüket, hogy tartsunk össze a külföldön.

ELŐADÁS. — Bizonyval sok testvérünk örömmel olvassa, hogy misz-tiónk barátja, Gábor György művész, március 5-én este 9 órakor tartja első önálló hangversenyét a Théâtre Albert le Ier-ben. Szeretettel gratu-lálunk.

ADOMÁNYOK. — Márciusi teadélutánunkra Urainé 2 liter rumot, Kesselbauer Lajosné 1 liter rumot, 1 kg. vaját és 24 drb tojást adományo-zott. Köszönet érte.

NAGYBŐJTI KONFERENCIÁK. — Április 3—8-ig esti 19 órai kez-dettel a Magyar Házban konferenciabeszédeket tart P. Pál Lajos jezsuita atya. Április 8-án (szombaton) d. u. 4—7-ig, 9-én (virágvasárnap) reggel 9—11-ig gyónatás az Eglise des Etrangers-ban. Ugyanott *közös áldozás* a virágvasárnap szentmise alatt (11 órakor). Betegeket és a jelzett gyón-atási idő alatt elfoglaltakat rendez-vousra gyónatunk és áldoztatunk. Kér-jük az előre való bejelentést. Egyuttal ezuton is szeretettel felkérjük kato-likus testvéreinket, hogy a konferencia beszédeken vegyenek részt és a husvéti szentgyónás és áldozási kötelességükről ne feledkezzen meg. Kivánatos lenne, hogy virágvasárnapig e kötelességét mindenki elvégezze.

VIRÁGVASÁRNAPI ÁHITAT. — Mint tavaly, ugy ezidén is megren-dezi a Misszió a virágvasárnap áhítatot április 9-én d. u. 15 órai kezdettel a Magyar Ház nagytermében. A másor nagyvonásokban egyezik a tavalyi-val: szentírás-részletek, passió, Jeremiás siralmai, nagybőjti énekek, sza-valatok, szavalókórus, zeneszám. Az elmékedést P. Szalay Jeromos dr. O. S. B. főiskolai tanár tartja. Ezzel kapcsolatban közöljük, hogy a Misszió „*Foyer de la Paix*” baráti köre áprilishavi összejövetelét 2-án tartja d. u. 14 órai kezdettel ugyancsak a Magyar Házban.

Imakönyveket és hittankönyvet be lehet szerezni a lelkészeknél.

Az északfranciaországi misszió hírei

Márciusi havi imaszándék: A kommunizmus és a zsaroló kapitalizmus megsejése. Misszió imaszándék: Távol Kelet meglérése.

SZÜLETÉS. — Sóki Károly, Hydrequent; Maczenko Ferenc, Roubaix. Szeretettel gratulálunk a kedves szülőknek!

SZERZETBELEPÉS. — Czibulka Juliska február 6-án belépet a lillei Cénacle-zárdába. Belépéséhez szívből gratulálunk és kívánjuk, hogy magasztos hivatását Jézus Szíve szerint betölthesse. Isten kegyelmével ő lesz az első magyar tagja a Cénacle-szerzetnek, amely női lelkigyakorlatos-házak vezetésével foglalkozik és amelyet abbé Terme és Marie-Victoire-Thérèse Conderc alapított 1826-ban. A zárdában látogatást tett Liénart bíboros és nagy örömeinek adott kifejezést, hogy e szerzetben a sok nemzet között a magyarság is képviselve lesz.

BUCSUZÁS. — Igaz fájdalommal és sajnálattal közöljük, hogy Bay Dóra missziós nővér március elsejével megvált eddig viselt tisztségétől. A Misszió érdekében öt éven át kifejtett nemes munkálkodásáért őszinte szívből mondunk köszönetet. Amidőn szeretettel bucsuzunk tőle, kívánjuk, hogy Isten bő áldása kísérje életének további útjain. Kedves emléke a Misszióban fog maradni.

EGYESÜLETI ÉLET. — A Szent István Kör február 26-án tartotta műsoros farsangi táncmulatságát. Színe került három mulatságos vigjáték, amelyek mindegyike derűs hangulatban tartotta a nagy számban megjelenteket. Az előadáson a néhány napig ittartózkodó Kurali György plébános is megjelent, kit a lelkes szeretettel üdvözölt a jelenlévők nevében, egy kisleány pedig virágcsokorral kedveskedett neki. A plébános ur igen meleg szavakkal válaszolt az üdvözlésekre és megindítóan kérte a hazától távol-élő magyar testvéreket, hogy nagy gondnal ápolják az összetartást és a megszentelt hazai földhöz való tántoríthatatlan ragaszkodást. Ugyancsak ezen előadás keretében bucsuzott el a Misszió és a Kör a távozó Bay Dóra missziós nővértől, kinek szintén szép csokrot nyújtottak át a hála és szeretet jeléül. A színelőadás után friss magyar csárdással megkezdődött a tánc, amely a legjobb hangulatban éjfélkor ért véget.

MÁRCIUS 15. — A Szent István Kör f. hó 19-én, azaz e hó harmadik vasárnapján tarja március 15-iki hazafias ünnepségét. Délelőtt 11 órakor szentmise, délután az ünnepség.

Hírek a francia egyházból

A *Franciaországi Katolikus Mérnökök Szövetsége* február 26-án tartotta rendes évi összejövetelét. Közös misehallgatás és áldozás után a közgyűlés beszámolt a Szövetség elmúlt évi működéséről. A Szövetség 44 tag-egyesületben 7450 tagot számlál; főléssleggel zárt költségvetése 425.000 frank. Szakszervezeti és katolikus céljainak megvalósítását szolgálják a munkaszervező hivatal, társadalombiztosítás, külföldi kapcsolatok, saját folyóiratuk.

A különösen Franciaországban fontos szerepet játszó szakszervezetek főleg a mai válságos időkben lehetnek segítségére a társadalomnak tapasztalatukkal és tanácsukkal. Hangsúlyozták, hogy a gazdasági gyógyuláshoz erkölcsi erőforrások szükségesek.

Francia bíborosok: Paulin Andrieu, bordeauxi érsek, Charles Binet, besançoni érsek, Alexis Lepicier, szervitarendi szerzetes, római királyi bíboros, Louis Maurin, lyoni érsek és egyuttal Franciaország prímása, Achille Liénart, lillei püspök, Jean Verdier párisi érsek. Franciaországban 95 püspöki egyházmegye van, ezek között 19 érsekség.

Lourdes. — Február 11-én volt hetvenöt éve, hogy a Boldogságos Szűz megjelent Bernadette-nek. Az évfordulót a világhírű bucsujárárhelyen fényes és magasztos ünnepségek jelezték.

Márciusi szentek

Március 6. Szent Perpetua és Felicitás. Severus császár keresztény-üldözésekor hitükért fogságba kerültek és a vadállatok elé itélték őket. Perpetuát sem öreg atyjának esengő kérése, sem csecsemő fia iránt érzett anyai szeretete nem tudta megtántorítani hitében. Felicitás épen áldott állapotban volt és mivel a törvények tiltották az állapotos nők kivégzését, hogy a vértanúság pálmáját elnyerhesse, kérte Istent, hogy idő előtt szülhessen, ami meg is történt. A szülésben kínlódo szenthez az őr így szölt: „Ha most így szenvedsz, mit cselekszel, ha a vadállatok elé leszel vetve?” Erre ő így felelt: „Most én szenvedek, de akkor más lesz bennem, aki szenvedni fog helyettem, mivel én is szenvedni akarok érte”. — Az Amphitheátrum népe előtt a vadállatoktól szétszagatva, elnyerték a pálmát.

Március 7. Aquinói szent Tamás. A középkor legnagyobb hittudósa és Egyháztanítója Olaszországban született. Szent Domonkos rendjébe lépve Párisban tanult és már 25 éves korában az egyetemen tanit. Theológiai és bölcseleti munkája, a *Summa*, az Egyház tanításának legvilágosabb és legbőleibeb magyarázata. 1274-ben halt meg 50 éves korában.

Március 8. Istenes szent János. Granadában megalapította a betegápolással foglalkozó irgalmasok rendjét, amelynek hazánkban is több kórháza van. 1550-ben halt meg.

Március 10. Negyven szent vértanu. Örményország Sebaste városában állomásozó negyven keresztény katonát Licinius császár idejében téli időben befagyott tó jegére küldtek ruha nélkül, hogy megfagyjanak. És ók éjjel kérték Istent, hogy Jézus és Illés negyvennapi bójtjének szent száma maradjon meg közöttük, hogy negyvenen jussanak az égbe. Egy azonban megingott, otthagya a jeget és a közeli meleg fürdőbe ugrott. Az ekkor felébredt őr kereszténynek vallotta magát és leveleve ruháját, közétük ment. Így mégis negyvenen szálltak az égbe.

Március 19. Szent József, a boldogságos Szűz jegyese, az Üdvözítő nevelőatyja, Dávid király családjából. Élete a betlehemi születés csodálatos eseményein és egyiptomi menekülésén kívül csendes elrejttségben folyt le Nazáret városában.

Március 21. Szent Benedek apát. Az első nyugati rend, a bencésrend megalapítója. Itália Nursia városában született. Iskoláit Rómában végezte. A subiacói barlangban remetéletet élt, majd követők csoportosultak köréje és ezek számára szabályokat irt elő és 12 monostort alapított. Rendjének igazi bölcsője Monte Cassino volt. Rendje a hit és kultúra terjesztésében első helyet foglalja el az összes szerzetesrendek között. Bölcs regulája ma is érvényben van. 1929-ben nagy fényel ünnepelték a rend 1400 éves jubileumát.

Március 25. Gyümölesoltó Boldogasszony. A Szent Szűz Gábor angyaltól azon hirt hallja, hogy a Megváltó édesanyja lesz.

Ki tudja, mily értékes az idő? Csak azok tudják, akik már elvesztették. Jusztiniáni szent Lőrinc.

Nem vagyunk jó katolikusok, ha előbbre való nekünk a kényelem, az üzlet, a pénz, a sport, a strand, színház, kávéház... és utóljára... és legvégén Isten! Bangha Béla.

LITURGIA

NAGYBŐJT.

Az egyházi év legkomolyabb időszakában vagyunk, a nagybőjtben. Miként advent a karácsony méltó megünneplésére készít el bennünket, úgy a nagybőjt megváltásunk nagy ünnepére készít elő, még pedig háromféle módon: a bőjt megtartásával a test és a lélek bünbánatára vezet, az Úr Jézus keserves kinszenvedésének bemutatásával fölkelti szívünkben a résztvevő hálás szeretetet és végül a kötelező szentgyónás és áldozással lélektisztaságot teremt bennünk.

A nagybőjt kezdete Hamvazószerda, melyen a szentmise előtt hamuszentelés (a hamut a megelőző év Virágvasárnapján szentelt barka szolgáltatta) és hamvazás van. A pap kereszt alakban hamut hint a hívők fejére, illetve homlokára e szavakkal: „Emlékezzél ember, hogy porr vagy és porrá leszel! A hamu már az őszövétségben és az Úr Jézus előtt is a bünbánat jelképe. A bünbánat egyéb külső jeleit is mutatja a nagybőjt. A pap ekkor violaszínű ruhában miséz, ami a bünbánat színe. Az örvendetes Gloria nem hangzik a templomban, sőt a püspöki templomokban az orgona szava is elhallgat.

Még mélyebb lesz a bünbánat és élenkebb a Jézus kinszenvedésére való emlékezés nagybőjt ötödik vasárnapján, Feketevasárnap. E naptól kezdve a keresztetket és oltárképeket violaszínű lepel fedí. Tulajdonképen arra való emlékeztetéssel történik ez, hogy Jézus ezen napi evangélium szerint elrejtőzött az őt megkövezni készülő zsidók elől. Azután a befődött kereszt és a violalepel közepén levő fehér kereszt megváltásunk drága eszközére és nagy árára figyelmeztet.

Feketevasárnapot követő pénteken üljük a hétfájdalmu Szüz Mária ünnepét, kinek nagy lelki gyötrelmét már a kised Jézus templomban való bemutatásakor megjövendölte Simeon. Nagybőjt utolsó vasárnapja Virágvasárnap. Jézusnak Jeruzsálemben való diósőséges bevonulása emlékére körmenet indul e napon a templom körül Hozsánna énekkel. Délvidéken palma- vagy olajágakat, nálunk kibimbózott füz- és rekettyecágakat tartva kézben. A körmenet kiindulva a templomból, ismét visszatér a templomkapu elé, ott megáll és a bennlevő énekesekkel fölváltva énekel egy ősi latin éneket, melyet Theodulf orleáni püspök szerzett a IX. században. A templomon belül állók jelképezik az angyalokat, maga a templom a mennyországot; a pap és kísérete jelképezik Krisztust és szentjeit. Az ének végén az alszerpap a körmeneti kereszttel ráút a templomajtóra. Mire az kinyílik, ami azt jelenti, hogy a mennyország az összülők büne miatt zárva volt az emberek előtt és ezt megnyitotta Krisztus kereszttjével, illetve kereszthalálával.

Virágvasárnapján éneklük a Passiót, vagyis Jézus kinszenvedésének történetét szent Máté evangelista leírása szerint.

Hogy a kegyelmekben oly gazdag nagybőjt minket is méltókká tegyen Jézus dicső föltámadása ünnepének, Husvétnek megünneplésére,

tartjuk meg bünbánó szívvel a bőjtöt, vagyis hamvazószerdán, a pénteken és nagyszombaton délelőtt tartózkodjunk a huseledelektől és ugy ezen, mint a többi hétköznapokon egyszer lakjunk jól. Vegyük elő az Uj-szövetségi Szentírást és figyelmesen olvassuk el benne Jézus kinszenvedésének történetét (Máté 26—28; Márk 14—16; Lukács 22—24; János 13—20). Végül töredelmes szívvel végzett szentgyónással és áldozással tisztítsuk meg lelkünket minden büntől, hogy a Jézus szent vére által szerzett kegyelem bőségesen szálljon lelkünkre.

Missziós levelezések

Kaptuk a következő levelet:

„Igen Tisztólt Pater Úr. Máj tisztólettel felkérjük hogy ha szivesged-nének bennünk meglátogatni már ellég ideje it vagyunk és még nem halottunk a mi nyelvünkön Prédikáni, szeretnék Magyar és Slovak szent Misztét meg halgatni mert vagyunk iten ölegen magyarok és szlovákok. Tisztelettel és szeretettel kérjük hogy ha lene szives Virág vasárnapján meg látogatni bennüket. az. az. Aprilis 9. edikén és ha akor nem lehet ősetleg, akor intézkél el, hogy mikor látogatának meg, deask Vasár nap ra lehet mert máskor el vagyunk foglalval. Maradok. Tisztelettel. Választ Varunk. 1933. II. XXVII.”

A levélíró névaláírást és körülírt helymegnevezést ad magyaros helyesírással, úgy hogy órák teltek bele, míg a telefonkönyv, vasuti menetrend és térkép segítségével a nevezett hely megtalálható volt. Eljutott hozánk, bár a boríték címzése igen egyszerű volt: „Páter Miszionár, Eglise dioc. des Etrangers, Paris”. Olvasása igen nagy örömet szerzett és mondhatjuk, hogy levelesládánknak ez az egyik legértékesebb darabja. Bizonyítéka annak, hogy nem vesztett ki a hit az itt élő magyar és szlovák testvéreinkből. Kemény munkával elfoglalva nem feledkeznek meg a közleledő husvétról és arról, ami után a lélek áhítozik: Isten kegyelméről. Közöljük e levelet, mert mindenki okulhat belőle. A kérésre pedig örömmel, készséggel, missziós lélekkel válaszolunk: megyünk.

Szentek sokgyermekes családokban

Azt sokszor említették már, hogy a papok nagy számban sokgyermekes családokból kerülnek ki. Tudjuk-e azonban azt, hogy a szentek is nagy számban népes otthonokban születtek? Ime néhány érdekes példa: Szieniái szent Katalin 22 gyermekes család tagja; Borgiai szent Ferencnek 16 testvére volt; Keresztes szent Pál 15 gyermek közül a legidősebb; Labre szent Benedek 15 gyermekes családból származott és Loyolai szent Ignác egy 13 tagu család utolsó születte. Szent Bernát 7 gyermek között a harmadik, Aquinói szent Tamás 6 gyermek közül az utolsó. Ferrarai szent Vince 8 gyermekes család tagja, szent Lydwine 9 gyermek közül a negyedik. Szent Jeanne-d'Arc ötgyermekes, Ligouri szent Alfonz hétgyermekes szülőktől született. Szent Terézia 11 gyermek közül a hatodik. Páli szent Vince ötgyermekes, Gonzagai szent Alajos nyolcgyermekes család tagja. Szent Margit-Mária hét gyermek közül az ötödik: La Salle-i ker. János és Feltre-i boldog Bernát 10 gyermekes, Montforti boldog Grigonion és boldog Perboyre nyolcgyermekes, az Arsi plébános hatgyermekes családból származott.

TAVASZI VIRÁGOK

A tavasz... a legszebb évszak közeledik... — Mindig ujjongó örömmel várjuk s mindig valami újabbat, szebbet, csodásabb tavaszt szomjazunk.

Kedves Testvéreim! Tekintsünk mélyen a szívünkbe és lelki szemünk világsíták meg ebben a furesz, értéktelen, dobogó hústömegben összetömörült érzéseket. Szívnek nevezzük... Gyakran hallom: jószívű, nemesszívű; pedig nem a szív jó, nem a szív nemes, a lélek! A lelkünk érez, ért, gondolkodik, ösztökél a cselekvésre. Érzéseink azonban mintegy „átközpontálódnak” a szívbe s ezért van, hogy a bánat hatása alatt az fáj, sajog. Úgy tud fájni, mintha sebekkel lenne tele s mintha gyülne minden seb belül. Marcangolják, tépik, égetik a fájdalmas érzések, mint ahogy ujjongó, jöleső, repeső érzéssel tölti el szívünket a bennünket ért igaz öröm. Óh, mennyi fájdalom, mennyi gyötrellem, mennyi jajszó, mennyi siralom egy élet folyamán, s mily kevés öröm... Pedig, pedig, lehetne ám szívünkben több öröm!

Tavasz kezdődik, a virágok időszaka, s tudod-e, hogy minden egyes virág szép megannyi mosolygás, csilingelő kacagás, nótázás, életdicséret és színbeöltözött öröm? A réti virágok is, hát a léleken fakadó virágok méginkább! Bánatban vergődsz? Fordulj a jó Istenhez! Emeld fel hozzá eszedlön kezedet s ő nem ereszti el azt! Alvásd az evangéliumot, elméledjél Isten hatalmáról s ime kivirágzik lelkedben a *Hít* virága, melyet állandóan ápolni, gondozni kell lelked mélyén, hogy erős legyen ujjongórzete. Aki hisz, az tudja, hogy Isten megsejti. Itt a messizi idegenben, távol, nagyon távol az édes szülői otthontól, a családi tűzhelytől, itt kell, hogy leginkább megérezzük: Isten velünk van. Fel a fejjel tehát édes testvérem, aki fáradsz, aki küzdesz, aki szenvedsz, aki már-már csüggedsz! Nyíljék ki lelkedben a *Remény* szép virága! E kettő azonban, a hit, a remény, nem egészítik ki teljesen a virágcsokrot. Mellettük, az ő hívásukra nyílik ki lelkedben a legszebb virág: a *Szeretet*. Ez utóbbihoz különösen jó föld kell s főleg egy kellék: a *Megértés*. Megérteni a szépet, a jót, a nemeset s megszeretni, e kettő okozati összefüggésben van egymással. Megérteni elesett, bűnös felebarátunknál az indítóokokat, a nyomorúságot, a körülményeket, melyek befolyásoltak, ez azt jelenti, hogy szeretetünket sem tagadjuk meg tőle. *Irgalmasok* vagyunk. A rosszat a rosszért aránylag kevesen akarják. Hányszor halljuk: rossz családapa, iszik, rossz feleség stb. s ezzel befejeztnek tekintjük a dolgot; a „rossz” jelző megbélyegezte az illetőt s elnézünk felette. Pedig, ha csak egy is akadna a sok közül, aki védelmére kelne az illetőnek, ugy-e, más színben tűnnék fel az? Ha nem is alapos érvekkel és dokumentumokkal kelne védelmére a hallgató, hanem csak egy kérdés tenne föl az érdekében, hogy *Miért?* Mindennek itt a földön van egy hatalmas Miért-je... s ha a megértés gyönyörű szemüvegén keresztül keressük a minden oknak okozóját és Miért-jét, akkor szívünkben ott van az irgalmasság érzése. Ha az önzésből egy kicsit engednénk s érdekelne bennünket annak a másíknak a nyomorúsága, a „rosszaságának”, vagy jószágának a Miért-je és az önzés helyében a megértés lakoznék szívünkben, beh másként lenne minden... Aki megértő, az átérzi a mások szenvedését, örömet, nem ítél el senkit, megbocsájt, elnéz, minden indulatot elfojt, tűr és szívében lakozik a békeség!

Óh, bár hozna ez az új tavasz mindenki szívébe Hittet, Reménnyel teli megértő csodás, fakadó bimbókat, amelyek kibontanak a viruló május éltető napugarainál színes szirmaikat, bár borítaná virágba szívünket és a világot a Megértésből fakadó csodás Szeretet! Tudod-e Testvér, hogy ezek a tavaszi virágok mit hoznának magukkal? Örömet a szívben és békét a nagyvilágban! Tavaszi virágok, akarunk titeket!

Czeiner Margit.

A pápa és a sajtó

A Szentatya nemrég kihallgatásba fogadta az olasz egyetemi hallgatók szövetségét, amelyet Marchetti Selvaggiani biboros vezetett és mutatott be. Ez alkalommal többek között mélyreható gondolatokat mondott a katolikus sajtóra vonatkozólag. Fiatal korában — mondotta, — valaki azt tanácsolta neki, hogy kevés időt fordítson az újságolvasásra, mert az elvesztett idő: „De ma más korban élünk — folytatta, — ma katolikus újságokra és azok fentartására kell a katolikus körök figyelmének irányulnia”. A pápa felhívta az ifjuságot, hogy a katolikus sajtó legyen apostoli munkálkodásuk. „Más országokban — mondotta — égő buzgóság fejtene ki a katolikus sajtó érdekében. Hollandiában, ahol a katolikusok száma kisebbségben van, elsőrendű nagy újság jelenik meg, Franciaországban, Belgiumban, Németországban, sőt a leszegényedett Ausztriában egész katolikus sajtótárolzat fejlődött ki. Nálunk (Olaszországban) a katolikus sajtó nagyon jósz keretek közé szorult. Némely lap él és élni is fog, de a megérdemelt támogatás és szeretet nem kíséri őket”.

A pápa hangsúlyozta az előfizetők, különösen a rendesen előfizetők csekély számát. Ezért midőn áldást ad az újságokra, azt különösen a rendesen előfizetőknek küldi.

„Ime az apostolooskodás harctere, — mondotta végezetül a pápa — a jónak nagy esatatera a jó sajtó olvasásának sokszorosítása; szemben a gonoszság nagy harctere, azon sajtó terjesztése, amely nem igen jó és gyakran felette rossz”.

A tetszhalott Mars

Genf és Lausanne békehirdetését és leszerelési törekvéseit elnyomja az általános fegyverkezés zaja. Tizenhárom-tizennegy éve, amikor meg-szövegelték a párisi környéki békeszerződéseket; sokan azt gondolták, hogy jóideig nem fenyegeti a emberiséget az anyaktól elátkozott háború.

Az elmúlt tizenhárom békeév azonban nem szükködött katonai megmozdulásokban. A háború sötét szelleme fittyt hányva a derülátó közvélemény diagnózisára, folytatta aknamunkáját. Ime a ridég statisztika a tizenhárom békés esztendő huszonnegy kisebb-nagyobb háborújáról: 1919. A kis-entente „katonai akciói” a magyar tanácsköztársaság ellen. Háború a nyugati orosz határon az új államok (Finn-, Eszt-, Lett-, Lengyelország és Litvánia) megvédésére. 1920—1925. Spanyol—riffkabil háború Észak-Afrikában. — 1920. Lengyelország megszállása a Wilna környéki litván területen. 1921—1923. Görög—török háború. Belső harcok Arabiában. — 1922. Japán megszállás Vladivosztokban. Irek felkelése Anglia ellen. — 1923. Litvánia megszállja a Memel-területet. 1923—1925. A Ruhr-vidék megszállása. — 1925. Japán oroszországi foglalásai. 1925—1926. Francia és spanyol büntetőhadjárata a riffkabilok ellen. — 1926. Az Északamerikai Egyesült Államok megszállják Nicaraguát. — 1927. Olasz megszállás Korfu szigetén. Hollandia büntetőhadjárata Jávában. — Mandzsú—szovjetorszag háború. — 1930. Francia hadjárata Indokínában. 1930—1931. Angol gyarmati háború Birmában. — 1931. Olasz megszállás egész Tripolisban. Japán megszállás Mandzsuriában. 1931—1932. Marokkói francia hadjárata. — 1932. Japán—kinai háború. Bolívia és Paraguay háborúja. Mind a kettő még ma is tart.

Az ismert hadügyi költségek kimutatása (a svájci Annuaire Militaire szerint) a következő: Északamerikai Egyesült Államok, 7.325, 59.30 *); Anglia, 6.378, 12.70; Franciaország, 4.368, 42.30; Szovjetországi, 3.005, 18.63; Németország, 3.240, 49.60; Olaszország, 2.120, 48.60; Japán, 1.260, 19.60; Belgium, 1.462, 67.60; Lengyelország, 724, 23.25; Románia, 454, 25.25; Csehszlovákia, 422, 28.75; Jugoszlávia, 292, 21.70.

Az emberi gyűlölködés és erőszakoskodás úgy látszik nem ismer hátrát s a világháború még nem volt elég tanulság az elvakult emberiségnek. Jaj lesz a lelketlen izgatónak, akik milliók életét teszik kockára! Ki akar vért ontani?

*) Az első szám a nevezett állam összes hadügyi költségeit adja milliókban, a másik a fejenkénti kiadást svájci frankban.

LEGENDA

A napokban nagy csoda történt,
Krisztus valahol megjelent,
De nem lehetett megismerni:
Nem volt a fején plé-sugar,
Mellén nem hordott gipsz-szivet.
Én nem tudom, mi volt vele?
Munkás zubbony fedte a testét,
Kérges, dolgos volt tenyere
S hiányzott a szabályszerűen
Pecsettelt nemeslevele.

Krisztus valahol megjelent
S bekiáltotta a világba:
Jaj nektek, gazdagok!

A szó visszhangot nem adott.

S bekiáltott a palotákba:
Jaj nektek, gazdagok!
Bekiáltott a bőrzék ablakán:
Jaj nektek, gazdagok!
Bekiáltott a Vatikánba:
Jaj nektek, gazdagok!

A szózat messze elhatott.
Megmozdultak a gazdagok.

Másnap hozták a hírlapok:
Letartóztattak egy ácslegényt,
Mert a rend ellen izgatott.

Székely László.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESETŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsekszámla-küldeményt a párisi lelkész *széchy*
címeire kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV*.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címeire
kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

II. évfolyam, 3. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1935. március hó

Ó szent kereszt áldott fája!

A negyvennapos komoly és bánatos nagybőjt kegyelemteljes időszakában feltűnik és állandóan szemünk előtt áll üdvösségünk szent jele: a kereszt. Két egyszerű durva fa, amely minden nagy, szent és dicső mélységes kifejezője. Amióta az isteni Üdvözítő rajta függött és szent vérével pirosra festette, azóta a kivégzés e borzadályos eszköze, a rémület, megvetés és gyalázat tárgya, örökre felmagasztosult szimbóluma lett megváltásunknak, újjászületésünknek, istengyermekségünknek. Azóta a kereszt szegényéből tisztesség, kitüntetés és dicsőség lett, amely egyformán ékesíti a királyi koronákat, vitézi kebleket és győzelmi zászlókat. Az ő képével találkozunk legtöbbször életünk folyamán. Felénk intget a távoli városok és falvak templomtornyáról, reánk tekint az utcséleken, sűrű erdők csapásain, hegytetőkön. Keresztelésünkől fogva legsűrűbben az ő képe és alakja hajlik reánk az összes szentségek és szentelmények vételekor, napi imáink végzésekor. Vele ébredünk, vele nyugszunk, vele munkálkodunk, vele szenvedünk, vele küzdünk és Isten kegyelmével vele kell, hogy földi zarándoklásunk színhelyét elhagyjuk. Vele porlad testünk és vele fog megdicsőülni lelkünk.

Ez az áldott szent kereszt, amelyet a hívő keresztény elhaló ajkának utolsó csókjaival illet, Krisztusnak és gyermekeinek ismertetőjele és programja. Nincs Krisztus kereszt nélkül, aminthogy igaz katolikus keresztény sincs a kereszt ismerete, birtoklása és szeretete nélkül. Nemcsak külsőleg látható és érzékelhető fa- vagy aranykereszt birtoklását értjük ezalatt, hanem ami ennél végtelenszerre becsebb: a szíve vétett, a lélekben hordozott keresztet, az élet keresztjét, mindennapi életünk egyre-másra jövő bajainak és különféle megpróbáltatásainak keresztjét, melynek felvételét és türelmes hordozását kívánja Jézus követőitől: „Aki nem veszi fel keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám”. (Máté 10. 38.)

ban szokásos, sehol másutt, tehát Franciaországban sem. E szokást 1577-ben kezdték, hogy a protestánsok ellenében az Oltáriszentség hitét mélyítsék a híthűeknél, hamarosan elterjedt Magyarországon is és népünk legkedveltebb ájtatossága lett a szentsírlátogatással kapcsolatos szentségimádás.

Nagyszombat még midig a gyász napja, de a szentmise glóriájakor felcsendül már a feltámadás ujjongó örömdala. Előzőleg tűz-szentelés van. Ennél a tűznél gyújtják meg a nagy husvéti gyertyát, a föltámadt Krisztus jelképét, amelyre Jézus öt szent sebére emlékeztető öt mirrhá-szemet illeszt a pap. Az ekkor énekelt ősi husvéti örömeinek csodásan bensőséges érzelmeket fejez ki. Gyanekekorr van a keresztvíz-szentelés. Nagyszombaton a volt Monarchia területén és Németországban feltámadási körmenetet tartanak. Fehéres a lefolyása, sajnos, a franciák nem ismerik.

Husvét az egyházi év középpontja és legnagyobb ünnepe, az Úr dicsőséges feltámadásának és így a megváltás befejezésének és bizonyoságtételének nagy emlékünnepe. Mi magyarok Husvétnak nevezzük, mert a régi idők negyven napig tartó hústól való megtartóztatása e napon ért véget és reggel a megszentelt hússal történt az első husvét. Az egész husvét időszak a tuláradó öröm jegyében folyik le. Kifejezi ezt a sokszor énekelt Alleluja, amely zsidó szó annyit jelent: Dicséritek az Urat!

Husvét nyolcada a **Fehérvásárnap**. Nem azért nevezzük fehérnek, mert rendszeren e napon tartják a fehérruhás gyermekek első szentáldozásukat, hanem, mert az őskeresztény világban nagyszombaton megkeresztelt hit-ujjonok eddig viselték a fehér ruhát.

BANGHA BÉLA MONDJA

„A katolikusokat annyi országban, annyi literatúrában, annyi sajtótermékben terrorizálták már halálra, hogy nem esoda, ha elvesztették közéleti és szociális önbizalmukat. Annnyira hozzászoktatták őket, hogy törpe kisebbségek uralkodjanak felettük s diktálják nekik a jelszavakat, a közéleti elveket, az aktuális témákat, a mi illik, mi nem illik szabályait; nem esoda, ha most már akkor is reszketnek, amikor minden szellemi és erkölcsi felvertzettségük meg volna a helytállásra. Ha nyulak akkor is, amikor oroszlanok lehetnének. Ha *kriptokatolikusokkal* vannak tele a minisztériumok, a társadalmi egyesületek, az irodalom, a tudományos világ; kriptokatolikusokkal, akik megszókták, hogy lélegzeni is csak halkan és titkon mernek... Valahogy senki meg ne lássa, hogy ők is itt vannak.

Szerencsére azonban vannak már ébredezők is a sorainkban, elég szép számmal. Akik mélységes szánakozással nézik ezeket az örökké óvatóságokat, a folyton hajlongó, fejbólogató, a létezésükért is bocsánatot kéroket. S megvetéssel nézik azt a kishitűséget, amely egy földi és örök élet minden igéretét, minden megoldását, minden boldogulási lehetőségét a krédójában hordja ugyan, de kifelé egy ideiglenes, helyettes napidijas meghunyászkodásával rejti el hitét a hottentizmus maszkja alá”. Magyar Kultúra XX. évf. 218. lap.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal :
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV*.

Északfranciaországi szerkesztőség :
Abbé UHL, 2, rue Jean-Lefasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi elő ízetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 4. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1933. Április hó

Husvétí örömhír

Föltámadott! hangzik az angyali szózat Jézus dicsőséges sirjánál a siránkozó asszonyokhoz. Föltámadott! harsogja az Egyház kétezer év óta szüntelenül a küzdő, szenvedő emberiségnek, hogy a dicsőséges feltámadás egyedülálló világtörténelmi tényével felgyujtsa az emberekből a hit fényét Jézus istensége és megváltói küldetése iránt és e boldogító hit által megépítse lelkünkben azt a ledönthetetlen szilárd sziklaalapot, amely megingathatatlanul áll és oltalmaz az élet minden kísértő támadásának vihara ellenében. A hívó kitárt karokkal, lelkesültségtől hullámozó kebellet, ajkán az Alleluja örömdalával térdel a föltámadt Krisztus sirja előtt. Valóban ő az, aminek magát nevezte és amiről halála előtt néhány órával a Nagytanács előtt biznyságot tett, amit az ő szeplőtelen élete és csodái hirdetnek: Ő az Isten Fia, a világ Megváltója, Krisztus tegnap, ma és mindörökké. A hit ujjong: Ő feltámadt, tehát Isten Fia, Alleluja!

És a hit tovább ujjong: Ő Isten Fia; tehát szavai Isten igéi. „Béke veletek... Akiknek megbocsátjátok bűneiket, megbocsátatnak nekik”. Ján. 20, 23. A Föltámadott ajkairól jövő isteni szavak ezek, kiáltja a bűn-terhet viselő békétlen ember. Lelkem békéjének elvesztett kincsét visszaszerezhetem és átélhetem, amit Brentánó Kelemen átélt és e szavakba öntött: „A bűnösök gyónáshoz menet halott világot hurcolnak, gyónástól jövet, mint gyermekek virágos réten hancuroznak”. „Ez az én testem”, Máté 26, 27. Isteni szavak, Alleluja, ujjongja a hívó az Oltáriszentség Istensátora előtt és elrebeği Szent Tamás apostol husvétí vallomását: „En Uram és én Istenem!” Küzdelmes élethajórára állhatnak a Szentírás szavai: „És ime, nagy háborgás lón a tengeren, úgy hogy a hajócskát elborították a hullámok”, Máté 8, 24. Segélykiáltása nem fog hiába elhangzani. A tabernákulumból, az áldozási asztalról indul a lecsendesítő isteni szózat: „Hallgass, némulj el!” Márk 4, 40. „És nagy csendesség lón” a husvétí szentáldozás napján. „Te Péter vagy és erre a kösziklára

fogom építeni egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta". Máté 16, 18. Ha az Anyaszentegyházhoz tartozom, kösziklán állok, ha Péter szavát, a pápa szavát hallgatom s tartom, a pokol kapui nem vehetnek erőt rajtam, Alleluja, Isten igérete ez!

Ha a halál árnyéka kísért, az emmauzsi tanítványok husvétii kérése tör elő a haldokló hívő kebléből: „Uram, maradj velünk, mert esteledik!” Lukács 24, 29. és a Föltámadott kegyelmi fényessége körülragyogja a halál borzalmasságát. És ha az ember szeretteinek sírjánál gyászol és sir, a husvétii hit melléje áll és azt suttogja: „Töröld le könnyeidet és énekelj Alleluját! Ime a feltámadt Üdvözítő dicsőségesen végigvonul a halottak városában és az örök élet örömhírét hozza: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki énbennem hisz, még ha meghal is, élni fog...” János 11, 25. Szava Isten szava, Alleluja! Ird hát a sirra: Viszontlátásra! Feltámadunk!

Az Úr valóban feltámadott! Alleluja! Nincs ennél vigasztalóbb és boldogítóbb üzenet a vergődő világnak és a vergődő lelkeknek. Alleluja!

VIA DOLOROSA

Szemelvény Uhl Antal: *Ahol Krisztus járt* című szentföldi utirajzából.

Jeruzsálemi tartózkodásom alatt péntek délután három óraker meg-szóltatt a San Salvatore ferencrendi templom nagyharangja. Busan hívogatt a Via Dolorosa, a fájdalmas ut megjárására, amelyen Urunk a keresztfát vitte Pilátus palotája helyétől, az egykori Antonius-féle várból a Kálváriáig. A keresztény kegyelet már ősidők óta szerető gonddal őrzi ezt az 550 méter hosszú utat és a rajta történt megrendítő jeleneteket emlékjellel látta el.

Minden pénteken összejönnek a jeruzsálemi és környékbeli papok, szerzetesek és az ott időző zarándokok a pilátusi palota atriuma (belső udvar) helyén levő iskola udvaron, az első stációnál.

Isten kegyelméből két pénteken is résztvettem ezen ájtatosságon és kétszer magam is megjártam az utat. Az első alkalommal 300 francia zarándok vett rajta részt. Le nem írható, hogy milyen megrendüléssel és szívbéli fájdalommal jártunk Jézus keresztútján. Megrendülésünket még fokozta az a rendkívül jámbor eset, hogy a francia férfiak és nők közösen egy-egy hatalmas keresztet vittek az egész uton végig. Minthogy franciák voltak túlnyomó többségben, francia nyelven végeztük az ájtatosságot. Mind a tizennégy állomásnál megállottunk és egy francia páter mindenütt szívehezszóló beszédet tartott. Már maga az ut egy életre szóló prédikáció volt, de emellett is mily jól esett hallani a lángoló szavakat, melyek lefestették az itti történet szent eseményeket.

Az egész ut tulajdonképpen házaktól beépített kanyargós és forgalmas utcákon megy végig. Körülöttünk lármás az utca: tevéket és szamarakat hajtának, folyik a kereskedés, a boltok aljában pipáznak és elbeszélgetnek az arabok, de ez csöppet sem zavarja Jézus szenvedésébe merült lelkünket, sőt mondhatni, közelebb hozza a valóságos keresztúthoz,

ahol még nagyobb zaj, borzaimas ordítás, csufolódás és iszonyatos ütle-gelés volt. Ez a mi utunk tehát nem volt nyugodt, csendes otthoni ke-reszut, hanem zajos forgatagban végezt kálváriajárás.

Az egyes stációk kápolnákkal, oszloppal, latin feliratokkal vannak megörökítve. Minthogy a Kálváriahegy be van építve, meredek utcákon megyünk föl. A keresztut minden egyes szent eseménye élénken szemünk előtt áll. A keresztet hordozó édes Üdvözítőnk meggyötört képe, a fájdalmas Anya szent alakja, Cyrenei Simon, Veronika jószágos arca előttünk lebeg. Ilyen megrendítő menetet, ilyen imádságos szenvedésbe me-rült hívő sereget még nem láttam, de nem is fogok látni másutt. Aki ezt az utat egyszer megjárta, az megismerte és átélte azt a kifejezhetetlen fájdalmas, szánakozó, együttérző szeretetet, amely kísérni fogja későbbi keresztúti ájtatosságait is.

Az utcákon kilenc stáció van, a többi öt már benn van a Szentsír templomban, főnn a Kálvária kápolnában és lenn a Szentsírban. Szívünkben a bánat véksőkig fokozódik, mikor fölérünk a Golgotára. Itt van a tizedik stáció, amely helyen Urunkat a hóhérok ruháitól megfosztatták. Mindannyian leborulunk a kemény kőre. Csak az előimádkozó megy to-vább a tizenegyedik állomáshoz, a keresztrefeszítés oltárához. Szinte hall-juk a szegek beverésének rémes, tompa hangját... Halk zokogás a hívő-seregben... És a pap továbbmegy a tizenkettedik stációhoz, hol Urunk keresztrefeszítve meghalt. Megelevenedik előttünk a rettenetes dráma... Halljuk a haldokló Krisztus hét szavát... Hullnak könnyeink... és csókoljuk az áldott helyet...

És a pap a tizenharmadik stációnál van, a fájdalmas Anya oltáránál, hol a szent Szűz keseregve hullatta könnyeit szent ölében fekvő Fiára és szívét hét tör járta át. Könnyeink fátyolán át nézzük a Stabat Matert és osztozunk tengernyi fájdalmában. A gyászos menet leszál az utolsó stációhoz, a Szentsírhoz. Keseregésünk hangja itt tónust változtat, diadal-mas Allelujába csap át. Lelkünk csak úgy repül felfelé a feltámadt Krisz-tushoz és lábaihoz borulva alázatosan megköszönjük, hogy fájdalmas útját megmutatta és végigjáratta velünk, hogy habár ezerkilencszáz év mulva, de valamiképpen mi is hozzácsatlakozhattunk keresztútjában.

Husvétii misszió Marcillyben (Seine-et-Marne). — A párisi lelkész már-cíus 26-27-én meglátogatta marcilly-i katolikus magyar és szlovák testvéreinket, kik a legnagyobb szeretettel fogadták őt. Nemcsak abbé R. Foucault, a község plébanosa s a lelkész szives vendéglátó házigazdája segítette elő készüléggel a rövid missziót, hanem a környékbeli farmtulajdonosok is, kik autóikkal hozták be munkásaikat. Sokan eljöttek Forfryból, Barcyból, Douyból, sőt a tizenöt kilo-méter távolságra eső Nanteuil-le-Montból is a szombatesti és vasárnapi szent-beszédekre és istentiszteletekre s mintegy negyvenöten (legtöbben férfiak) elvé-geztek a husvétii szentgyónásukat és áldozásukat. Különösképen köszönet illeti Jamrich Ferencet, ki e látogatás érdekében önzetlenül oly sokat fáradozott, de köszönet illeti az egész kolóniát azért a 143.80 frank gyűjtésért, amivel a Missziókat megajándékozták.

NAGYBŐJTI IMÁDSÁG: Imáduink Téged Krisztus és áldunk Téged, mert a szent Kereszted által megváltottad a világot.

Levélváltás az isteni Gondviselésről

Egy szolgálai munkát végző főiskolás (egy az ezrek közül) fiatalember írja:

... Dolgozom, dolgozom inaszkadtag, de nem tudom, hogy ha hónap itt és így nem bírom a munkát, találko-e helyet, kenyeret a nagyvilágban? Nem tudom. És hiába rágdalkozom a kishitűség ellen, nevezetesen a Gondviselés „más” értelmezése ellen. Én hiszek a Gondviselésben, de úgy képelem azt, hogy a jó Isten az egész világot, az összességet látta és látja el táplálékkal, melynek az elosztása az emberekre bízott. Amikor a morgó gyomor miatt a jövő biztosításáért kiáltozom, nem a Gondviselés ellen támadok, nem a belé vetett hit ellen lázadok, hanem az emberi igazságtalanság és erőszak ellen, mely nem ezer egyenlőképpen mindenkinek; az emberi gyöngeség ellen, mely nem tud bánni az anyaggal. Engem hajt az „Ember légy ura a földnek!” parancs. Akarom, hogy elismertessék a jogom ehhez az uralomhoz, vagy ha úgy tetszik, ehhez a munkához. Azt hiszem, hogy Ft. ur levelének pár sora is erre a Gondviselés-adta jogra vonatkozott. Ám ez a jog, merő jog csupán. Ma minden Gondviselés-adta joguk mellett az élthez, éhen halnak az emberek. A Gondviselésnek meg kellene nyilvánulnia *cselekvésben*, hangos tiltakozás által a kizsákmányoló kapitalizmus ellen, azáltal, hogy az Egyház feje szociális tanításokat adjon a maga eszathatatlanságával, abszolút tekintélyével... Míg a jó Isten az ember uralma alá rendelte a földet s az emberi testbe saját hasonlatosságára teremtett lelket lehelt és egyszülött Fiát küldötte el, hogy e lelket megmentse és kegyelmével megtisztítsa, felruhazza a piskos, lecafrangosodott lelkeket, elgondolható-e, hogy a lélek lakóházát, a testét, veszni hagyja? Éppenséggel nem! Én úgy érzem, hogy Isten átruházta ezt a Gondviselést nagyrésztben az Egyházra. És ha sokan elveszünk lelkileg, az talán azért van, mert ez a Gondviselés az Egyház részéről, hogy úgy mondjam: nem nyilvánult meg eléggé aktívan. Hiszen tudja: *gratia supponit naturam* (hogy az isteni kegyelem működhessék, szükséges az emberhez méltó megélhetésmód). A lélek siró szavát meghallotta az Egyház, de mintha a test nyomorúságával, ami pedig összefüggésben van a lélek sorsával, mintha nem törődött volna eléggé... Lehet, hogy tévedek, mikor ezt írom, de eseten kemény felvilágosítást várok. Hátha a jövőlenség képe tényleg lesodort volna a vágyányról?... Dolgozom, de fogalmam sincs, hogy mihez kezdjek, ha végzek. Semmi kilátás. A mai politikai helyzet adhat talán reményt? Az őregek handabandájja mellett, a kommunista munkásifjak máról-holnapra nacionalista hadosztály lesznek és megfordítva. Minden forrongásban van; semmi biztos kilátás a jövőre. Mit tegyek? Próbálkozom; mint minden szegény, nincstelen éjjeli virrasztó, kétségbeesve keresem az utat a rendes megélhetéshez, a családalapításhoz, a kötelességteljesítéshez. Ám a kapitalista világ ezt bezárta előttünk vagy osztálykiváltsággá tette. Csodálkozni lehet-e azon, hogy ma sokan közülünk a könnyű örömeink adják magukat, hová én is utban voltam, vagy hogy kishitűvé válnak s nem hisznek a Gondviselésben, amely hitben én is inogtam. Ebbe a helyzetbe nem lehet, nem szabad beletörödni, mert a beletörődés a „könnyű örömeink” bűnébe vinne vissza, vagy a halálba kergetne. A *Gondviselés nevében* harcolnunk kell a jobb jövőért, a családért, a nincstelenségért...

Válaszom: „A Gondviselésről alkotott véleménye egészen helyes abban az értelemben, hogy legjobb tudásunk, tehetségeink, akaratumk szerint *harcolnunk* kell a saját és az emberiség szebb jövőjéért. Én nem a fatalizmus és nem a szélsőséges kapitalizmus és egyéb emberi rosszrahajló természetalkotta szánalmas állapotokba való feltétlenlküli beletörődést hir-

detem. Az élet, a jó keresztény élet, legyen örökös harc ez ellen, még akkor is, amikor valaki nem érzi közvetlenül saját bőrén mindennek az átkos következményeit! Csakhogy legyen ez a harc, édes Öcsém, beosztott és okos. Egy ember ne dobja oda magát, idegeit, ifjuságát, véréit, agyvelejét egy Don Quijote-harenak! Már pedig Don Quijote-harc az, ha máról-holnapra nyomorúságos, gyöngye erőnkkel, akár ha a kereszténység védő palástjába burkolva is, egymagunk *szabályával* mindent kaszabolni, javítani, ujitani akarunk. Ne értsen félre! Radikálisnak kell lenni; kell, kell, kell, de józanul, számítva másokra, számolva a körülményekkel, az idővel, az ember rosszrahajló természetével, amely soha nem fog tudni e sárgolyóison paradicsomot létesíteni. Ha a mai gazdasági állapot nem tetszik, nem a szabályát húzzuk elő, hanem apró csavarhúzókat, melyek segítségével, ami nem jó, eltávolíthatjuk, de mindjárt helyébe illeszthetjük azt, amit kívánunk. Építő munkát végzünk. *Az embert önzés meglazított lengelge helyébe a krisztusi szeretet tengetjét illesztjük be.* Imádkozunk, sokat imádkozunk a Szentlélek kedvező szeléért, amely úgy indítja majd a malom vitorláit, hogy az mindenki számára igazságosan öröjljön.

Írja, hogy véleménye szerint az Egyház a Gondviselés letéteményese és mozgatója. Igen; amennyiben Krisztus tovább él az Egyházban és a Szentlélek az Egyházban munkálkodik. Nem; amennyiben az Egyház is csak eszköz az isteni Gondviselés kezében, amely hivatva van a Szentlélek által tévedés nélkül tanítani az igaz vallást, lelkieken kormányozni az embereket és őket megszentelni. Ennek a hivatásának mindenkor megfelelő. Szociális ténykedései és tanításai el nem homályosítható fénytel ragyognak. A rabszolgaság ellen való küzdelme, jötköny intézményei, az Egyház által a „sötét” középkorban előmozdított céhrendszer, sok szociális tanítása, az igazságosságon alapuló szeretet örök hangoztatása, egy *Rerum Novarum*, *Quadragesimo Anno*, *Charitate Christi Compulsu* encyklika elég bizonyíték erre. Az, hogy az államok és hatalmon levők nem vitték át a gyakorlati életbe e tanítást, valóban nem az Egyházon mulik. Az örök Bíró előtt mindenki felelni fog tetteiért, de mulasztásaiért is! Minél inkább áthatja az embereket a gyakorlati kereszténység, az Egyház tanítása, annál jobban közeledünk a kommunistáktól megáldott „földi paradicsomhoz”, melyet azonban ismétlem, s ezt úgy a világtörténelem évezredeiből leszurtt tanulságok, mint az emberi természet helyes ismerete mutatja, soha teljes egészében elérni nem fogunk. Az Egyház gyönyörűen végzi gondviselészerű munkáját, végezzük mi is a Gondviselés által reánk szabott feladatot: hallgassuk meg az Egyház tanítását, érleltessük magunkban szent és erős meggyőződésé, nyilatkoztassuk meg *cselekedetekben*, kaszpadkva higgyünk Isten végtelen jószágában, irgalmasságában a jónakent illetőleg és az ember, gyarlóságunkhoz mérten minden ember, *ura lesz a földnek!*

Hogyan ölhetsz meg egy egy. sületet?

Ezzel a címmel ír nagyon érdekes cikket P. M. Szol. Ferenc O. F. M. a budapesti „Ferencs Közöny” 1933 februári számában. A cikket közöljük, mert valóban megszívlelendő a franciaországi katolikus magyarság számára. A két misszió keretében vannak egyesületeink és köreink: „Szent István Kör”, „Egyháztanács”, „Egyházi énekar”, „Foyer de la Paix Baráti Kör”, „Leányegyesület”-ek, „Missziós Közyülés”-ek s megszívlelendőnek tartjuk a cikk mindenesége szavát. *Egyesületeinket, katolikus magyar hit-életünket nem megölni, elsorvasztani, hanem fejleszteni és erősíteni akarjuk.*

„Egy francia autószaklap valamelyik tavalyi számában olvasható az egyesületi élet sikeres meggyilkolásának következő tíz pontja:

1. A gyűlésen sohase jelenj meg. 2. Ha mégis elmegy, akkor következeten elég későn. 3. Ha az időjárás kedvezőtlen, maradj csak otthon. 4. Bármí hiba történik az összejöveteleken: szídd a vezetőséget, mint a bokrot. 5. Megbízásokat, hivatalt ne fogadj el; a háttérben ülni és kritizálni kényelmesebb. 6. Ha nem vettek be valamely bizottságba, akkor a megbeszéléseken ne jelenj meg, ha meg is hívnának; s ha a kíváncsiság odavisz: mindenben hibát találj. 7. Ha véleményed kikérlik, akkor azt feledd, hogy nincs semmi mondani valód; de el ne feledd az illetéktelek előtt hangoztatni, hogy mint kellene a dolgokat intézni. 8. Csupán csak azt tedd, ami okvetlenül szükséges. Minden buzgó kezdeményezőt dorongolj le. 9. A tagsági díjat csak későn fizess be. Várj be két-három felszólítást és panaszkodj fünek-fának a költség miatt. 10. Tagokat ne nyerd meg az egyesület javára; azt tegyék meg mások.

Eddig az autósaklap. És ha akarnánk, tapasztalatunk gazdag raktárából elkotorhatnánk súlyosabb, jól bevált és gyorsabban ható gyilkos-szerszámokat! Pl. az 5. pont helyett: Nem háttérben ülni, hanem csak vezetni és szerepelni! S ha nem lehetsz elnökfele, előjárófele, az egyesület által rendezett színdarabban nem te kapod a főszerepet, akkor következz, jöjjön a haragtartás, duzzogás, kilépés, izgatás! — Ha valamit megszavaztak százan tiz ellenében, a tiz lépjen ki, mert nem teljesült akaratok.

A 9.-ik pontnál rombolóbb, ha valaki nemhogy húzódozva fizeti a tagsági díjat, hanem az egyesület, a rendiközösg kasszájából akar éldegélni s mert az előjáróság nem oszthatja derüre-borura a rendi közösg pénzt, alattomos hajsza indul ellene. És így tovább”.

ESTÉ

Este. Csillagok.

Fáradt emberek.

Holdsarló. Kis torony.

Sűg levelek.

Kis udvar. Akácfa.

Deszkakerítés ;

Komondor. Sötétség.

Nyíló estikék.

Denevér. Bogárkák.

Lámpafény felett

Nagyanyó. Pápaszem.

Iskolás gyerek.

Kertipad. Kagacás.

Rokokó fodor.

Szivartíz. Lépések

Kavicsos uton.

Betegágy. Úvegek.

Hőfehér beteg.

Nagyóra. Ketyegés.

Törtvényű szemek.

Ablakrács. Feszület.

Térdeplő. Ima...

Halálfej. Olajmécs

És darócuha.

Éjfélt út. Árný suhan...

Csönd. Csönd... Csönd... Ima...

Egyedül az Isten

És a föld fia.

Kipper Berta.

A párisi katolikus misszió hírei

HÁZASSÁG. — Március 11-én vezette oltárhoz Pákolitz János Hertl Gabriellát a párisi Ste-Marguerite plébániatemplomban. Békés és boldog családi életet kívánunk az új párnak. Isten áldása legyen rajtuk!

FOYER DE LA PAIX baráti körünk március 5-én tartotta havi összejövetelét. Abbé Garail, missziókné kedves francia barátja, ismertette a francia katolikus egyház helyzetét. Közvetlen előadásában magyarországi tapasztalásából is merítve, párhuzamot vont a magyar és francia katolicizmus között. Megfigyelése szerint a magyar katolikus élet külső megnyilvánulásaiiban sokkal gazdagabb, mint a francia és a vallásnak a közéletben is méltó hely jut, ezzel szemben Franciaország közéletében a vallás külsőleg kevésbé nyilvánul meg. Ragaszkodjunk, mondotta, magyar vallási hagyományainkhoz, de tanuljunk a francia katolikusok bensőséges és meggyőződéses példájából megpróbáltatásaikban. Következő előadónk Blédy Géza tanár az egyház szociális encyklikáit (Rerum Novarum, Quadragesimo Anno, Charitate Christi Compulsus) ismertette. Ezek az encyklikák ékes bizonyítékai annak, hogy az egyház mindig nagy szeretettel és isteni tanító hivatása tudatában foglalkozott a szociális kérdéssel. Már a 42 évvel ezelőtt kiadott Rerum Novarum kezdetű pápai körlevél rámutatott a főbajokra, a szaroló önzésre és hű földi paradicsom-hajhászásra és megjelölte az egyedül kivezető utat: a krisztusi igazságsósg és szeretet útját. A nagy hozzáértéssel tartott előadások után a kb. hetven főnyi hallgatóság Kesselbauer Lajosné kedves és bőséges háziasszonyi gondoskodását élvezte.

MARCILLY-I TESTVÉREINK, kik kb. 70—80 tagból álló kolóniát alkotnak, bekapcsolódtak misszióknba. A meauxi püspök megadta a párisi magyar lelkesnek a szükséges felhatalmazásokat a kolónia lelki gondozására. Szeretettel fogadjuk körünkbe mindnyájukat!

A MAGYAR SZABADSÁG ÜNNEPÉT március 12-én ünnepeltük ünnepi szentmisével, melyen résztvett a párisi magyar követés, az egyes magyar alakulatok küldöttei és a kolónia színe-java. Ugyanezen a napon ünnepelte az egyházi énekkar Nagy szent Gergely napját barátságos összejövetel keretében.

BUCSUZÁS. — Március 15-én szomorú szívvel vett búcsút egyházi énekkarunk két távozó tagjától, Andrási Janostól és Lovassy Andortól. Bucsuzó testvéreink különböző utakon indulnak; míg Andrási János utja Port-á-Binsonba (Marne) vezet egy békés, szent közösségbe, Lovassy Andor hazaindul, hogy mint tanárember azoknak a nevelésére áldozza életét, kiket a Gondviselés reá fog bízni. Bucsuzavakat nehéz elmondani azoknak és azokhoz, kik a messze idegenben mint egy család tagjai egybeforrtak. Ilyen alkalommal látja az ember, hogy mily erősekké fejlődtek a kapcsolatok, melyek bennünket az énekar és misszió kötelékében összefűztek. Szívből kívánjuk távozó testvéreinknek, hogy új életkörülményeik között találják meg a földön elérhető legtisztább emberi boldogságot s kérjük a jó Istent, hogy kegyelmével segítse és erősítse őket. A viszontlátásra!

KITÜNTETÉS. — Örömmel adjuk tovább a hírt, hogy Martonyi János barátunkat, Szent Erzsébet ünnepélyünk szónokát a budapesti Pázmány Péter tudományegyetemen Sub Auspicius Gubernatoris fogják a jogtudományok doktorává avatni május végén. Gratulálunk!

LÁTOGATÁS. — Az olasz missziós atyák szíves hívására március 20-án többen látogatást tettünk az olasz rk. misszió párisi székházában (46, rue de Montreuil, X^e). Sokat tanulhatunk abból, amit ott láttunk. Az

elsőemeleti nagyteremben éppen olasz szindarabot adtak elő asszisi szent Ferenc megtéréséről. A nagyszámu közönség alig fért el a hatalmas teremben. Lehetek vagy négyszázan. Csodálkozó megjegyzésünkre a jó atya mosolyogva szabadkozott: „Ez csak egy szerény kis összejövetel”. Majd megmutatta az átépítés alatt levő házuk berendezését. Egy élestarul is szolgáló kis ebédlő, melyben magásra felhalmozott friss cipők illatoztak. Naponta kb. 200 munka- és pénz nélküli olasznak adnak ellátást. Levezetett egy nagy hálóterembe, melyben kb. 80 szállás nélküli férfiember szorongott. „Néha többen is vannak, közéjük elegyednek bolgárok és néha magyarok is. A szeretetet tettel akarjuk gyakorolni, nem utasítjuk el őket — mondotta —, csak a rendőrségi felülvizsgálator van baj, ha hiányzik a munkapapír, személyazonossági lap, s a higiéniai fogyatékoságok miatt. Bár lenne pénzünk a modern berendezésre. Szegényeink érdekében koldulunk”. Tőlünk azonban nem fogadtak el semmit. Vendégek voltunk. Megtekintettük a nagy kápolnát, mely a munkanélküliek hálóteremének közelségében van s megérettük, hogy itt az Úr Jézus megoszja felédét a hajléktalanokkal.

BOLDOG MARGIT LEÁNYKÖR. — Különléte körülmények miatt a „Leánykör” összejöveteleit a rue Oudinot-ból áttesszi az „Association Catholique des Œuvres de Protection de la Jeune Fille” 70, rue Denfert-Rochereau, Paris XIV* (Métro: Denfert-Rochereau) épületébe. Több oldalról elhangzott kérésre az összejöveteleket a lillie Cénacle zárdában tartott összejövetelek mintájára *havonta egyszer és pedig mindig a hónap első kedjének délutánján tartjuk a jövőben.* Az összejövetelek előre meghatározott rendje a következő: délután 3—4-ig gyónatás a kápolnában. 4—15-ig a Leánykör hivatalos megbeszélései a szalónban. 15—5-ig szentbeszéd és áldás a kápolnában. 5 órakor uzsonna a szalónban. Ilymódon, úgy véljük, az összejövetelek sokkal családiasabbak lesznek. A keddi délután szabadidőtelét azoknak a részére, kik családoznál vannak, a misszió lelkesze lehetőleg személyesen fogja kérni az illetékesektől. *Az első összejövetel kivételesen a hónap második kedjén, április 11-én lesz délután 3 óratól.* A szentbeszédet P. Pál Lajos jezsuita atya tartja. Reméljük, hogy ezen az összejövetelen máris számosan fognak megjelenni a párisi katolikus magyar leányok.

MEGHÍVÓ. — A párisi rk. magyar misszió szeretettel meghívja tagjait és barátait a következő alkalmakra: *Április 2-án* d. u. 5 órakor „Foyer de la Paix” baráti összejövetel a Magyar Házban. Előadást tart P. Pál Lajos S. J. a világmisziókról. *Április 3—8-ig* (bezárólag) esti 9 órai kezdettel nagybőjti konferenciákat tart a Magyar Házban P. Pál Lajos S. J. *Április 9-én* (virágvasárnap) d. u. 5 órai kezdettel *Virágvasárnap* *Áhítat* a Magyar Házban. *Misor:* Beethoven: Isten dicsősége; éneklí az Egyházi énekkar. Szentírás szavai: János 12, 12—13. Máté 26, 26—28. Űdvözölt légy drágalatos nagy Szenttség; éneklí a Kar. Sik Sándor: Büntess Uram; előadja: Czeiner Margit. Romhányi István: Krisztus jöj el; szavalókórus. Jeremiás próféta siralmai; éneklí a Kar. Szentírás szavai: Lukács 2, 34—35. Stabat Mater; éneklí: Jankovich Ferenc. Cherubini: Ave Maria, zeneszám. Környei Paula: Nagypéntek; szavalat. Passió szent János szerint; előadja a Kar. Elmékedés; tartja: P. Szalay Jeromos O. S. B. A szenvedés óráján; éneklí a Kar. Romhányi István: Földön jár a Sátán; szavalókórus. A keresztfához megyek; éneklí a Kar és a közönség. Szentírás szavait olvassa: Tergina Irén. Az Egyházi Énekkart vezeti: Nagy Ilona. Pontos megjelenést és templomi áhítatot kérünk. Előadás alatt az ajtó zárva. Belépőjdi felnőtteknek 2 frank, gyermekeknek 1 frank. *Április 16-án* (husvétvasárnap). Kétnapos kirándulás Boissy-la-Rivièrebe. Indulás délután. Bővebbet személyes érdeklődésre.

INTENTISZTELETEK. — Vasárnapokon 11 órakor tartjuk szentmisénket magyar egyházi énekekkel és szentbeszéddel az Idegenek Templomában (33, rue de Sèvres). Gyónatás a szentmise előtt 9 órától és szombaton d. u. 4—7-ig. Husvétvasárnap — bár a hónap harmadik vasárnapja — lesz gyónatás, magyar szentbeszéd és egyházi ének.

Az északfranciaországi misszió hírei

Havi imaszándék: Igaz keresztény élet. Missziós imaszándék: A buddhisták meglérése.

HALÁLOZÁS. — Rusz Györgyné szül. Ghysa Flóra, március 6-án Roubaixban szentségekkel ellátva, elhunyt. Temetése március 8-án volt a roubaixi magyarság nagy részvéte mellett.

HUSVÉTI GYÓNÁS. — Ezuton is felhívjuk a híveket husvétí gyónásuk elvégzésére, hogy méltóan és kegyelemteljesen üljék meg Husvét szent ünnepét. Bőséges alkalom van elvégzésére. Roubaixban minden csütörtökön a 8 órai szentmise előtt, továbbá április második vasárnapján (9-én), azaz Virágvasárnap és Husvétvasárnap a szentmise előtt, Lilleben ugyan-csak e két vasárnap reggel 8 órakor a 14, rue des Jardins-i kápolnában.

LEÁNYÖSSZEJÖVETEL. — A Lille-környéki magyar leányok rendes havi összejövetele március 6-án volt, amelyen a leányok hálás szívvel érzékeny búcsút vettek távozó vezetőjüktől Bay Dórától. Ezuton is felhívjuk a leányok figyelmét zárt lelkigyakorlatukra, mely a Cénacle zárdában április 29-től május 1-ig tart. Jelenkezni lehet a lelkésznel.

EGYESÜLETI ÉLET. — A Szent István Kör nagyszámu magyarság részvételével hagyományos fényel és hazafias lelkesedéssel ünnepelte meg március 19-én vasárnap, március 15-ét. Dél előtt 11 órakor szentmise volt a Saint-Louis intézet kápolnájában. Délután a Kör nagytermében 5 órai kezdettel hazafias műsoros előadásban gyönyörködött a magyar kolónia, amelyhez az északfranciaországi lelkész ünnepi beszédet intézett. Majd a Passió megrendítő jeleneteit mutatta be a misszió házi moziája.

Hírek a Világegyházból

Új bíborosok. A pápa a következő hat új bíborost kreálta: Fumasoni Biandi washingtoni apostoli delegátus, Dolci, bukaresi pápai nuncius, Villeneuve québec-i (Canada) érsek, Dalla Costa, florenci érsek, Fossati, turini érsek és Innitzer, bécsi hercegeérsek. A pápa kiszemelt más új bíborosokat is, akiknek kreálása május havában fog megtörténni. Hir szerint ezek között lesz a jelenlegi párisi pápai nuncius, Mgr. Maglione.

A szentév első ünnepélyes szertartását. XI. Pius pápa április 1-én nagy ünnepélyességgel nyitja meg a szent Péter bazilika jubileumi szent kapuját, melyet minden 25-ik évben, a jubileumi szentévben szoktak megnyitni. Ugyanakkor nyitják meg a pápa által kijelölt bíboros legátusok a másik három patriarkális bazilika szent kapuit is. Április 7-én, Fájdalmas pénteken 11 órakor lemegy a pápa a szent Péter templomba, hogy élvegezze első jubiláris zárandoklását, amelyre elkísérik a Rómában levő összes bíborosok. A kezdő ünnepségekre, valamint a nagyheti és husvétí szertartásokra több olasz, francia, német és osztrák katolikus egyesület bejelentette zárandoklatát.

Új bennszülött püspökök. Junius 11-én, Szentháromsgyvasárnap Öszentsége öt bennszülött püspököt szentel, kik a következők: Tong János,

annamita, Phat-Diem-i püspök (Indokina), Altipety József hindu püspök, Vérapoly főpásztor (India), Fan József kínai, Tsinning püspöke, Ly Máté kínai, Yachov püspöke és Ts'Oei József ugyancsak kínai, Yungnien püspöke.

A *Szent Vince Egyesület százéves jubileuma*. A Páli Szent Vince Egyesület Párisban alakult 1833-ban. Néhány ifju elhatározta, hogy meglátogatva a szegényeket, körülményeikhez mérten anyagi és erkölcsi támogatást nyújtanak nekik. A konferenciák (igy hívják a látogató csoportokat) az egész földön elterjedtek s ma kb. 200.000 tagjuk van. Az egyesület évszázados jubileumi ünnepségein, május 19—22-ig, az összes országok képviselői meg fognak jelenni Párisban. Az egyes csoportok élén Franciaországban sokszor a közeletben is igen kimagasló egyének állnak, mint pl. Lilleben az egyetemisták konferenciájában Duthoit Jenő, a Katolikus egyetem jogi fakultásának dékánja. A jubileumi ünnepségeken a pápa megbízásából Verdier érsek elnököl.

A *Berck-sur-Mer-i katolikus betegek egyesülete* 1926-ban alakult, hogy a betegeknek szükséges szórakozásról és üdülésről gondoskodjék. Sokféle feladatot teljesít: információs iroda, 8000 kötetes könyvtár, házi-tanítás, cserkészlet, műhelyek a mesterségek gyakorlására, tanfolyamok, mozi, játékszerek. Különös figyelmet fordítanak az egyedülálló betegek lelki vigasztalására megfelelő levelezőtársak szerzésével. Az egyesület, amelynek élén abbé Martel áll, vallásra való tekintet nélkül szeretettel részesít jótékony támogatásban minden beteget.

Áprilisi szentek

Április 5. Ferrarai szent Vince, Spanyolországban született, Valenciában, 18 éves korában domonkosrendi szerzetes lett. Életszentségével és lángoló szentbeszédeivel számtalan hiteltlent és bűnöst térített meg. Hallgatói bűnbánó zokogással álltak körülötte. 1418-ban halt meg Angliában.

Április 11. I. Szent Leó pápa és Egyháztanító. Itáliában született, a bencésrendbe lépett. Apát, majd canterbury-i (Anglia) érsek lett. Egyház-megújítást irányított, de minthogy ellenállt Vilmos király egyházellenes intézkedéseinek, menekülnie kellett. Csak a király halála után térhetett vissza Rómából Angliába. Teológiai iratai örökbecsűek.

Április 25. Szent Márk evangélista. Szent Péter tanítványa, akinek tanítása nyomán megírta evangéliumát. Egyiptomban szóval is hirdette az evangéliumot és Alexandriában az első keresztény hitközséget alapította. Ott is halt meg.

Április 26. Szent Klétus és Marcellinus. Az előbbi szent Péter apostolfejedelem után a harmadik pápa. 12 évig uralkodott. Elsőnek kezdte „Üdvös és apostoli áldást” szavakkal apostoli leveleit, amely üdvözlettel kezdik ma is a pápák leveleiket. Dominián római császár alatt vértanúságot szenvedett. Szent Marcellinus pápa Dioklecián császár véres ildözése alatt uralkodott. Ő is vértanúsággal fejezte be életét.

Április 28. Keresztes szent Pál. Olaszországban született. Már ifjúságában különös tisztelettel viseltett Jézus kinszenvedése iránt. Pappá lett és megalapította a passionista rendet, amely főképpen Jézus szenvedése tisztelgésének terjesztésével foglalkozik. Jézus szenvedéséről nála jobban senki nem tudott beszélni. 1775-ben halt meg Rómában.

Április 29. Szent Péter vértanu. Veronában született. Bolognában lépett a domonkosrendbe. A keresztény hit nagy védője és terjesztője volt az eretnekek között. Hitéről vérenek hullásával is tanúságot tett. Egy eretnek kardjával leszurta és ő haldokolva a Hiszekegyet imádkozta s vérevel

irta a földre e szót: Credo! Hiszek! Ő a magyar *Credo* egyesületek védőszentje.

Április 30. Szienai szent Katalin. A középkor végén egyik legnagyobb szentünk. Szent Domonkos rendjének tagja. Jézus szelvényeit Avignonból Kérésére jött vissza a Szentszék XI. Gergely pápa személyében Avignontól Rómába. 33 éves korában szállt föl lelke égő Jegyeséhez.

LITURGIA

NAGYHÉT ÉS HUSVÉT

Az egyházi év legmegindítóbb, legbánaatosabb hete a nagyhét, amikor Jézus kinszenvedésének és kereszthalálának megrázó drámája a maga teljességével végigvonul előttünk a főnséges szertartásokban. E hét szerdáján, nagycsütörtökön és nagypénteken délután a székesegyházakban és szerzetesházakban elmondják a megrendítő „sötétség szolozsmáját”, melynek szoltárai, szentírás szakaszai, gyászos dallamai Jézus szenvedéséről beszélnek. Különösen megrázóak Jeremiás prófétának siralmai. A szolozsma végzése alatt háromágu gyertyatartón 15 gyertya ég, minden szoltár élénklése után egy gyertyát eloltanak, míg végre csupán egy gyertya ég, mely Krisztust, a világ világosságát jelképezi, viszont az eloltott gyertyák a Jézust kinszenvedésében elhagyott tanítványokat.

Nagycsütörtök az Utolsó Vacsora, a legméltóságosabb Oltárszentség alapításának emléknapja. Ezen örvedetes esemény miatt az Egyház enged e napon a nagyhét gyászának szigorúságából. Az oltárt feldiszítik, a szentmisét fehér színben celebrálják. Glória éneke hangzik, de aztán elnémulnak a megszokott hangszerek a nagyszombati szentmise Glóriájáig. Székesegyházakban e napon a püspök olajakat szentel, amelyeket az egyes szentségek feladásakor használ a püspök, illetőleg az áldozópap. Ugyancsak e mise végzetével megmossa a püspök 13 szegény lábait, amit az Üdvözítő megtett apostolaival az Utolsó Vacsora után. Ugyanekkor megfosztják a feldiszített oltárokat ékességeiktől, miként Jézust is megfosztották ruháitól és az Oltárszentséget elviszik a földtárról. Franciaországban főképpen e napon van a templomlátogatás és az egésznapos szentségimádás.

Nagypéntek Jézus halálának napja, amikor az igaz keresztény szívét komoly fájdalom és bánat tölti el egyrészt Jézus gyötrelmes szenvedései és halála, másrészt saját bűnei miatt. E napon „csonkamise”, másképpen „előremegszentelték miséje” van. Átváltoztatás nincsen s a pap a nagycsütörtökön átváltoztatott szent testet veszi magához, ennélfogva tulajdonképpen szentmiseáldozat nincsen. A pap fekete miseruhába öltözik s mise elején a passiót éneklék. Ezután a pap fennhangon könyörög az Egyház rendjéért, a hivekért, tévelygő testvéreink megtéréséért, majd lefödi a gyászleppel borított keresztet „Ime a szent keresztifa” kezdetű énekkel és háromszor térdehatjta megcsókolja azt. A szertartás végén körmenetben elviszi az Oltárszentséget a szentsírhoz és ott elhelyezi. Az Oltárszentség kitétele Krisztus sírjánál csak német földön és hazánk-

ban szokásos, sehol másutt, tehát Franciaországban sem. E szokást 1577-ben kezdték, hogy a protestánsok ellenében az Oltáriszentség hitét mélyítsék a hithűeknél, hamarosan elterjedt Magyarországon is és népünk legkedveltebb ájtatossága lett a szentsírlátogatással kapcsolatos segítségimádás.

Nagyszombat még midig a gyász napja, de a szentmise glóriájakor felcsendül már a feltámadás ujjongó örömdala. Előzőleg tűz-szentelés van. Ennél a tűznél gyújtják meg a nagy husvéti gyertyát, a föltámadt Krisztus jelképét, amelyre Jézus öt szent sebére emlékeztető öt mirrhazemet illeszt a pap. Az ekkor énekelt ősi husvéti örömeinek csodásan bensőséges érzelmeket fejez ki. Ugyanekkor van a keresztvíz-szentelés. Nagyszombaton a volt Monarchia területén és Németországban feltámadási körmenetet tartanak. Fenséges a lefolyása, sajnos, a franciák nem ismerik.

Husvét az egyházi év középpontja és legnagyobb ünnepe, az Úr dicsőséges feltámadásának és így a megváltás befejezésének és bizonyoságtételének nagy emlékünnepe. Mi magyarok Husvétnak nevezzük, mert a régi idők negyven napig tartó hústól való megtartóztatása e napon ért véget és reggel a megszentelt hussal történt az első husvétel. Az egész husvét időszak a tuláradó öröm jegyében folyik le. Kifejezi ezt a sokszor énekelt Alleluja, amely zsidó szó annyit jelent: Dicsérszjétek az Urat!

Husvét nyolcada a **Fehérvasárnap**. Nem azért nevezzük fehérnek, mert rendszeren e napon tartják a fehérruhás gyermekek első szentáldozásukat, hanem, mert az őskeresztény világban nagyszombaton megkeresztelt hit-ujonokok eddig viselték a fehér ruhát.

BANGHA BÉLA MONDJA

„A katolikusokat anyfi országban, anyfi literatúrában, anyfi sajtótermékben terrorizálták már halálra, hogy nem esoda, ha elvesztették közéleti és szociális önbizalmukat. Anyfiura hozzászoktatták őket, hogy törpe kisebbségek uralkodjanak felettük s diktálják nekik a jelszavakat, a közéleti elveket, az aktuális témákat, a mi illik, mi nem illik szabályait; nem esoda, ha most már akkor is reszketnek, amikor minden szellemi és erkölcsi felvérteztségük meg volna a helytállásra. Ha nyulak akkor is, amikor orszolánok lehetnének. Ha **kriptokatolikusokkal** vannak tele a misztériumok, a társadalmi egyesületek, az irodalom, a tudományos világ; kriptokatolikusokkal, akik megszókták, hogy lélegzeni is csak halkan és titkon mernek... Valahogy senki meg ne lássa, hogy ők is itt vannak.

Szerencsére azonban vannak már ébredezők is a sorainkban, elég szép számmal. Akik mélységes szánakozással nézik ezeket az örökké óvatóságokat, a folyton hajlongó, fejbólgató, a létezésükért is bocsánatot kérőket. S megvetéssel nézik azt a kishitűséget, amely egy földi és örök élet minden ígérését, minden megoldását, minden boldogulási lehetőségét a krédójában hordja ugyan, de kifelé egy ideiglenes, helyettes rapidíjas meghunyászkodásával rejti el hitét a hottentizmus maszkja alá”. Magyar Kultúra XX. évf. 218. lap.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előzetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 4. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1953. Április hó

Husvétii örömhír

Föltámadott! hangzik az angyali szózat Jézus dicsőséges sírjánál a siránkozó asszonyokhoz. Föltámadott! harsogja az Egyház kétezer év óta szüntelenül a küzdő, szenvedő emberiségnek, hogy a dicsőséges feltámadás egyedülálló világtörténelmi tényével felgyujtsa az emberekben a hit fényét Jézus istensége és megváltói küldetése iránt és e boldogító hit által megépítse lelkünkben azt a ledönthetetlen szilárd sziklaalapot, amely megingathatatlanul áll és oltalmaz az élet minden kísértő támadásának vihara ellenében. A hívő kitárt karokkal, lelkesültségtől hullámzó kebellet, ajkán az Alleluja örömdalával térdel a föltámadt Krisztus sírja előtt. Valóban ő az, aminek magát nevezte és amiről halála előtt néhány órával a Nagytanács előtt biznoyságot tett, amit az ő seplegtelen élete és csodái hirdetnek: Ő az Isten Fia, a világ Megváltója, Krisztus tegnap, ma és mindörökké. A hit ujjong: Ő feltámadt, tehát Isten Fia, Alleluja!

És a hit tovább ujjong: Ő Isten Fia; tehát szavai Isten igéi. „Béke veletek... Akiknek megbocsátjátok bűneiket, megbocsátatnak nekik”. Ján. 20, 23. A Föltámadott ajkairól jövő isteni szavak ezek, kiáltja a bűn-terhet viselő békétlen ember. Lelkem békéjének elvesztett kincsét visszazserezhetem és átélhetem, amit Brentánó Kelemen átél és szavakba öntött: „A bűnösök gyónáshoz menet halott világot hurcolnak, gyónástól jövet, mint gyermekek virágos réten hancuroznak”. „Ez az én testem”, Máté 26, 27. Isteni szavak, Alleluja, ujjongja a hívő az Oltáriszentség Istenátóra előtt és elrebbi Szent Tamás apostol husvétii vallomását: „Én Uram és én Istenem!” Küzdelmes élethajójára állhatnak a Szentírás szavai: „És ime, nagy háborgás lón a tengeren, ugy hogy a hajócskát elborították a hullámok”, Máté 8, 24. Segélykiáltása nem fog hiába elhangzani. A tabernákulumból, az áldozási asztalról indul a lecsendesítő isteni szózat: „Hallgass, némulj el!” Márk 4, 40. „És nagy csendesség lón” a husvétii szentáldozás napján. „Te Péter vagy és erre a kösziklára

LITURGIA

HUSVÉT UTÁNI ÜNNEPEK

Áldozcsütörtök. A Husvétet követő negyvenedik napon, azaz Áldozcsütörtökön üljük Jézus mennybemenetelének ünnepét, ki feltámadása után még negyven napig maradt a földön megdicsőült szent testével, és az Olajfák hegyéről égbe szállt, ahonnan a világ végén jön el ismét látható alakban, hogy minden embert megítéljen. Az áldozcsütörtöki szent mise evangéliumának éneklése alatt elviszik az oltárról a feltámadt Jézust jelképező husvéti gyertyát és Alleluja-szobrot. Mi magyarok ezen ünnepet azért nevezzük Áldozcsütörtöknek, mert nálunk régóta ez nap a husvétii áldozás utolsó határa.

Pünkösöd. Jézus mennybemenetele után az apostolok az ő meghagyása szerint tíz napig összegyűltek az utolsó vacsora termében és imádkozva kérték az ígért Szentlélek eljövetelét, ki a tizedik napon, azaz Pünkösöd ünnepén szállott reájuk tüzes nyelvek alakjában. Pünkösöd a harmadik szemlévű Isten, a Szentlélek ünnepe, és egyszersmind az Anyaszentegyház születésnapja, mert e napon keresztelkedett meg három ezer ember és lett az Egyház első gyermeke. Pünkösöd előtti napon szombaton vigília van, ez volt a régi egyházban az ünnepélyes keresztelés második napja, amelynek emlékekül e napon is, akárcsak Nagyszombaton, keresztvíz-szentelés van. Pünkösöd ünnepe épügy mint Husvét, hét napon át tart, a reákövetkező szombaton végződik nemcsak Pünkösöd, hanem az egész husvétii időszak. Pünkösöd hetébe esik a nyári kántorbőjt is.

Szenháromságvasárnap. Pünkösödöt követő vasárnapon külön ünnepet tartunk a Szenháromság tiszteletére, amely ünnepet Hollandiában és Németországban kezdték megülni a X. században. Az egész Egyházra kötelező megtartása 1334-ben lett előírva.

Úrnap. A legméltóságosabb Oltáriszentség fényes ünnepe. Minthogy nagycsütörtökön az Oltáriszentség szerzése napján, tekintettel a nagyhetyi fájdalmas és gyászos hangulatra, nem ünnepelehetjük megfelelő pompával az Oltáriszentséget, az Egyház e külön napot szenteli az Oltáriszentség ragyogó megünnepelésére. A XIII. században szent Julianna ciszterci rendű apáca buzgólkodása folytán először a lüttichi püspök hozta be Úrnapját 1246-ban, mely Belgiumban csakhamar elterjedt. IV. Orbán pápa 1246-ban Úrnapját egyetemes egyházi ünneppé tette és az ünnepi mise és zsolozsma elkészítésével aquinói Szent Tamást bízta meg. Eleinte még nem volt körmenet. Nálunk úrnap körmenetről Zsigmond király korában 1424-ben történik először említés. Külföldön a szentségi körmenet nem áll meg sehol, hanem visszatérve a templomba, ott végződik szentségi áldással. Magyarországon a szabadban a világ négy tája felé egy-egy oltárt állítanak fel és a körmenet ezen oltárok mindegyikénél megáll, ott külön evangéliumot énekelnek s mindegyik oltárnál van a szentséggel ünnepélyes áldás. A magyar nép egyik legszebb, legfényesebb hitvallása az úrnap ünnepélyes szentségi körmenet.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 5. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1935. Május hó

Fel a Szívekkel!

Jézus feltámadása reménységünk, és mennybemenetele dicsőségünk, mondja szent Ágoston. Valóban a feltámadt Udvözítő husvétii zászlajával meghozta minden ígérétének boldogító zálogát. Dicsőséges menybemenetele, mely feltámadása után a negyvenedik napon az Olajfák hegyéről történt, megvalósítja legszebb vágyunkat: Fölment, hogy, amint megmondotta, lakást készítsen számunkra. Az égbeszálló Jézushoz sóvárogva föltekintő apostolok az emberiség ég felé törő nagy és olthatatlan vágyát fejezték ki. Az emberszív boldogság után vágyódik. De csak az az öröm kötheti ki vágyait, amelynek két alaptulajdonsága van: mérhetetlen és múlhatatlan. Legszebb és legnagyobb örömeink is fanyar ízt ad már maga az a pusztá gondolat, hogy vége lesz. Pedig ez életben mérhetetlen és múlhatatlan örömet találunk, ha mindjárt milliárdosok, Napoleonok vagy mozcillillagok vagyunk. Amint ők sem találták meg a teljes és végnélküli örömforrást, úgy mi sem fogjuk megtalálni, különösen ma a nagy világfordulás idején, amikor száműzött gyermek az öröm.

A kishitű és hitetlen látva kielégíthetetlen örömvágyát és felfelszaporodó keserűségét, a teljes kétségbeesés mélységébe esik, ellenben az égbeszálló Jézushoz feltekintő hívő lélek minden szorongatása között fölemeli szívét oda, ahonnan egyetlen vigasz és beteljesedés fog jönni. Mert tudja, hogy itt nem a jutalom, a visszatérés országa van, hanem az érdemszerzésé, a küzdésé, a munkáé és szenvedésé, mig ott fenn vár ránk elsőszülött testvérünk az Udvözítő Jézus, hogy megfizessen kinek-kinek az ő cselekedetei szerint. Mi még a szent Páltól említett földi sátorban lakunk, nem lehet az kényelemmel berendezve, gyönyörűséggel körülvevé. Az igazi házunkat Isten kezei építik, és az örök, maga az ég.

Nekünk le kell szállnunk az apostolokkal a dicsőséges mennybemenetel hegyéről és az élet harcát kell előbb felvinnünk, vérig menő küzdelmet a bűnnel, gonoszsággal, a kísértővel, különben méltatlan tagjai lennénk isteni Főnknek, a küzdő és szenvedő Krisztusnak. És míg törékeny testünk a megpróbáltatások és küzdelmek keresztjét hordozza, szívünk emelkedjék fel az Olajfák hegyén mennybeszálló Krisztushoz, ki felénk küldi biztató üzenetét: Még egy kevéssé és ismét megláttok engem. Egy kevéssé, és a keresztet dicsőség, a harcot béke, a munkát örök jutalom fogja felváltani!

A templómépítő bíboros

A párisi egyházmegye területének lakossága rohamosan szaporodik: 1802-ben 630.000, 1872-ben 2.220.000, 1931-ben már majdnem ötmillió lélek. A katolikus egyházi intézmények nem tartottak lépést a haladással, mert száz év alatt csak 33 új plébánia létesült (1802: 114 plébánia, 1906: 147). Száz év alatt tehát az egy-egy plébánia területére eső hívők átlagos száma 5500-ról 20.000-re emelkedett. Különösen az elővárosok fejlődtek nagy mértékben. A kb. 30 éve megindított szükségképzési akciónak az lett az eredménye, hogy 1930-ban már 189 plébániatemplom volt az egyházmegyében (84 Párisban, 105 az elővárosokban). Ha hozzászámítjuk a mintegy hetven szükségképzőt, 1930-ban is 20.000 lélekre esik egy istentiszteleti hely, tehát megmaradt az 1906-os arányszám, pedig a lakosság azóta több mint egymillióval szaporodott (1906: 3.848.000, 1931: 4 millió 933.000).

Az ötmillió lélekről gondoskodnia kell a katolikus Egyháznak. A földadatra Verdier bíborosérsek vállalkozott. 1931 karácsonyán kiadott főpásztori körlevelében írta, hogy hatvan új plébániatemplomot kell építeni. Egy legalább minden 15.000 lakosra esnek egy templom. Hosszu eszandék kellett volna egy ilyen cél megvalósításához. Közben jött a munkanélküliség. Páris érseke ezt a szociális problémát összekötötte a „hatvan templom”-akcióval és hála a hívők áldozatkészségének, ma már 44 templom van épülőben s ezek az építkezések 5000 munkást foglalkoztatnak naponta.

A mozgalom iránt megnyilvánuló áldozatkészség valóban csodálatos volt. A tavalyi huszmillió frankos kölcsön alapárpfolyamon kibocsájtott részvényeit *négy óra alatt* lejegyezték. Az építés tovább folyik és ha a hívők áldozatkészsége tovább tart, a „templómépítő bíboros” (le cardinal des chantiers) — ahogy a párisi nép elnevezte — büszke örömmel szemlélheti két év alatt megvalósított hatalmas tervét.

Nincs nagyobb gazdagság, értékesebb kincs, magasabb tisztelet, dúsabb vagyon e világon, mint a katolikus hit. (Szent Ágoston).

Felebarátaid közül azok szeretnek igazán, akik hibáidat feltárják előtted. (Szent Bonaventura).

A keresztény családért

Az „Egészségügyi Intézmények Alkalmazottainak Katolikus Szövetsége” (Union Catholique du Personnel des Services de Santé) márciusban Párisban tartotta évi kongresszusát, hogy a családvédelemre hívja föl a figyelmet. A kongresszuson 62 szervezetből több mint tizezer katolikus ápolónő vett részt. Edouard Jordan, a Sorbonne tanára ismertette az amerikai Lindsay és Russel elméletét, amelynek családrömlő hatása már Franciaországban is érezhető. Viollet abbé, a Katolikus Házassági Szövetség elnöke pedig arra mutatott rá, hogy a kereszténytelen élet aláássa a családi tűzhelyet. A két előadást a jelenlevők saját tapasztalataikkal egészítették ki. De Hurtado kisasszony az anya- és gyermekvédelem szükségességét és megvalósítási módzatait mutatta be. A kongresszus, melyen Monseigneur Lamy Meaux-i püspök elnökölt, a következő határozatokat hozta.

1. Az ápolónőnek mindent meg kell tennie a családnak, a társadalom sejtjének előkészítése, fönntartása, megerősítése, fejlesztése, újjáépítése érdekében.

2. Rendezni kell a család és az állam viszonyát. Az államnak csak az a szerepe lehet, hogy megvédje és segítse a családot, tiszteletben tartva a család függetlenségét és elsőbbségi jogait.

3. A társadalmi intézmények földadata, hogy az egészségügy méltó helyét újra biztosítsák és azt az erkölcsnek alárendeljék. „A testi fejlettség és jólét még nem minden; a földi életen túl magasabb cél van: az ember örök sorsa”.

A francia katolikus ápolónők családépítő és tűzhelymentő mozgalomát az Egyháznak krisztusi szeretetből sugárzó szociális tanításai irányítják, ami a katolikus akciónak, a világiak lelki munkásságának jótékony és eredményes fejlődését bizonyítja. A kongresszus megállapításai és kérései minden embernek szólnak, Neked is, franciaországi magyar katolikus testvér. Szeresd élettársadat, akinek örök hűséget esküdtél, szeresd gyermeked, aki a Te életet folytatása, szeresd és segítsd küzdő embertársadat a megpróbáltatás nehéz óráiban, mert minden kiölt tűzhely egy ördög-diadal.

„Ne adjátok a szent dolgokat ebeknek és gyöngyöketeket ne vessétek sertések elé, nehogy eltapodják azokat lábaikkal és megfordulván, széjjeltépjenek benneteket”. Máté 7, 6.

Bély Géza.

A nyomdászok védőszentje. A boldoggá avatott Felton könyvnyomdász volt. Halálra ítélték, mert kinyomatta azt a bullát, amelyben a pápa VIII. Henrik királyt kiközösítette az Egyházból. Fia pap lett és Erzsébet királyné alatt vértanuhalt. Isten nem hagyja magát jétévben felülmulni. Így aztán a katolikus nyomdászoknak is van védőszentjük.

Egy J. O. C. Cercle d'études lefolyása

A kitünően megszervezett és állandóan fejlődő, ma már 80 ezer taggal rendelkező belga keresztény ifjúsági szövetség a J. O. C. (Jeunesse Ouvrière Chrétienne) a keresztény munkásmozgalmak egyik legszebb hajtása és követendő példaképeként szolgál minden más nemzeti keresztény ifjúsági szervezkedésnek. Alkalmunk volt résztvenni az egyik belga (Mouscroni) J. O. C. szervezet vezető ifjúsági munkájának gyűlésén, vagyis cercle d'études-jén. Az egyesület lelkes tanácsadója volt szíves meghívni. Az este 8 órakor összejött 18-20 éves ifjúságuk mindegyike egy-egy kb. 12 tagból álló csoport vezére. Mind csupa nyílt szemű, önértékes, derűlátó fiatal, kiknek szeme fényében ott csillog a becsületesség és hit szépsége. Barátságos kézszerítés, meleg szavak. A gyűlés keresztvételével és a következő gyönyörű imával kezdődik, melyet valamennyien kívülről mondanak: « Úr Jezus, Neked ajánlom egész napomat, munkámat, küzdelmeimet, örömeimet, és szenvedéseimet. Add meg nekem és minden munkatársamnak, hogy úgy gondolkozzunk, mint Te, Veled dolgozzunk, és Veled éljünk. Engedd, hogy teljes szívemből szeresselek, és minden örömmel neked szolgáljak. Jöjjön el a Te országod a gyárba, a műhelybe, az irodába és házainkba. Legyen kegyelmed azon munkások lelkével, kik ma vesztélyben forognak. A munka becsületmezején meghalt munkások Isten irgalmasságából békecsémben nyugodjanak. Jezus szent Szíve, áldd meg a J. O. C.-t! Jezus szent Szíve, szenteld meg a J. O. C.-t! Jezus szent Szíve jöjjön el a te országod a J. O. C. által. Apostolok királynéja könyörögj értünk! » Az 50 napi bücsűvel járó mindennapi ifjúsági munkásműködés elvégzése után helyet foglalunk. Az elnök (21 éves ifjúsági) meleg szavakkal üdvözlő mint örömmel fogadott vendéget, és hasonló szíves üdvözlő mint a megjelenteket. Minthogy a J. O. C. a lelki és szociális nevelést mint kettős alapot állítja be egész programjába, ez a két szempont irányítja minden megnyilatkozását és így a gyűléseket is. A lelkész felolvassa a következő vasárnapi szent evangéliumot. Magyarán, fejtegeti minden egyes mondatát és beleállítja az ifjúsági munkásműködés életébe. Kiki előveszi agendáját, azaz pompásan szerkesztett ifjúsági munkásműködés zsebnaptárát, és a lelkész az azon hétre eső ünnepet magyarul vagy az azon héten ünnepelt szent életét hozza pár jellemző vonásban.

Következik a múlt héten tartott összejövetel jegyzőkönyvének felolvasása. Majd két szociális kérdés keresztény szellemű megvitatása veszi kezdetét, amelyet a vezetők havi lapja javasol. Érdekes fejtegetés és vita indul meg pro és contra. Már múlt héten megkapták a kérdést, volt elég idejük vele foglalkozni, szocialista és kommunista munkásműködésüknek is felhozták a kérdést, és hozzák azok választát. Gyönyörűen megcáfolják a keresztény tanítás szemszögéből nézve. Két külön megbízott tag részletesen is hozza az illető kérdés keresztényellenes és keresztény szellemű megvilágítását. A részletekig menő és nívós volt

követi a mindennapi élet gyakorlati kérdéseinek, eseményeinek megbeszélése. Például a közeledő husvéti idő alkalmával elvágásra váró szentgyónást beszélnek meg. Mindegyik elhozza saját csoportját, de amellet elvállal egy utcát és annak lakóit bizonyos formában felhívja husvéti kötelezettségének elvégzésére. Az apostolkodásnak mily megkapó példája ez egyszerű munkásoknak! Kiosztásra kerülnek a hetenkint megjelenő JOC számai. Ez az 50 ezer példányban megjelenő ifjúsági folyóirat teljes iv nagysága 16 oldalas terjedelmével, egyszerű és bő illusztrációival, mindvégig érdekes és eleven tartalmával egyedül áll a keresztény ifjúsági sajtó terén. Rajta van a keresztény ifjúsági lélek vetülete: a fiatalos temperamentum, nyíltszívűség, határozott gerinceség, öntudatoság, bátor hitvallás. Hogy az előfizetni nem tudó munkatársak ne nélkülözzék lapjukat, gondoskodás történik, hogy helyettük is fizessenek.

Mintha csak pár percig tartott volna a két órás gyűlés, oly rövidnek tűnt föl előttem. Az a vonzó melegség, családias otthon, az ifjú lélek előlmi kedvessége, amely az együtt töltött estét jellemezte, valóra váltotta a meghívó lelkész szavait: Vous y allez voir une chose merveilleuse. Csodálatos dolgot fog most ott látni. Igaza volt. Nem hiszem, hogy valamely zárdai intézet Mária Kongregációjában több lelki örömet találjon a lelkész, mint a kedves belga pap az ő kéréses tenyerű, de finom lelkű munkásai között.

A gyűlés végén engem is hallani akarnak. Természetesen szívőb gratulálók a derek fiúknak a nívós és bensőséges gyűléshez, bámulatos hitvallásukhoz. Bárcsak a magyar munkásifjak lelkében is ilyen hithűség, gerinceség, hódító tettekkészség lakozna! Még melegebb kézszerítés és elvágunk egymástól. Amint az agilis lelkész szobájában négy-szemkört elbeszélgetek, többek közt megemlíti, hogy a fiúk között vannak, kik nyolc hónappal ezelőtt nemcsak, hogy nem voltak benn a JOC-ban, hanem még templomba sem jártak. Majdnem hihetetlen, hogy mi művelt ez a buzgó lelkész velük néhány hónap alatt, mennyire átalakította őket, hogy az elit munkásifjak közé kerültek. Csak akarni kell.

A szem a lélek tükré

A bagoly megkérdezte a sást :

— Mit látsz te ott a felleges magasságban?

— Látom a napot. Belenézek és nem fájdul meg a szemem! Ha meg lenézek, magam alatt látom a hegyek ormait, a rengeteg erdőt, a nagy vizeket és az apró embereket!

A bagoly azután megkérdezte a varjút :

— Mit látsz te onnan a jegenye tetejéről?

— Az én szemem nagyon jó! Ha valahol egy dögöltött egér fekszik a fű alatt, én innen azt is meglátom.

A bagoly utóljára megkérdezte a pacsirtát is :

— Mit látsz te, mikor a levegőben énekelsz?

— Oh, én akár a fehér fellegeket, akár a harmattól ragyogó virágos rétet vagy a rengő vetéseket nézem, én mindenben Istent látom!

Hallgasd meg Uram könyörgésünket...

Száljon vissza lelkünk egy-két pillanatra az édes nevelő hazába és keressgéljünk emlékeink között. Két bensőséges, tiszta emlék idéződik fel azonnal május havában. Az egyik a májusi litániák emléke, a másik a keresztjáró napok.

Gondoljunk csak vissza, micsoda lelkesedéssel, mennyi bensőséggel énekeltek gyerekkorunkban, de később is a mi szép Maria-énekeinket, melyeknek említése azonnal ajkunkra csalja a melódiát ma is. Figyeljünk csak! Ugy-e, hogy ismeritek, ugy-e hogy énekeltek és annyi távollét után is tudnátok énekelni: « Szűz Maria, hazánk reménye », « Boldogsasszony Anyánk, régi nagy pátronánk »... « Igazság rég várt hajnalra, köszöntünk tiszta Szűzanya »... gyönyörű szövegét és dallamát.

Vagy nem szólna a szívünkhez és nem váltana ki belőle semmit se az akkora lelkesedéssel énekelt « Téged rendelt jóanyánknak az Isten fia, azért áldunk örvendezve »... vagy a bús dallamú Egek ékeségének a szövegéből: « Mert belénk oltatott, szívünkbe iratott, az ősök vérvével tisztetted. Ugyan meg is marad, soha ki nem szakad, igaz magyar szívből szeretted »...

Azután a másik vallásos emlékünkt, a keresztjáró napok emléke hidegen hagyta bennünket, akik a magyar föld közelségéből szakadtunk ki? Az Anyaszentegyház kettős öklből helyezte ezeket a könyörgő napokat a tavaszi hónapokba (ápr. 25 és május). Egyrészt hívei emlékébe idézi az Úr Jézus tanítását az imádság szükségességéről, mit főképp mennybemenetele előtt kötött tanítványainak lelkére, másrészt könnyen megérthető, hogy a tavaszi termést nevelő napokat választotta ki az Egyház könyörgő napokul.

Aki a magyar földdel ismerős, az tudja, milyen buzgósággal vesz részt a magyar nép ezeken a körmeneteken, könyörgve, imádkozva, hogy az Urísten a földnek termését megadni és megtartani méltóztassék. A falun élő, el nem vadult ember jobban érzi az Urísten közelségét, kézzelfoghatóbban látja napról-napra a Szt. Páltól hangoztatott igazságot: Sem az, aki ültet, sem az, aki öntöz, nem elégséges, hanem aki a gyarapodást adja, az Urísten.

Idgenbe szakadt keresztény magyar testvér! Él még benned a buzszentelésnek, a keresztjáró napoknak emléke, vagyis imádkozol-e? Megadod-e az Urístennek a dicséret, a hála adóját? S nincs kérnivalód az Urístenről? « Ha az Urísten nem építi a házat, hiába szorgoskodnak azok, kik építik azt, ha az Úr nem nem vigyáz az országra, hiába öröködik az, kinek gondjaira van bízva » (Zsolt. 126). Vagy amint a közmondás mondja: Hasztalan az ember iparkodása, ha nem járul hozzá Isten áldása.

Kis, nagy dolgainkban egyaránt szükségünk van arra, hogy az Urísten sugallásaival megelőzze, kegyelmével kísérje vállalkozásainkat. Hogy valóban keresztény életet élhessünk, nem elég a jóakarát, nem

elég, hogy nem vagyunk a vallás ellenségei, hanem szükségünk van az Isten kegyelmére is. « Nélkülöm semmit sem tehettek », mondja az Úr Jézus. A kegyelem kulcsa pedig az imádság.

Az Úr Jézus mennybemenetele előtt a tanítványokat és általuk minket is főképp az imádságra buzdít. « Még sokat kellene nektek mondanom... Midőn azonban eljön az Igazság Lelke, Ő megtanít benneteket minden igazságra »... Igen, a Szentlélek tanít benneteket sugallásai által, a prédikáció, a katekizmus, a vallásos könyvek által, csak hiányság, imádság elmulasztása által akadályt ne gördítetek. Hiszen igéretünk van: Bármit kértek az én nevenben, megadatik nektek.

Ó, van miért imádkozunk: önmagunkért, otthoni mezeinkért, hogy áldja meg az Urísten őket tavaszi harmattal, májusi esővel... és azért is, hogy ami volt, most nincs, legyen.

Hallgasd meg, hallgasd meg,
Hallgasd meg Uram könyörgésünket.
Ne haragudjál mireánk örökké.

— y — s

A párisi katolikus misszió hírei

Keresztelés. — Utólag számolunk be Pock Béla születéséről, akit márciusban kereszteltek meg a Boucicaut kórházban. Április 9-én kereszteltük Kovács Mihály Jánost a St-Jean-Bapt. de Belleville-i plébánia templomban. Szeretettel gratulálunk a kedves szülőknek.

Házasság. — Péter István és Kádi Ilona március 29-én kötötték házasságot a Les Moulineaux-i plébániatemplomban.

Micskó Ilona ápr. hó 1-én esküdött örök hűséget Varga Lajosnak Vaulx-en-Velinben a La Poudrette-i kis plébániatemplomban. Mr. le Curé Victor Bois eskette őket és nagyon kedves és szép beszédet tartott nekik, mondván, hogy csak akkor lesznek igazi jó magyarok, ha jó katolikusok maradnak, hiszen a magyar nép oly sok szentet adott már a menyországnak. Említette sz. Erzsébetet és sz. Imrét. — Bár a szülők mindkét részről otthon vannak, a jó Pete mama minden gondot és fáradságot magára vállalt már hetek óta. A zárdában, ahol a menyasszony eddig lakott, a Tisztelendő Főnöknő a fehérfátyolos menyasszonyt átadta, a násznak, Pete bácsinak és a vőlegénynek, ami nagyon kedves jelenet volt. E kis szertartás után indultak a templomba.

Boldog házasságot kívánunk az új házastársaknak!

Adományok. — Februári számunkban megírtuk, hogy a Grenobleban dolgozó sárvári testvéreink 400, a colmariak pedig 100 pengőt gyűjtöttek a sárvári szegény iskolásgyermekek részére. Most arról értesülünk, hogy Huszár Mihály sárvári apátplébános ezt az összeget a szegény sárvári iskolásgyermekek tej- és mézeskenyér-akciójára fordította. Az adományok ilyen módon valóban hasznos és « édes » örömet szereztek a kis sárváriaknak. — Az áprilisi teadélutánra Mars Mátyásné 2 kg. teasüteményt, Urainé 2 kg. cukrot adományozott. A misszió gyermekalapja javára Baráth Jusztina 30 frankot, Svantek János 10 frankot adott. Köszönet érte.

A nagybójtai konferenciák — melyeket április 3-tól 9-ig estenként a Magyar Házban tartott P. Pál Lajos jezsuita atya, mintegy 40 főnyi állandó hallgatóság vonzottak az iskolaterembe. E konferenciák, mint már említettük, első illyenű kezdeményezések voltak s hála a jó Istennek és a kiváló szónoknak, a várt eredményt meghozták, mert a virágvasárnapi közös áldozás alkalmával kb. 80 magyar testvérünk járult az Úr asztalához.

Virágvasárnapi áhitatunk, — melynek műsorát már leközöltük, szintén hozzájárult a nagybójtai hangulatnak az elmélyítéséhez. A szereplőket, az énekkar tagjait és Gábor György művészt valóban dicséret és hálás köszönet illeti áldozatos közreműködésükért. Külön meg kell emlékeznünk Nagy Ilona tanárnőről, ki az előkészítés és rendezés fáradságos munkálatait oly hozzáértéssel irányította. Ünnepegyünknek külön jelentőséget kölcsönözött az, hogy magyar missziós ünnepségen első ízben jelentek meg a párisi francia klérus részéről: Quenet kanonok, Chaptal püspök általános helynöke és Schaeffer kanonok, a St Lambert plébánosa, más francia papok oldalán. Meleg szavakkal üdvözölték az egybegyűlteket és örömlüknek adtak kifejezést, hogy e szép nagybójtai ünnepségen francia és magyar szívek egybekapcsolódhattak.

Foyer de la Paix — baráti körünk havi összejövetelét április 2-án rendezte. A világmissziókról tartott érdekes és élvezetes előadást Pál Lajos jezsuita atya. Az egyházban a legrégibb idők óta vannak missziós törekvések, amelyek főleg napjainkban vettek hatalmas lendületet. A mai katolikus missziós mozgalomnak nemcsak a térítési terület közömbösségével és ellenségeskedésével kell megküzdenie, hanem a könnyebben terjeszkedő protestáns missziókkal is föl kell vennie a versenyt. A világmisszióknak ma már nemcsak hívőszerezés és lelki gondozás a célja, hanem a legtöbb missziós területen az, hogy megbízható, öntudatos, bennszülött egyházi vezetőket képezzenek, mert csak ez biztosíthatja a missziós gondolat sikerét.

A háziasszonyi tisztséget ezúttal Salamon Emilné volt szíves elvállalni. Az ő gondoskodását élvezte az előadás után a kb. 50 főnyi hallgatóság.

Legközelebbi összejövetelünkön, május 7-én, Martonyi János dr. « Az Egyház és az állam » címmel tart előadást.

Husvétí kirándulás. — A misszió a husvéti ünnepekre Boissy-la-Rivière-be kirándulást rendezett, amelyen 25-en vettek részt. A kétnapos ottartózkodás a legjobb hangulatban telt el.

Látogatás. — Április 12-én a lelkész Vernouillet-Verneuillen meglátogatta a Notre-Dame penzióban levő magyar leányokat, akik örömtől sugárzó arccal mondták el, hogy mily jól érzik magukat.

Délfranciaországi misszió. — Április 20-án a misszió két lelkésze két heti időtartamra Délfranciaországba utazott, hogy Vaulx-en-Velinben és Grenobleban husvétí missziót tartsanak. Ez idő alatt a párisi lelkész P. Pál Lajos S. J. helyettesíti.

Leányösszejövetel. — A párisi magyar katolikus leányok köre április 11-én tartotta havi összejövetelét az új köri helyiségben (70, rue Denfert-Rochereau, XIVe). Az egybegyűltekre részére a kápolnában szentbeszéd és látogatás volt, majd a szalonban tea mellett kedélyesen elbeszélgettek. A következő összejövetelt május 2-án d. u. 4 órakor tartják ugyanott.

Béke-misék. — A legutóbb tartott egyháztanácsgyűlés határozata szerint a hónap első vasárnapi szentmiséket a világbékéért és Magyarország sorsának jobbrafordulásáért mutatjuk be.

Üdvözletek. — Hesz Kálmán barátunk írja Pécsről IV. 16-án: « Valahányszor énekpróbára megyek a székesegyházba, mindig eszembejuttatnak azok a kellemes és felejthetetlen esték, melyeket az önk körében töltöttem; a megemlékezés kellemes érzéssel tölt el, ha arra a szerető kis társaságra gondolok, mely körébe fogadtott és annyi vidám percet szerzett nekem. — Kérem, kedves Főtisztelendő úr, tolmácsolja forró üdvözlőletemet az Énekkar, sőt az egész Misszió tagjainak ». Kedves üdvözlőt küldtek a Misszió tagjainak Lovassy Andor Székesfehérvárról, Dr Martonyi János Rómából.

Missziós szobánkba (Magyar Ház, III. em. 2.) minden párisi katolikus magyar hívőt szeretettel várunk. Testvéreink megtalálják a legjobb magyar és francia katolikus lapokat és folyóiratokat s az eddig még elég szerény könyvtárt is használhatják. Könyvtáróra minden csütörtökön délután 6-8-ig. Újságolvasásra és folyóirattanulmányozásra a szoba mindig nyitva van. A most járó lapok a következők; napilapok: Nemzeti Újság, Új Nemzedék, Zalamegyei Újság, L'Aube; hetilapok és folyóiratok: Magyar Kultura, Korunk Szava, Katolikus Szemle, Érsekújvár, Erdélyi Tudósító, Új Élet (Kassa), Hírnök (Szabadka), Új Szív (Pozsony), Ferences Közlöny, Pannonhalmi Szemle, Világposta, Képes Krónika, Plébániánk (Buda), Nemzetnevelés, Hanza Szövetkezeti Újság (Galánta), Magyar Cserkész, La Vie Catholique, Etudes, La Revue des Jeunes, L'Appel de la Route.

A Misszió szerény anyagi viszonyaihoz képest rendkívül gazdag folyóiratanyagát ne hagyjuk parlagon heverni. Mindnyájunké, mindnyájunkhoz szól. A selyemhernyó vörös lesz, ha szederleveget eszik. A mi lelkünk hogyan maradna fehér, ha vörös és színtelen újságlapokkal tápláljuk? Támogatásra, öntudaterősítésre, lélekedzésre mindenkinek szüksége van. A gyöngéknél, hogy megerősödjenek, az erőseknek, hogy erősek maradjanak.

Könyvtárszobánkra hívjuk fel ismerőseink figyelmét s ha akad néhány jó könyvünk, gondoljunk a misszió könyvtárára, ahol ismét közkinccsé lesz, ami eddig talán elrejtett sarokban hever.

Az északfranciaországi misszió hírei

Esküvő. — Major János és Porkoláb Mária április 5-én. Habeller István és Kopács Mária április 15-én esküdtek örök hűséget a colmári St. Antoine plébánia-templomban. Frigyükre Isten bő áldását kívánjuk.

Egyházba való visszatérés. — Jaszmann József és családja (Mouscron) nagyszombaton tért vissza a lutheránus felekezettől ősei hitére, a katolikus vallásra. Megható volt, midőn gyermekei is először járultak a szentáldozáshoz az Oltáriszentégy szerzése napján, nagyszünetnapján.

Figyelmeztetés. — A leányok lelkigyakorlata május 28. 29. és 30. lesz megtartva.

Az Isteniszteletek rendje május havában a következő lesz. Lilleben és Roubaixban a hónap első és negyedik vasárnapján, azaz 7-én és 28-án lesz szentmise, Colmarban a hónap második és harmadik vasárnapján, azaz 14-én és 21-én.

Eljegyzés. — Reisz Ferenc és Pöcze Ada husvétvasárnap tartották eljegyzésüket Roubaixban a Szent István Körben. Gratulálunk a fiatal jegyespárnak.

Halálozás. — Nagyszombaton délben halt meg hosszú és kinos szenvedés után Tourcoingben egy nyolc éves kedves fiúcska Kiss Béla ki halála előtt részvett az első szentáldozásban. Az ártatlan szívű sokat szenvedett gyermek szép

elke bizonyosan tetszett a jó Istennek, hogy oly korán angyalai közé hívta. Ez a világzatlan tudat enyhítse kesergő szüleinek fájdalmát.

— Mély fájdalommal tudatjuk testvéreinkkel, hogy nagy megpróbáltatás érte az északi magyar kolónia egy igen kedves családját. Priszter Henrik (Calonne-Ricour) kis leánykája, Bözsike, három heti súlyos szenvedés után április 25-én d. e. 1/2 11 órakor visszaadta lelkét Teremtőjének. A temetés április 29-én d. e. 10 órakor volt. Az igazságos isteni Gondviselésben való megnyugvás és a franciaországi kath. magyar szívek őszinte részvéte enyhítse fájdalmukat.

Betegszabadság. — Őszinte fájdalommal írjuk, hogy a misszió lelkes tagja Fazekas Endre, a liliei kat. egyetem orvostanhallgatója, ki beteg honfitársaival sok jót cselekedett, maga is megbetegedett. Megtámadott tüdije miatt, félére haza kell mennie Erdélybe pihenőre. Jó pihenést és mielőbbi teljes gyógyulást kívánunk neki.

Husvét Roubaixban. — Az ottani hívek reggel 8 órától kezdve járultak a husvét szentgyónáshoz és áldozáshoz. 1/2 10 órakor ünnepi szentmise volt. Délután hat órai kezdettel műsoros előadás volt a Szent István Körben, ahol a Szabó és Takács pár kitűnő sikerrel előadott vigjátékával nagy derűtséget okozott. A nagyszámú összegyűlt magyarság vidám hangulatának sajnos véget vetett az egyik honfitársunk Fazekas József hirtelen rosszullete, kit a mentőkkel kellett kórházba szállíttatnunk és a legjobb hangulatban megindult ünnepséget emiatt beszűntettük.

Husvét kötelezettség. — Ezuton is kérjük mindazon híveket, akik husvét gyónásukat mindekkig nem végezték el, hogy május első vasárnapján, amidőn Roubaixban a szokott időben és helyen szentmise lesz, járuljanak a szent gyónáshoz és szent áldozáshoz. E kötelezettségnek mindenkor eleget kell tennünk, ha idejében nem is végeztük el.

Apponyi-Reqüiem. — Utólag közöljük, hogy Apponyi Albert lelkiúdvéért colmári honfitársaink Reqüiemet tartottak a St Antoine plébániatemplomban s részvételeket küldtek a nagy Elhunyt özevegének.

Hazatérő honfitársak. — A hydroquenti derék magyar kolónia, melyet a gazdasági krízis, a folytonos elbocsájtás alaposan megtépázott, ismét öt kedves családot veszített el, akik április 12-én utaztak vissza Magyarországra. Távozásuk érzékeny veszteség, és a Tudósítót mély fájdalommal érinti. Hazautazásuk előtt megható levélben búcsúztak lelkészüktől. Érdemesnek tartjuk közölni és marandó emlékképpen megörökíteni.

« Szeretett Főtisztelendő Urunk! Szomorú és fájó szívvel búcsúznunk szeretett Főtisztelendő Urunktól is. Milyen kérjük tartson meg emlékezetében bennünket és imádkozzék érettünk is, hogy kicsi hazánkban is beilleszkedhessünk az otthoni keretek közé. Megköszönjük sok sok fáradozását és azt a szeretetet, amiben minket részesített. Az a sok mag, amit közöttünk elvetett, nagyobbrészt jó talajra esett és bő termést fog hozni. Most pedig mivel már időnk itt igen kevés, a jó Isten áldását kérjük szeretett főtisztelendő urunkra, engedje a jó Isten, hogy még sok sok szép és hasznos és Istennek kedves munkát végezhessen, a jó Isten áldása kísérje minden lépését, adjon a jó Isten kedves és hosszú életet, és engedje meg a jó Isten, hogy erőben, egészségben a mi édes hazánkban még viszont-láthassuk egymást. A most előjövendő föltámadásra hozzon a jó Isten egy szép magyar feltámadást és hogy újra nagy Magyarország legyen és hogy minden magyar találja meg otthon a mindennapi kenyerét. Amen.

Most még egyszer megköszönve minden lépést, amit értünk tett és a jó

Isten áldását kérve, maradunk távozó, de soha nem felejtő honfitársak. Isten vele szeretett főtisztelendő urunk. »

E kedves levélben búcsuzó és hazatért honfitársainkhoz a Tudósító szárnyain (melyet továbbra is hoztatnak) szerető Istenhozzádott intézünk azzal a hő kívánsággal, hogy békés elhelyezkedést találjanak az édes hazában. Isten és a haza legyen továbbra is a legszentebb előttük.

Colmári híveinktől kaptuk a következő levelet. Hálás köszönetünket fejezzük ki kedves és nagyon szeretett Uhl főtisztelendő úrnak missziós munkásságáért, mellyel lelkierőnkét feljuttotta és a rossz útra tévedt lépeinket az igaz útra terelte. A legnagyobb örömről szolgált, amikor Wendling plébános úr, akinek ugyancsak nagy hálával és köszönettel tartozunk, aki mindig örömmel és szeretettel fogad bennünket kis templomába, most is készséggel engedte át Szent Antal patronázi nagyertermét a missziós összejövetelek megtartására, és helyt adott az ő templomában külön a magyarok számára tartott magyar énekes szentmise és szentbeszéd megtartására április 2-án és 9-én, dacára annak, hogy vasárnapokon a most itt levő német és francia missziós atyák saját híveik részére kérték.

Uhl Főtisztelendő úr március 26-án tudatta velünk érkezését. A várt és mindenhol szeretettel fogadott lelkiatya március 31-én meg is érkezett, mely napon meg is kezdte híveinek családjait meglátogatni, amiből bizony kilenc napon keresztül mindennapra jutott, míg az itt levő 51-52 családot meglátogatta Istenben való bizalommal és szeretettel buzditva bennünket Isten-, haza- és felebaráti szeretetre. Szombaton, azaz április 1-én a következő programot irányozta elő, mely teljes egészében folyt le :

Április 2, vasárnap, reggel fél hét órai kezdettel gyónás és szentáldozás, 10 órakor nagymise, melyen leányaink A Keresztfához megyek, Keresztények sirjaitok stb. szép énekeket énekeltek, mise után szentbeszéd. Este 8 órai kezdettel Szent Antal patronázi nagyertermében missziós ájtatosság, szent olvasó, ének és szentbeszéd.

Április 3, hétfő, este 8 órakor Jézus Szíve ájtatosság, imák, énekek és szentbeszéd.

Április 4-én, kedd, este 8 órakor szentolvasó, énekek, imák, szentbeszéd a fájdalmas Szűz Anyáról.

Április 5, szerda, szentolvasó, énekek, imák, szentbeszéd az Oltárszentségről.

Április 6, csütörtök, este 8 órakor, szentségimádás, énekek, szentbeszéd.

Április 7, péntek, este 8 órakor keresztúti ájtatosság.

Április 8, szombat, este 8 órakor imák, énekek és szentbeszéd Krisztus kiszívadásáról.

Április 9, vasárnap, gyónás, szentáldozás reggel 1/2 6 órai kezdettel, 10 órakor magyar énekes nagymise, utána szentbeszéd.

A missziós összejöveteleken nagyszámú hívó vett állandóan részt.

Délután 2 órakor elzárandokoltunk Dusenbachba, ahol a stációk végigjárásával, félére az 5-600 méter magasságtan levő kápolnába, litániával fejeződött be a misszió.

Este 9 órakor futott be a zarándokok vonata a colmári állomásra, ahol búcsút vettünk a kedves és szeretett Főtisztelendő úrtól, abban az édes reményben, hogy rövid időn belül ismét ellátogat közénk. Ezután mindenki hazatért családi körébe, ő pedig szeretetével és fáradhatatlanságával oda, ahol magyar testvéreink úgy várják, mint mi vártuk, és vitte nekik azt, amit már nekünk itt hagyott.

Isten fizesse meg neki.

Colmári magyar katolikus testvérek és szerető hívei.

LITURGIA

HUSVÉT UTÁNI ÜNNEPEK

Áldozcsütörtök. A Husvétet követő negyvenedik napon, azaz Áldozcsütörtökön üljük Jézus mennybemenetelének ünnepét, ki feltámadása után még negyven napig maradt a földön megdicsőült szent testével, és az Olajfák hegyéről égbe szállt, ahonnan a világ végén jön el ismét látható alakban, hogy minden embert megítéljen. Az áldozcsütörtöki szent mise evangéliumának éneklése alatt elviszik az oltárról a feltámadt Jézus jelképező husvét gyertyát és Alleluja-szobrot. Mi magyarok ezen ünnepet azért nevezük Áldozcsütörtöknek, mert nálunk régóta ez nap a husvét áldozás utolsó határa.

Pünkösd. Jézus mennybemenetele után az apostolok az ő meghagyása szerint tíz napig összegyűltek az utolsó vacsora termében és imádkozva kérték az ígért Szentlélek eljövését, ki a tizedik napon, azaz Pünkösd ünnepén szállott reájuk tüzes nyelvek alakjában. Pünkösd a harmadik személyű Isten, a Szentlélek ünnepe, és egyszersmind az Anyaszentegyház születésnapja, mert e napon keresztelkedett meg három ezer ember és lett az Egyház első gyermeke. Pünkösd előtti napon szombaton vigília van, ez volt a régi egyházban az ünnepélyes keresztelés második napja, amelynek emlékéül e napon is, akárcsak Nagyszombaton, keresztvíz-szentelés van. Pünkösd ünnepe épügy mint Husvét, hét napon át tart, a reakövetkező szombaton végződik nemcsak Pünkösd, hanem az egész husvét időszak. Pünkösd hetébe esik a nyári kántorbőjt is.

Szentháromságvasárnap. Pünkösdöt követő vasárnapon külön ünnepet tartunk a Szentháromság tiszteletére, amely ünnepet Hollandiában és Németországban kezdték megülni a X. században. Az egész Egyházra kötelező megtartása 1334-ben lett előírva.

Ürnap. A legméltóságosabb Oltáriszentség fényes ünnepe. Minthogy nagycsütörtökön az Oltáriszentség szerzése napján, tekintettel a nagyheti fájdalom és gyászos hangulatra, nem ünnepelhetjük megfelelő pompával az Oltáriszentséget, az Egyház e külön napot szenteli az Oltáriszentség ragyogó megünneplésére. A XIII. században szent Julianna ciszterci rendű apáca buzgólkodása folytán először a lütti püspök hozta be Ürnapját 1246-ban, mely Belgiumban csakhamar elterjedt. IV. Orbán pápa 1246-ban Ürnapját egyetemes egyházi ünnepé tette és az ünnepi mise és zsolozsma elkészítésével aquinói Szent Tamást bízta meg. Eleinte még nem volt körmenet. Nálunk ürnap körmenetről Zsigmond király korában 1424-ben történik először említés. Külföldön a szentségi körmenet nem áll meg sehol, hanem visszatérve a teimplomba, ott végződik szentségi áldással. Magyarországon a szabadban a világ négy tája felé egy-egy oltárt állítanak fel és a körmenet ezen oltárok mindegyikénél megáll, ott külön evangéliumot énekelnek s mindegyik oltárnál van a szentséggel ünnepélyes áldás. A magyar nép egyik legszebb, legfényesebb hitvallása az ürnap ünnepélyes szentségi körmenet.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Magyarországon 4 pengő

A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 5. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1955. Május hó

Fel a Szívvel!

Jézus feltámadása reménységünk, és mennybemenetele dicsőségünk, mondja szent Ágoston. Valóban a feltámadt Udvozító husvét zászlajával meghozta minden ígérétenek boldogító zálogát. Dicsőséges menybemenetele, mely feltámadása után a negyvenedik napon az Olajfák hegyéről történt, megvalósítja legszebb vágyunkat: Fölment, hogy, amint megmondotta, lakást készítsen számunkra. Az égbeszálló Jézushoz sóvárogva föltekintő apostolok az emberiség ég felé törő nagy és olthatatlan vágyát fejezték ki. Az emberszív boldogság után vágyódik. De csak az az öröm töltheti ki vágyait, amelynek két alaptulajdonsága van: mérhetetlen és múlhatatlan. Legszebb és legnagyobb örömmek is fanyar ízt ad már maga az a pusztá gondolat, hogy vége lesz. Pedig ez életben mérhetetlen és múlhatatlan örömet nem találunk, ha mindjárt milliárdosok, Napoleonok vagy mozicsillagok vagyunk. Amint ők sem találták meg a teljes és végnélküli örömforrást, úgy mi sem fogjuk megtalálni, különösen ma a nagy világfelfordulás idején, amikor számtuzótt gyermek az öröm.

A kishitű és hitetlen látva kielégíthetetlen örömvágyát és felfelszaporodó keserűségét, a teljes kétségbeesés mélységébe esik, ellenben az égbeszálló Jézushoz feltekintő hívő lélek minden szorongatása között fölemeli szívét oda, ahonnan egyetlen vigasz és beteljesedés fog jönni. Mert tudja, hogy itt nem a jutalom, a visszafizetés országa van, hanem az érdemszerzése, a küzdésé, a munkáé és szenvedésé, míg ott fenn vár ránk elsősülőttestvérünk az Udvozító Jézus, hogy megfizessen kinek-kinek az ő cselekedetei szerint. Mi még a szent Páltól említett földi sátorban lakunk, nem lehet az kényelemmel berendezve, gyönyörűséggel körülveve. Az igazi házunkat Isten kezei építik, és az örök, maga az ég.

A harangozó

Körmenet volt. Tömjénfüstös,
Aranyruhás szép vasárnap.
A lelkeken szárnyak nőttek, bíborszárnyak.
Zászló lengett, ének zengett, föld is rengett,
Zárt sorokban dübörögtek föl a rendek.

A szent folyó partján álltam figyelemmel.
S mellém állt egy bölcselkedő öregember,
Igy böstörgött: « Istenem, mily fényes ünnep!
A harangok hogy dalolnak, meg se szűnnek.
Zászló, pompa, címer, ruha minden rangos.
De ki gondol arra, aki bent harangoz?
Hangok szállnak, elringató, mosogató
Isten-öltre tologató aranyhangok.
A harangláb árnyékában verejtékes
Munkásember huzza, huzza a harangot.
S ki gondol rá?
Mi ünneplünk, a vérünkben ritmus táncol,
A lelkünk is csupa ének.
Ki áldja a nem roskadó,
Istenert és nyolc krajcárért erőlködő,
Hangindító verítéket? »

A szép leckén elmerengett méla lelkem.
A kis élet szent nagyságát irigyeltem.
Engem látnak, megfizetnek,
Megdicsérnek, följebb tolnak.
Nekem buta dicsőséget int a Holnap.
Be szebb sors ez; aranyhangot,
Léleksodró, ünneposztó hanghullámot
Küldeni szét a világba —
Jutalmatlan, emberszemtől meg se látva.

Székely László.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV*.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 7. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1935. Július hó

"A lelket ki ne oltsátok!"

(Thess. 5, 19)

A mindenható Isten az anyagi világ tereméskor csak egy szót használt: Legyen! A teremtés koronája alkotásakor e mindent kifejező szózatot mondotta: Alkossunk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra! És a földből alkotott testbe életet lehelt az ő isteni életéből, lelket az ő isteni lelkéből. Ezen anyagtalán, helyhez nem kötött, gondolkodni és akarni tudó lélekkel az ember a teremtmények fölött áll és csodálatos mennyei, isteni nemességet hordoz magában.

Ha nézzük a teremtés világát, látjuk, hogy benne minden az alkotó Isten dicséri. A havas bércek és beláthatatlan tengerek végtelen nagyságát, az ezernyi színben pompázó virágos rét szépségét, a ringó gabona-földek gazdagságát, a világmindenség folyását jellemző rend és célszerűség végtelen bölcseségét hirdetik. Minden teremtmény Isten dicséri, de az ember szolgálatára van rendelve. Isten végtelenül pazar bőséggel szórja a világ kincseit az ember használatára és csak egyet tart fenn a maga számára, a legértékesebbet, a világ gyöngyét és koronáját: halhatatlan lelkünket. Ezt értelemmel ruházta fel, hogy őt megismerje és benne higgyen, akarattal ajándékozta meg, hogy őt válassza élete örök céljának, érzelmi gazdagságot, nemes szívet adott neki, hogy őt szeresse, multhatatlan életet szerzett neki, hogy földi életének keskeny, rövid kis folyója a túlvilági örök isteni élet mérhetetlen tengerébe ömöljön. Azért lelkünknek Szent Ágostonnal kell mondania: «Magadnak teremtettél minket Isten.»

Oly szépen fejezi ki az oltár előtt égő örökmécses lelkünk viszonyát Istenhez! Amint a legméltóságosabb oltárizsentség előtt csüngő örökmécses szüntelen lobogással ég, hasonlóképen kell lelkünknek is lobog-

tatnia a szeretet lángját Isten előtt. Ezt kívánja a szeretet Istene minden tőle alkotott lélektől. Égni, lobogni, vagyis szeretni a nagy Teremtőt, ki végtelen szeretetével kihozott bennünket a semmiségből, és lelkünk szent hivatása és ezért fogjuk elnyerni jutalmul az örök világosság fényességét. Azért aggódva hív fel és óva int bennünket Szent Pál apostol, amidőn azt írja: « A lelket ki ne oltátok! » Ki ne oltuk lelkünk örök mécsését, amelynek szüntelenül égni kell Isten előtt. Amily felemelő és örvendetes a fényt és csillogást szerzehintő mécs láng, oly lehangló és komor a sötétséget okozó eloltott füstölő mécses. Az Isten-től elfordult, Isten nem szerető és lelkiüket legkevésbére becslő szerencsétlen emberek e füstölő kialudt mécsesek.

Mindent tehettek, csak ezt az örök fényességre hivatott lelketeket ki ne oltátok; a szeretet lángját a bűn fojtó füstje fel ne váltsa. És ha mégis kioltottátok lelketeket, ismét hamar gyűjtsetek meg az isteni irgalom és szeretet örök tüzhelyénél.

A J. O. C.

A keresztény munkásmozgalmak körében nagyszerű szervezethez, pompásan lüktető élet, állandó fejlődés és példásan keresztény munkásszellel tekintetében első helyen áll a szabb munkásjövő nagy ígérete: a *J. O. C.*, a Belgiumból kiindult és ma már több országban megalakult Jeunesse Ouvrière Chrétienne, a Keresztény Ifjú Munkásság szervezete. Annnyira kiépített, oly igazi keresztény munkásszervezet ez, hogy föltétlenül benne kell látnunk az új munkásgeneráció átalakulásának legbiztosabb zálogát és eszközét. A *J. O. C.* helyes célkitűzése és irányja mellett állást foglalt maga XI. Piusz pápa, a belga és francia püspöki kar. Öszentsége legfőbb jóváhagyását és nagy elismerését több ízben személyesen kifejezte, így 1924. márciusában, amidőn abbé Cardynnek, a *J. O. C.* alapítójának és belgiumi általános irányítójának ezeket mondotta: « Ön jó úton halad, folytassa a munkástömeg felémozdítását és szervezését célzó munkáját; megáldom törekvését és gratulálom sikereihez ». 1929-ben a pápa e szavakkal magasította a belga *J. O. C.* ifjait: « Ti megvalósítjátok az Akció Katoliktát, úgy amint kívánom ». 1931-ben a francia *J. O. C.* tagoknak ezeket mondotta: « Ti az Akció Katoliktát fényesen képviseltek abban, amiben az legaktuálisabb és legautentikusabb: az apostolkodásban és a hierarchia támogatásában, ott, ahol legelőtérben szükség van. »

A *J. O. C.* megalapítása még csak nyolc éve nyúl vissza. Cardyn József belga pap kezdeményezésére indult meg. Ez a nagyszívű pap már több mint 20 éve foglalkozik az ifjúmunkás lélekkel és annak tökéletes ismerője és világraszóló apostola. Ma már a *J. O. C.* Belgiumban sőt Franciaországban is tekintélyes tényező, amely mögött egységes

és fegyelmelt gárda áll, amely büszke önérzettel vallja az isteni ifjúmunkást, Jézust vezérének. Hatalom és erő ez ifjusági szervezeten, amelyen megtörik az istentelen munkásszervezetek minden bomlasztó akciója. A rövid nyolc év elég volt ahhoz, hogy ma már Belgiumban 80 ezer *J. O. C.* tag tömörül Cardyn kanonok zászlaja alatt csodás szervezethez tartozó munkásjövők és munkásöntudat birtokában. A statisztika kimutatása szerint 20 különböző francia és flamand nyelvű lap jelenik meg a belga *J. O. C.* szerkesztésében és ezek a múlt évben összesen 5 millió példányt teremtettek. Számban, hatalomban és külső kivitelben a *J. O. C.* heti folyóirat vezet, amely 50 ezer példányban jelenik meg teljes iv nagyságu 16 oldalal. Illusztrációi pompások és aktuálisak, cikkei a lelkes munkásifjaknak megfelelő hangnemben íróttak. Pazar kiállítása nem található egyetlen magyar képeslapban sem. Rajta van a keresztény ifjúmunkás lélek vetülete: a fiatalos temperamentum, nyíltszívűség, határozott gerincesség, öntudatosság, bátor hitvallás. Emellett a « De Junge Werkman », « Joie et Travail », « Lenteleven » havi folyóiratok összesen 450 ezer példányban jelennek meg. Micsoda imponáló számok ezek a kis Belgium keresztény ifjúmunkásmozgalmában! A nagy Franciaország bizony megalázkodhatott a kis Belgium aktív katolicizmusa előtt, és tőle tanulta meg a *J. O. C.* alapítását, szervezetét, irányítását. Páris külvárosában, Clychben abbé Guérin megalapítja 1926-ban belga mintára az első *J. O. C.* szervezetet és ezzel útnak indul a számokban még szerény, de lelkesedést és szervezethez tekintve minden reményre jogosító francia *J. O. C.* Tagjainak száma a 20 ezret meghaladja, és két hetenkint megjelenő hivatalos lapja a « La Jeunesse Ouvrière » 90 ezer példányban jelenik meg. Mily jóleső hallani Lille és Roubaix utcáinak zajos forgatagában az ifjúmunkás rikkancsot, amint kiáltja: « Demandez La Jeunesse Ouvrière Chrétienne! » A február havában (19-26) rendezett országos propagandahét jelentősen szaporította a ker. munkásifjak számát. Azon a héten nem kevesebb, mint 260 ezer ismertető röpcédulát osztottak ki, 40 ezer falragasz hirdette a *J. O. C.* hívó szójátát, a hivatalos lapot 150 ezer példányban árusították, a propaganda gyűlések százait tartották szerte az országban.

Franciaország után elsőnek Canada munkásifjusága nyitotta ki kapuit a *J. O. C.* előtt. A rohamosan fejlődő szervezetnek Roy atya a lelke és irányítója. Spanyolországban maga Cardyn kanonok fejlesztette tovább a megindult mozgalmat, és a még mindig gomolygó indulatok és kirobbanások hazájában feltartóztatatlannal indul hódító útján a *J. O. C.* Hollandiában főképen Maestricht környéke mutat fel nagyszerű eredményt szervezethez és buzgóság tekintetében. Englikvül a *J. O. C.* már megvetette lábát Portugáliában, Svájcban, Anzliában, Litvániában, Csehszlovákiában és hódító útjában elérkezett Afrikába, Kinába és Dél-amerikába. Nehány éven belül a *J. O. C.* mozgalom ismeretes lesz az egész világon és számottevő, komoly tényező lesz a különböző nemzetközi mozgalmak sorában.

A Kartauzi rend bölcsőjénél

A középkori szerzetesintézmények remeteszerű szigorú hajtása a kartauzi rend Délfranciaország alpesi hegyvidékében keletkezett. A rend ősi szigorúságából és remeteszerű szervezetéből a századok folyamán jöttányit sem engedett. Missziós utam alkalmával felkerestem a rend bölcsőjét, a Grenobletól északkeleti irányban 30 kilométerre fekvő Grande Chartreusét. A középkor vallásos és kulturális szellemének egyik központját a Cluny monostort a francia forradalom vandáljai lerombolták a kultura örök szégyenét hagyva maguk után. Mily szerenese, hogy Grande Chartreusét a forradalom zivatarra megkímélte a végpusztulástól, de sajnos a szabadkőműves egyházüldöző Combès-kormány újabb szégyenfoltot hagyott a francia történelem lapjain, amidőn az 1901. évi szerzeteseket kiüldöző rendeletével e nagymúltú rend békés és szent életű tagjait is kikergette ősi otthonukból. Hiába volt a környékbeli lakosság valóságos zendülése. Katonai karhatalom szállta meg a monostor környékét, és a rend főnöke, mintán nyílt levélben megbélyegezte Combès istentelen munkáját, szerzetes fiaival örök bucsut mondott a békés otthonnak és a spanyolországi Taragonia följén telepedett meg.

Ahol még nemrég imádságos és lemondó élet áldozatának kellemes illatu füstje szállott az ég felé, ma állami alkalmazottak monoton magyarázatát hallgató kíváncsi turisták világi zaja hangzik. A szentek otthonából rideg muzeum lett. Ezzel a lehangoló és fájó tudattal jártam Grande Chartreusében.

A kölni születésű reimsi kanonoknak, szent Brunónak a kartauzi rend alapítójának nem adhatott megfelelőbb helyet Grenoble szent püspöke, Hubert, mint a mindentől elzárt, nyugalmas fekvésű Grande Chartreusét. A világtól teljesen elvonuló és szemlélődésbe merült imaéletnek hódoló kartauzi rend itt valóban megtalálta ideális otthonát. 2000 méteres hegyesoport, istenalkotta koszorú zárja körül Grande Chartreusé 900 méter magasságban fekvő völgykaftanját. Sohasem hatolt ide a világ lelket bénító zajának még csak távoli, elhaló hangja sem. Már ez a gyönyörű hegyvilág is lélekemelő hatással volt a szerzetesekre. Különösen megkapó a karcsúan felfelé szökelő 2083 méter magas Chamechaude hegye. Olyan mint egy ég felé törő izzó vágy.

Az egybefonódó épületesoport valóságos szerzetesfalut képez, amelyet köröskörül magas várfal övez. Nem lakott e fenséges völgyben más, mint kartauzi. A hatalmas épületesoport beosztása mindenképen az Istenben elmerülő szemlélődő élet kialakítását célozta. Minden egyes szerzetesnek nemcsak külön cellája, hanem egymástól elkülönített kis háza volt. Benne most is érintetlenül ott látható a szerzetes munkaszobája, hálócellája, imahelye, pár méteres virágos kertje. Berendezését az elképzeltet legnagyobb egyszerűség jellemzi. Mindenki külön étkezett is. Kis falüregen át adták be az ételt. Mindazonáltal hetenkint

kétszer összejöttek a refektóriumban közös étkezésre, de azalatt is teljes esendben hallgatták a felolvasó szavait majd utána esendben beszélgettek. A miséző szerzeteseknek külön kápolnájuk volt. A kolostor 215 méter hosszú folyosója lenyűgöző hatást vált ki a szemlélőből. 113 ablak engedi be a világgosságot. A folyosó egyik fele csücsivben végződő és ez az 1145-1235 években épült, míg a kiszélesedő második fele 1595-ben épült. A gótikus nagykápolna szintén a maga épségében megmaradt a középkorból. A folyosón és az ajtók felett megragadó szentirási idézetek és más örökigazságok olvashatók. Az épületesoport közepén terül el a temető. A szerzetesek sírja fölött egyszerű fakereszt, a rendfőnökök sírja fölött kőkereszt emelkedik. Külön kápolnában, a halottak kápolnájában tartották a halotti szertartást. Ajtaja felett a halál megrázó realitású buste-szobra figyelmeztette az élőt, hogy ők is hasonló sorsra jutnak.

Ez az egykori örökös csend biraalma a felületesen gondolkodó előtt dermesztően ridegnek és elviselhetetlenül szigorúnak tűnik fel. Valóban a kényelem, szórakozás, jólét mindörökké száműzve volt e helyről. És lakói mégsem csereltek volna a hegyeken túli zajos életörömeikbe merült embertestvéreikkel, mert lelkük megszabadult a földies gondok és örömök nyugtalanító nyomásától, és akadály nélkül szárnyalhatott a béke és lelki örömök szebb világa felé. Lelkek háza volt e hajlék, azon lelkeké, akiknek vágya messze túleltelt e környező hegyóriások felett is. Az evangéliumi tanácsok virágoskertje díszlett itt, amelynek esodálatos illata elhatott országokon keresztül és dicsőségül szolgált a krisztusi életet osztogató Egyháznak.

UHL ANTAL.

A párisi katolikus misszió hírei

Házasság. — Vilovics István június hó 24-én vezette oltárhoz özv. Szarkáné, sz. Biresák Herminát a grenoblei Sacré-Cœur templomban. Isten áldását kérjük frigyükre!

Halálozás. — Június 21-én a szent Útravalóval erőstve visszaadta lelkét Teremtőjének Mészáros Vilma. Temetése június 24-én délelőtt volt a párisi Saint Lambert plébánia-templomból. Nyugodjék békében!

Visszatérés. — Június 7-én tért vissza őseinek hitére Gómbócz József honfőtársunk. Az ünnepélyes hitvallás-letétel a grenoblei szent Péter templomban történt.

Zarándoklat La Salette-ba. — A pünkösdi ünnepek alatt, június 4-én és 5-én 53 tagu zarándoklat indult Grenobleból La Salette-ba. A zarándoklat tagjai a következők voltak:

Árnóczy József, Árnóczy Józsefné, Árnóczy Ferenc, Árnóczy Margit, Árnóczy István, Balogh Bözsi, Balogh Anna, id. Baudics Károly, ifj. Baudics

Károly, Balázs Margit, Biczó Ilona, Boda Ilus id. Farkas János, Farkas Jánosné, Farkas László, özv. Fazekas Andrásné, Fekete József, Gerse Irén, Gombóc József, Ható Viktorné, Horváth István, Horváth Istvánné, Horváth Zsófi néni, Kaisch Terus, Kártyás Bözsi, Kenedy Ilus, Kipper Berta, Kozma Ferenc, Kráner József, Logodja Mária, id. Lucsánszkyne, Luxemburgi, Mladoniczky Olga, Moger Ferdinándné, ifj. Moger Ferdinánd, Moger Bözsi, Molnár Ferenc, id. Molnár Ferencné, Németh Mária, Sebessi Károlyné, Sebessi Bözsi, Szabó Maria, Szakos Jánosné, ifj. Szakos János, Szakos Bözsi, Szarka Józsefné, Szende Vilma, Tischler Ferenc, Tischler Bözsi, Tóth Jánosné, Varga József, Varga Józsefné, Varga Anna.

Grenoble-Corps között oda-vissza az utat vonaton tettük meg, Corps-tól a La Salette-i Miasszonyunk szentélyéig az 1800 m. magasságba vezető 12 kilométeres utat oda-vissza gyalog. A zarándokuttal járó áldozat és fáradság bőségesen kárpótolva lett a látottakkal és a nyert kegyelmekkel. Megható volt, hogy a zarándokok közül kivétel nélkül mindenki élvezte szentgyónását és szentáldozását. A zarándoklat maradandó emlék lesz minden résztvevő szívében. Különös köszönetet mondunk a zarándoklat két fáradhatatlan szervezőjének Kipper Berta és Logodja Mária missziós hölgyeknek.

Zászló a La Salette-i Miasszonyunknak. — Grenoble-ba és Vaulx-en-Velin-be szakadt sárvári magyar katolikus hívek elhatározták, hogy a La Salette-i Miasszonyunk szentélyébe, a híres búcsújáróhelyre zászlót visznek július 14-15-én, hogy a Nagyasszony iránt érzett gyermeki ragaszkodásunknak, mely a magyar népnek évezreden keresztül egyik legszebb erénye, kifejezést adjanak. A gyűjtést megkezdtek és az eddigi eredmény a következő:

Pünkösdi zarándoklatról maradvány : 18,10 frank.

Pünkösdi zarándoklat adománya vasuti megtérítésből személyenként : 6 frank. Összesen $6 \times 53 = 318$ frank.

Grenoble-i adakozók a Cité de la Viscose-ból : Árnoczi József 40 frank, Varga Józsefné 20, Sebessi Károlyné 10, Sebessi Rózi 10, Horváth József 30, Gombóc József 30, Baudics Károly 15, Buci István 20, Sós Mihály 10, Németh István 20, Kutassy Kálmán 15, Balogh János 10, Horváth Ferenc 30, ifj. Horváth Ferenc 30, ifj. Tischler János 10, Tóth János 10, Gál János 15, Köhl Gyula 10, Fekete Gusztáv 10, Kondor József 5, Tischler József 20, Tischler János 15, Kovács István 3, Kovács János 5, Szenes István 15, Fűcsök Juliska 5, Molnár Ferenc 30, König József 5, Horváth István 10, Kenedy Ilona 10, Farkas István 15, Darázs Lajosné 20, Ható Viktor 20, Horváth István 30, Szarka József 15, Horváth Sándor 10, Takács Sándor 5, Tóth János 35, Illés István 25, Horváth Anna 10, Fekete József 10, Farkas János és családja 40, Dömölki Elek 10, Boda Imre 5, Cselédi Géza 10, Görög Károly 10, Balázs István 15, Kozma Sándor és családja 12, Moger Ferdinándné és családja 20, ifj. Molnár Ferenc 5, Balogh Erzsike 5, Balogh József 10, Palkovics Kálmán 10, Rózsa József 10, Lucsánszky Mihály 10, Góczán Ferenc 20, Lucsánszky Jánosné 10 frank. Összesen : 845 frank.

Grenoble-Ville-i adakozók : Molnár Róza 5 frank, Jén Mária 10, Szabó Mária 2, Kaisch Teréz 2,50, Balogh Erzsébet 10, Gombóc Mária 10, Mladoniczky Olga 5, Szende Vilma 5, Gerse Irén 5, Németh Mária 20, Nagy

Teréz 5, Görög Eszter 10, Farkas Karola 5, Kártyás Erzsébet 25, Boda Ilona 10, Neumann Irma 10, Vámos Erzsébet 10, Mme Ch. Bernard 10 frank. Összesen : 159,50 frank.

Vaulx-en-Velin-i adakozók : özv. Fazekas Andrásné 10 frank, Schimmer Dezső 25, Tóth A. 10, Wittinger Anna 10, Fűzfa Mihályné 25, Tóth János 10, Szakos János 30, Pete Lajos 30, Udvardy Ignác 10, Böcskay Margit 5, Kovács Erzsébet 5, Bányai Anna 5, Bozi János 10, Porncezy Ilus 5, Mészáros 5, Mészáros 10, Tóth Tivadar 5, Milosiné 5, Kráner Pál 20 frank. Összesen : 235 frank.

Zászlóanyag adománya : Kipper Berta 100, Lagodja Mária 100 frank. Összesen : 200 frank.

A jelengi zászlóalap összege tehát: $18,10 + 318 + 845 + 159,50 + 235 + 200 = 1775$ frank 60 c.

Kirándulások. — Május 21-én egésznapos kirándulást tettünk Ramboillet-be, a szentmise után részt vettünk a gyöngyvirágünnepségen s bejártuk a francia irodalmi kiválóságoknak hajdan oly híres találkozóhelyét, a kastélyt s a parkot.

Május 28-án kellemes délutáni hajóút után Sèvres-ben a híres porcellán és majolika múzeumot tekintettük meg s a St-Cloud-i parkon át sétáltunk vissza a villamos- és hajó-állomáshoz.

Június 11-én Meaux-ba rándultunk ki, hol Bossuet híres székesegyházát és múzeumát tekintettük meg, majd autókön Marilly par Étrepillybe mentünk, hol odaváló honfitársaink már vártak bennünket s szép énekes litánián egyesítették imáinkat Jézus szent Szívéhez a magyar összetartásért.

Június 18-án egésznapos kirándulásra indultunk Fontainebleauban. A kirándulás a szomorkás idő ellenére is kitűnően sikerült. A rengeteg lát-nivaló, a remek kastély, a mesterien és óriási arányokban szabott park, a gyönyörű erdő sziklaival és kilátóival lenyűgözi az embert. Egyéni vélemények eltérők, de a kiránduló véleménye nagyban megegyezett abban, hogy Fontainebleau több élményt ad a kiránduló parisinak, mint Versailles. Ezzel, tudjuk, sok dicséretet mondunk.

Június 25-én útirányul a Bois de Boulognet választottuk s a séta igen kellemes volt. — A jól megrendezett kirándulásokért, melyeken minden résztvevő jól érezte magát s gazdagodott, Nagy Ilona missziós hölgynek ezután is hálás köszönetet mondunk.

Bérmálás. — Chaptal püspök úr június 11-én délelőtt bérmálta meg a rue de Vaugirard 233 sz. kápolnában a következőket : Forsthuber Margit, Gerstenbrein Erzsébet, Kármán Ágnes, Kothencz Jenő és József, Mudura Béla, Pécsi Kató, Pokomándy Anna, Pruzsinsky László, Steinerne, szül. Lőrincz Julianna, Steiner Ernő és József, Urbán János és Urbán Jánosné szül. Szabó Maria. A püspök urat Dr Müller Lipót, az Egyháztanács elnöke és Dobai Székely Endre, a Magyar Szövetség elnöke üdvözölték s egy kis bérmaloló, Gerstenbrein Erzsébet köszöntötte szép csokor átnyújtásával. A bérmálás előtt a püspök szép beszédet intézett a bérmalándókhöz és a kápolnát megtöltő magyar közönséghez, majd a bérmálás után a Magyar Házban részt vett abbé Brunellel a Misszió reggelijén és közvetlenül, barát-ságosan elbeszélgetett mindenki vel.

Blancmesnil—Drancy-ban június 24-én délután volt a katolikus magyar gyermekek hittanvizsgája. Hála Dr Tergina Irén missziós hölgy oadaó fíradozásának, mellyel a gyermekeket hitoktatásban részesítette, a gyermekek szép eredményt tudtak felmutatni. Június 25-én a Blancmesnil-i templomban öt kis magyar gyermek, Zibrinyi Elly és Dező, Horváth Edith, Köck Hilda és Halász Gábor járult az első szentáldozáshoz. A szentmisét, melyen a francia patronázsbeli gyermekek is résztvettek s első áldozási énekeket énekeltek magyar testvereik kedvéért, a párisi magyar lelkész mutatta be, abbé Journet plébános, a banlieu e híres és lelkes papja pedig meleg szavakban emlékezett meg az Egyház átfogó erejéről, egyetemességéről, mely mintegy szemléltető például megnyilatkozott a magyar gyermekek első szentáldozásában 150 francia katolikus gyermektársuk asszisztenciájával. A gyermekek június 27-én Mgr. Benjamin Roland-Gosselin versaillesi püspök által a bérmlás szentségében is részesültek.

Látogatás — üdvözlés — búcsúzás. — Látogatásukkal örvendeztettek meg Misszióinkat Dr Ulein Antal m. kir. követségi tanácsos Ankarából, Laffers Pál Biskrából (Afrika), Eperjesi József kaplán a kassai egyházmegyéből, Dr Szántó Antal magyar lelkész Bruxellesből. Különösen nagyra érték-eljük Szántó fötiszteendő úr szíves látogatását és körünkben való tartózkodását, mert azáltal, mint azt társasvacsoránkon tartott beszédekben is mondotta, hogy a lelkészek között kapcsolatok létesülnek, a belgiumi és franciaországi missziók között is létre jön a kívánatos együttműködés. Üdvözlőlevelet küldtek Blédy Géza Romából, majd Bécsből és Budapestről, Steixner István piarista tanárjelölt Budapestről, Töbller János orsz. gyűlési képviselő Genfből. Június 24-én távozott körünkől Jankovich Ferenc tanár. Kedves egyeniségét mindnyájan, kitűnő hangját különösen egyházi énekarunk nagyon fogja nélkülözni. A mielőbbi viszontlátásra!

Adományok a misszió javára: Mudura Béláné 10 fr., Dr Müller Lipót 50 fr., Szakos család Vaulx-en-Velinből 5 fr. Isten fizesse meg!

Katolikus művészeink közül a « L'union des Etrangers Catholiques de Paris » által Chaptal püspök úr védnöksége alatt a « Cercle d'Yena »-ban június 16—22-ig rendezett kiállításon szép erkölcsi és anyagi sikerrel vettek részt Beóthy István, Cserepes István, Hiesz Géza, Komjáthy I., Sárkány Loránd, Takács Ödön művészeink.

Júliusi naptár. — Július 2-án. Malakoffban a katolikus egyházközség patronáza vakációzó gyermekeik javára ünnepélyt rendez, melyen a magyar gyermekek táncbemutatóval szerepelnek. A rendező abbé Yves le Corvet szeretettel meghívta misszióink tagjait. Indulás a Magyar Házból d. u. 2 órakor. **Július 6-án** (csütörtökön) d. u. 3 órakor a Magyar Házban a gyermekek hittanvizsgája. **Július 9-én** (vasárnap) d. u. 5 órakor a Magyar Házban missziós közgyűlés. **Július 14-15-én** zárandoklás La Salettebe. **Július 16-án** egésznapos kirándulás Chantillyba. **Július 17-én** este 9 órakor missziós társasvacsora a Lenger féle étteremben, a 8 frank (ital és borra való nélkül). Befizetéssel előre jelentkezni lehet júli. 16-ig. **Július 27.** Délután kirándulás St-Germainbe. **Július 30.** Mlle Potier szíves meghívására kirándulás Conflans-Ste-Honorine-be (Seine-et-Oise).

NB. a kirándulások pontos programjára, valamint a költségekre vonatkozólag Nagy Ilona missziós hölgy ad felvilágosítást.

A misszió társasvacsorái. — Sokszor halottuk a panaszt, hogy a misszió életében hiányzik a társadalmi érintkezés kapcsolata, hogy nincsen összefogó baráti körünk a fehér asztalnál. Lám a ref. misszió kitűnően szervezett szeretetvendégségei, az Omnium, az Ady Endre stb. körök barátságos összejövetelei figyelmeztető példák... Mi, miért nem...? Valóban, miért nem, hiszen e nagy Babylon zürzavarában jobban, mint bárhol, érezniük kell a társadalmi életben való egymásrautaltságunkat s keresniük kell egymás társaságát. A társaság alakítja és befolyásolja az embert. Táplálja, módosítja, hitéletében erősíti, vagy gyöngíti. Egy szép szertartásnak, istentiszteletnek, szentbeszédnek, erős elhatározásnak a hatását baráti beszélgetések erősíthetik, de le is ronthatják. Ha katolikus magyar emberhez méltó életet akarok élni, akkor keresnem kell a társadalmi érintkezésben a hozzám hasonló gondolkozásúakat és világnézetiket, keresnem kell a társadalmi életben is a katolikus magyarokat. Éppen azért úgy határozunk, hogy havonta egyszer (az időpont végeleges kialakulását majd a gyakorlat fogja meghozni) társasvacsorára jövőnk össze. Június 8 20-án (kedden) este 8 ó. tartottuk első társasvacsoránkat Lenger honfitársunk vendéglőjében, 61, rue St-Louis-en-l'Íle, IV*, melyen résztvettek Dr Szántó Antal bruxellesi és Uhl Antal lillei magyar lelkészek is. Mint júliusi naptárunkban jelezteink, legközelebbi társasvacsoránk július 17-én lesz. Szeretettel hívjuk kedves Testvéreinket és barátainkat.

Compagnons de Saint-François (lásd a Tudósító I. évf. 4 számát) — francia katolikus ifjúsági szervezet, mely a német kat. Jugendbewegung mintájára alakult s mottójában « Dieu en tout, Paix et joie » szavakat vette ezidén rendezi meg VII. nagy ifjúsági zárandoklatát, melyre szeretettel meghív nemzetiségre való tekintet nélkül minden keresztény ifjút. A zárandoklás célpontja a Liège közeli-ben levő búcsújáráhely : Notre-Dame-de-Chèvremont, kiindulópontja pedig a Bruxelles-Bazel-i vasutvonalon fekvő Poix-St-Hubert község. Időtartam 11 nap. Indulás St-Hubertből augusztus 8-án reggel 7 órakor az állomásról. A mintegy 105 km. utat 3 utiterv változatban gyalog teszik meg a « vándorok » s az utiprogamba 5 napi út, 1 napi pihenő, újabb 3 napi út, a N.-D.-de-Chèvremont-i fogadalmi nap és egy Liège-i tanulmányi nap van beiktatva. Utiköltség összesen (ellátás, szállás) 121 frank. A zárandoklaton részt vesznek a holland, a belga, francia, compagnon-ok. Páriasiak és páriskörnyékiek részére a gyűlekezős augusztus 9-én este 19 órakor van 14, rue d'Assas-ban (Metro : Saint-Sulpice, Nord-Sud : Sévres). A Paris-Poix-St-Hubert és Liège-Paris-i vonatköltség természetesen külön számíthatóik és kb. 120 frankot tesz ki. Jelentkezni lehet a következő címen : Léon Pierrieau, 17 bis, rue Circulaire, à Villemonble (Seine), vagy a Misszió irodájában.

Gondolatok Schmiedt Béla, Lelket az életbe c. művéből :

« Postagalamb vagyok... Nekem vissza kell térnem az ősi házba és rá kell repülnöm a mennyország ablakpárkányára. » (15. l.) « Isten cselédei vagyunk. » (20. l.) « Sokat beszélnek ma a jövő kontinenséről... A jövő kontinense a Mennysország. » (28 l.) A Principessa Kafalda gőzös elsüllyedésekor 321 ember azért fulladt a tengerbe, mert a tisztek eltitkolták az utasok előtt, hogy a hajó menthetetlen; a súlyos beteg is sokszor azért hal meg szentségek nélkül, « mert a tisztek titkolják a beteg előtt, hogy a test menthetetlen ». (82 l.)

Az északfranciaországi misszió hírei

SZÜLETÉS-KERESZTELÉS. — Hromada Károly, Hydrequent-i honfitársunknak május 29-én leánya született, akit a magyar lelkesz június 18-án keresztelt meg és a keresztségben Mária Lujza nevet nyert. Szívből gratulálunk a szülőknek és gyermeküknek kívánjuk, hogy növekedjék «kedvességben Istennél és embereknél».

HALÁLOZÁS. — Bartek János Wattrolo-i honfitársunk, négy gyermek atyja, kínos szenvedés és a nagybetegek szentségeinek ájtatos felvétele után június 21-én Istenben elhunyt. Femetése 24-én volt honfitársainak nagy részvéte mellett. Nyugodjék békében! Az özvegyek és árvák Atyja vigasztalja meg keseregő hitvesét és gyermekeit!

ELSŐ SZENTÁLDÓZÁS. — Május 28-án vasárnap volt a roubaixi gyermekek első szent áldozása. Ez alkalommal Pálinkás Ferenc, Huszti Sándor, Fazekas Rozália, Furák Irén és Kusik Erzsébet járultak először az Ur asztalához. Előzőleg ünnepélyesen letették keresztségi fogadalmukat. A mély áhitattal elvégzett szent áldozás után a Kőr helyiségében fehér terített asztal várta a gyermekeket, majd közös fényképfelvétel készült róluk.

BÉRMÁLÁS. — Mgr Jansoone liliei segédpüspök május 28-án szolgáltatta ki a bérmálás szentségét a roubaixi Notre Dame plébániatemplomban. A magyar bérmálkozók a következők voltak: Huszti Sándor, Csernák Margit, Bednár Ágnes, Furák Irén, Fazekas Rozália, Kusik Erzsébet.

AZ ISTENTISZTELET RENDJE JULIUS HAVÁBAN. — Első vasárnap szentmise Notre-Dame-de-Loretten a lensi és roubaixi kiránduló hívek számára. Második vasárnap szentmise Roubaixban. Negyedik és ötödik vasárnap szentmise Colmárban.

LITURGIA

A TEMPLOMOK BERENDEZÉSE

A szentmise bemutatására és egyéb istentiszteleti ténykedésre szolgáló szent hely: a templom. Három részre oszlik: az előcsarnokra, a hajóra és a szentélyre.

Az *előcsarnok* főképen az őskeresztény templomoknál volt különösen kiépítve és tulajdonképen a templom előtti négyszegletes oszlopos udvarból állott, amely a hitujoncok és nyilvános bűnösök helye volt, kik a templomba nem léphettek be a keresztség felvétele illetve a penitencia idejének lejártá előtt. Ma már csak legfeljebb a templom kapuja és belső ajtaja között levő bejáratot nevezhetjük előcsarnoknak.

A *hajó* a templom legnagyobb része, melyben a hívek foglalnak helyet. Az elnevezés jelképes és a hajó az egész egyházat jelenti, amely hajó a híveket az élet viharain és szirtjein át az örök boldogság révpartjára szállítja. A jelkép szent Péter Genezareth-tavi hajójától ered. A hajóban vannak elhelyezve a melléköltárok, a keresztkút, szószek, gyóntatószék és ülőhelyek. Az oltár után a keresztkút a templom legszentebb helye, ahol a keresztség szentsége által a kegyelmi életre újjászületünk. A szószek rendszerint az evangélium oldalán van. A XII. század óta kerül a mai alakjában a templomba. Addig vagy az oltártól vagy egy hordozható és fából faragott állványról mondták a szent beszédet. Ez állványt később kőből faragott emelvény váltotta fel. A gyóntatószék mai alakja a XVI. századból származik. Az ősegyházban a gyónás a szentélyben volt, az oltár egyik oldalán állott a pap, a másik oldalán a gyónó. Később a pap egy egyszerű székre ült az oltár mellett és előtte térdelt a gyónó, akinek a feloldozást úgy adta meg, hogy a kezét a fejére tette.

Mikor a szentélyt a hajótól a ráccsal kezdték elválasztani, a pap a rácson belül ült, a gyónó a rácson kívül térdelve végezte gyónását. A XVI. század vége felé azután a gyóntatószéket és a rácsot összeforrasztották és így keletkezett a mai gyóntatószék. Az ülőhelyek legtöbb ország templomaiban padokból állanak. Kivételt Olasz- és Franciaország templomai képeznek, ahol padok helyett imazsámolyok vannak. Ezeréves szokás szerint a férfiak a leckeoldalon és a nők az evangélium oldalon ülnek.

A *szentély* az istentisztelet és a közös karima végzésére szolgáló hely. Néhány lépcsővel magasabban fekszik mint a hajó, hogy a hívek jól láthassák az ott végbemenő isteni cselekményt. Régente és ma is sok helyen a szentélyt a hajótól ráccsozat választja el. A szentélyben van a főoltár és a papság helye. Az őskeresztény korban a főoltár a szentély elején állott és a miséző pap szembenézett a néppel. Az oltár mögött volt a papság helye és az oltár előtt, már a hajó elején helyezkedtek el az énekesek. Ma viszont az oltár a szentély végén a fal előtt van és a papság helye a szentély két oldalán, amelyet kórusnak, karnak neveznek, mert itt történik a karima végzése. Az énekesek vagy itt foglalnak helyet, vagy a templom főbejárata fölött épült orgonakarzaton.

A templom melléképülete a sekrestye, ahol a szentmisére szóló előkészületek történnek és ahol az egyházi szerek és öltözékek vannak elhelyezve. Másik mellékhelyiség a torony, mely vagy különálló építmény vagy a templommal össze van építve és a harangok elhelyezésére szolgál, illetve ég felé nyúló magasságával önkéntelenül is felhívja a hívek figyelmét, hogy az örökkévaló égi dolgok felé irányítsák leginkább vágyukat és gondjukat.

A harangozó

Körmenet volt. Tömjénfüstös,
Aranyruhas szép vasárnap.
A lelkeken szárnyak nőttek, biborszárnyak.
Zászló lengett, ének zengett, föld is rengett,
Zárt sorokban dübörögték föl a rendek.

A szent folyó partján álltam figyelemmel.
S mellém állt egy bölcselkedő öregember,
Igy böstörgött: «Istenem, mily fényes ünnep!
A harangok hogy dalolnak, meg se szűnnek.
Zászló, pompa, cimér, ruha minden rangos.
De ki gondol arra, aki bent harangoz?
Hangok szállnak, elringató, mosogató
Isten-öltre tologató aranyhangok.
A harangláb árnyékában verejtékes
Munkásember huzza, huzza a harangot.
S ki gondol rá?
Mi ünneplünk, a vérünkben ritmus táncol,
A lelkünk is csupa ének.
Ki áldja a nem roskadó,
Istenert és nyolc krajcárért erőlködő,
Hangindító veritéket?»

A szép leckén elmerengett méla lelkem.
A kis élet szent nagyságát irigyeltem.
Engem látnak, megfizetnek,
Megdicsérnek, följobb tolnak.
Nekem buta dicsőséget int a Holnap.
Be szebb sors ez; aranyhangot,
Léleksodró, ünneposztó hanghullámot
Küldeni szét a világba —
Jutalmatlan, emberszemtől meg se látva.

Székely László.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESEÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

* Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 7. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1953. Július hó

"A lelket ki ne oltstátok!"

(Thess. 5, 19)

A mindenható Isten az anyagi világ teremtetései csak egy szót használt: Legyen! A teremtés koronája alkotásakor e mindent kifejező szótzatot mondotta: Alkossunk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra! És a földből alkotott testbe életet lehelt az ő isteni életéből, lelket az ő isteni lelkéből. Ezen anyagtalán, helyhez nem kötött, gondolkodni és akarni tudó lélekkel az ember a teremtmények fölött áll és csodálatos mennyei, isteni nemességet hordoz magában.

Ha nézzük a teremtés világát, látjuk, hogy benne minden az alkotó Istenet dicséri. A havas bércék és beláthatatlan tengerek végtelen nagyságát, az ezernyi színben pompázó virágos rét szépségét, a ringó gabonaföldek gazdagságát, a világmindenség folyását jellemző rend és célszerűség végtelen bölcsességét hirdetik. Minden teremtmény Istenet dicséri, de az ember szolgálatára van rendezve. Isten végtelenül pazar bölcséssel szórja a világ kincseit az ember használatára és csak egyet tart fenn a maga számára, a legértékesebbet, a világ gyöngyét és koronáját: halhatatlan lelkünket. Ezt értelemmel ruházta fel, hogy őt megismerje és benne higgyen, akarattal ajándékozta meg, hogy őt válassza élete örök céljának, érzelmi gazdagságot, nemes szívet adott neki, hogy őt szeresse, műhatatlan életet szerzett neki, hogy földi életének keskeny, rövid kis folyója a túlvilági örök isteni élet mérhetetlen tengerébe ömöljön. Azért lelkünknek Szent Ágostonnal kell mondania: «Magadnak teremtetél minket Isten.»

Őly szépen fejezi ki az oltár előtt égő örökmécses lelkünk viszonyát Istenhez! Amint a legméltóságosabb oltáriszentség előtt csüngő örökmécses szüntelen lobogással ég, hasonlóképen kell lelkünknek is lobog-

KATOLIKUSOK

Az én népem az örök kutak táján,
Bután és bárgyun áll.
Ej, láttatok már nyáját vályunál?

A birkanyáj is összefutva béget,
Ha farkast szimatol.
Ő nem keresi, hol az egy akol.

Az Isten szele jár a réten végig,
És új élet fogan.
Csak ő nem él föl lázas-boldogan.

Egy anyaöl szent rokonsága gyul ki
A testvér-szemeken. —
Az én népem egymásnak idegen.

Kit küld az Ur korbácsos, szöges szóval:
"Emeljétek föl lelketek, ha van!"
... Jaj, pusztaságba sülyedő szavam!

Székely László

AZ EMBER

Köböl épül föl a vár,
Minden kapun ott a zár,
Vas-szekerényen vaslakat.
Kulcs nélkül ház nem akad.

Merev falak, mit takartok?
Konok kapuk, mit takartok?
Mért parancsolt ide szellem?
Zugták mind: Az ember ellen!

Féljetelek vad félelemmel:
Jön a nagy rém, jön az Ember.
Nincsen karma, nincsen csőre,
Büne viszi őt előre.

Lelketekre, kincsetekre
Nem duvad tör fenekedve.
Teljetelek meg félelemmel:
Rossz az ember, rossz az ember.

Székely László

Le Gérant: J. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (J. POLGAR), 33, rue Lacedède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 8-9. szám 1953. Augusztus-Szeptember
Megjelenik havonta egyszer

Szent István népe

Nincs még egy nép, egy ország, amely előtt oly tündöklő fényű királyi szentség és nagyság ragyogjon évszázadokon át, mint épen a mi népünk. Nem mondhatja el magáról egy nemzet sem, csak a miénk, hogy első királya nemcsak államalkotó és államfejlesztő uralkodó volt, hanem szent hitvalló és igazi apostol is, akinek áldásos működése nyomában a szilaj vérű nomád magyar nép leszokik keleti vadságáról pogány szokásiról és fölveszi a kereszténységnek égi magasságba emelő fenséges krisztusi szellemét és a nyugati kultur népek műveltségét. Az előbb még durva emberi ösztönök vadonjából erények virágos kertjévé változtatta Pannoniát, « melyet híven öntöze a Boldogságos Szűz Mária. »

Meg van-e még Szent István népének tőle szerzett ősi keresztény katolikus hite, krisztusi erkölce és erényessége? Sajnos szent istváni hittünk egysége évszázadok óta meg van bontva és e hitbeli egység hiánya országunk legnagyobb csapása, amely fájdalmasabb, mint a mohácsi vész minden csapása. Azután néhány évtizedtől óta még ennél is szomorúbb pusztítás érte Szent István népének öröklött hitét és erkölcsét. Az ősmagyarokénál is pogányabb szellem mérgét oltották be magukat népboldogítóknak nevezett agitátorok az egykor még hívő magyar munkás népünk nagy részébe. Soha, amióta az emberiség fönáll, nem volt annyira pogány és istentelen az ember semmiféle népénél, mint a szerencsétlen, hamis jelszavaktól félre vezetett és Istenétől megfosztott végtelenül lélekszegény baloldali munkásnép. Amint a missionáriusok mondják, még a legvadabb néger vagy pápua törzseknél is ott él a lelkekben és feltört a pogányságnál is pogányabb gyűlölet, vadság és korlátokat nem ismerő valamint a józan emberi érzésnek hadat üzenő erkölcsletelenség.

Ha valamikor, úgy ma ismét Szent István kellene a hitbéli egységben megbombolt magyar nép körében és főképen a szánalomra méltóan félvezetett és Istenétől elfordult magyar munkás rétegek között. Múltán felsőhajunk egy régi magyar egyházi énekel: Hol vagy István király Téged magyar kíván. Gyászos öltözetben Te előtted sirván. » Jöjj el és add vissza népünknek tőled nyert hitbéli egységét! Jöjj el és térítsd vissza az igaz hitre teljes pogányságba süllyedt munkástevéreinket. A te szent hited fénye világítson a hitetlenség uvesztőjében botorkáló népre, a te krisztusi tiszta erkölcsöd imádságos szelleme, Isten iránti és felebarátai égő szereteted, szent jobbod áldása hassa át tőled messze eltávoztot népedet.

Ezért imádkozunk most szent István ünnepén és ezért dolgozzunk, mint laikus apostolok és a magyar nép ismét szent István népe lesz.

Egy cserkészvezető naplójából

Ülök a tábornüz körül. Köröttem csillogó szemek. Tüzes nóták, szép tiszta lelkesedés. Tanulok ma a tűzünktől.

Kétféle tűz van. A mi tűzünk a szeretet tüze. Erről mondja Krisztus: «Tüzet jöttem bocsátani a földre és nem akarok mást, minthogy égjen.» Ez az, amely az első pünkösdkor gyújtott és azóta ott ég, lángol vértanuk, szentek, hitvallók lelkében, papi szivekben, oltárnécs lángjában, cserkész tábornüzekben. Ez a tűz feltüzel — piros zsoldár — az égre. És sápadt arcot rózsaszínre fest. És a szemekbe ősi lángot villant. » Ősi lángot, nemes származásunk öntudatát, hogy Isten fiai vagyunk. Hogy vészben, viharban kitarva, testvérkezekkel összefogva az ő táborába jutunk az élet cserkészösvényein keresztül.

A mi tűzünk akaratot céloz és nagy tettekre ösztökél. A pattogása nótát-mókát fakaszt. A melge összeemelegíti a testvérek szívét. A lángja dalol: «Fel a szivekkel! Szembe a nappal!»

A másik tűz a test tüze. A pokol tüze. A szenvedély tüze. Ez is ég, ez is lobog, de nem fölélel tör, hanem a földön fojtogat, mint az első testvérgyűlölő Káin tűzének füstje. Ez is a szívben ég, de kiegészíti azt s a helye olyan marad mint a pástortüzt helye a virágzó rét közepén: sivár, virágtalan, fekete.

Mi vagyunk az oltárnécs őrzői, a tábornüz rakói. Ez a tűz, amelynél most melegsünk hasadó hajnalra hamuvá roskad. De az ébersztó hangja sok-sok lobogó, daloló, kacagó piros szivet lobbant lángra az álom parazsából. A hangja nekünk is szól. Bennünket is munkába állít. A munkánk kettős: tüzgyújtó munka és tüzoltó munka.

Gyújtogatjuk a mi tűzünket. Élesztjük, szítjuk a szeretet tüzet s nem

akarunk mást, minthogy égjen. Hogy melegítsen. Összemelegítse a testvérek szívét, az emberek agyonhajszolt, agyonüldözött, jéggé dermedt szívét.

Munkánk másik féle tüzoltó munka: a test a gyűlölet tüzét oltani. Mi vagyunk a pokol tűzének tüzoltói. Imádságos és önmegtágadó lélekkel szövögetem lelkem tüzoltó köntösét, hogy tűzálló legyen az. Vigyázat! a láng könnyen belekap a tüzoltó ruhájába. Eltávolítani minden gyűlölkonyat a magam portáján! Aztán éberségre törekszem, hogy meghalljam a legbátortalanabb, leghalkabb jajsztót, tüzelet és mindig és jókor ott legyek.

Ezekre a kötelességekre figyelmeztet engem a tábornüz lángja.

De munkánk fejében ajándékot is ad. A tábornüz, a sok-sok szív-láng bennünket is melegít. Melegsünk nála, ha lever, dermeszt a fel-nöttek romlottsága, a világ szeretetlensége. Gyújtogatjuk a magunk lángját rajtuk, ha hideg szelek esők, viharok, kioltással fenyegetik azt. Tanulunk tőlük optimizmust, lelkesedést. Tanulunk dalt, ártatlan mókát kacagást. Fiatals rugalmasságot. Az örök kuforrások után, ők a mi legfőbb erőforrásaink.

Az avignoni pápák földjén

Az Egyház történelmének egyik szomorú időszakára emlékeztető város, Avignon mindörökre beírta nevét a világtörténelem lapjaiba, mert Rómán kívül csupán ez a város mondhatja el magáról, hogy falai között székelt az Egyház feje a római pápa.

Avignon, az egykori pápaváros, ma kis jelentőségű provinciális hely, megyei székváros érsekkel. Meglátogatásakor utbaejtettem Valence városát, amely szintén előfordul az Egyház-történelem lapjain. A francia forradalom zavaros idejében Rómából elmenekült VI. Pius pápa itt halt meg 1799-ben. Püspöki székesegyházában őrzik a pápa szívét. Halálakor örömmámorban szuffa a felvilágosodott atheista és forradalmi világ, mert azt gondolta, hogy a halál az Egyház halálát is fogja jelenteni. Hamarosan csalódott, mert a Velencében összegyűlt biboroskollégium VII. Pius személyében az Egyház egyik legderekabb és igen sokat szenvedett pápáját választotta meg és a megdönthetetlen sziklára épített Egyház tovább folytatta isteni küldetését.

Avignon dombos vidéken a Rhône folyó mellett fekszik. Lakóinak száma meghaladja az 50 ezret. A város ma is körül van véve a középkorból megmaradt várfallal és hét kapuval. Megérkezésem napján nyílt meg az ottani árumintavásár és az uccákon csak úgy hemzsegett a vidékről betódult nép.

A francia ipar, mezőgazdaság és kereskedelem felvonultatta alkotásait a díszes pavilonokban. Most azonban nem sok figyelmet fordítok a zajtó tömegre és pazar kiállításra, inkább kívánom látni azt, ami Avignonnak világhírnevet szerzett, ősi pápavárárt. A város északi végén egy kis emelkedésen áll az avignoni pápák palotája. Nem annyira palota, mint inkább vár, katonai erődítmény képét mutatja.

A roppant magas és teljesen összeépített várpalota az egész város fölött kiemelkedik és nemcsak Avignont, hanem az egész vidéket uralja. Irtózatos méreteit mutatja az, hogy az alatta elterülő házak csak kis skatulyáknak látszanak. Inkább nagyságával, mint szépségével hódít. Imponáló erő és nagyság van benne, mint a Vatikánban és szent Péter templomban, amely a pápaság, mint lelki és erkölcsi hatalom nagyságát szimbolizálja. Hatalmas termei között kiválik a nagy fogadóterem, amely egymaga 50 méter hosszú, 16 méter széles és 11 méter magas. Falainak megrongált freskói a kálvária és az utolsó ítélet jelenetét hozzák. Hasonló nagysága a pápai kápolna. A századok folyamán, főleg a forradalom alatt megrongált termek lehangelő látványt nyújtanak. A konzisztórium termét tűzvész pusztította el. A különböző pápai hivatalok számára megfelelő helyiség állott rendelkezésre a roppant méretű várban.

Ma állami muzeumként szerepel. A kormány épen most nagy renovációt tart a palotában.

A pápavár mellett emelkedik a Notre-Dame-des-Doms templom, amely egyike Franciaország legrégebbi templomának. A kereszténység első századaiban épült, majd a gótszil idejében lényeges változáson ment át. Csupán egy hajója van. Tornyán a szent Szűz aranyozott szobra áll az isteni Kisdeddal. Az eléggé elhagyott állapotban lévő templom is megérdemelné a restaurálást. Benne az egyik avignoni pápa XXIII. János gótikus sírja. Mily elhagyott ez a pápasír a Szent Péter bazilika gyönyörűséges pápasírjai mellett. X. Pius és XV. Benedek pápa sírjai előtt megindult lélekkel borultam le, XXIII. János sírja inkább elszomorított és lehagolt. Ez az elhagyott, üres pápavár oly hűen mutatja a pápaság itt töltött hetven éves babyloni fogságának megalázó korát.

Az első avignoni pápa tulajdonképpen V. Kelemen volt, aki a de Goti francia családból származott és a harminc év óta az Egyházi Államhoz tartozó Avignon környékét előszeretettel látogatta, ahová elődei is menekültek az itáliai zendülések alkalmával. Az avignoni pápák tehát szuverén hatalommal rendelkeztek új székhelyükön is, amely saját területükön képezte és Avignon semmiképpen sem tartozott a francia királyok jogára alá. Csak a francia forradalom alatt lett Franciaországba bekebelezve.

V. Kelemen XXIII. János követte a pápai széken, aki előzőleg Avignon püspöke volt. Ő már nem kívánt Rómába menni és Avignont tette székhelyévé. Püspöki palotáját a mostani várépületet megnagyobbította. Sajnos, az ő és az öt követő avignoni pápák XII. Benedek, VI. Kelemen, VI. Ince, V. Orbán és XI. Gergely uralkodása alatt az Egyház a francia királyok gyámkodó befolyásának káros következményét szenvedte. Bármennyire is igyekeznek szépíteni, sőt mi több dicsőíteni a francia historikusok ezt az 1316-tól 1376-ig terjedő avignoni pápaságot, a való igazságot mégis csak a babyloni fogság jelző fejezi ki. A közép-kor végének legnagyobb női szentjét és misztikusát a csodálatosan vonzó egyéniségű Siénai szent Katalint illeti a dicsőség, hogy gondviselészerű működésével rábírta XI. Gergely pápát, hogy 1376. szeptember 16-án elhagyta Avignont és visszatért az örök városba, Rómába, ahol az apostolfejedelem főpásztori kathedrát felállította, amely földet az ő és a többi vértanuk százazereinek vére megszentelte és ahol a Szent Gergelyek, szent Leók, szent Incék Krisztus nyáját oly csodálatos bölcsességgel és szentséggel vezették, ahol az Egyház örök szíve lüktet.

A 70-éves babyloni fogság után, amidőn a gyászos egyházi szakadás következett, még két ellenpápa uralkodott Avignonban VII. Kelemen és XIII. Benedek. A XV. század óta pápai követek székeltek a várban egészen a francia forra-

dalomig. E rég letűnt korok jutottak eszembe, midőn a vár magaslatáról tekintettem a mélyen lenn fekvő Rhône folyó dúis növényzeti vidékére. Remek panoráma. A méltóságteljesen hömpölygő Rhône hidjai között ritka érdekesség a Saint Bénézet csonka hídja, mely a XII. században épült. Második pillérje fölött szent Miklós kápolnája emelkedik.

Amint a vonatról búcsút intek a lenyűgöző épületkolosszusnak szívem és képzeletem az örök Róma felé rezip, ahol mily más, mennyire felemelő érzések között jártam. Itt Avignonban muzeális hideg kövek fagyasztották, ott Rómában a San Pietro' a Laterán lángra lobbantották katolikus lelkemet. Itt láttam, mily kicsinyek és mulandók az emberi törekvések, ott lelkendezve éreztem az isteni tervek és szándékok örökkévalóságát. Avignon csak az átvonuló felhő az egyház egén, Róma az örök nap, mely, mint Krisztus igazságainak és kegyelmeinek egyedüli letéteményese bevilágít évezredekbe és a krisztusi szeretet melegét sugározza a hűlő világba.

Korunk hitvallói.

Amikor korunk hitvallóit magam elé képzelem, nem gondolok a katolikus gyűlések bátorlangu és meggyőződéstől hevülő szónokaira, nem jutnak eszembe a betű ölmekatonáival krisztusi eszméért harcoló, ragyogó tollú írók és zsurnaliszták, nem idézem magam elé az egyéni, családi és társadalmi életben katolikus elveket valló és mutató intelligenciát. Pedig mennyire rájuk is kellene gondolnom, hiszen hitvallók ők is a szó legszorosabb értelmében. Nem tehetek róla, hogy amikor hitvallókra gondolok, rögtön szemem elé tűnnek a gyárak zakatoló világában és a bányák földalati börtönében dolgozó, öntudatos és bátor katolikus munkások, ifjak és öregek, akik hitükért állandóan ki vannak téve gunyolódásnak, bosszantásnak, megvetésnek, inzultusnak, vagy mondjuk csak ki: "üldöztetésnek" gyűlölettel lihegő, elvakult istentelen baloldali munkástársaik részéről.

Ezeket a napról-napra különféle inzultusokban részesülő és mindezek ellenére hitükhöz tántoríthatatlanul ragaszkodó munkásokat tartom korunk legnagyobb és igazi hitvallóinak, akik előtt érdemben már csak az Egyház vértanuinak pálmás serege halad. Tiszteletjétek a hitvalló munkásokat.

A párisi katolikus misszió hírei

Dr. Kozma Ferenc lelkész távolléte alatt dr. Csóka Lajos bencés tanár (Square de Vergennes, Paris-xve) helyettesíti.

Szent István ünnepe. — A magyarok első, szent királyát augusztus 20-án fél 11-kor ünnepeljük az Eglise des Etrangers-ben, hol szentmise és prédikáció lesz. Boissy-la-Rivière-ben, hol a magyar gyermekek nyaralnak, szintén lesz magyar istentisztelet. Kérjük magyar testvéreinket, hogy nagy ünnepünkön minél számosabban jelenjenek meg. — Itt is megemlítjük, hogy 19-en este 9 órakor a misszió ünnepi vacsorát rendez a Lenger-féle vendéglőben.

P. Pál Lajos jézustársasági atya augusztus 10-én indult el Rómából messze Keletre, Kinába, hogy az ottani magyar jészsuitáknak kijelölt misszióban hirdesse Krisztus igazságát. Péter Pált nagy szeretettel fogadtuk körünkbe és sok hálával tartjuk meg emlékezetünkben azért a fáradhatatlan munkásságáért, amit köztünk kifejtett nagybőjti konferenciabeszédeikről és számos más alkalommal. Velencéből augusztus 12-én értesítette a missziót, hogy hajóra száll és kéri, hogy imáinkkal segítsük nagy útjában. Szívvel kívánjuk, hogy a Mindenható segítse meg magasztos munkájában és érje el azt a nemes célt, amit maga elé kitűzött.

A párisi Róm. Kath. Egyház közgyűlése. — 1933. július 9-én d. u. 5 órai kezdettel tartotta meg Missziók rendes évi közgyűlését a Magyar Ház nagytermében. A bevezető beszédet Dr. Müller Lipót mondta és az Egyháztanács köszönetét tolmácsolta mindazoknak, akik a katolikus célt támogatták. Utána Dr. Kozma Ferenc beszámolt a misszió elmúlt évi életéről, ismertette a misszió működését és anyagi helyzetét. Ezután az Egyháztanács lemondott és szavazással megválasztották az új Egyháztanácsot. Elnök ismét Dr. Müller Lipót lett, párisi tagok: Bodor Antal, Gyurkits József, Huba Károly, Markovits Károly, Pécsi József, Stróhr Adolf, Stuj Ferenc, Urbán János, Vámos István; vidéki tagok: Tangl János (Colmar), Farkas János (Grenoble), Medek János (Hydrequant), Roubaix-ben a Szent István-Kör mindenkori alelnöke, Kráner Pál (Vaulx-en-Velin).

Társasvacsora. — A Misszió szokásos társasvacsoráját július 19-én tartotta a Lenger-féle étteremben. Legközelebbi vacsoránk augusztus 19-én este 9-kor lesz ugyanott (61, rue St-Louis-en-l'Île). Részvételi díj borralvalóval együtt 9 frank. Jelentkezni lehet a Misszió lelkesénél vagy a Misszió irodájában az esti órákban f. hó 17-ig.

Misszió. — A misszió lelkesze július folyamán meglátogatta a niorti és brunoyi zárdákban levő magyar jelölteket, Szalay Jeromos benecs főiskolai tanár pedig az Orbec-ben levőket. A távollevő Kozma Ferenc lelkes helyet ugyancsak ő augusztus 28-tól missziós útra megy Salvart-be (près Poitiers) és Niort-ba, hogy az ottlevő 23 magyar leánykának néhány beszédet tarthasson és meggyónthassa őket.

Kirándulás. — Július 23-án délután Malmaison-t és Saint-Germain-t tekintettük meg.

Kirándulás Lisieux-Trouville-Deauville-be. — Augusztus 13-án kora reggel indultunk Lisieux-be, hogy hódoljunk Kis Szent Teréz előtt, ki a kármelita-apácák csendes, Istenszerető életét oly tökéletes fokban élte, hogy az egész kereszténység csodálatát vivta ki. Meghatódva imádkoztunk kicsőseségek koporsója előtt, megilletődött lélekkel szemléltük sok kedves ereklyéjét és jártuk azt a házat, hol a Kármelbe való belépéséig pompázott Istennek és a szépséges virága. Földi élete emlékeinek megszemlélése után felmentünk az épülő dómhoz, mely már Kis Teréz mennyei megdicősülését hirdeti. Mely lelki benyomásokkal gazdagodva hagytuk el Lisieux kedves városát s a délután folyamán autocarral kijutottunk még a francia tengerpart egyik legkellemesebb fűrdőjébe: Trouville-Deauville-be, honnét a késő esti órákban tért vissza Párisba a misszió 11-tagu kirándulócsoportja.

A belgiumi magyar misszió szeptember 20-a után zárandoklatot rendez a « szent város » Rómába. Missziók tagjai is csatlakozhatnak hozzá. A kilencnapos ut, mely folyamán megtekintik Milánó, Firenze, Róma nevezetéseit, részvételi költsége (ut, lakás és teljes ellátás) körülbelül 800 fr. Bővebb felvilágosítással szolgálnak és azutra jelentkezni lehet a Párisi Misszió irodájában.

Halálozás. — Július 9-én halt meg hosszas betegség után Polgár Viktor és 12-én temették Verrières-le-Buisson templomából. A hozzátartozók gyászában osztozik a párisi magyar kath. misszió is. A megboldogult szíves készséggel vállalkozott a Tudósítónk kinyomatására; munkáját halála után testvére, Polgár József folytatja.

Üdvözlét küldi a misszió énekkarának Trencsénteplicből Stampay János kántor, igazgató-tanító az E. és I. szerkesztője, énekes- és imakönyvünk írója.

Adományok a misszió javára: Hanula József 30 frank, Dr. Müller Lipót 50, Huba Károly 50, Szakos-család (Vaulx-en-Velin) 5, Weisz Ferencné 10 frank.

Az északfranciaországi misszió hírei

Augusztus havi imaszándék: Imádkozunk az Egyház főpappjaiért és lelképásztoraikért. Szeptember havi imaszándék: Imádkozunk az egyházmegyei és missziós szemináriumokért.

Születés. — Egyed Albert lensi honfitársunk családját a jó Isten Gizella nevű lánykával áldotta meg július 4-én. Gratulálunk a kedves szülőknek új-szültött gyermekükhöz és egészséget és Isten bő kegyelmét kívánjuk neki.

Priszter Henrik calonne-ricouarti honfitársunk családját a jó Isten július 27-én újszülött fiúgyermekkel ajándékozta meg, ki a keresztésben Henrik Celesztin nevet kapott. Gratulálunk a kedves szülőknek az újszülöttjükhöz és kívánjuk, hogy sok örömet szerezzen a nemrég még oly nagy csapással sújtott szülőknek.

Házasság. — Godó József és Notka Teréz július 9-én ígérték egymásnak örök hűségét a roubaixi Szent-József plébánia-templomban.

Bódi Lajos és Rádl Teréz augusztus 8-án tartották esküvőjüket a colmári Saint-Antoine plébánia-templomban.

Halálozás. — A colmári magyar kolonán gyászos következményű szerencsétlenség történt. A 21 éves Ollé János július 5-én vizipolózás közben belefut az Ille folyócskába. Teljesen leűjtött szülei vigaszukat és reményüket vesztették el benne. Július 9-én temették el a colmári magyarok nagy részvéte mellett. 14 fehér ruhás magyar leány és ugyannyi nemzeti szalaggal ékesített ifjú sorfala között kísérték utolsó útjára. A szépen rendezett temetés nagy feltűnést keltett az elzási lakosság körében és ezért teljes elismerés illeti Szloboda János honfitársukat a temetés rendezőjét.

Az Istentiszteletek rendje augusztus és szeptember havában. Augusztus első és második vasárnapján, valamint Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én szent mise Colmárban. Augusztus harmadik vasárnapján, egyszersmind Szent-István első magyar király ünnepén (aug. 20) szent mise Roubaixban a Saint-Louis intézet díszes kápolnájában. Augusztus negyedik vasárnapján szent mise Roubaixban a Carmel-kápolnában. Szeptember első vasárnapján szent mise Lensban. Második vasárnap szent mise Roubaixban, harmadik vasárnap szent mise Hydrequantban, negyedik vasárnap szent mise Roubaixban.

Egyesületi élet. — A roubaixi Szent-István kör július 16-án tartotta évi rendes közgyűlését. A misszió lelkésze ismertette a megjelent tagokkal, hogy a kör ezután felveszi katolikus jellegét és a katolikus misszió keblében fejt ki továbbra is áldásos hazafias és kulturális működését. A kör a mindenkori lelkész, mint egyházi elnök vezetése alatt áll. A kör szervezetében beállt lényeges változást a megjelent tagok helyesléssel vették tudomásul. Az új tisztikar a titkos szavazás útján a következőképp alakult meg:

Világi elnök: Kónya Géza. Alelnök: Hrotkó Boldizsár. Titkár: Skribek György. Jegyző: Szekeres József. Pénztáros: Dulánszky Mária. Könyvtárosok: Dulánszky Mária és Forró Gáspár. Ellenőrök: Reisz Ferenc és Kiss Béla.

A szindarabok és egyéb előadások rendezésére Dulánszky Mária missziós nővér vezetésével vigalmi bizottság alakult, melynek tagjai: Szekeres József, Szabó Ferenc, Kónya Gézáné, Szabó Jánosné, Pöcze Ada.

A Kör főünnepét, Szent István király napját az idén is hagyományos keretek között fogja megtartani augusztus 20-án, vasárnap. Az ünnepi szent mise után diszgyűlés lesz, majd este szindarabban egybekötött táncmultság a Kör helyiségében, amely ez alkalommal már új köntösben fog megjelenni, amennyiben az egész helyiség ki lesz tapétázva. A Kör vezetősége gondoskodni fog arról is, hogy állandó zongora legyen a tagok szórakozására.

Kirándulások Colmárban. — A misszió lelkészének Colmárban való tartózkodása alatt kellemes és kitűnően sikerült kirándulásokban volt része az ottani magyaroknak. Július 30-án kirándultak a Vogézek egyik legszebb hegyi tavához, illetve tengerszeméhez, a Fischbode-tóhoz. A festői műnsteri völgyhöz vonattal mentek, majd a Metzeral végállomásánál kiszállva megtekintették a háború után épült metzeráli gyönyörű plébánia-templomot, amelynek remek márványoltárában gyönyörködtek. Az ájtatosság elvégzése után két órai gyaloglással feljutottak a fenséges tóhoz. Utközben a világháború egyik hartere és katonatemetője mellett mentek el. A legjobb hangulatban lefolyt kirándulásból hazajövet hangos volt a hegyvidék a vidám magyar énektől.

Augusztus 5-én, Haviboldogasszony napján elzarándokolt a colmári magyarság a közeli wettotzheimi Lourdes-i barlanghoz, melyet még Lourdes nagynevű püspöke, az elzászi származású Schoepfer püspök szentelt fel. A colmári magyarok e kedvenc kegyhelyükön buzgó lélekkel kérték a Haviboldogasszony anyai oltalmát családjukra és drága hazájukra.

«SOHA ILYEN BOLDOG MÉG NEM VOLTAM...»

Pauler Ákos, a nagy magyar filozófus, aki most súlyos szenvedések után meghalt, mielőtt az agónia beállt: meggyönt, megáldozott, azután a katolikus lelkésszel együtt elmondott még egy utolsó latin imát. S miután mindezt elvégezte így sóhajtott fel:

«Soha ilyen boldog még nem voltam!»

Imakönyveket és hittankönyvet be lehet szerezni a lelkészeknél.

LITURGIA

Az oltár és felszerelése.

Ha figyelemmel kísérjük az újszövetségi áldozat, a szent mise bemutatására szolgáló oltárokat, észrevesszük, hogy kétféle alaku oltár van, az egyik asztal a másik koporsó formájú. Mindkettőnek történeti magyarázata, illetve jelentősége van. Az új szövetség első oltára azon asztal volt, amelyen az Ur Jézus tanítványaival elköltötte az utolsó vacsorát. Az apostolok is közönséges asztalokon mutatták be a szent mise áldozatát. Ez az asztalalaku oltárok eredete. A koporsóformájú oltárok a vértanúk sírjaitól illetve koporsóitól veszik eredetüket, amelyek fölött szintén bemutatott áldozatot a katakombák mélyében.

Minden oltárba szentek ereklyéit, még pedig csontjait kell elhelyezni. Az oltár közepén levő ezen részt sárnak nevezzük és ezt csókolja meg a miséző pap, valahányszor kifordul a hivek felé és üdvözlí őket. Fensége jelentősége van e cselekedetnek. A megdicsőült szentek, vagyis a győzedelmes Egyház testvérei üdvözlét adja át ekkor a pap a hiveknek, a küzdő Egyháznak. Az oltárokat emelkedettebb helyen állítják fel, úgy hogy lépcsők vezessenek fel hozzá, amely szintén gyönyörűen jelképezi, hogy mindnyájunknak mindig feljebb kell emelkednünk a lelki élet, a tökéletesség útján. A IV. századtól kezdve az oltár fölé mennyezetet állítottak, amely négy oszlopon nyugodott és ezek függönyökkel voltak ellátva, úgy hogy az oltárt teljesen el lehetett fűdni a hivek elől.

Az oltár felszereléséhez tartoznak az oltárterítők, gyertyatartók, kereszt-szentségház, öröklámpa, kanontáblák, misekönyvtartó, oltárkép. Miként Krisztus Urunk sem csupasz, hanem felterített asztalnál alapította az Oltáriszentséget úgy a szent misét is mindenkor három gyolcsból vagy vászonzól készült terítőn lehet bemutatni. E gyolcssterítők egyuttal jelzik azon gyolcskendőt, melybe Urunk szent testét takarták. Minden szentmisén legalább két viaszgyertyának kell égni, nagymisén hatnak kell égnie. A X. század előtt nem az oltárra, hanem az oltár elé vagy két oldalára helyezték a gyertyatartókat, de ezek igen nagyok és művésziességek voltak. A gyertyák használatát nem szükségesszerű ok a sötét hely megvilágítása, hanem jelképes ok vezette be. A gyertyafény már az őskeresztényeknél elsősorban Krisztust jelképezte, aki a világ világossága, aki megvilágít minden embert, aki a világra jön. Jelképezi a hiveket, kiknek a világosság fiainak kell lenniök. Jelképezi a hitet, vagyis a lelki világosságot, melyet Krisztustól nyerünk. Jelképezi az örök világosságot vagyis a túlvilági örök boldogságot.

Minden oltár közepén kereszt áll a felszített alakjával. Már az V. században megvan a kereszt használata, amelyet rendszeren az oltár elé vagy mellé helyeztek. A feszület fennen hirdeti, hogy a keresztáldozat ujul meg az oltáron, vér nélkül. Rendszeren a főoltáron van elhelyezve a szentségház, amelyben a legméltóságosabb Oltáriszentséget őriztik. Az ősegyházban az Oltáriszentséget ezüst szelencékben őrizték, majd midőn az oltár fölé mennyezet került, innét lecsüngő és arany, ezüst vagy elefántcsontból készült galamb szájában őrizték. A szentségház előtt égő öröklámpa használata a XIII. században kezdődik és szépen szimbolizálja az Oltáriszentségben értünk szeretettől égő Jézust. Az oltáron három tábla áll, a kanontáblák és ezeken a szent mise legfontosabb állandó részei vannak felírva. A misekönyv számára vánkost vagy könyvvállányt használunk. Az ősegyházban, amidőn az oltárok még szabadon állottak, nem voltak oltárképek. A századok folyamán alakultak ki, midőn az oltár mennyezet helyett

hátlapot nyert, melyet aztán kifestettek vagy szobrokkal díszítettek. Ma valamely szent vagy títok tiszteletére emelünk oltárokat és ezeket ábrázoljuk az oltárképeken. Az oltároknak virággal való díszítése szép és méltó a hely szentségéhez, természetesen az élő virág szebb, mint a legfinomabb selyemből készült művirág. Viola vagy fekete színben mondott mise alatt minden virágdíszítő mentes az oltár.

Nyaralás

(Két beszélgetés)

- Mi a terved holnapra?
 - Egész nap a strandon leszünk.
 - No és a szentmise? Hiszen holnap vasárnap lesz.
 - Mi most nyaralunk. Eleget járnak a gyermekek szentmisére a tanévben. Most azért vannak itt, hogy fűrdjenek.
 - Azt délután még mindig megethetik.
 - De az egész délelőtt rámenne a misére, mert tíz órákor van. Se előtte, se utána nem érdemes valamibe kezdeni.
 - És a jó Isten nem érdemel meg egy délelőttöt?
 - Mi most nyaralni jöttünk. Nem azért fizetjük a drága fürdőtaktsákat, hogy ki se élvezzük a fürdőt. Hagyd békében nyaralni a gyermekeket kedves mama és kérlek, legalább itt ne nyaggasd őket az ájtatoskodásokkal.
 - Jó, nem szólok többet, csak még egy kérdésemre adj választ.
 - Tessék, mama.
 - Mit szólnál ahhoz, ha az irántad való szeretetben és kötelességekben tartanának vakációt a gyermekid?
 - Hogy értem ezt?
 - Mit szólnál ahhoz, ha időnként elhagynának, nem törődnének veled, irántad való kötelességeiket nem teljesítenék, nem fogadnának szót és intelmedre azt válaszolnák: mi most nyaralunk és nem törődünk magával, kérem, ne nyaggasson minket.
 - Ugyan mama, ne túlozzon már.
 - Hallgatok, de vigyázz, nehogy keserű könnyek közt kelljen egyszer visszaemlékezned szavaimra!
- Lefolyt ez a beszélgetés fürdőhelyen a modern elegáns mama és az őszhaju, kedves nagymama között.

* * *

- Tizenöt év mult el.
- A nagymama már rég halott; a mama bénultan hever egy öreg rokon társaságában, aki most érkezett.
- Mondd már, mit mondott a fiam? — türelmetlenkedik a beteg.
 - Nics annak az embernek szive! Mondtam én neked, mikor kis fiu volt, hogy nem jól neveled! Több kegyeletteljes érzelmet kellett volna szívede oltanod a nagy kényeztetés helyett.
 - Azt mondó már, hogy mit üzent?
 - Azt üzeni, hogy nagyon kér, hágy neki békét, tudod, hogy nyaralni készül és ráfér az üdülés idegeit igénybe vevő elfoglaltsága után. « A mama nem kívánhatja, hogy beteggyárhoz kössem le magam, amikor most van a

nyaralás ideje. » Így mondta szóról-szóra. Még azt is hozzátette, bizonyára meg fogod érteni, hogy nyaralásának ideje alatt csak felét adhatja neked annak, amit segélyképen adni szokott.

— Oh, a szivtelen... Persze, keményszívű férfi. De itt a lányom levele. Bontsd fel kérlek és olvasd el.

— Ej de rövid! — « Kedves mama! Nagyon csodálkoztam, hogy ép most hívsz magadhoz, amikor tudod, hogy minden fiatal asszony nyaral. Strand nélkül ki nem bírom a forró nyarat. Öreg cselédünk megbízható s jól ellát téged kedves mama. Majd nyaralás után meglátogatlak. Kezedet csókolja szerető leányod. »

— Hát ő is. A lány. Akit annyi gyengédséggel neveltem. Fontosabb nekik a nyaralás, mint a szülők iránti szeretet és kötelességérzet.

— Hajaj, ez a mai világ!

— Ez az Isten büntetése, tudom! Megintett szegény boldogult édesanyam, de nem hallgattam rá. Magam vagyok az oka. Mikor kicsinyek voltak, azt tanulták tőlem, hogy nyaralás alatt nem kell törődni az Istennel és az iránta való kötelességekkel... Nem csoda, ha Isten helyettesére: a szülőre is ugyanezt alkalmazták most!

— Lám, lám. Igazad lehet. Erre nem is gondoltam. Dehát... most már ugyis csak késő bánat.

Elhallgatott. A beteg is hallgatott. Nyomasztó, szomorú csöndült az elhagyott szobára, amelynek szomorúságán enyhíteni nem igyekeztek a nyaraló gyermekek.

(Hírnök)

A családi nevelés fontossága

A nevelés nagy fontosságát az emberiség mindig ismerte. De egy korzak sem tulajdonított neki nagyobb jelentőséget, mint éppen a miénk, mikor a kommunizmus és a polgári társadalom, a hitetlenség és az Egyház vivják nagy harcaikat a jövő meghódításáért. Akié az ifjuság, azé a jövő; aki ma megszerzi az ifjuságot, az holnap megkapja az uralmat, az élet irányítását. Társadalmi és vallásérkölcsi vajadás nyomja korunkra belyéget. Hogy milyen a holnap, a jövő, megmondani nem tudjuk, alakításán mindazonáltal mi is dolgozhatunk, sőt dolgozunk kell.

Mi akarjuk, hogy az Isten-alkotta keresztény világnézet uralkodjék felettünk, s hogy ez irányítsa a történelem további alakulását is. E világnézet uralmát mi a neveléssel biztosíthatjuk. A nevelésnek több eszköze van: az utca, a műhely, az egyesület, az iskola, a templom; a legfontosabb eszköz azonban, amely a legmaradandóbb hatással dolgozik: a családi nevelés. Ennek magyarázata, hogy az érintetlen és érzékeny gyermeki lélek itt kapja az első benyomásokat, melyek az édesanya szerető szívéből, ajkáról származva mélyen vétődnek a zsenge lélekbe. Az édesapa komoly és tettekben megnyilvánuló vallásos és erkölcsös élete elmélyíti és megszilárdítja a fejlődő gyermek keresztény világnézetét. Ez az ifjuság viharos éveiben sokszor talán megínog, néha talán pusztulás fenyegeti, mint a nyári zivatar a fák zöld koronáját — de a vihar elvonul s a nemes mag, a család jó nevelése, nemes példája mégis megtermi gyümölcsét s kialakít egy tagot a keresztény társadalom számára.

KATOLIKUSOK

Az én népem az örök kutak táján,
Bután és bárgyun áll.
Ej, láttatok már nyáját vályunál?

A birkanyj is összefutva béget,
Ha farkast szimatol.
Ő nem keresi, hol az egy akol.

Az Isten szele jár a réten végig,
És új élet fogan.
Csak ő nem él föl lázas-boldogan.

Egy anyaöl szent rokonsága gyul ki
A testvér-szemeken. —
Az én nepem egymásnak idegen.

Kit küld az Ur korbácsos, szöges szóval:
"Emeljétek föl lelketek, ha van!"
... Jaj, pusztaságba süllyedő szavam!

Székely László

AZ EMBER

Köböl épül föl a vár,
Minden kapun ott a zár,
Vas-szekerényen vaslakat.
Kulcs nélkül ház nem akad.

Merev falak, mit takartok?
Konok kapuk, mit takartok?
Mért parancsolt ide szellem?
Zugták mind: Az ember ellen!

Féljétek vad félelemmel:
Jön a nagy rém, jön az Ember.
Nincsen karma, nincsen csőre,
Büne viszi őt előre.

Lelketekre, kincsetekre
Nem duvad tör fenekedvé.
Teljétek meg félelemmel:
Rossz az ember, rossz az ember.

Székely László

Le Gérant: J. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (J. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 8-9. szám 1955. Augusztus-Szeptember
Megjelenik havonta egyszer

Szent István népe

Nincs még egy nép, egy ország, amely előtt-oly tündöklő fényű királyi szentség és nagyság ragyogjon évszázadokon át, mint épen a mi népünk. Nem mondhatja el magáról egy nemzet sem, csak a miénk, hogy első királya nemcsak államalkotó és államfejlesztő uralkodó volt, hanem szent hitvalló és igazi apostol is, akinek áldásos működése nyomában a szilaj vértű nomád magyar nép leszokik keleti vadságáról pogány szokásiról és fölveszi a kereszténységnek égi magasságba emelő fenségese krisztusi szellemét és a nyugati kultur népek műveltségét. Az előbb még durva emberi ösztönök vadonjából erények virágos kertjévé változtatta Pannoniát, «melyet hiven öntöze a Boldogságos Szűz Mária.»

Meg van-e még Szent István népének tőle szerzett ősi keresztény katolikus hite, krisztusi erkölce és erényessége? Sajnos szent istváni hitünk egysége évszázadok óta meg van bontva és e hitbeli egység hiánya országunk legnagyobb csapása, amely fájdalmasabb, mint a mohácsi vész minden csapása. Azután néhány évtized óta még ennél is szomorúbb pusztítás érte Szent István népének öröklött hitét és erkölcsét. Az ősmagyarokénál is pogányabb szellem mérgett oltották be magukat népboldogítóknak nevezett agitátorok az egykor még hívő magyar munkás népünk nagy részébe. Soha, amióta az emberiség fönnáll, nem volt annyira pogány és istentelen az ember semmiféle népnél, mint a szerencsétlen, hamis jelszavaktól félre vezetett és Istenétől megfosztott végtelemül lélekeszegény baloldali munkásnép. Amint a missionáriusok mondják, még a legvadabb néger vagy pápua törzseknél is ott él a lelkekben és feltört a pogányságnál is pogányabb gyűlölet, vadság és korlátokat nem ismerő valamint a józan emberi érzésnek hadat üzenő erkölcselenség.

Adj, Uram, könnyeket . . .

Könyörgöm, jó Uram,
Adjál nekem könnyet . . .
Hadd sírjam ki magam,
Hadd könnyebbüljek meg.

Mint a lázas beteg,
Ki az ágyban fetreng,
Gyótró szomjuságtól
Egészen eleped,

Úgy érzem magamat.
A lehulló könnyek
Lelki szomjuságban
Mégkönnyebbítenék.

Az égő faluban
Egy kiáltás reszket ;
Észvesztve kiáltják :
Vizet — jaj — sok vizet !

— Égő falu szívem —
A gyilkos tűz emészt,
Könyörgöm, Istenem,
Tűzoltó könnyekért.

Pusztít a Sivatag,
Őrjt forróságá.
Halál vigyorgó rá
A szegény nomádra.

Csak egy csepp víz lenne
Száradt tömlőjében,
Szegény vándor akkor
Életet nyerhetne.

Tántorogva járom
Élet sivatagát,
Hogyha könnyem lenne,
Legyőzném a halált.

Adj, Uram, könnyeket . . .
Hiszen a sírokat
Hegyi beszédedben
Boldogoknak mondtad.

Nem kell nekem semmi,
Csak a kis boldogság,
Mit szegény szívemnek
Megn nyugtató könny ad.

Farkas Sándor

Életkereszték

Temetőkereszték
Lassan elkorhadnak.
Mégis a bús fejfák
Egyre gyarapodnak.

Életek elmúlnak.
Új sírokat ásnak.
Új kereszték jönnek,
Jelei a gyásznak.

Életem temető.
Sok elmúlt emlének
Kellött megácsolnom
A durva keresztet.

Megpróbáltatások
Súlyos keresztjei
Némán hirdetik, hoy
Mit kellett szenvedni.

Az idő korhasztja
Leszúrt kereszteket,
Begyepesíti a
Sírokat, sebeket.

Mégis sírok nőnek
Élet-temetőben.
Szomorú kereszték
Soha sem fogynak el.

De vigasztalódom :
Ezek is elmúlnak.
A földön ez a rend :
Sírok domborulnak,

Sírok beszakadnak,
Kereszték kidőlnek . . .
Sirt ásnak s ácsoljuk
A következőket . . .

Farkas Sándor

Le Gérant: J. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESETŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal :
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Északfranciaországi szerkesztőség :
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 10-11. szám 1955. Október-November
Megjelenik havonta egyszer

Királyunk vagy !

Úgy, ahogy a feszületen magunk előtt látunk Téged, Királyunknak ismerünk el, kérjük országlásodat és imádkozzuk: « Jöjjön el a Te országod ! » Levezzük fejedről a töviskoronát és királyi koronát helyezzük helyébe. Levezzük a keresztfa csúfolkodó feliratát és vérünkkel írjuk oda: « Krisztus a világ királya ! » Királyunknak ismerünk el szenvedéseidben, megcsúfoltatásodban, a gyalázatban, végső vonaglásodban a keresztfán, haláloban, hogy diadalmasan királyunknak mondhassunk dicsőséges feltámadásodban és megdicsőülésedben. Keresztiségünkben már elszegődünk hű alattvalóidnak, a bérmlásunkkor katonáidnak s ki akarunk tartani egész életünkön keresztül. Királyunk vagy... Lelkemnek a Királya. Semmim sincsen ami nem Tőled volna. Ugyan miben függetleníthetném magamat Tőled ? Testemet Te alkottad a földből, lelkemet Te lehelted belém. Atyám is vagy. És én vonzódom Hozzád, mint gyermek atya után, mint teremtmény a teremtője után. Lefeléhúzó rosszra-hajló természetem, a Tőled való elfordulás szomorú következménye akadályozhatják ugyan Feléd törekvésemet, ideig óráig engedetlen gyermekké, hűtlen alattvalóvá tehetnek, de aztán jön egy pillanat, amikor felzokog bennem a gyermeki szeretet és a létemnél fogva belém oltott alattvalói hűség. A patak a tengerből indult el és a tenger felé rohan és a tengert szolgálja a víz minden egyes cöppjével. A belém oltott élet térdhajtásra és imához közöszkezelésre készít minden egyes pillanatban. Az a természetem, hogy Téged, Uramat, Istenemet, Királyomat, legfőbb javamat szeresselek és szolgáljalak a röpke élet minden pillanatában. A pacsírtá is Téged dalol, a virág is Neked illatozik, a világ gyönyörű harmoniája Téged dicsőít, hát én, ki a lelki vérség rokon-

ságában fiad lettem, hogyné szeretnék és szolgálnálak Téged, Atyámat, Királyomat?

Te vagy a társadalmunknak a királya. Keményen megbűnhődött az emberi társadalom valahányszor Tőled elpártolt, vagy Téged számításon kívül hagyott. Különösen megbűnhődött ez a mai büszke társadalmunk, amely a szabadság eszményét, a technikai felkészültséget, a filozófó ésszt, földi jólétet állította oda cselekedeteinek rügőjéül, legfőbb célkitűzésül, urául, parancsolójául. Ma már meakupázunk. A szabadságból szabadosság és ököljogon alapuló erőszak, a gépből engedelmes szolgáló helyett százezreknek parancsoló szörnyeteg lett, a filozófó éssz, amely hivatva lett volna Hozzád vezetni a gondolkozókat, mivel öncél gyanánt állt előttünk, a kaotikus semmiségbe vezetett; a megálmódott földi jólét — bizonyosságul hívlak mindnyájatokat, Testvéreim, szavaim igazsága mellett — a siralomvölgy mélypontjába taszított. Mert mindez nem lehet földi életünkben öncél és parancsoló úr, hanem csak eszköz és út és segítség amaz egy úrnak a szolgálatában, akit Istennek állít elénk a kereszténység s akit 1925 decemberében Krisztus Királynak nevezett a szentséges Atya. Akit egész társadalmunknak újra el kell ismerni s akit sem a családi életből, sem iskolából, sem várospolitikából, sem nemzetközi konferenciákból kihagyni nem lehet. Akinek a nevében és egyedül, akinek a nevében adatott minden hatalom az égen, a földön és a föld alatt. Nélkülöd pogány minden öncélúság; nemzeti, művészeti, kulturális, higiéniai öncélúság csak akkor és oly fokban megengedett, amikor és amennyiben ezek az öncélok végeredményben mind-mind Téged szolgálhatnak Krisztus Királyunk! Édes magyar hazánk, mit a földön mindennél jobban szeretünk csak akkor virulhat a Te kegyelmed harmatától öntözve és a Te erős kezddel vezérelve és áldva, ha a haza nagyjai és népe magyar ajakkal a magyar nemzeti öncélúsággal is végeredményben a Te szolgálatodat és dicsőségedet keresik.

Krisztus Királyunk, szent ünnepeden fogadjuk, hogy életünk minden percében, minden életmegnyilvánulásunkban, szenvedésünkben és jószerecsénkben csak Téged, a lelkünk, a társadalmunk, az országunk és örök életünk Királyát fogunk szolgálni!

Rózsafüzér királynéja

A hervadó őszi szépséges havát, októbert, az Egyház a Rózsafüzér Királynéjának szenteli. A hívő Mária-tiszteelő nép ekkor összegyűjti a természet legszebb őszi virágait és telehinti vele Szűz Mária gyertyafényes oltárait. De még ennél is szebbet tesz. Csokorba köti lelkének gyönyörűségét rózsáit, a gyermeki szeretet buzgó és áhítatos Údvözlégy Máriait, dicsérve köszönti az ezek királynéját az Egyház egyik legszebb

köszöntő szövegével, a rózsafüzérrel. A legkedvesebb imák és könyörgések összefoglalata a rózsafüzér. Maga a Szent Szűz nyilatkoztatta ki hű szolgájának, szent Domonkosnak és azóta e szent fia, a domonkosok, századokan át megkedveltették a hiveket a rózsafüzér-imádsággal.

Ki ne emlékezne vissza meghatódott lélekkel azokra az otthoni októberi áldásokra, a templomok misztikus homályában kezeiben rózsafüzérszemeket morzsoló és Údvözlégyeket mondó Mária-tiszteelő templomi népseregekre! Ahány szem, annyi illatos piros rózsza szállt a rózsák királynéja, a Titkosértelmű Mennyei Rózsza színe elé.

Ila akarjuk azt, hogy a Szent Szűz felénk ragyogtassa anyai szeretetének drága mosolyát, hogy reánk is borítsa annak oltalmának védő palástját, ha legméltóbban kívánjuk őt köszönteni, vegyük elő különösen október havában a rózsafüzért és az angyal szavával hódoljunk előtte, legalább egy tizednek rózsacsokorját hintsük égi Anyánk lábai elé!

Őszi szél . . .

Végig süvit a tájon . . . fájón, keservesen nyögnek a fák; megrázzák koronájukat s a lombhullás aransárgán hinti be zizegő levelekkel az utat . . . Költöznek a vándormadarak, új hazát keresve, odaszállnak, hol melegebben, éltetőbben ragyog a napsugár. Ugy mennék mi is velük, mert szeretjük a nyár melegítő hevét, a fényt, a ragyogást . . .

A lelkünk ilyenkor ébred igazán tudatára annak, hogy mily szép is volt a tavasz, a nyár; — és milyen szomorú az elmúlás! És ez a tudatossá vált értékelés érték nekünk: az őszi ajándéka. Elmelkedve a levelek hullásán a természet gyászáról, úgy érezzük, hogy akarva, nem akarva, mélyebben kell tekintenünk a lelkünkbe, hol szorongva agaskodik fel a gondolat: mit hoz a holnap? A tél előhírnöke az őszi, Isten ajándéka, mint a tavaszi virágok és a nyári bő termés. Szeretjük a tavaszt, a nyarat, szeressük az őszt is, bár a hűvös idő miatt szorosabbra fonjuk felöltönket s a hideg simogatásától meg-megrázkodunk; szeressük az őszt, mert szép és komoly elmélkedésre készítet!

Gondolsz-e arra, kedves Testvérem, hogy eljön egyszer a Te élettedben is az őszi, amikor megfagy ereidben a pezsdülő vér ütemes muzsikája, ha . . . az élet öreg Tél apója rád lehelt?!

Sodor a zugó élettenger árja s nem érsz rá gondolni az elmulásra. . . Hajszol a munka, a harc a létért, a küzdelem a kenyérért, a holnapért, mit talán nem is fogsz megérni . . . Mily nehéz, mily szomorú mind-ezekre gondolni, Istenem! Szomorú, mint a hideg őszi szél fagyos cirogatása. Bármily örömteljes, vagy lemondással teli legyen is ez élet, egyformán úrnak, szegény koldúsnak, talán fájón és nehéz szívvel, de meg kell válni attól. Egyszer . . . Legyen életed még oly hosszú is, az eljövendő, kérlelhetetlenül eljövendő halál pillanatában már csak egy parányi vonalka az a multból. Volt!

Tépi az őszi szél a faleveleket s a lehulló levélkék nekünk oly sokat zizegnek az elmulásról, meg arról is, hogy mily szép volt rövidke életük a rügybontástól, a gyümölcsérlelő nyári munkán át az őszi megsárgulásig. Mintha boldogan és könnyű lélekkel bucsuznának, mert feladatukat betöltötték. Szomoró a bucsuzás, de szép is ám, amikor könnyű szívvel történik. Amit hivatta voltam tenni, megtettem, most elmegyek, mert küldetésem lejárt.

Emeld fel a lelkedet, kedves Testvér! Tudj, óh, tanul meg örülni az életnek, e kicsi, rövidke életvonalnak. Mily bizakodó és biztató volt a Te tavaszod, mily áldásos élettartalommal töltheted meg földi létedet, mily szép őszöd, mily szép bucsuzásod lehet még Neked is . . . Mosolyogva, derűs lélekkel nézz mindig az ősz élébe. Szemébe kecgálni az őszi elmulásnak s meglátni benne a szépet, a szinpompát, s a rajta előre téli felhárnan átcsillanó szikrazó utat, a békét, a békét . . .

Ónts tartalmat életedbe, hogy szép legyen őszöd! Oh, tégy sok jót! Istentől kapott küldetésedet töltsd be száz százalékkal. Segíts azokon a véres nyomorban sanylódo embertestvéreiden, kik még a napsugaras nyárban is csak az elmulás gondolatával foglalkoznak. Az éhség miatt! Az emberi szívek hidegsége miatt! Oh, indítsa irtalomra szivedet sorsuk! Készíts magadnak egy szép életoszt, életestét. Jöcselekedetekkel.

És szeresd az ősz, hallgald meg az elmulásról tartott elmélkedését. A lombtalan fák avarján bekés őszi napokon járva, vágyakozzál szép életösz és bekés bucsuzás után . . .

Czeiner Margit

Szent Ottilia hegyén

A természeti szépségekben gazdag Elzászt már XIV. Lajos király Franciaország kertjének nevezte. A Rajna dús növényzetű völgye, a Vogézek hegy-láncolatának vadregényes szép tájai, tündérszép hegyi tavai, ősi váromjai, titokzatosan zúgó fenyvesei, vidáman csobogó hegyi patakjai, zordon tekintetű sziklaormai csak úgy hívogatják a természet kedvelőit. A colmári magyaroknak kedves szórakozása és üdülése, ha kirándulhatnak a szép természetbe. Ez év folyamán is felkeresték a Vogézek szebb pontjait és vasárnap délutáni kirándulásaitak betetőzte augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepeén, Elzász védőszentje, Szent Ottilia kegyhelyére rendezett egész napos zarándoklat.

A Vogézek egyik legszebb sziklafokán áll Szent Ottilia ősi kolostora, amelynek ő a VII. században apátnője volt. Az elzászi nép kedvenc szentje ő, akinek életéről nem sokat tudunk. Atich herceg leánya volt. Vakon jött a világra és ezért felbűzött atyja kídobatta házából. Az ártatlanul kitért gyermeket kolostorba vitték, ott nevelték és Szent Erhard regensburgi püspök keresztelte meg. A szent keresztés felvételekor a gyermek szemei megnyitáltak és visszakérült az atyai házba. Midőn az ott felnövekedett hajadon kezét megkérték, ő kijelentette atyjának, hogy életét Krisztusnak szenteli. Atyja, hogy leánya beleegyezését kiereszkolja, a büntetőszközköztől sem riadt vissza. Végül is Ottiliának el kellett menekülni a palotából. Atyja embereivel nyomába ment és már-már utólré,

midőn a jámbor szüz kérte az Urat, hogy mentse meg üldözöinek kezéből. És ime megnyitott egy sziklafal és befogadva elzárta őt az emberek elől. Atyja felismerte e csodában Isten újját és esdülő kérésére leánya kijött az ismét kettévált sziklafal mögül. Ekkor a megrendült herceg maga építtetett egy kolostort leánya számára és annak szent Ottilia lett apátnője haláláig. E kolostort és kegytemplomot kereste föl hatvan colmári magyar, hogy Elzász védőszentjének oltalmába ajánlja magát.

Már kora reggel fél hétkor fogadott fel és vitt bennünket a Strasbourg felé robuszó vonat egészen Selestat városkáig. Ott átszállottunk a molsheimi vicinális vonatra, amely Barrig vitt bennünket. A Vogézek hegy lábánál fekvő Barrtól a Szent Ottilia kegyhelyig majd három óráig gyalogoltunk. Felejtethetlen szép hegyi túra volt ez út. Sudármagas fenyvesek ózonus levegője könnyűvé tette a hosszú hegyi utat. Előttünk is, utánunk is turista-zarándokok igyekeznek ugyanazon cél felé. A gyalogösvényen pontos útjelzők irányítják az embert. A Grand-Kiosque és Mannelstein (817 m.) sziklacúcsáról tágas szép kilátásban van részünk. Amerre csak látunk erdőregeteg, egyik-másik hegycúcscon üszkös váromok, csonka tornyok merednek ég felé. Legtöbbjük XIV Lajos hódító hadjárataiban Turenne generális bombáinak lett az áldozata. Épen az idén avatta fel Weigand tábornok Turenne emlékoszlopát Turckheimben, ahol nevezetes győzelmet aratott, pedig Elzászban nem köszönni, hanem siratni valót hagyott maga után.

Már 11 óra felé járt az idő, mire Szent Ottilia sziklafokára értünk. Mindenkit szép sorba állítunk és rendezett menetben magyar énekszóval vonulunk be a kegyhelyre. E szent falak bizonyosan nem fogtak még fel magyar nyelvű éneket. A kolostor széles külső udvarán épen asszisztenciás tábori mise van a kegytemplomba be nem fért többezeremű zarándok részére. Negyed 12-kor Szent Ottilia oltáránál szentmisét mondok a magyar hiveknek és alatta áhítatos magyar ének dallamai töltik be a templomot. A szentmise végetével megcsókoljuk Szent Ottilia ereklyéjét és buzgón kérjük Elzász védőszentjét, hogy legyen a mi védőszentünk is. Ez az áldott hely, e románstílusú kegytemplom, Szent Ottilia sírja, az elzásziaknak drága szentélye, ahol éjjel-nappal szentségimádás folyik szüntelenül.

A kolostor, templom és zarándokház roppant magas sziklafalon áll. Ha a zárda lakói kitekintettek ablakukból, gyönyörű panoráma tárult eléjük. A Vogézek és a Rajna völgye eléjük hirtették minden kincsüket. Szépen látható a távoli Strasbourg városa és az őt uraló gótkus dóm hatalmas tornya.

Két óraker résztveszünk az impozáns Máriakörmeneten, melyet a kegytemplom prelátuslelkése vezet a sziklafal alján levő remek Lourdesi barlanghoz. Akárcsak Lourdesban lennék, annyira hasonlít hozzá ez a természetből alkotott barlang és a följé épült templom. Mintha a lourdesinél is magasabb méretű lenne ez a sziklafal és barlang. A körmenet után a prelátus szives engedélyével litániát tartok magyar hiveimnek. A többi zarándok felfigyelt az ismeretlen nyelvű imádságra és látható megindultsággal hallgatta a Boldogasszony Anyánk büsz és szíves szóló éneket.

A templom ajtaja előtt lefényképezem a jelenlévő magyarokat, hogy látható emlék is legyen e kedves napról. Miután megtekintettük a kegytemplom nevezetességeit és búcsüköszöntést mondtunk Szent Ottiliának, más úton visszafelé indultunk. Nem messze a kolostortól csobog Szent Ottilia forrása, melynek vízzel megadta egy vak gyermeknek szemévilágát és ezért is ő vakok és szembetegek védőszentje. Hazamenet még volt anyyi időnk, hogy meglátogathattuk Selestat városkáját, amelynek szépsámu középkori épülete és főképen csúcsves főtéploma, a Szent György katedrális, megérdemelte a látogatást. A templom

esti sötétjében hangosan elimádkoztuk az Úrangyalát. Az imára figyelmes lett sekrestyés rögtön tudta, hogy idegenek vannak a templomban és anélkül, hogy szólunk volna, felgyújtotta a katedrális csillárait. Most már érdekel szemléltük a középkorból épen megmaradt templom karsú íveit, még élénkszíni ívegfestményeit, remek szentélyét, reneszánsz szőszékét. De sokáig nem maradhattunk ott, késő este volt. Megérkezett a Strasbourgból jött gyorsvonat, mely Colmárba vitte a magyarokat Nagyboldogasszony ünnepének felejthetetlen emlékével.

Uhl Antal

A Párisi Katolikus Misszió hírei

A nyári hónapok alatt misszióknak nagyon sok tagja távol volt Párisból. Sokan vidékre, sokan hazautaztak, gyermekkolóniánk Boissy-la-Rivière-ben élvezte a vakációt s így részben emiatt, részben a lelkes betegszabadsága miatt, de azért is, mert a nyomasztó párisi hőség miatt ez már kezdettől is így volt, missziós összejöveteleink szüneteltették. Most, hogy az őszi idő beálltával újra szükségét érezzük a találkozásnak, megkezdjük fokozott igyekezettel összejöveteleinket, énekpróbáinkat az »Egy szív, egy lélek« s azon szentirási mondás alapján: »Mily jó és örvendetes a testvéreknek együtt lenni«. Magyar szentmiseink továbbra is az Église des Étrangers-ban (33, rue des Sèvres) lesznek megtartva vasár- és ünnepnapokon délelőtt fél 11 órakor. Szentmise előtt fél 10-től gyóntatás a 9. sz. gyóntatószékben. Ugyanott azonban minden szombaton délután 4–6-ig is lesz magyar gyóntatás, hogy meghatározott időben azoknak is alkalmuk legyen a szentgyónáshoz járulni, akik vasárnap nem jöhetnek el a szentmisére. Énekpróbáinkat Nagy Ilona missziósnővér visszatérte után azonnal el fogjuk kezdeni, — valószínűleg csütörtök este a Magyar Házban, — amiről az énekeseknek külön értesítést küldünk. A jövőben a hónap harmadik vasárnapján is a magyar kar énekelhet, mivel a Schola Cantorum a jövőben nem jöhet. Ez alkalommal is kérjük régi énekesainket s azokat a jóhangú líveket, kik a jó Isten dicsőségére az énekpróbákon való jelenlét áldozatait szívesen meghozzák, hogy jöjjenek majd újra minél nagyobb számban. Akí szépen énekel, kétszeresen imádkozik!

Házasság. Jánosi János és Luigina Sandri július 12-én esküdtek egymásnak örök hűséget a St-Jean-de-Montmartre templomban. Sok szerencsét kívánunk a fiatal párnak.

A tizenhárom aradi vértanúról megemlékező szentmisét, melyen a Magyar Királyi Követség báró Villani Frigyes követ úr öccselenciával az élén, valamint a párisi magyar alakulatok megbízottai is résztvettek, október 8-án a lelkes távollétében főtisztelendő de Verdière atya mutatta be az Idegenek templomában.

Lelkipásztori látogatás Colmárban. A párisi lelkes október 5-től 9-ig Colmárban tartózkodott annak a kedves magyar kolóniának a körében, amelyik valóban legjobban rászorul a lelkipásztori látogatásokra. Az ott töltött kedves napoknak igen szép emléke a vasárnapi szentmise, melyen szívesen jóval felül jelentek meg s a Trois-Epí-i kirándulás. A colmári magyarok részére a Szent Antal plébániatemplomban a jövőben is külön szentmise van vasárnap 10 órakor. A szentmise alatt Maráczy Gizella buzgó

vezetése alatt szépen énekel mindig a magyar egyházi énekkar. Kérjük a kitünő encikezetőt s a jó colmári énekeseket, hogy a jövőben is, nehézségekkel megküzdve, áldozatoktól meg nem riadva énekeljenek az Urísten nagyobb dicsőségére s honfitársaink és a jó elzászi népnek épülésére. Legyen munkájukon a jó Isten áldása!

Főpásztori áldás. Serédi Jusztinián, Magyarország bitoros hercegprímása és Grof Mikes János, szombathelyi megyéspüspök a lelkes tisztelgő látogatása alkalmával főpásztori áldásukat adták misszióinkra.

Blédy Géza betegsége. Mindnyájunkat valóban erősen megrindentett a fájdalmas hír, hogy a körünkől alig pár hónappal ezelőtt eltávozott, szerett testvérünk, Blédy Géza főgimnáziumi tanár Ujaradon súlyos betegen fekszik a szülői házban. Buzgón imádkozunk a jó Istenhez s kérjük Őt, hogy nagybeteg testvérünk egészségét minél előbb adja vissza. Hála Istennek, a legtöbb hírek megnyugtatóak s a beteg állapotának javulásáról szólnak.

Roboz Margitka írja Flers-Breucq-öt (Nord): »Tout d'abord, j'ai la grande joie de vous apprendre mon entrée en religion; car il faut bien vous le dire, je rentre aux Dominicaines des Saints-Anges le 15 Octobre, donc dans deux semaines. C'est le jour de la fête de Sainte-Thérèse, et mon nom sera celui de Sainte-Thérèse du Sacré-Cœur. C'est un ordre tout récemment fondé par la Prieure, Mère Louise-Dominique, et approuvé en Mai 1932 par S. S. Pie XI. Là, plus encore que dans le monde, Monsieur l'abbé, je prieai pour vous Jésus, afin que ce bon Maître vous bénisse et qu'il féconde votre saint ministère. J'espère, que vous prierez aussi un peu pour votre Marguerite afin qu'elle devienne une bonne et sainte religieuse. Ne l'oubliez surtout pas le 15 Octobre, au moment de la séparation, qui sera, je le sais, un jour de larmes«. Örömmel közeljünk ezt a magánlevélből kiszakított kis részletet, hiszen nagy öröm és megtiszteltetés az misszióknak, hogy egy gyermekünk a szerzetesi életben teljesen az Ur Jézusnak szenteli magát. Tavaly ugyancsak szent Teréz napján lépte át Lilleben a sarutlan karmeliták küszöbét gróf Nyáry Ernő. Mily nagy gazdagsg nekünk az a sok ima, ami a franciaországi szerzetházakból (hála Istennek, már sok helyről) magyar ajkáról száll a jó Istenhez Misszióink tagjaiért. Roboz Margitkának, most már a Szent Szivről nevezett Teréz nővérnek mi is készséggel ígérjük meg imáinkat s szívünk minden melegével gratulálunk neki és kedves Szüleinek.

»**Foyer de la Paix**« baráti körünk november 5-én (vasárnap) délután 4 órakor tartja legközelebbi összejövetelét, melyen Ketskés Erzsike tartja meg az októberben elmaradt előadását »Próhásza dicsőítése« címen. A háziasszonyi tisztségre Urai Józsefnét kértük fel.

Boldog Margit leánykór november 7-én d. u. 3 órakor kezdi meg a rendes havi összejöveteleit a Protection de la Jeune Fille 70, rue Denfert-Rochereau alatt lévő házában. Métro: Denfert-Rochereau. Litánia 4 órakor az intézet kápolnájában.

Három nagy ünnepnapunk lesz a közeljövőben. Október 29-én (vasárnap) *Krisztus Király ünnepe*. Ekkor tartjuk iskolánk Veni Sancteját. Nov. 1-én (szerda) *Mindenszentek ünnepe*. Délután közös megbeszélés szerint temetőket látogatunk, hogy halottainkról emlékezzünk. Mindenszentek vigíliáján (október 31-én) csak bőjt van előírva, húst szabad enni. Harmadik nagy ünnepünk *Árpád-házi Szent Erzsébetnek*, misszióink védőszentjének az ünnepe,

november 19-én lesz. Igyekezzünk magunkat már jóelőre beleélni az ünnepek szellemébe, hogy szívből és áhitattal ünnepelhessünk!

Üdvözlötüket küldik a Misszióknak: Dr. Nagy Károly, a Magyarok Világkongresszusa állandó szervezeti irodájának igazgatója Budapestről, Molnár József káplán Érsekújvárról, Dr. Szántó Antal magyar lelkész Brüsselből, Dr. Csóka Lajos bencés tanár, Nagy Ilona, Dulanszky Mária missziós nővérek Páduából és Rómából, Simsey László százados Egerből, Hun Ernő százados, főlelkész Kőszegről, Magyar József főtisztelendő úr Achenseéről, a Teológusok Magyar Pátriája Innsbruckból, Blédy Géza tanár Ujaradról, Fazakas Endre orvostanhallgató Erdélyből, Kesselbauer Lajosné Hall in Tirolból, Kerstiens Walter főtisztelendő úr Gescher in Westfalenből, Dr. Werner Alajos püspöki szertartó Szombathelyről, Dr. Martonyi János Budapestről, Lovassy Andor Pécsről és sokan mások, kik a Misszióval közvetlen érintkezésben még nem voltak, sok magyaros üdvözlötet küldenek és munkájára a jó Isten áldását kérik.

Az Északfranciaországi Katolikus Misszió hírei

Az imaaPOSTOLÁS október havi szándéka: A szentangyalok tisztelének terjedése. A pogány misszióért való buzgóság.

Halálozás. Súlyos csapás érte Szekeibek György honfittársunkat, a roubaixi Szent István Kör titkárát. György fiacskja szeptember 14-én elhunyt. A Milyen lesújtott szülőket vigasztalja az a tudat, hogy elköltözött gyermekük mint őrangyaluk imádkozni fog érettük a jó Isten színe előtt.

A misszió lelkészének távolléte. Az északfranciaországi misszió lelkésze október havában szabadságon van és november elején tér vissza állomáshelyére. Ezalatt levelek a következő címére küldhetők: Mohács, Kossuth Lajos u. 34, Hongrie.

Kossuth István ünnepe Roubaixban. Hagyományos fényel és melegséggel ülte meg a roubaixi Szent István Kör dicső védőszentjének ünnepét. A nemzeti színű zászló alatt felvonultunk a Saint Louis intézet díszes kapujánál, ahol ünnepi szentmisét hallgattunk. Délután a kör helyisége alig volt képes befogadni a megjelent ünneplő közönséget. A Hymnusz élenklése után a kör egyházi elnöke méltatta a dicsőséges első szent király örök érdemeit, majd hatásos szindarabok, szavalatok és énekszámok tarkították az ünnepi estét. Az előadások végeztével éjfélig a legjobb hangulat mellett tánc volt.

Szüreti bál. Szeptember 16-án tartotta a Szent István Kör szokásos évi szüreti bálját. Magyar ruhába öltözött hat pár palotás táncra nyitotta meg a bált. A szöllőpáson ért tolvajokat a csőszlegények és leányok irgalmatlanul megcsipték és a bíró elé vitték, ki megfelelő bírságot szabott ki rájuk. A szép és nehéz szöllőkrona árverését, amelyet szűznegyven frankig fölverték, Kónya Géza végezte. A legjobb hangulatban lefolyt bál a hajnali órákig tartott.

Ezen ünnep alkalmával a kör helyisége is díszes új köntösbe öltözött. A kör vezetősége szép tapétával vonatta be az első emelet szobáit és a folyosót, ugyszintén rendbehozatta a felső nagy termet. A kör helyiségé-

nek rendbehozatalában Kónya Géza vil. elnök és Hrotkó Boldizsár alelnök önzetlenül igen sokat fáradoztak, amiért elismerés és köszönet illeti őket. A belépő honfittársakat barátságos, meleg és tiszta otthon várja a körben.

Amit magammal hoztam...

Amikor hosszabb útról megjön hazai, illik valamit hozni. Odahaza meg a szántóföldről megjövét is visznek laza egy kis madárláttát. Két hónap távollétem után én is hoztam magammal sok mindent. Ezek között a legértékesebből már említést tettem a hírek között, bitoros Herceggímásunk és a szombathelyi megyéspüspök úr főpapi áldását. Mit hoztam még...? Óh, igen sokat. Imádságokat, jó kívánságokat, honi testvéreink szeretetének ezerféle megnyilatkozását, Missziókn egy kedves barátjának bőkezű ajándékát, száz darab katekizmust, de mindezen kívül hoztam igen sok élményt, impressziót. Ezekről írok egy keveset. Izületi csúszomat Trencsén-Teplitzben kellett kezeltnem. Öszintén mondom, szívesen elengedtem volna egy kedves nyaralásért gyermekeink körében, Boissy-la-Rivièreben. No, de ennek is meg volt a jó oldala. Találkoztam ott a mi kedvenc Ima-és Énekeskönyveink szerzőjével, Stampay Jánossal és kedves családjával. Mily öröm volt nekik e találkozás! Mily szeretettel érdeklődtek a párisi magyarokról! De mily kedves alkalom volt nekem is megismerkedni azzal a férfival, ki a honi katolicizmusunk díszé, ki énekeskönyveivel már annyi jót tett, annyi lelket mentett meg s ki 70 éves kora ellenére még most is teljes testi és lelki frissességben igazgató-tanítói és kántori munkát fejt ki Kőbölükton. Kedves, őszhajú, aranykedélyű bácsi. Beh, jó volt vele együttlenni s beh, nagyon örömmel küldöm szét az ő teli szívéből küldött üdvözlőit Franciaország magyarjainak... Teplitzben tanultam egy kicsit tótul. Mikor már rendesen járn tudtam, egy kis szlovák fiú társaságában bejártam a szép környéket, Királytetőt, Klepacskát, Kiszelkát. Csak szlovákul beszélhettem a fiúval. Éles tőr volt az magyar szívemnek, hogy valahányszor gyerekekkel találkoztam s magyarul szóltam hozzá, idegen nyelven kaptam a választ. Istenem, a fiatalság arrafelé már nem beszél magyarul! Nem tanítja őket senki. Sovány vizagsztalás az nekünk, hogy a szlovák nyelvet ép úgy elnyomják, mint a magyar... Mert elnyomják. A teplai polgári iskolában a tanári kar tagjai között alig akad egy szlovák is, mind cseh. Természetes, hogy a tanítás nyelve is. Hiába ütik a mellüket a jó trencséniek, hogy « Mi sme slovaci! », hiába tüntetnek a szlovák néppártiak Nyitrán a Pribina-ünnepségen a szlovák autonómia mellett, a tótnakn több joguk volt az ezeréves magyar uralom alatt mint ma a cseh felszabadítás alatt.

Állók Trencsén várának magas tornyában s magam alatt látom Csák Máté földjét s az élénkzöld Vág-partot. Mily szép, mily termékeny, mily változatos ez a vidék. Hogy csillog a kanyargó Vág vize. Nem is olyan messze a teplai cukorgyár kéményei látszanak, délre pedig a mérhetetlen, távolságba inkább odaképzeli, mint látja az ember, Beckó várát, Lipótvárt Pöstyént. Büszkén áll mellettem a kis szlovák fiú s tekintete messze elkalandozik, majd hirtelen azzal a kérdéssel lep meg, talán kedveskedni akar: « Merre van Budapest? » Mutatom az irányt, de én is kérdezek tőle: « Mondd csak, fiam, mit gondolsz te, kik építették ezt a várat? » Elcsodálkozik, majd önrézetesen feleli: » Természetesen a szlovák ősök! « — » Így tanultatok az

iskolában, ugy-e fiam? « — Mit öneik Verekei szoros, magyar honfoglalás, hamisítatlan történelem, ezeréves magyar építő és védekező országlás, nem, ezt ők így tanulják ma . . . Hogy nekibuzdult alulról ez a baragos szél Trencsén várának ebben az impozáns magasságában, hol az ember a földtől, a salaktól, a hazugságtól oly messze érzi magát, ime, még itt is arcba vág egy márké vági homokot. Meg kell, hogy törüljem a szemem. Gyerünk, fiam, gyerünk le! Nekünk még ma gyalog kell megtennünk az utat Trencséntől Teplitzig a hegyeken keresztül . . .

Három hét múlva bizony autón gyorsabban ment az út! Megnéztük Szkalka ősi templom- és kolostor-romjait. A monda tartja, hogy valamikor itt élt szent Benedek is nuzriai szent Benedek reguláival. Egy hidaskúrti magyar fiú szent Benedek életrajzát másolja ki a kolostorrom naplójából. Vándorfiú. Szakács volt, elvesztette állását, mint oly sok ezren, s most vándorbottal járja a szép Felvidéket. Már Franciaországba is ki akart jönni; lebeszélem . . . Megmásztuk Beckó várát. A faluban éppen bucsu volt s a ferencesek árvaházában délutáni szabadságot kaptak a gyerekek. A körhintánál lődörögnek. Csak szlovákul beszélnek, pedig egyiknek közülük Farkas, másiknak Fekete a neve. Színmagyar faluból az egyik, Vezekényből. Sírni kezd, mikor szülei után érdeklődünk. Nincsenek. A könyvek oly sokat elárulnak. Jó, hogy van zsebemben elégséges párisi csodálatos érem s hogy valaki cukorkárávalót is ad nekik. Ahogy az esti sötétségben továbbrobogunk Galánta felé, elgondolkozom . . . mily jó, hogy a imi párisi magyar gyerekeink tanulhatnak magyarul. Párisi magyarok, becsüljék meg a magyar patronázs. Hiszen ha az nem lenne, a Ti gyermekeiteknek s lehetne Farkas vagy Fekete a neve, veletek magyarul közülük nem egy már ma sem beszélgetne . . .

Érsekújvárt magyar katolikus lánybárra voltam hivatalos szeptember 3-án. Körülbelül 700 résztvevővel nagyon jól sikerült a bál. Mily kitünő magyar és katolikus hangulat! Szerettem volna, ha csonkaországbeli azon hangostorkú urak, kik a magyar katolikusokat nemzetköziséggel vádolják, ott lettek volna tapsolni az érsekújvári leánykongregáció kitünő magyar összefogó munkájához. Cigányzenekar és az iparos- és kereskedőifjak Czuczor G. cserkészcsapata szolgáltatták felváltva a zenét.

Érsekújvárt azonban felhő is került tekintetem elé, pedig napos idő volt. Innét indult el Franciaországba a mi nagy értékünk: Olvédy László-Párisba, Hémin-Liétardba, Roubaixba, Szófiába, Budapestre s oly korán, ifjúsága virágában az Örök Hazába!

* * *

Csonkaországról az a hír járja, hogy ott borzasztó az élet. Nem igaz. Otthon mindig a legjobb! Kevés a kereset, nehéz az elhelyezkedés. Ez igaz, de mindamelllett mégis csak mindenki megtalálja a megélhetését. Éhen nem hal senki. Idegenben igen, otthon nem. A kicsiny fizetésről, alacsony kereseti lehetőségekről sokat hallunk panaszkodni, pedig az élelmiszerek ára hasonlóképpen alacsony. Ma Magyarországon 1 pengő reális értéke nagyobb, mint itt tíz franké. Azt hiszem, hogy nem tévedek ennél a megállapításnál, legalább is az élelmiszérakra vonatkoztatva nem.

Jártam Eger várában. Mily értékünk nekünk ez a vár! És mégis mily sokáig rejtett kincsünk volt. Talán még ma is az lenne, ha egy önfeláldozó ciszterciata tanár minden ráérő idejét, minden tudását és igyekezetét nem

fordítja a vár kazamatáinak a felkutatására és feltárására. Ma már kilométernél is hosszabb földalatti folyosósról van kiásva. Csodálatos technikai érzékkel építettek ezeket a folyosókat Eger hős védői. A jeladás, a szellőztetés kérdése, a szorult helyzetben levő bástyának földalatti úton történő, emberrel való ellátása, a vízkészlet fűdözése, mind kitünően volt megoldva. Ma csodálkozással vegyes bámulattal állapítják meg, hogy Eger vára Európának egyik legkitünőbbben megkonstruált vára volt. Szülejmán akolnak csöfölte... A Bebek bástyán van eltemetve Gárdonyi Géza, Eger szerelme és megregelője.

Egy másik várat is megnéztem. Kőszeg várat. Jurisicsról és sok más, talán németajkú, de magyarszívű hósról regélnek a régi várfalak. A stilsosan rekonstruált vártorony a város közepén egyuttal Kőszeg hősi halottainak is az emlékműve. Kőszeg ma is megtartott sokat régi jellegéből. Itt van elhelyezve, hazánk egyik legszebb fiúnevelő intézete, a Hunyady Mátyás reáliskola. A Franciaországból hazatért magyar szivét nagy büszkeség fogja el, ha az intézet impozáns épületében jár. Már a külsőségek is hatalmas méretűek, két óriási és méltóságos külön épületrész, többhaldas park százados fákkal, melyet jó darabon a frissvízü Gyöngyos patak határol. És mily gazdagság benn az épületben! Lelki gazdagság. Mily csodálatos fegyelem hatja át a háromszáznny növendékereget! Az intézet harmadik emeletén a hálószobák felett a nagybefogadóképességű, szép kápolna, benne állandóan a szentségi Jézus, mint egy szárnyas anyamadar örködik drága fiait felett. Kevés ilyen intézet található a művelt nyugaton is. Vakációmnak egyik legszebb élménye volt, mikor a vasárnapi diszbe öltözött növendékeknek a főlelkész úr szives meghívására misézhettem és prédikálhattam. Édes öröm volt látni, hogy a katonás fegyelemre szoktatott fiúk lelke mily fogékony az evangélium iránt, hogy mily nagy számban keresnek erősítést az áldoztató rácsnál vasárnap és hétköznap egyaránt. Persze, minden dicséret végeredményben az előjárókra hárul, hiszen az ő kezükben van az ifjúság nevelése. Még Gödöllőn és Szombathelyen láttam az ifjúság katolikus nevelésének ilyen impozáns megnyilatkozását. Ha, ki látta már szent Márton egyházamegyéjének hatalmas katedrálisát, Magyarországnak leglenyűgözőbb barok-renezánsz templomát, az tudja igazán elképzelni, hogy mily felemelő lehet e templomban imádkozni, misézni, mikor sokszáz fiatal fiútorok énekel az «Egybegyültünk óh nagy Isten...»-t, vagy más egyházi éneket. Pedig minden nap fél 8 órakor a püspöki elemi iskola, majd 8 órakor a premontrai gimnázium énekel végig egy-egy szentmisét. Oh, messze-messze kullog utánunk az ifjúság vallásos nevelése tekintetében minden más ország, Franciaország is. Merem mondani. Különösen azokkal szemben, akik, mivel külföldi útjukon egy-egy felemelő katolikus megnyilatkozást láttak, készek az itélettel: Mily hátramaradottak vagyunk mi még! » Franciaországban az ifjúság katolikus nevelése terén gyönyörű erő-kifejtést, valóságos heroizmust látunk és gyönyörű eredményeket is sokaknál, de ne feledjük, hogy mindez csak kis töredék az ország katolikus lakosságából. A többi százerek hol maradnak? Nálunk a vallásos nevelés, az iskolai hitoktatás intézményesen, törvényesen biztosítja s van ennek eredményét lehet is tapasztalni. Az Egyház óhajának mindenesetre ez felel meg leginkább.

Jártam a szombathelyi egyházmegye néhány új lelkészgégén, mondhatom tanulni mentem és tanultam is. Oh, nem kell nekünk, magyar klerusnak, okvetlenül Lhande párisi külvárosába mennünk apostolkodást tanulni, men-

jünk azokba a világtól távoleső falvakba (hogy csak kettőre tegyek utalást, Közégsapatya, Resznekre), hol esztendők óta végez apostoli munkát egy-egy hőselkü, fiatal pap. Ott lehet tanulni! Mit jelent az, ezer pengőket összehozni templom-renoválásra, modern pasztorálásra, hitoktatásra olyan faluban, melynek sok házában pillanatnyilag még tíz fillért sem lehetne találni! Oly boldog vagyok, oly gazdagnak érzem magam éppen a honi pasztoráció tapasztalatai és impressziói miatt ezekben a legválságosabb napokban.

Zalaegerszegen éppen a Katolikus Teológiai Hét kurzusának a napjában tartózkodtam, melynek első briliáns előadása a párisi magyaroknak egy kedves régi ismerőse, Dr. Vértési Frigyes pécsi teológiai tanár tartotta. Egyik este Mikes püspök úr a Szentséges Atya sajátkezű aláírású fényképét nyújtotta át a vármegye alispánjának, Dr. Bódy Zoltánnak. « Mily porcos volt Zalaegerszeg valamikor és mily virágosok és rendezettek ma az utcái — mondotta, — mily szerény volt a lelkiélet valamikor Göcsej fővárosában és mily imponálóan pezsgő és nagyarányú most . . . Köszönhető ez a város apátplébánosának, Pehm Józsefnek, de mily nagy fokban köszönhető ez a Méltóságos Alispán úrnak . . . » Ugy tudom, hogy a kitört tapsorkának a visszhangjai a fővárosi lapokban is olvashatók voltak. Megérdemelt taps és lelkesedés volt ez. Öszinte, szívbőljövő és nem parancsolt. Mert a kitüntetteknek az apostoloskodása is valóban őszinte, katolikus-lelküismeretparancsolta és önkéntes. Nem tehetek róla, ha ezen élményem elmondása után föltör belőlem a sóhajlás és kérés: « Oh, adj Úram nekünk sok-sok ilyen bátorlelkű apostoli vezetőt, akik tetteikből és nem keresztelelkükből mutatják ki kereszténységüket! »

Hát a gödöllői Jamboreeről mit hoztam? Kérdezik. Óh, elég nagy fájdalom, hogy semmit, semmit, mert betegségem miatt nem vehettem részt azon. Azaz mégis, hoztam igen sok cserkészlelkedést és cserkésztanulást, amit volt cserkészzeimnek a tapasztalataiból, elbeszéléséből merítettem, kik részt vehettek a jamboreen. A zalaegerszegi cserkészek nagy mecenásának, Turcsányi Sípós József törvénytudó tanácselnöknek a szülőjében tábornokot gyujtott Zalaegerszeg fő iparos-és kereskedőcserkészcsapata, a 80 sz. Csányi csapat, Feri bátyjuk tiszteletére. És a hatalmas tábornoknál a késő esti órákban megelevenedett előttem a Jamboree, a fiatal cserkészország 40.000 fiának az országlása. Mennyi új lelkesedés fogott újra lángot bennem ezen az estén a cserkészszemlék iránt! Mennyi tiszta emberszeretet! Szeretet, amely nem a fajok és országok határvonalain belül keres csak testvért, hanem az egész világon minden embert egy közös Atya fiaként testvérnak tekint és szeret. Beszéltem nekik a mi nagy mecenásunkról, Marc Sangnierről és a « Béke önkéntesei » mozgalmáról. Oh, most is, hogy magam előtt látom képzeletben fiaim kipirult arcát, a béke, testvériség, a magas életeszemények után sóvárgó lelküket a csillogó szemekben, össze-teszem a két kezem s imádkozva, kérve mondom: « Hódítsatok Ti cserkész-eszmények, Ti cserkészfiúk a Béke és a Testvériség zászlajával! ».

Azt az ajándékot, mit fiaim adtak, a mármahalmából a kettős kereszt meggett felfelényülő tisztelgésre és esküre emelt cserkészkezet, írászatalomon örözm és ígérem, hogy a népek testvériségének, és a Békének az eszméjét szavaiban és cselekedeteimben én is megvalósítani igyekszem. Érzem, hogy az, amit cserkészfiaim adtak nekem azon a szép estén a tábornok mellett, a legmaradandóbb vakációi élményem és ma két kézzel, egész szívvel szőrom szerte szét Franciaország magyarjai között.

Guy de Fontgalland

Előttem a képe. Egy bájos, mosolygósarcú kis fiú, ki e nevet viselte. 1933. november 30-án született Párisban. Edesanyja. Fontgalland Péterné, grófné, még ma is itt lakik (37, rue Vital, XV.)... Kicsiny gyermek volt a mennyei jámborságnak, édes jólelkűségnek egészen csodálatos illatát árasztotta. Rövidke élete azoknak a mennyei virágoknak a szinopázása volt, melyeket Mgr de Ségur találóan a *viláslottak három rózsájának* nevezett: a szentségi Jézus szeretete, Mária-tisztelet és Pápa-hűség.

« Olyan akarok lenni, mint a kis Jézus!... Mi nagyon szeretjük egymást!... Áldozásaim után Ő beszél hozzám s nekem oly jól esik Őt hallgatni. Oh, édes kis Jézusom, mindennél jobban szeretlek téged! Papod leszek. Igen, pap és mérnök leszek. Lesznek nagy találmányaim, melyeknek a segítségével Téged foglak ismertetni széles e világon; lesznek hatalmas gépeim, melyek gyorsan el-örpítenek engem a világ egyik végéről a másikra. néve fédd hirdesselek!... »
« Kedves Kicsi Jézusom, — mondotta — bármily hosszú ideig is szenvedjek, szívesen vállalom és felajánlom azt Neked! Te vagy az én mennyrországom, Jézusom! »

« Mily jók az édesanyák!... és mégis... a Szent Szűz jósga nagyobb, mint az összes édesanyák... Nagyon szeret engem a Boldogság Szűz és el fog jönni értem, hogy felvigyen az égbe. Ő megígérte nekem, hogy nyílegyenesen megyek fel az égbe! Sok és nagyon szép dolgot tanultam meg, mikor csendesen az Údvölzég Máriaát imádkoztam. » Utolsó imádsága is három Údvölzég Mária volt.

Hő vágya volt, hogy láthassa a Szentatyát. 1922-ben, a pápaválasztáskor sokat imádkozott az új pápáért. XI. Pius arcképet nézve felkiáltott: « Oh, mily jósgás arca van! Mennyire tetszik nekem! Ha nagy leszek, új repülőgép-modellt fogok feltalálni s azon repülök el hozzá, hogy őt láthassam és felajánljam neki gépemet. » Szerette a Pápát, mert a héteves gyermekeknek megengedte a szent-áldozást. Mily meggyőződéses katolikus volt ez a gyermek!

Párisban halt meg az életszentség hírében 1925. január 24-én, szombati napon. A jó Isten magához vette, hogy példájával arra tanítson bennünket, amiből maga is élt. « Unde pascor, inde pasco. » Az Oltárszentség-imádságának, Mária-tiszteletének és törhetetlen Pápa-hűségnek tündöklő kis apostola ő, a tizenkét éves Guy de Fontgalland...

Óh, Szószóló Péter!

Nem, amíg ők benn vannak az egyesületben, addig én oda be nem teszem a lábamat! Sem gyűlésen, semminevű összejövetelen nem veszek részt.

— Ugyan ne tréfáljon! ez még viccen is rossz. Csak nem azt akarja ezzel mondani, hogy mivel azok a bizonyos tagok egyszer efiledtek Őnt köszönteni, vagy az egyesület érdekében kifejtett működéséért Önnek köszönetet szavazni, vagy — mit tudom én miért —, mert azok egyszer görbe szemmel néztek Önre, hogy azért Őn most hátat akar nekünk fordítani. El akarja kerülni azt az egyesületet, amelynek nemes célkitűzését Őn oly jól ismeri, segít megbontani azt az egységet, amelyről jól tudja, hogy benne az erő, csak azért, mert egyik-másik taggal szemben nem érez rokonszenvet.

— Boesánat! En nem bontom meg az egységet, én nem szakítok az

egyesülettel, tagja kívánok maradni a jövőben is, csupán távolmaradok...

— Ez a távolmaradás azonban egyértelmű az Ön segítségének a megvonásával...

— Nem mondtam azt, hogy ezentul nem fogom támogatni az egyesületet.

— Hogyan kívánja támogatni?

— A tagsági díjjal.

— Tehát Ön azt hiszi, hogy nálunk a tagsági díjnak van a legfőbb szerepe? Mily tévedés! A mi egyesületünk nem szakszervezet. A mi célunk nem a tagsági díjak kényszerű bevételezése. Ez csak egy kényszerű eszköz. A cél abban áll, hogy Ön is, s az Ön példáján felbuzdulva minél többben a közös gyakorlatokon és összejöveteleken való részvétellel lelkileg gazdagodjunk, hogy mellettünk, előttünk, hátunk mögött érezzük a közösséget, azt, hogy nem vagyunk magunkra hagyatva, hogy sokan vagyunk s ennek az erőnek a biztos, megnyugtató érzetével bátran cselekedjünk katolikus módon a nyilvános életben is. A kötebe kötött vesszőt emberi erő nem törli meg, míg a vessző egymagában a gyerek kezében is hitvány jószág. Ön ezt nagyon jól tudja s látja éppen ezt a célkitűzést: „Egységben az erő!” Ezt tagadja meg azzal, hogy nem akar résztvenni a közös munkában.

— Azt sem mondtam, hogy nem akarok résztvenni. Akarok, de csak akkor, ha az illetők nincsenek ott.

— Vagyis feltételhez köti munkáját s mindenképen azt kívánja, hogy valahol szakadjon meg az egység láncra. Ön megy, vagy am azok menjenek, hogy kevesbedjék a számunk, mikor ugyanis elég kevesen kapcsolódtunk még egybe. Erteném álláspontját, ha az illetőkben valami lényeges fogyatékossgot, jellemelít, fedezett volna fel, ha rámutatna arra, hogy az a láncszem már teljesen megrozsdásodott, de így...

— Pedig én mégis csak kitarok amellett, amit mondtam: vagy ők, vagy én... Jelenlétük feszélyeztet engem, lehetetlenné teszi a kedvvel végzett munkát számomra. Engem megbántottak. Nem akarok velük egy levegőt szívní.

— Hát így! De hiszen ez esetben Önnek, szegény barátom, a világól is ki kellene szaladnia! Ha következetes, akkor egy városban sem szabad maradnia az illetőkkel, nem pedig egy kerületben! Tagadja meg gyorsan magyarságát, katolicitását, sőt kereszténységét is, mert hiszen mindez csak egy közösségbe vonja Önt velük.

— Engem megbántottak...

— „És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk ellenünk vétetteknek...” Ugy-e, így tanított imádkozni bennünket az édes Űdvözítő? Nagyszívűeknek kell lennünk. Engedjen meg egy kérdést: Holt bizonyos Ön abban, hogy Ön még soha senkit meg nem bántott?

— ...A találkozás kerülésével kerülöm az újabb alkalmat a nézeteltérésre, a sértegetésre.

— Azt Ön ugyanis megteheti, ha eljár az egyesületi összejövetelekre. Az ember oly ügyesen el tudja kerülni a frissen mázolt butordarabokat, még kis helyen is!

— Ám én már többeknek bejelentettem, hogy nem jövök a jövőben. Amit megmondtam, azt nem hazudtolhatom meg a cselekedetemmel.

— Még akkor sem, ha utóbb meggyőződött arról, hogy amit mondtott,

az nem egészen helyes? Oh, akkor Ön még igen keveset tapasztalt az életben — bocsásson meg szavamért —, keveset gondolkodott, keveset következtetett. Véleményünket helyesebbre kiigazítani, tetteinket jobbakkal helyettesíteni soha sem szegény, nem következtetlenség, hanem ellenkezőleg, vaslogika. Hiszen az ember mindig a jobbat akarja. Remélem, hogy ez már igazán nem fogja akadályozni Önt abban, hogy újra középünk jöjjen... Sajnos, mennem kell. A viszontlátásra tehát, ugy-e remélhetem...?

— Igen, talán, majd megmondolom...

E párbeszédben a rábeszélő fél én voltam s bár utána ugyan nem érttem, hogy mit kell az illetőknek még megmondolnia, de nyugodt voltam, hogy jönni fog. Csalódtam. Közél egy év mult el azóta s ő semmiféle összejövetelünkön nem mutatkozott. Tegnap találkoztam vele véletlenül. Valami ünnepélyes alkalom volt s ő az egységéről és az erőről szónokolt s a többi között ezeket is mondotta: „...A magyar katolikusok között vészes járványunként dühög a széthuzás. Örökös nézeteltérés, kritika, sértődöttség külön utakra visznek mindenkit. A legjobb akarat, megfeszített igyekezet mindmind kárbavész e vészes széthuzásban és örökös sértődöttségben...”

A végén nagyira belemelegedett tragikumunk esetelésébe, hogy ő is, hallgatói is, szemüket törölgették a meghatódottságtól. Hazaérkezvén pedig boldogan szorította meg önön jobbkeztét e szavakat mondván: „Nagyon szépen beszéltél, óh... Szószóló Péter!”

Tükör.

A XXIV. magyar katolikus nagygyűlés impozáns méretekben folyt le október 7-10-ig s az országos Actio Catholica indítása is volt.

A gyűlés első szónoka Serédi hercegprímás volt, akinek indítványára a gyűlés elhatározta, hogy űdvözölő táviratot küld a királynak és a kormányzóknak. Majd a hercegprímás többek között ezeket mondotta:

— Sokan arra a kényelmes állápontra helyezkednek, hogy elég nekik a hit de az erkölcsi parancsok érvényesülését, a házasságban, szociális kérdésekben, az állami életben, a közeleti tisztaság kérdésében, a divattal szemben már nem tartják fontosnak. Az ilyen felfogású katolikusok akadályozzák az egyház purifikáló munkájának kifejtését és ezért az egyháznak és államnak egyaránt elenségei. Az Actio Catholica nem politikai szervezet, hanem csak a krisztusi elvek érvényesítését és a katolikusok jogainak biztosítását akarja elérni minden vonatkozásban. Nem kivételes elbánást akarunk, hanem azt, hogy a katolikusok is érvényesüljenek. Mi a ráteemlétséget nem vállalunkkal mérjük, sőt helytelenítjük, hogy a ráteemlétséget a vallás alapján állítsuk meg. Bizonyos állásokban azonban a régi szokások épségben tartása érdekében követeljük az erdemes katolikusok érvényesülését. Ezzel a törekvésünkkel nemcsak békebontók nem vagyunk, hanem inkább előmozdítjuk az igazi békét, amely szerintünk csak az igazságon épülhet fel. Mi azt akarjuk, hogy a vallásos és hazafias frázisokat tettek kövessék a magán- és a közélet megreformálásában!

Viharos taps fogadta a hercegprímás beszédét, amelyet közben is többször megszakított a tetszésnyilvánítás.

Utána Angelo Roffa pápai nuncius tolmácsolta a pápa jókívánásait és atyai áldását. Petrovátz Gyula volt a következő szónok, aki harcot hirdetett az ismételt házasságkötések amorális rendszere ellen. Amikor Keleten a töbnejséget megszüntetik — mondotta —, akkor lehetetlen, hogy nálunk az utamusa a haladás irányát, hogy egyre inkább terjed a szuckesszív töbnejség. Beszède második részében követelte, szűnjék meg végre az a szegventeljes helyzet, hogy a katolicizmus Magyarországon kisebbségi jogokkal feiruhozott többség legyen.

Adja a jó Isten, hogy e szavak ne űresen és nyom nélküli elhangzott hangzottságok legyenek csak, hanem az ország katolikus többségének a vállaltt erőfifetésse kövessék azokat úgy hitéletben mint a katolikus többségnek legalább aránylagos érvényesülésében s hogy az Actio Catholica úján valóságos új katolikus magyar renezánsz felé haladassunk.

Adj, Uram, könnyeket . . .

Könyörgöm, jó Uram,
Adjál nekem könnyet . . .
Hadd sírjam ki magam,
Hadd könnyebbüljek meg.

Mint a lázas beteg,
Ki az ágyban fetreg,
Gyótró szomjuságtól
Egészen eleped,

Úgy érzem magamat.
A lehulló könnyek
Lelki szomjuságban
Meggönyebbítenék.

Az égő faluban
Egy kiáltás reszket ;
Észesztve kiáltják :
Vizet — jaj — sok vizet !

— Égő falu szívem —
A gyilkos tűz emészt,
Könyörgöm, Istenem,
Tízültől könnyekért.

Pusztít a Sivatag,
Őrjít forróság.
Halál vigorog rá
A szegény nomádra.

Csak egy csepp víz lenne
Száradt tömlőjében,
Szegény vándor akkor
Életet nyerhetne.

Tántorogva járom
Élet sivatagát,
Hogyha könnyem lenne,
Legyőzném a halált.

Adj, Uram, könnyeket . . .
Hiszen a sírokat
Hegyi beszédében
Boldogoknak mondtad.

Nem kell nekem semmi,
Csak a kis boldogság,
Mit szegény szívemnek
Megnyugtató könny ad.

Farkas Sándor

Életkeresztek

Temetőkeresztek
Lassan elkorhadnak.
Mégis a bús fejfák
Egyre gyarapodnak.

Életek elmulnak.
Új sírokat ásnak.
Új keresztek jönnek,
Jelei a gyásznak.

Életem temető.
Sok elmúlt emlének
Kellott megácsolnom
A durva keresztek.

Megpróbáltatások
Súlyos keresztsjei
Némán hirdetik, hogy
Mit kellett szenvedni.

Az idő korhasztja
Leszúrt keresztekét,
Begyepesíti a
Sírokat, sebeket.

Mégis sírok nőnek
Élet-temetőben.
Szomorú keresztek
Soha sem fogynak el.

De vigasztalódom :
Ezek is elmúlnak.
A földön ez a rend :
Sírok domborulnak,

Sírok beszakadnak,
Keresztek kidőlnek . . .
Sirt ásnak s ácsoljuk
A következőket . . .

Farkas Sándor

Le Gérant: J. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (J. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal :
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Északfranciaországi szerkesztőség :
Abbé UHL, 2, rue Jean-Lefasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 10-11. szám

1955. Október-November

Megjelenik havonta egyszer

Királyunk vagy!

Úgy, ahogy a feszületen magunk előtt látunk Téged, Királyunknak ismerünk el, kérjük országglásodat és imádkozzuk: « Jöjjön el a Te országod! » Levezzük fejedről a töviskoronát és királyi koronát helyezünk helyébe. Levezzük a keresztia csúfalkodó feliratát és vérünkkel írjuk oda: « Krisztus a világ királya! » Királyunknak ismerünk el szenvedéseidben, megcsúfoltásodban, a gyalázatban, végső vonaglásodban a keresztfán, haláloban, hogy diadalmasan királyunknak mondhassunk dicsőséges feltámadásodban és megdicsőülésedben. Kereszttségünkben már elszegődünk hű alattvalóidnak, a bérmlásunkkor katonáidnak s ki akarunk tartani egész életünkön keresztül. Királyunk vagy... Lelkemnek a Királya. Semmim sincsen ami nem Tőled volna. Ugyan miben függetleníthetném magamat Tőled? Testemet Te alkottad a földből, lelkemet Te lehelted belém. Atyám is vagy. És én vonzódom Hozzád, mint gyermek atya után, mint teremtmény a teremtője után. Lefelélhúzó rosszra-hajló természetem, a Tőled való elfordulás szomorú következménye akadályozhatják ugyan Feléd törekvésemet, ideig óráig engedetlen gyermekké, hűtlen alattvalóvá tehetnek, de auztán jön egy pillanat, amikor felzokog bennem a gyermeki szeretet és a létemnél fogva belém oltott alattvaló hűség. A patak a tengerből indult el és a tenger felé rohan és a tengert szolgálja a víz minden egyes csöppjével. A belém oltott élet térdhajtásra és imához kézösszekeulcsolásra késztet minden egyes pillanatban. Az a természetem, hogy Téged, Uramat, Istenemet, Királyomat, legfőbb javamat szeresselek és szolgáljalak a röpke élet minden pillanatában. A pacsirta is Téged dalol, a virág is Neked illatozik, a világ gyönyörű harmoniája Téged dicsőít, hát én, ki a lelki vérség rokon-

ságtól sugárzik. Most már biztosan itt fog maradni, mert boldognak érzi magát. Gazdagság nincsen, kényelem nincsen, különleges címzés nincsen, szórakozás nincsen. Egy picike kis cellája van, két bakon két szál deszka az ágya, Testvér a címe, ima, elmélkedés, tanulás a munkája, kápolna karbantartása a szórakozása. Istenem, és milyen boldog! Látnatok csak, hogy szeretik őt, hogy csókolják öreg francia szerzetesek a skapuláréját! Bizony, bizony mégis csak megirigyelnétek, pedig mindent kiinn hagyott, ami a mi világi szemünkben értéket jelent. Mert: mégis csak gazdag. Nagy lelki gazdagságából életének legszebb napján nemes gesztussal nekünk ajándékot adott. Az ímént, a Főtisztelendő Páter Prior helyett a vacsora végeztével, mint fogadalmattevő kérhette a rendház összes tagjainak közös imáját az ő szándékára. És mit gondolkol, milyen szándékra imádkoztatott? A Franciaországban szerte-szét élő magyarokért! — Köszönöm ezt neked Ernő testvér azoknak a nevében, akikért imádkoztattál! És most, hogy távozóban vagyok imádságos házatoktól, csak arra kérlek mindnyájunk nevében, emlékezzél meg rólunk imáidban a jövőben is. Példáddal és imádsággal is egyaránt a jó Istenhez emelsz bennünket. Szerzetesi szegénységben gazdagítasz minket. Oh, hála, hála legyen érte!

Csendes centennáriumot ünnekel világszerte az irtalmasság angyalai, Szent Vince leányai, akiknek ma az egész világon elterjedt kongregációját 300 esztendővel ezelőtt alapította meg Párisban a krisztusi szeretet nagy apostola, Paulai Szt. Vince és egy jámbor nő, boldog Marillac Lujza. Ez volt az első női Kongregáció, amelynek tagjai alázatos szeretetszolgálatukat azzal is aláfestették, hogy rendi öltönyüknek a bretagnei parasztasszonyok népviseletét, a szürkéskéék ruhát és a cornette-t, a lebegő, keményített fátyolt választották. És azt a bretagnei népviseletet most 300 esztendő lefolyása után a földkerekség minden vidékén 37.000 irtalmas nővér viseli és abban végzi az irtalmasság számos művét: betegek, aggok, csecsemők gondozását, szegények istápolását. Nálunk 1852-ben telepedtek le először Pinketön, majd 1853-ban Budapesten és annyira fejlődtek, hogy 1905-ben már önálló magyar rendtartományt szerveznek, melynek ma 90 háza van körülbelül 1200 nővérrel. Párisi Misszióink ismert jötevője, a magyar származású Soeur Carola, volt főnöknő, a rue de Bac-i anyaházban magas életkora ellenére ma is odaadón él szent hivatásának. A Rend összes házaiban ma, 29-én az alapítási idő centenáris évfordulóján a kápolnáknak és templomoknak hálaadás van, azért a működésért, melyet a szeretet műveiben a rendtagok 300 éven át kifejtettek és a fehér főkötős irtalmas nővérek imájához buzdogn csatlakoznak azoknak nagy serege is, akik magukon és hozzátartozóikon érezték az irtalmas szeretet önfeláldozó munkásnőinek simogató kezét . . .

Le Gérant: J. POLGAR.

Imprimerie Centrale Esperantiste (J. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XV.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 12. szám

Megjelenik havonta egyszer

1953. December

Adventi harangok

A decemberi, hideg, szürkülő hajnalok titokzatos csendjében megszólal mindennap a roratemisér hívó harangok édes-bús hangja. Mily jól esett hallani ezt a szelid adventi harangszót a távol otthoni falu és város fehér világában imbolygó fényvel égő mécsessel bandukolva, mintha csak angyali nyelvek lágy hajnali harangszava csendült volna meg fülünkben. Advent ma is az a csilingelő angyali szózat, amely négy héten át hívogat, előkészít, vezet, a legszebb ünnep, az isteni Kisdéd születésnapja, Karácsony méltó megülése. Bizonyosan megkapta már a te lelkedet is, kedves olvasó, a roratemisér harangszavának vonzó varázsa, amikor gyermekalkmaid legszebb birodalma, a karácsonyi kisdéd Jézus elbájoló kedvessége töltötte el lelkedet. Alig van az egyházi évből szívhezszólból időszak, mint épen Advent, az Úr eljövételének várása.

Advent a várás ideje, még pedig a boldog várásé. Mert van irtózat, borzalmas várás is, mint amilyen a halálos ítélet várása, szeretett hozzátartozóink halálának szörnyű várása, viszont van boldog várás is, amelynek messségét alig lehet kifejezni, hiszen csak gondoljunk a gyermekét messze távolból hazaváró édesanya kimondhatatlan örömére. Mely festő tudná hűen megörökíteni a gyermekét váró anya szemében, arcában ülő és szívet csordúltig megtöltő kimeríthetetlen örömhullámot! Ilyen nagy, átfogó és lelket teljesen betöltő várakozás legyen a december havi Advent nagy hete. A világ Megváltóját és egyedüli Üdvözítőjét epvede kívánó és váró őszövetségi nagyok, a patriarkák és proféták sóhajos lelke ébresszen égő vágyat lelkünkben legnagyobb kincsünk, a szeretet megmetestetője, az isteni kisdéd Jézus áldott eljövetele után.

Nekünk újra kell élnünk az első karácsony angyalénekes, csillag-

világos, pásztorénekes valóságát. Hiszen Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Az Ő gyermeki édessége és bája ma is körülbecézi szívünket, lesimítja gondoktól redős homlokunkat, felszárítja arcunk könnycsatornáját, megbocsátó kegyelmével begyógyítja lelkünk tátongó bűneit.

Ez a szeretni, boldogítani, becézni, megbocsájtani és ránk mosolyogni kívánó drága Gyermekek közeledik felénk. Ki lenne oly durva és magából kivetkőzött ember, aki ezen édes isteni Kísded hívó kacsóit durván ellökné magától, aki kegyelmének vonzalmára nem hallgatna?

Hallgassuk csak az adventi harangok Krisztus eljövetelét hirdető bájos dalát! Várjuk az édesanya ragyogó szemével az isteni Kísdedet! Nyissuk már egyszer ki lelkünk rég bezárt, berozsdásodott kapuit. «Emelkedjétek fel örök kapuk és be fog lépni a dicsőség Királya!» 23. zsoltár.

Szent Bernadette

Megváltásunk 1900. éves jubileumi szent esztendejében történt szenttéavatások között kimagaslik a lourdesi látnok leányka, boldog Soubirous Bernadette kanonizációja, mely a lourdesi jelenések 75. évforduló esztendejének, a jelen évnek december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén megy végbe világraszóló fényes ünnepek keretében. A lourdesi Szűzet tisztelő hívő magyar népünk szívébe zárta a csodás jelenések alázatos lelkű szemtanuját, boldog és most már szent Bernadettet. A szentek dicső seregébe felvett és a szentség ragyogó aureolájával ékesített Bernadette előtt lapunk is szeretettel hódol és tiszteletét ezen írással is névelni és terjeszteni óhajta.

Most, amikor az egész keresztény világ hangos Bernadette dicséretével, tekintsünk bele az ő egyszerű és Istenszerető életébe. Bernadette Lourdesban született 1844. január 7-én Soubirous Ferenc és Castérot Lujza nevű jámbor szülőktől. A kereszttségben Marie-Bernarde nevet nyert, de állandó Bernadette néven becézték, amely néven ismerjük őt. Ez a gyermek, aki később a Szeplőtelen Fogantatás bizalmasa lett, szegénységben és igen gyarló iskolázatás közben nevelkedett fel. A korai munka és a nyájak legeltetése miatt iskolába alig járhatott. Otthon részesült a legszükségesebb vallási ismeretekben. Már 13 éves volt és még nem járult az első szent áldozáshoz. 1858. februárjában készült látogatni a lourdesi plébánia haladóinak hitoktatását, amidőn február 11-től július 16-ig terjedő időszakban tizennyolcszor részesült a lourdesi grottánál a szent Szűz csodálatos jelenésében, amelyekben az Istenesi Szeplőtelen Fogantatásnak jelentette ki magát és meghagyta a gyermeknek, hogy azon helyen szentély épüljön, könyörgő kőrmenetek jöjjenek, általa forrás-

vízet fakasztott, amellyel a legújabb kor legfeltűnőbb és legszámosabb csodái művel.

Az a csodálatos kegy, melyben a tizennégy éves leányka részesült, cseppet sem változtatott az ő egyszerűségén és alázatosságán. A rengeteg kíváncsi látogató állandó zaklatása miatt a lourdesi Vincenővérek otthonába került, akik között az oda is betolakodó látogatók zavarása ellenére is nagy előrehaladást tett a lelki tökéletességben. Alázatossága sokat szenvedett a zarándokok hangos ovációja miatt. 1864. augusztusában kifejezte a zárda főnöknője előtt azon óhaját, hogy a neversi vizitációs apácák közé kíván lépni, de betegeskedése miatt még két évig Lourdesban kellett maradnia. 1866. július 4-én búcsút mondott az otthoni háznak és szeretett grottájának, amely az ő földi mennyországa volt. A neversi újoncházban — amint mondotta — megtalálta a jó Isten házát. 1866. július 29-én vette föl rendi ruháját és ismét Marie-Bernarde nevet kapott. A rendben csak egy törekvése volt, hogy az emberektől efelédessék és Istené lehessen teljesen. Sokat szenvedett asztmája miatt és egészségi állapota élénk aggodalomra adott alkalmat. Az egész újoncház imádkozott és áldozatokat ajánlott fel, hogy egészségét visszanyerje. Marie-Bernarde nővér le is tehetette szerzetesi fogalmát és nagylelkűséggel kezdte megtartani a szerzetesi szabályokat. Édesanyjának halálhíre igen megrendítette, de azért ki tudta mondani a «legyen» szót, belenyugodott Isten akaratába.

1867-ben betegápolónő lett, majd 1874-től kezdve sekrestyés. E hivatalában gyakran ki volt téve a hívőseregek kíváncsi bámulatának, ami ismét mondhatalan kínokat okozott neki. Az imádság és engedelmesség szellemét szétárasztó tisztá lélek hármas vértanúságot szenvedett testi betegsége, belső lelki gyötrelmei és előjáróinak szigorú bánásmódja miatt. A lourdesi titkok kiváltságos tulajdonosa áldozatul ajánlotta fel magát Istennek és az Úr elfogadta a nagylelkű szeretetajándékot. 1879. április 16-án lehelté ki szűztiszta lelkét e szavakkal: Sainte Marie priez pour moi, pauvre pécheresse... Szűz Mária könyörögj értem, szegény bűnösért...

A Szeplőtelen Szűz kedvence épen a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén fogadja az emberek millióinak ajkáról a szentek dicsőségét és a könyörgő fohászt: Szent Bernadette könyörögj értünk!

.....

Aki gyökeresen le akarja győzni korunk rossz szellemét, annak a nyereszkedés, gazdagodás szellemével szembe kell állítania az evangéliumi szegénység szellemét és a jelenvilágiság élet-étoszával az evangéliumi másvilágiságot.

Két világhírű francia tudós halálához.

A tudományos világ általános és mély gyászsal parentálta el a francia orvostudomány két nagy halottját: Calmette és Roux professzorokat. Az előbbi a gyermekbetegségek ellen fellalál szerumaival lett nagy jótévője az emberiségnek, a másik mint a párisi Pasteur-intézet igazgatója, a hírneves Pasteur méltó követője és érdemekben gazdag utóda. Méltó és megérdemelt dícsimuszok szálltak e két elköltözött felé az egész világsajtóból, a tudományos testületek gyászgyűlést tartottak, de vajmi kevésbé hangoztatták e két tudós legszebb kiválóságát, amelyet épen a nagy tudósokhoz nem tart a világ méltónak, mély és és bensőséges vallásosságát.

Calmette valóban nyíltan megvallotta hitét és buzgóságát. Halála előtt agya köré hívatta tudós kollégáit és szemük láttára kívánta magához venni az égi útravalót, az Oltáriszentséget. Roux professzor hasonló példás buzgósággal készült a nagy útra. Midőn Paris bíboros-érseke, Verdier, meglátogatta a nagybeteg tudóst és kifejezte előtte Franciaország és az egész emberiség halálját felbecsülhetetlen munkásságáért, az ősz tudós könnyelábadt szemekkel vallotta meg, hogy miután égi Úra az Oltáriszentségben meglátogatta és a bíboros is elfőtt hozzá, nyugodtan és boldogan halt meg.

Mily fényes csalata e két tudós élete és halála ama neveléses állításnak, hogy a vallás és a tudomány egymást kizárja. Az igaz, hogy a féltudással, a félműveltséggel parosult öntelttség nem szeret meghajolni a hit örök igazságai előtt, de az igazi és mély tudás édes testvérét látja a hit és vallásosságban. Igazi tudományosság és hit egymástól el nem választható.

Apárisi misszió decemberi programja

December 6-án este fél 9 órakor az Egyházi Énekhar mikulás-estje. *December 10-én* «Foyer de la Paix»összejövetel a Magyar Házban d. u. 4 órai kezdettel. *December 23-án reggel* fél 7 órakor a Saint Sulpice templomban Német József Esztergom-egyházmegyei alszerpap szerpaszentelése. *December 23-án délután* 4-7-ig karácsonyi gyóntatások az Idegenek Templomában, ugyanúgy *december 24-én* (vasárnap) a szentmise előtt 9-től fél 12-ig. *December 24-én* este fél 9 órakor karácsonyi összejövetel, vacsora és gyertyagyújtás a Magyar Házban. A részvételre 6 frank befizetése mellett legkésőbb december 20-ig kérjük a jelentkezést. A magyarok éjjeli szentmiséje a Saint-Sulpice plébániatemplom Szent Rózsafüzér kápolnájában lesz. Bejárát a rue Palatine-ról. Indulás a Magyar Házból negyed 12 órakor. Éjjeli szentmise előtt *nem lesz* gyóntatás. Karácsonyi szentgyónását tehát mindenki, ki áldozni akar az éjjeli szentmisén (legyenek minél többen!) a főntebb említett időben és helyen végezze el. *December 31-én* Szent Szilveszter napján) délután fél 4 órakor (pontosan) a Saint-Elisabeth plébániatemplomban évszégi hálaadást és a Szivgardisták ünnepléses tagfelvételét tartjuk.

A kulcsok csodája

Igy nevezi Poitou és Vendée népe azt a csodát, amelynek rövid történetét az alábbiakban adjuk s amely csoda történeti valódiságának következtében fejlődött ki Poitiers városa a Középkor egyik legismertebb bucsújárárhelyévé, hvá papok, koronás uralkodók és a népek tízezrei zarándokolni jártak, hogy a Kulcsokról elnevezett Miasszonyunk védelmét, segítségét kiesdjék. A csoda történetét Bouchet János (1475-1552) a XVI. századból «Annales d'Aquitaine à Poitiers» alapján így mondja el.

Poitiers város polgármesterének volt egy kapzsi és nagyravágyó titkára, aki Périgueux-ból származott; kit a polgármester 1202. nagybőjtjében elküldött szülő-városába.

A várost megszállva tartó angoloknak tudomására jutott, hogy ő Poitiers város polgármesterének titkára s megkérték, hogy ejtse módját a városba jutásuknak, illetve elfoglalásának. A jó jutalom fejében hajlandó volt az angoloknak kiszolgáltatni a várost husvét napján, mialatt a lakosság a templomban tartózkodik.

Visszatért Poitiersba s hogy könnyebben eláruhassa urát, még jobban közelébe igyekezett férközni. A polgármester husvét előestéjén lefeküdt s a város kulcsait szokás szerint párnája alá tette. Mikor titkára észrevette, hogy elaludt, ki akarta azokat venni feje alól, hogy megnyithassa az angoloknak a város kapuit, de sem ott, sem a ház egyetlen titkos zugában sem találta.

A város falainál várakozó angolokhoz ment s kérte, hogy várjanak hajnalig, addig megszerzi a kulcsokat. Korán reggel felébredtette urát, hogy adja át kulcsait, de a polgármester ijedten vette észre, hogy nincsenek sehol. Polgárait fegyverbe parancsolta, ezek a kapukhoz vonultak s rémülten látták az ott táborozó, egymás között verekedő angolokat.

A polgármester a Szent Szűzhöz ment, hogy oltalmába ajánlja a várost s igen elcsodálkozott, amikor a kulcsokat, amelyeket annyira keresett a Miasszonyunk szobrának kezében megtalálta.

Fegyveres polgárokkal az ellenség ellen indult, de csodák csodája! Több mint ezer angolt holtan, sokat egymás között viszálykodva talált, a többi pedig fogságba ejtette. A foglyok elmondták az árulás történetét s hogy hajnali négy órakor egy fehérbe öltözött királynő, egy apáca és püspök vezetésével fegyveres sereg megtámadta őket. Megállapították, hogy a királynő a Szent Szűz, az apáca Szent Radegund és a püspök Szent Hilar volt. A polgárok hálattal szívvvel mondták köszönetet Istennek és a Szűzanyának.

A szerencsétlen polgármesteri titkárt nem látták többé. A monda szerint a folyóba vetette magát s az ördög magával vitte.

E szép csoda emlékre Poitiers lakói minden évben a zárdák és szerzetesi iskolák növendékeivel husvét hétfőjén körmenetet tartanak a Kulcsokról elnevezett Miasszonyunk tiszteletére.

A missziók elkészénél megrendelhető és kapható a jövő évre szóló Szent Mihály missziós naptár. Ára: 3 frank.

Nagybőjtű rend december havában. — Kántorbőjt van dec. 20-án, 22-én és 23-án. E három napon a 21 éven felüliek egészen a 60 éves korig napjában egyszer lagnak jól és húsfelet a kétszeri főétkezésnél chetnek. Az idén a Karácsony előtti vigília böjt, minthogy vasárnapra esik, elmarad.

A Párisi Katolikus Misszió hirei

Keresztelés. Július 23-án keresztelték a vaulx-en-velin-i plébánia-templomban Tóth Tivadart, október 8-án pedig ugyanott Söptei Rózát. Isten áldását kérjük a gyermekek testi és lelki fejlődésére, a kedves szülőknek pedig szeretettel gratulálunk.

Házasság. A vaulx-en-velin-i plébániatemplomban november 18-án vezette oldalhoz Údvárdi Ignác Nagy Teréziát. Isten áldását kérjük frigyükre!

Személyi hír. Örömmel értesültünk, hogy Béres István dr., misszióink oszlopos tagja, a párisi magyar orvosi rendelő orvosa, a napokban megszerelte a Franciaországban államérvényes, magánorvosi gyakorlat folytatására jogosító diplomát is.

Fogadjja az egész katolikus misszió őszinte és legjobb szerencsekívánatait!

Szerzetesi hivatás. A közelmúltban Misszióink tagjai közül a következők vették fel a szerzetesi ruhát. A Niort-i Cour Saint et Immaculédzárdában 1933 szeptember 9-én Fleinck Teréz (Jézusról elnevezett Ágnes nővér), Bartók Erzsébet (Asszisi Szent Klára nővér), Mészáros Anna (a Szent Szivről elnevezett Angéla nővér). A verneuil-i Notre-Dame zárdában 1933 szeptember 12-én Zsemle Margit (Margit nővér). A Niort-i Société des Servantes de Jésus dans le St. Sacrement társaságából 1933 október 17-én Minárik Aranka (Aranka nővér) a Toulouse-i anyaházban.

Foyer de la Paix baráti körünk november 5-én tartotta első összejövetelét a többhónapos szünetelés után. Sik Sándornak a »Hajnal szerelése« c. versét szavalta el mély átérzéssel Baráth Juci, majd Ketskés Erzsébet tartotta meg előadását »Prohászka dicsőítése« címmel. Az előadó, kinek családi körében többször is megjelent a nagy püspök, képekben, hasonlatokban nagyon gazdag magasszárnyalású ódat mondott Prohászka Ottokárról, melyet a százfőnyi hallgatóság feszült figyelemmel hallgatott és hangos tapsal jutalmazott. Székesfehérváron ugyanezen a napon szentelte fel Schwoy püspök a Prohászka-templomot s összejövetelünkkel egyidőben az új templomban litánia és szentbeszéd volt. Ennek tudata csak erősítette bennünk a kegyeletos emlékezés érzését. Háziasszonyunk, Urai Józsefné, nagyrészen saját adományaiból bőszégesen felszolgált tea-hoz hivta meg ezután a résztvevőket. Hála és köszönet illeti őt jóságáért és fáradhatatlan odaadásáért! — Legközelebbi összejövetelünket december hónap második vasárnapján, december 10-én tartjuk d. u. 4 órai kezdettel. Dr. Göbl László tanár tart előadást »Katolikus szellem a magyar irodalomban« címen. Háziasszonyi teendőkre felkértük Gerstenbrein Józsefnét, Pécsi Józsefnét, Pruzsinszky Lászlónét, özv. Rajcsányi Ferencnét, Türk Györgynét, Weisz Ferencnét. Házikisasszonyokul felkértük Angyal Margitot, Füleky Ilonát, Kishéger Terézt, Baráth Jusztinát, Szőke Erzsit. — Kérjük kedves barátainkat, hogy pontos megjelenésükkel tegyék lehetővé a pontos kezdetet. Különösen azokra való tekintettel, akiknek már legkésőbbben 6 óraker távoznok kell.

Boldog Margit Leánykőr. November 7-én a Körnek mintegy 17 tagja jött össze a 70, rue Denfert-Rochereau házban s a litánia után teázás közben megtervezték, hogy a Leánykőr első ünnepélyes tagfelavatóját 1934. január 3-án d. u. 4 óraker tartják ugyanott. Az új tagok bizonyos előírások betartására kötelezik magukat a felvételkor, tagsági lapot és Árpádházi

Boldog Margit érmet kapnak. Január 14-én a Leánykőr a Magyar Házban színi-előadást tart, melyre már szorgalmasan készülnek a leányok.

Szent Erzsébet ünnepe. Misszióink védőszentjének az ünnepét, mely épen vasárnapra esett, az Idegenek templomban ünnepélyes szentmisével ültük meg. A szentmise, melyen a Királyi Követség, valamint az egyes magyar alakulatok képviselve voltak, Nagy Ilona vezetésével a Schubert-misére énekelte az Egyházi Énekkar. Délután a gyönyörűen kilavírozott Szent Erzsébet plébániatemplomban tiztagú asszisztenciával magyar litániát tartottunk, melyen Marcadé plébános úr a magyar szentbeszéd után franciául szólott a magyar hívekhez Szent Erzsébetéről. Egyben szeretettel hivta a magyar híveket, hogy más alkalmakkor is minél nagyobb számban, minél gyakrabban jöjjenek nemzeti szentjükhöz a templomába. »Nem csak hívom önöket, hanem visszahívom, mondotta, mivel (mint arról Tudósítók legelső számában mi is megemlékezünk) Párisban a legelső magyar szentbeszédék ebben a templomban hangzottak el a magyar hívők részére. Itt mindig őszinte szeretettel fogadjuk a magyar híveket és az lenne a legnagyobb örömmünk, ha Párisban a Szent Erzsébet népe a Szent Erzsébet templomban jönné össze vasárnaponként a szentmisére.« Az elmondottakhoz hasznosnak tartjuk mindjárt hozzáfűzni, hogy eddig is csak az a körülmény akadályozott bennünket abban, hogy vasárnap szentmiséinket a Szent Erzsébet templomban tartsuk, mivel énekes szentmisét itt csak déli 12 óraker tarthatnánk, ami nagyon sok hívő részére túlkéső lenne. A szíves hívnak azonban eleget teszünk oly módon, hogy megtartván fél 11 óraker az Idegenek Templomában a szentmisét, a jövőben a Szent Erzsébet templomban is tartunk magyar misét pontosan déli 12 órai kezdettel. Fél év alatt látható lesz, hogy melyik idő és hely felel meg a hívek többségének. Szeretettel felszólítjuk tehát a 3. kerület környéken lakó magyar híveket, hogy 1934. január 1-től délben a Szent Erzsébet-templomba jöjjenek (195, rue du Temple).

Lelkészi látogatások. Október 18-án Domaine par Tigeryben (Corbeil), október 23-án Brunoyban, november 28-án Niortban, november 30-án Poitiers-Salvertben tett látogatást a párisi lelkész az ottani magyar jelölt nővérekéknél. Azzal a megnyugtató érzéssel jött haza, hogy a nővérek valóban megtalálták azt, amit kerestek a hivatásban. Október 30-án látogatás a Roubaixi Szent István Körben, amelynek barátságos otthona és kedves tagjai valóban kis, csendes sziget a zakatoló gyárvilágban. November 7-14 között látogatás Grenobleban és Vaulx-en-Velinben. A gyárvezetőség mindkét helyen a lakóhelyekhez közelfekvő patronázshelyiséget adott a magyar testvéreknek és így a kis könyvtárnak van állandó helyisége, valamint felnötteknek és gyermekeknek meleg összejöveteli helye. Mindkét kolónia Kipper Berta és Logojda Mária missziós nővérek szeretetteljes és odaadó gondozásában részesül. Ez a munka bizony sok áldozatot kíván és minden időt és energiát igénybe vesz. Hogy egyáltalán van még kolónia Délfranciaországban és hogy egyetértés van a magyarok között (természetes, hogy akad ott is szethúzó) és hogy a bajban lévők ügyei elintéződnek, az kizárólag a missziós nővérek érdeme, kik nem bürokráciával, hanem *tellet és szeretettel* segítenek honfitársaikon. — Kipper Berta missziós nővér utánjárásának köszönhető, hogy november 11-én huszonhét tagból álló amtocar-kirándulást rendezhettünk Grande-Chartreusebe. Az eredetileg 45 tagra tervezett kirándulás a hóvihár miatt csökkent le, ami azonban cseppet sem akadályozta, hogy a jó kedv reggeltől estig megmaradjon köztünk. Valaki rödlit is hozott s a kartauziak

régi kolostorának és a szent Bruno kápolnának megtekintése előtt és után az úton a magas hóban vidám röplázás is volt. Természetes, hogy nagyon jól esett délután az átmedvedett cipőket és a hideg tagjainkat jól befűtött szobában felmelegíteni forrált bor és az ebéd fogyasztása közben. Vig ének-léssel minden baj nélkül vitte vissza a társaságot az autocar a nem épen veszélytelen, de gyönyörű úton. Grenobleban este a kolónia ifjúsága nagyon jól sikerült bált rendezett, melyen a megjelentek létszáma meghaladta a százötvenet.

Missziós tombola. Decembri teánk alkalmával több tárgy kerül ki-sorsolásra: köztük 3 feldíszített karácsonyfa, kézmunkák, szobrok stb. Tombolatárgyakat szívesen fogad mindig a misszió! Egy frankos tombola-jegyet kaphatók a Misszionál.

Adományok. A közelmúltban a következő adományok folytak be a Misszió javára. Grenoblei és Vaulx-en-Velini hívek adományai 50 frank. Névtelenül 50 frank, Baráth Jusztina 50 fr., Pörnetzi Ilona 20 fr., Molnar Józsefné 100 fr., Névtelenül 25 fr., Urai Józsefné a novemberi tea alkalmával 2 liter rum, 5 kg. cukor, citrom stb. Könyvtárunk részére Kelemen Mária két könyv. Halás köszönet érte!

Üdvözlőlevelet küldöttek a Misszionák: Dr. Vertessy Frigyes teológiai tanár Pécsről, P. Dr. Szalay Jeromos O. S. B. főiskolai tanár Pannonhalmáról, P. Dr. Hinn Damaszcén O. S. B. főpapi titkár Pannonhalmáról, áldását és üdvözlését P. Dr. Donát József S. J. egyetemi tanár, a Canisiumu Regense Insbruckból, Dr. Bárd János, áldozópap Insbruckból, Steixner István O. Sch. P. Budapestről, különösképpen a kis Szivgardistáknak az ő kedves Mária nénijük, Blaskó Mária írónő.

Az Északfranciaországi Katolikus Misszió hírei

Az imaapostolkodás december havi szándéka : Apostolkodás a munkások között.

Halálozás. — Az északi magyarságot súlyos csapás érte Hercz Györgyné váratlan, tragikus halálával. A derék és hazafias Hercz Györgynek, ki misszióknak és minden nemes ügynek buzgó harcosa, ezúton is őszinte és mély részvétünket fejezzük ki. A szeptember 24-én elhunyt Hercz Györgyné temetése szept. 27-én ment végbe Mons-en-Bareuiben nagy részvét mellett.

— Október 25-én viruló fiatalágában, 24 éves korában meghalt Farkas Miklós. Sárváron élő szüleitől és testvéreitől messze idegenben a roubaixi Charité kórházban adta vissza lelkét Teremtőjének. Különös elismerés és hála illeti Stenitska Józsefet és nejét, akik az egyedülálló Farkas Miklóst sürűn és szeretettel látogatták, vigasztalták és minden jóval ellátták és ezáltal legalább is némiképp pótolni tudták a távoli otthonban vérző-kesergő szülői szeretetet, és az elhunytnak utolsó nehéz heteit és napjait enyhítették. E valóban önzetlen és nemes cselekedetük példaképpel szolgálhat az idegenben élő és összetartásra szoruló magyarságnak. Az elhunytnak temetése október 28-án volt Roubaixban, amelyet az északi magyarság nagy jótévedője Mademoiselle Louise Derville rendezett, amelyért neki ezúton is halás köszönetünket fejezzük ki.

Istentiszteletek rendje. — December első vasárnap szentmise Lensban. Második vasárnap szentmise Roubaixban. Harmadik vasárnap szentmise Colonne-

Ricourtban. Negyedik vasárnap és Karácsony ünnepén szentmise Roubaixban. E vasárnapi mise előtt, az éjféli misekor, mely a Notre Dame plébániatemplomban lesz, bő alkalom nyílik a karácsonyi szentgyónás és áldozás elvégzésére. Legszívesebben úgy üljük meg Karácsonyt, hogy a szentáldozáskor szívünkben helyet készítsünk a kisded Jézusnak. Az éjféli mise előtt karácsonya-ünnepély lesz a Szent István-Kör nagytermében, Karácsony délutánján pedig színelőadás lesz ugyanott.

Szentmise Colmárban. — A misszió lelkesze december utolsó vasárnapján, Szilveszter napján, Colmárban tart szentmisét, valamint Újévkor és január első vasárnapján és ezalatt a hívek a szentségekhez járulhatnak, hogy az újsz-tendőt Isten bő kegyelmével kezdhesék meg.

Kérelem a szülőkhez. — Szeretettel kérjük a kedves szülőket, hogy iskolába járó gyermekeiket lelkiismeretesen és pontosan küldjék minden csütörtökön a Kör helyiségébe, hogy vallásos és nemzeti nevelésben részesíthessük. A rue Saint-Antoinei kápolnában reggel 8 órakor kezdődő szentmisére küldjék el gyermekeiket.

Mikulásnap. — A gyermekek jóbarátja, Szent Mikulás az idén is meglátogatja a magyar gyermekeket, még pedig december második vasárnapján délután.

Szilveszterbál. — A Szent István Kör az idén is megtartja Szilveszter esti bálját.

Mozielőadások. — December második és negyedik vasárnapján délután 5 órai kezdettel tanulságos és mulatózó mozielőadást tartunk a Kör helyiségében a misszió javára igen mérsékelt helyárak, illetve felülízetés mellett.

Az a bizonyos kellemetlen része a dolognak...

Természetesen az anyagi kérdés. Senki sem vádolhatja meg a Missziót arról, hogy a pénzkérdést tolja előtérbe. Néha azonban úgy látszik idősebb, sőt szükség-szerű is előjönni ezzel a kérdéssel. Egy közösség életében fontos szerepet tölt be az anyagi megalapozottság és sohasem tud nagy dolgokat felmutatni, hogyha életében és munkájában csak egyesek erőmegfeszítése és áldozata van befektetve. Kell, hogy mindenki áldozatot hozzon, akkor van eleven vérkeringés, akkor van lehetőség a mozgásra!

Misszióknak sok állandóan megismétlődő kiadása van. Számítsuk csak a havi, kb. 150 fr. irodaköltséget, a Tudósító előállításának költségét, havi 500 frankot, a harmónium bérletének költségét, havi 50 frankot, újságok, folyóiratok előfizetési díjait, a könyvtár fejlesztésének, az ünnepélyek, összejövetelek megrendezésének költségét, nem is szólva a missziós szoba új berendezésének költségeiről. Hiszen két évvel ezelőtt semmink sem volt! Mindenki tudja, hogy az a-nál kellett kezdeni, viszont mindenki akarta a kezdést.

Ez indítóközlőnk fogva kérjük a kedves híveket, hogy a Tudósító előfizetését (10 fr.) újítsák meg, szerezzenek új előfizetőket. Ugyanezen okból a teadélutánokon a jövőben legalább 1 frankos hozzájárulást kérünk. Szolgáljon buzdításul Misszióknak egyik lelkes és áldozatkész tagjának, Weisz Ferencnek a levele.

Kedves Katolikus Testvérek!
Először szölok kis lapunkon keresztül Hozzátok. A szívem, lelkem beszél-
kér. Fogadjátok szívetekbe szavaimat!

Szeressétek a Missziót, ne csak szóval, hanem tettel is mutassátok ezt meg. Akinek bőven van, sokkal, akinek a jó Isten keveset adott, kevésse segítse, de segítse a Missziót. Akarjuk, hogy a megkezdett munka tovább folytatódjék és Missziónk az anyagi megalapozottsággal erősödjék. Az ádventisták szép szokása, hogy kerestük bizonyos százalékát felekezetiüknek beszolgáltatják, hogy ha valaki bajba jut, tudják őt segíteni. Mi csak kis hozzájárulást kérünk mindenkitől. Szoktassuk már gyerekeinket is kisebb lemondásokra, adakozásra. Tanuljon meg áldozatot hozni vallásáért, a *Jézuskáért*. Gyermkeink ilyen nevelése és önmagunk megadóztatása mellett nem kell félnünk a jó Isten kérdéseitől : «Hogyan sáfárkodtál a lélekkel, kit rád bíztam és a vagyonnal, mi tulajdonod volt?»

Széljegyzetek

Ismeretlen férfi kopogtatott be a lelkészi irodába. — Isten hozta ! Miben lehetek szolgálatára ? — kérdezem. — Nekem semmiben, tisztelendő úr, hanem a mi Urunknak. A boulevard Ney-i kórházban súlyos betegen fekszik egy délvideki magyar testvér. Arra kérem tisztelendő urat, hogy látogassa meg őt majdnem reménytelen betegségében. — Milyen betegségben szenved az illető ? — kérdezem. — Tuberkulózisban. Alig van remény gyógyulására, legalább is, ha itti marad Párisban... Talán, ha sikerülni fog őt eljuttatni haza... Ám semmi pénz. Hiszen, mióta a kórházban van, csak miáltunk jut segítséghez. Mégis megpróbálok a lehetetlent. A jó Isten segíteni fog és hazajuttatom őt. — Ön talán rokona, vagy barátja a betegnek, hogy ily szeretettel gondoskodik róla ? — Nem, — feleli, — sem rokona, sem barátja nem vagyok, megismerkedésünk is már betegsége alatt történt. Csak éppen az a megdondolás készlet a segítségére, hogy ő beteg, én pedig egészséges vagyok, ő önmagával tehetetlen, én pedig mozgathatok. Igaz, hogy az én keresetem is szűkös, időm kevés, de mégis megtehetem. Az Úr Jézus parancsban adta a szeretetet. Csak természetes az egész. Úgye elmegey hozzá Tisztelendő úr ? és visz magával valami jó olvasnivalót a beteg részére. Itt a címe. A hazazállításról majd én gondoskodom. — Ezzel aztán búcsúzott is már. Oly gyorsan, sietősen folyt le párbeszédünk, hogy csak őt kikísérőben, a lépcsőn jutott eszembe megkérdezni a nevét. Úgyanakkor meghívtam őt missziós összejöveteleinkre. Mosolygva csak annyit mondott: Zsidó vagyok s azért nem jelentkeztem eddig. Tanítómesteremnek ismerem el azonban Krisztus Urunkat, mivel szeretettel hirdetett és parancsolt.

Betegünket még aznap meglátogattam. Pár nap múlva azonban már nem volt a kórházban. A szeretet ismeretlen apostola kevés fizetésével, kevéske szabad idejével bevállalta szavát, hazajuttatta a nagybetegét édesanyjához. Meg tudta tenni, mert hitt a szeretet Istenében és tartotta parancsát.

Minap egy öreg szentferencendi atyával utaztam Lilleből Párisba. Péter Richard a neve s felváltva egyik héten Párisban, másik héten

Mons-en-Bareulben tart teológiai előadásokat. Utközben egészen belemelegedtünk a tomista- molinista filozófiába olyannyira, hogy Párisban — egy utunk lévén — a metróban is folytattuk az eszmecserét. Richard atya a végtelen bölcs isteni Gondviselégről beszélt, amely az ember sorsát úgy intézi, hogy minden kereszt, megpróbáltatás az ember javára váljék. A mi részünkről csak az alázatos hozzájárulás és akarattal alárendelése szükséges. Isten tudta nélkül hajunk szála sem görbülhet meg. Beszélgetésünket egy vézna, szegényöltözötű munkásember hallgatta jó ideig. Végül azonban nem bírva magábafojtani észrevételeit, hozzánk fordult és keserűhangon mondta: Katolikus vagyok, vallásos nevelésben volt részem, de engedjenek meg jó atyáim, most, hogy az élet keresztje oly nagyon reám nehezedett, meginog bennem a Gondviselésbe vetett hit. Fiam éhezik, feleségem beteg, én munkanélküli vagyok... Hol van itt az isteni jóság jele és a Gondviselés megnyilatkozása ? Mások, nagy tolvajok és istentelenek minden földi jóban dúlakoznak s én és családom, kik hívó emberek vagyunk, nyomorgunk. — Természetesen nem maradt el a válasz: Isten útjai kifürkészhetetlenek... Kiket szeret az Isten, azokat megpróbálja... nem ezek voltak Isten terve... A mai társadalmi berendezettség és önmagunk hibái...

Csak azért hoztam föl az esetet, hogy megdicsérhessem azt a szegény embert. A szenvedés ellen nem a káromkodás, nem a magunkbafojtott keserűség az orvosság. Keresnünk kell azoknak értelmét és okát. A lelkek orvásával, a lelképászorunkkal meg kell beszélünk keresztünket. A gyóntatószékben, a templomban... akár a metróban is.

Carmel de Ste Thérèse de l'enfant Jésus, 99, rue de Stations, Lille. Október 29-én. Ma, itt telte le szerzetesi fogadalmát három évre Gróf Nyáry Ernő. A zsitvaújfalusi Nyáryak családjából. Egy történelmi névnek a viselője, erejének teljében, férfikora virágása kezdetén, a huszadik század derekán a sarutlan karmeliták szabályaira fogadalmat tesz! Nem régi történet, amolyan « Talán volt, talán nem volt ». Tulajdonképp csak nekünk, magyaroknak olyan meglepő az eset, a franciáknal nem olyan ritka az ehhez hasonló. Akarat kell hozzá és természetesen legelsősorban a hivatás biztos felismerése. Ernő gróf valamikor (őh, nem is olyan régen...) nagy sportember volt. Kerékpáron megjárta Felső-magyarországból Rómát, Párisból Lourdest... Komoly célkitűzés és kemény akarat kellett hozzá. Nyelveket tanult s mert sokat akart tudni, sokat tanult. Tavaly nyáron cigarettázva meg együtt tervezgettünk a nemekosítói Fekete-kastélyban. Hozzátartozói tréfalkozva mondták: « Nem maradsz ott Ernő, karácsonyra, — tudjuk — táviratot kapunk : Kocsit kérek az állomásra! » — Lám, elmúlt a karácsony, elmúlt egy év s hazautazásának a hire helyett a fogadalomtételre való meghívó érkezett haza. Hozzám is. Oh, mily boldog vagyok, hogy itt lehetek a Kármelban, hogy részt vehettem ezen a gyönyörű ünnepségen, egy magyar testvérünkkel a fogadalomtételén. Frère Ernest arca a boldog-

ságtól sugárik. Most már biztosan itt fog maradni, mert boldognak érzi magát. Gazdagság nincsen, kényelem nincsen, különleges címzés nincsen, szórakozás nincsen. Egy picike kis cellája van, két bakon két szál deszka az ágya, Testvér a címe, ima, elmélkedés, tanulás a munkája, kápolna karbantartása a szórakozása. Istenem, és milyen boldog! Látnátok csak, hogy szeretik őt, hogy csókolják öreg francia szerzetesek a skapulárját! Bizony, bizony mégiscsak megirigyelnétek, pedig mindent kiűn hagyott, ami a mi világi szemünkben értéket jelent. Mert: mégiscsak gazdag. Nagy lelki gazdagságából életének legszebb napján nemes gesztussal nekünk ajándékot adott. Az imént, a Pötisztelendő Péter Prior helyett a vacsora végeztével, mint fogadalmattevő kérhette a renház összes tagjainak közös imáját az ő szándékára. És mit gondoltok, milyen szándéokra imádkoztatott? A Franciaországban szerzte-szét élő magyarokért! — Köszönöm ezt neked Ernő testvér azoknak a nevében, akikért imádkoztattál! És most, hogy távozóban vagyok imádságos házatoktól, csak arra kérek mindnyájunk nevében, emlékezzél meg rólunk imáidban a jövőben is. Példáddal és imádságoddal is egyaránt a jó Istenhez emelsz bennünket. Szerzetesi szegénységben gazdagítasz minket. Oh, hála, hála legyen érte!

Csendes centennáriumot ünnek világszerte az irgalmasság angyalai, Szent Vince leányai, akiknek ma az egész világon elterjedt kongregációját 300 esztendővel ezelőtt alapította meg Párisban a krisztusi szeretet nagy apostola, Paulai Szt. Vince és egy jámbor nő, boldog Marillac Lujza. Ez volt az első női Kongregáció, amelynek tagjai alázatos szeretetszolgálatukat azzal is aláfestették, hogy rendi öltönyüknek a bretagnei parasztság nyelveit népviseletét, a szürkés-kék ruhát és a cornette-t, a lebegő, keményített fátlyolt választották. És azt a bretagnei népviseletet most 300 esztendő lefolyása után a földkerekség minden vidékén 37.000 irgalmasság nővér viseli és abban végzi az irgalmasság számos művét: betegek, agok, csecesemők gondozását, szegények istápolását. Nálunk 1852-ben telepedtek le először Pinkéfen, majd 1853-ban Budapesten és annyira fejlődtek, hogy 1905-ben már önálló magyar rendtartományt szerveznek, melynek ma 90 háza van körülbelül 1200 nővérrel. Párisi Misszióink ismert jötevője, a magyar származású Soeur Carola, volt főnöknő, a rue de Bac-i anyaházban magas életkora ellenére ma is odaadóan él szent hivatásának. A Rend összes házaiban ma, 29-én az alapítási idő centenárius évfordulóján a kápolnáknak és templomoknak hálaadás van, azért a működésért, melyet a szeretet műveiben a rendtagok 300 éven át kifejtettek és a fehér főkötős irgalmasság nővérek imájához buzgón csatlakoznak azoknak nagy serege is, akik magukon és hozzátartozóikon érezték az irgalmasság szeretet önfeláldozó munkásnőinek simogató kezét . . .

Le Gérant: J. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (J. POLGAR), 33, rue Lacepède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESETŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Párisi szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mission Catholique Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Északfranciaországi szerkesztőség:
Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr. ☆ Magyarországon 4 pengő
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

II. évfolyam, 12. szám

1953. December

Megjelenik havonta egyszer

Adventi harangok

A decemberi, hideg, szürkülő hajnalok titokzatos csendjében megszólal mindennap a roratemisére hívó harangok édes-bús hangja. Mily jól esett hallani ezt a szelid adventi harangszót a távol otthoni falu és város fehér világában imbolygó fényvel égő mécsessel bandukolva, mintha csak angyali nyelvek lágy hajnali harangszava csendült volna meg fülünkben. Advent ma is az a csilingelő angyali szózat, amely négy héten át hívogat, előkészít, vezet, a legszebb ünnep, az isteni Kisdéd születésnapja, Karácsony méltó megülésére. Bizonyosan megkapta már a te lelkedet is, kedves olvasó, a roratemisék harangszavának vonzó varázsa, amikor gyermekálmaid legszebb birodalma, a karácsonyi kisdéd Jézus elbájoló kedvessége töltötte el lelkedet. Alig van az egyházi évben szívehezsúlyóbb időszak, mint éppen Advent, az Úr eljövételének várása.

Advent a várás ideje, még pedig a boldog várásé. Mert van írtózat, borzalmas várás is, mint amilyen a halálos ítélet várása, szeretett hozzátartozóink halálának szörnyű várása, viszont van boldog várás is, amelynek édességét alig lehet kifejezni, hiszen csak gondoljunk a gyermekét messze távolból hazaváró édesanya kimondhatatlan örömére. Mely festő tudná hűen megörökíteni a gyermekét váró anya szemében, arcában ülő és szívet csordultig megtöltő kimeríthetetlen örömhullámot! Ilyen nagy, átfogó és lelket teljesen betöltő várakozás legyen a december havi Advent nagy hete. A világ Megváltóját és egyedüli Üdvözítőjét epvede kívánó és váró ószövetségi nagyok, a patriárák és proféták sóhajos lelke ébresszen égő vágyat lelkünkben legnagyobb kincsünk, a szeretet megtestesítője, az isteni kisdéd Jézus áldott eljövetele után.

Nekünk újra kell élnünk az első karácsony angyalénekcs, csillag-